

چەمكى ئاھەنگ لە شانۆى سالاردا

نيهاد جامى

"گۆڤارى (هونەر) ژمارە (٩، ١٠) ى سالى ٢٠٠٠ - دھۆك"

(دەدارانى باران) و (پروانى پەشەلەك) دەروازەيەكى ئاھەنگىكى شانۆى بوو لای هونەرمەند (ئەحمەد سالار) بەلام ئەم شانۆيە نەيتوانى لە شانۆى شيعرى دەربازى بىت، تا ناوەراستى هەشتاكان تەنھا وەك چەند هەولداىك مایەو، چونكە پىپىستى بەرپىمايەك هەبوو بۆ تىگەيستەن لە ئەزموون، شانۆى ئاھەنگسازى مەغرىبىش ئەو چەندە بوو دەبوو سەرەتا بۆ خۆ دالەدان بچىتە ژىريەو، تا لە (نالى و خەونىكى ئەرخەوانى) بکەوتتە سەمايەك لەبەردەم ئەو بارانەدا، كە پىپىستى بەچەندى ئەوانىش نەبىت، تەنھا ئەوى تەنەبى، كە برانەكەتە و ژمەكەى خىرا و توند دەبىت، ديارە رۆشنىبىرى دۆگما ئەو رۆشنىبىرى هەركاتى گوتى لە ناوەكان بوو بەوەرگرتن ناوى دەبات، رۆشنىبىرىيەكە بەتالە لە زانين، بۆيە ناوانى (شانۆى سالار) بە - ئاھەنگسازى - مەغرىبى، ناوانىكە لە دەروەى زانين وە بەكرەى ناوان هەستاو، چونكە داپىنىكى گەورە هەيە لەنيوان ئەو دوو ئەزموونە، ديارترين خال بەراوردىشيان (چەمكى ئاھەنگ)ە كە لای (الطيب الصديقى، عبدالكريم بشير) و هاوړيكانيان ئەو چەمكە مانايەكى ديارىكراوى هەيە و زياتر هەولئى رۆچوون دەدات بەنيوگىپرانەو و هەلگى بونىادىكى فكريە، لەوهدا بۆمان دەردەكەوئى كە ئاھەنگ چەمكىكى فكريە، كەچى لای هونەرمەند (ئەحمەد سالار) ئاھەنگ كەردەيەكى بەرجەستەكراو، كە پىكهاى وىنەى شانۆيىيە، نەش ئەو مانا فكريەى ئاھەنگ كە (عبدالكريم بەشير) لە دەقيكى مۆئودرامى وەك (خەلك و بەرد) بەرجەستەى كە دەكات.

كەواتە ئەزموونى سالار لەكوئى لەگەڵ مەغرىبەكان ئاشت دەبىتەو؟!

ئەگەر چى پيش هەموو شتى دەبى ئەو بزانين شانۆى ئاھەنگسازى مەغرىبى خاوەنى ناسنامەى راستەقىنەى خۆى نىيە، چونكە نەيتوانىو خۆى لە ئەزموونى تراجيدىا بكاتەو، ئەو تە (عبدالرحمن بن زيدان) كە ئىمزاي لەسەر چەند بەياننامەيەكى ئاھەنگسازى كەردووە دەلى «داپراىك نادۆزىتەو لەنيوان ئەزموونى شانۆى ئاھەنگسازى و ئەزموونە كۆنەكان».

بەشى دووهم

باس لە شانۆى سالارمە

له گمځل نه وده شدا سالار له ودرگرتنی موفرده دی ټاهه ننگ له چه شنی (دهف، بخور) کاربگه ری نه وانی له سهره، یا متممانه کړنه سهر چه مکی په سه نایه تی، به لام نایا نه وه مانای وایه سالار له نه زمونه کیدا لاسایی ده کاته وه؟!

سالار بؤ چوارچیتوه دهره کیمه که ی نه زمونه که ی ویستویه تی سود ودربرگرت و له جیهانی خوږه وه مامه له ی له ته کدا بکات، بویه نه گهر شانوی ټاهه ننگسازي مه غریبی توانیویه تی سود له تایینی ئیسلام ودربرگرت و له سرووتی نه و تایینه نریک بیته وه، نه وه ده کړی (شانوی سالار) یش بؤ دوزینه وه و گهران هه ولی به شانوکړدی سرووتی زهرده شتیته بدات، نه و ته کنیکه یه نه ک سالار به لکو ټاهه ننگسازه عه ربییه کانیش ده سبه رداری نه بوونه، نه گهرچی گیرانه وه له و نه زمونه ی سالاردا خه ونیکه قوتابییه کان له وانه یه کی قوتابخانه دینوتین.

بویه به (نالی و خه ونیکي نه رخه وانی) به ره و نه زمونونیک دهرات سهره تایه که بؤ دوزینه وه ی رپگایه ک که ته نه ا عه شقیک (مه حوی) یانه توانای هیه به شارپگه یه کانی بگه یه نیټ.

بویه چه مکی ټاهه ننگ له (کاتی هه لؤ به رز نه فری) په یوه ندی (نه کتر/ ودرگر) ده کات به هاوکیشی سهره کی بنیاتنای گوتاری غمایش، به وهش (تیوری ناموبونی بریخت) بؤ شانوکاری کورد پوښن بکاته وه، نه گهر له خه ونه که ی نالی موفرده ده کانی ټاهه ننگ پووه پرووی هه ژاری دهنه وه، نه و له و کاته ی هه لؤ به رز نه فری موفرده ده کان له و هه ژارییه پرگاریان ده بیت، به وهش توانای ده سه لاتی نه کتر زیاتر ده سه پی بؤ گوزارشت له ټامازه کان و سهرباری بوار فراوانییه ک بؤ خوتندنه وه ودرگر فه راهم ده کړت، به لام نه وه ی تووشی راچه نینی خیرامان بکات، ته وزیف نه کړدی به شیک له گورانییه کان و هندی له شیعه رکهانه، نه وهش (گورانی/ پروداو) ده کات به دوو وینه ی (بیرناو/ بیستراو) ی هاودژ، نه و خاله ش پیشتر هونه رمنه ند (دانا په ئووف) ټامازه ی پیداه. نو سهر مه به سته تی شوناسیکی کوردی به شانوکه ی به خشیت، ههر جاره ی به شپوه یه ک ده یه وئ گوتاریکی میژووی فیکی نشان بدات، نه گهر چی فورمی ټاهه ننگ شپوه یه ک په های به خو گرتوه، به لام نه وه ی له (جزیری وانه ی نه قیندا ده دات) مه به ست دوستکړدی په یوه ندییه که له نیوان (نه ورؤز) وه ک جه نیکي نه ته وه یی و (جزیری) وه ک ټامازه یه ک، نه گهر چی ټاهه ننگ بالی به سهردا کی شاوه، به لام له و ده قدا نه وه ی فه زای

گشتی داگیر ده کات (پروداو ی درامیه) له رپگه ی فکری ټاهه ننگ به وهش له (جزیری) دا ده یه وئ بؤ خو دووباره نه کړنه وه و گورینی ته کنیکي شپوا ټاهه ننگ، له ټاهه ننگی مه غریبییه کانه وه سودممنه د بیت، ههر چه ند ته کنیکي ټاهه ننگ له (جزیری) ټاهه ننگسازي مه غریبی نییه، به لکو ویستویه تی له نیوان دوو نه زمونه که ی پیشوو خوی (نالی/ هه لؤ) و ټاهه ننگسازي مه غریبی رپگایه کی تر بدوزینه وه، نه گهر چی له (نالی و خه ونیکي نه رخه وانی) چونکه شپوه ی که له پور بویه که م جار ده گوریت و رووه پرووی نه و نه زمونه نو پیه مان ده کاته وه به تاییه ت له رووی ټاهه ننگی شانوی، به لام زیاتری گرتوته خوی، نه وهش نه و سه فهره نه زمونونکارییه ی سالاره لیته وه یه کاتی (سالار) ده یه وئ (زه مه نی نووسین) ده می میژوو نه بیت، نه و سه له فیته ناتوانی له بالای نه و نه زمونه نریک بیته وه، بویه ده خوازی که له هیل میژوو لانه دات، نه وهش کاریکه سالار نایه ته ژیر باریه وه، چونکه نه و ده زانیت (نه زمونونگری نووسینه وه ی رابردو نییه) به لکو رابردو له نه زمونی نه ودا که نالیکه بؤ په یوه ندی کړن به (ئیسستا) و دوزینه وه بؤ (تاینده) یه، له وهشدا دلنیا ده بین که نه و ده قیکي تر به ره هم نه ییت، نه گهر نه زانی له مه داری ده قی پیشوو دهرده بیت.

به (کیشسه ی چوون و نه چوون یان گرمیان نالی هاته وه) دوا ده قی قوناغ دهنووسیټ ده توانین به تر وپکی نه زمونونگری سالاری دابنیت، که هینانه وه ی نالی به خوتندنه وه یه کی جیا له وه ی پیشوو، ههر بویه نه و قوناغی نه زمونونه ی سالار به نالی ده ست پیده کا و ههر به ویش کوتایی دینت، نالی به مه داری مه نه لؤزه ناسراوه که ی هاملیت ده سوریتیتته وه، نه و ده قه ده یه وئ به جیا له ههر سی ده قه که ی پیشوو به هه ناسه یه کی درپژه وه بؤ ټاهه ننگ بیت، ههر بویه نه گهر له (کاتی هه لؤ به رز نه فری) دا ته وزیف کړدی شیعر و گورانی ماناکانی ټاهه ننگ له ده ست بدن نه و له و ده قدا گورانی بی وه زیفه نایه ت، به تاییه ت جواناترین ته وزیفی گورانی له و قوناغی سالاردا «خوایه بیتمه وه دنیا هیلانه بکه م» که پروداو ټاوتیه ی سرووتی ټاهه ننگ ده کات، یا ته وزیف کړدی نه و دیره شیعه ی نالی «پیم ده لین مه حویه خیل و قیچه مه یلی شه ده کا خیل و قیچه یا...» به وهش به رگیکي تری وه به ر نمایشه شانوییه که ده کات.

سهر اپاگیری نه و قوناغ هه ول ده دات چاره سهری که لینی ته کنیکه کان بکات به تاییه ت (گیرانه وه) که پیشوو ټامازه مان بویه له کاتیکا شانوکارانی جیهان هه ولیان داوه سرووده تایینییه کان بگورن بؤ کاری شانوی و له پیش هه مووشیان شانوکارانی یونانی، بؤچی

سالار بیر له وه ناکاته وه له قوناغی تازهی کارکردنیدا زهردهشتیهت بکاته ئاههنگیتی شانوئی...؟!

وه ناوانانی ئه وه زمهونه بهمیتۆد ههلهیه که و کهسانیتی زۆر تیتی دهکهون، چونکه ئه وه زمهونه ئه زمهونی عه ره به کانیش خاسیه تی سه ره خۆی تیا نییه، هینده عه ره به کان چهند به یانامه یه کی شانوئییان نووسیوه و سالار نه ینووسیوه، به لām ئه وه مانای ئه وه نییه که له دیده گای ره خه نییه وه سه یری ئه وه زمهونانه نه که یه، چونکه سالار تاکه هونه رمه ندی نه وه که ی خۆیه تی که گیانی به رهنگاری و نۆیگه ری تیا ده بیئرئ، له ناوه راستی هه شتاکان له گه ل لاوانی ئه زمهونگه ری شانووی کوردی هات و ئه مجاره شیان به کتیبیکه وه له گه ل ئه وه یه ی راپه رین به رده وامی خۆی راده گه یه نیئت.

بۆیه خوتنده واریتی هۆشیاری وه ک مامۆستا سالار ده زانیئت ئیمه شه ری پێ نافرۆشین، به لکو ده مانه وئ دیالوگی ره خه نیی له سه ر شانوکه ی ساز بکه یه، نه ک وه ک ره خه گریتی سه له فی بۆ ئه وه ی شه رعیه ت بدات له وتاریکدا ده نووسیت گوايه ئه وه نه وه نۆیه سالار به سه له فی تیده گه ن، لیره دا زۆر به توندی رووبه پرویان ده وه ستینه وه له کوئ وتمان سالار سه له فییه؟!

با وه لām بده نه وه، چونکه سالار نه ک بۆ نه وه ی سه له فی ئه وه نه وه یه ی له میژه هه ست به مردنیان کراوه، به لکو بۆ نه وه ی نوێش بوونی ئه وه هونه رمه نده بۆمان مایه ی شانازییه، بۆیه هه رگیز ناکرئ سه له ف خۆی له گه ل سالار به راورد بکات، چونکه سالار ئه وه ئه زمهونه کانییه تی، به لām کوا کار و پرۆژه کانی سه له فی؟! دوانی ئیمه له سه ر ئه زمهونی سالار چهند ئه وه راستیه ده سه لمینئ که نه وه یه ک هاتوه دیالوگی ره خه نیی و مه عریفی ساز بکات، هینده مردنی سه له فی راده گه یه نن ئه وه کتیه له پیناو چه پله و ئافه ربینیک وتارۆکه یه ک ده نووسیت له هه یج شوینئ بۆ یه دونا کریتنه وه، بۆیه په نا ئه باته به ر گۆثاریکی سیاسی...!

کیشه ئه وه ی هاتوه له بونیادی ناوه کی ئه زمهونه کانیش بدوئت؟!

بۆیه سه له فی شایه نی وه لām نییه، به لām ده مه وئ ئه وه وته یی (فرانسیس یۆنش) بێنمه وه یادی هونه رمه ند مامۆستا (ئه حمه د سالار) که ده لئ «من قسه ده که م، تو تێم ده گه یه ت، که واته ئیمه هه یه ن».

له نالی و خه ونیتی ئه رخه وانی بۆ (گریمان نالی هاتوه)

ئه زمهونی ئاههنگسازی سالار به دوو قوناغ هاتوه، قوناغی یه که م له سالی ۱۹۸۷ به (نالی و خه ونیتی ئه رخه وانی) ده ست پیده کات و له ۱۹۹۰ به (کیشه ی چوون و نه چوون یان گریمان نالی هاتوه) کۆتایی دیت.

سالار له نۆه نی ئه زمهونه که یدا (نالی و خه ونیتی ئه رخه وانی) ده می نووسینه وه ی میژوو ده وه ستینئ، به وه ی ئیتر نابئ شانوکاری کورد میژوو نووس بیت، به لکو ده بی به ره مه یته ره ده ق بیت، کاری ئه وه ده بیته زیندو و کورده وه ی زه مه نیک له نیو ساتی دۆزینه وه ی بۆشایی شانۆدا، به وه ش که له پووری له ده می (ئه نتۆگرافی) هه لده وه شیتته وه و به دیدیکی ئه زمهونکاریا نه مامه له ی له ته کدا ده کات سرووتی نمایش له ناو (هه نووکه) دا ده چیتته وه (راپردوو)، لیره دا پرسپاری سالار جیاوازه له و پرسپاره ی (بریتخت) ئاراسته ی شانو و ئه کته ره کانی ده کات:

(ئه گه ر ئیه وه له شوینی که سایه تیه که بان چۆن ره فتارتان ده کرد...؟!) که سالار ده یه وئ ئه و پرسپاره بگۆرئ و پیمان بلئ: (ده بی له ده می ئیمه دا نالی عه شق و ئه وینی بۆ حه بییه له خه ونیتی هاوچه رخانه دا به ئه رخه وانی بکات) ئه وه ی ئه وه له میژووی وه رده گریت (زه مه نی پروداو) که به هۆی (زه مه نی ئیستا) وه هارمۆنیه تیکی زه مه نی دروست ده کات، ئه وه ش سرووتی ئه وه ئاههنگه شانوئییه که (گۆچان، ده ف، داری عود، گۆرانی، ئاواز مۆسیقا) ده گه رپنیتته وه نیو نمایش (ده ق).

ههروهک چۆن ده سه به رداري ته کنیکی شانووی یۆنانی نابیت له پرووی (گێڕانه وه ی پروداو) له رینگه ی (کۆرس) له پال (گێڕه وه) که له ده رپینی دیالوگ بۆ دوانیان له گه ل (نالی) ده یانه وئ به ره و میژوو گه شتمان پێ بکه ن ئه گه ر چی له وه ده قه دا (گێڕانه وه ی) ده بی به که لیتنیک که نایه ل ن چه مکی ئاههنگ له شیوه ی به رامبه ر وه رگریت، دوور نییه ئه وه ش کاریکی به ئه نقه ست بئ و سالار بیه وئ بیکات، ئه وه ش بنه مای پێدا، له (گریمان نالی هاتوه) سه رباری کۆرس (گێڕانه وه) به ئاقاریکی جیاواز ده بات، به وه ی گێڕانه وه ی ده بی به (که سایه تی ئاماده گی) وه ک ئاماده بوونیتی میژوویی، ئه وه ش په یه ونه ی کردنه به (ده می وه رگر) له ئاههنگ، بۆیه هه ریه ک له (پیره میرد) و (فه قئ ته یرانی) فه زایه ک له وینه هزریکانی وه رگر داگیر ده که ن که ده بیه شاهیدی راسته قینه ی میژوو، ئه وه ش گومان ده سپیتته وه، چونکه ده شئ (گێڕانه وه) گومان دروست بکات، به لām بوونی که سایه تییه کی وه ک (فه قئ ته یران) په قینمان پێ ده دات، کۆچی کورد له و قوناغه دا له گوتاری نه ته وه ی

ئىيمە دەكەۋىتتە ژىرمە ترسىيەۋە دەبەستىرتتەۋە بەمىژوو «نالى: ئەم كۆچ و چوونە، ۋەك مەرگ و ئاكامە، ھەر دەبى بېي» ئەۋىنى نالى بۆ ھەببىيە لە مېژوو ئىرۆسىيەتەۋە بۆ دەلالەتتى سىياسى دەچىت، چونكە ھەر لە سەرەتاۋە دەقەكە دەپەۋى مېژوو لە (ئىستىدا) دا زىندوو بىكەتەۋە، دالىك لە پىشت مېژوو فېدات، دەپەۋى (دال) ى نىردراۋ دەلالەتتىكى تىرى بۆ بدۆزىنەۋە، ئەۋەش گەرەنە بەدۋاى مانا لە رېگەى كوشتنى ئامازەى نىردراۋ، بۆ ئەۋ پىرۆسىيەى خوتىندەۋەكە سەرلەنۆى ئامازە بەرھەم دىنتەۋە «نالى بەچاۋانت (ھەبى) نەبۋايە (نالى) نەدەبۋو، (گلگامش) (ھەبى) ى نەبۋايە نەدەبۋو قارەمان.

بەرھەمەپىنەنەۋەى ئامازە لە كۆتايى دەق گەرەنەۋەيەكە بۆ سەر ماناى گرمان كراۋەكانى نالى دەلئى (بەلئى بەرەنگار دەبم، بەلئى ھەم) كە ئەۋەش كۆتايى بەگومانى ھاملىت دىنى و لە پانتايىيەكى كراۋەتردا مانا دەلالەتەكان خۆمى دەست نىشان دەكات چونكە (من) لاي نالى چەمكى مانەۋەى كوردە لە ساتەۋەختى دەق كە دەبى بەھەلگىرى (گوتارى مانەۋەى كورد).

شۆرپ و بەردەۋامى دەبەخشىتە مېژوو، ئەۋەش داکۆكى كردنە لە مېژووۋى ئاۋ، كە سالار لە ھەريەك لە ئەزمونەكانىدا لە چەمكىكى بەختىارى بۆ مەملانىيىكانى ژيان دەبات.

لە دەقى (لەژىر تاراي سورمەچىندا) ئاۋىنە دەبىتە ئەۋ موفردەدەيە كە لەكاتى بوۋك ھىنراۋە جەردە لە كارۋانەكەى داۋە و ئاۋىنەى بوۋكيش دىزاۋە، ئەۋ ئاۋىنەيە لەلای بوۋك مانايەكى مەجازى ھەيە، رۋانىنى خەۋنەكانىيەتى بۆ ژيان، بۆيە بەھەموۋ ئاۋىنەكانى تر پازى نابىت، چونكە ئاۋىنەكانى تر بەلايەۋە «لېل و تارىك و تەماۋىن پوخسارى خۆم بۆ نابىنرى تارمايىم دىتە بەرچاۋ».

ئەۋە لە كاتىكىدا لەگەل دىزىنى ئاۋىنەكە ھەموۋ ئاۋىنەكەى بۆ نەدۆزىتەۋە «ئەۋا تاراي بوۋكىنىيەكەم فېرى دەدەم» كەۋاتە ئاۋىنە دەبىتە مېژووۋەك كە پەيۋەندى بەيەرەتتى كۆمەلگەۋە دەبى، بۆيە بەبى دەركردنى نىبازە رەشەكانى ھەرگىز ئاۋىنە تەلخ بوۋەكان رۆش نابىنەۋە، ئەۋەش بونىيانىكە لەنېتو دەقەكانى سالار كە زۆر خۆ دوۋبارە دەكەنەۋە كە دەلالەتتى ناپاكى دەدەن بەدەستەۋە، نايەلن ئاسۋودەيى رۋومان تى بىكات، چونكە سالار دەپەۋى ئەۋ ھەقىقەتە بىكاتە خاۋەن چەمكىكى رەھا كەسە ناپاكەكان لە قۇناغى رىزگارى ئىيمەدا كۆتايىيان نەھاتەۋە و بەردەۋام لەناۋ شۆرەشەكاناندا، مېژووۋى ئىيمە پىرەتتى لە كەسانى

زۆل و ناپاك و خاك فرۆش، بۆيە تابوۋنى ئەۋانە ھەبى ئاۋىنەى مالىەكانان ھەر بەژەنگ و تەلخاۋى دەمىننەۋە. بەلام ئاخۆ تا چەند ئەۋ بونىيادە دىتە نىتو سىروۋتى ئاھەنگ بەشدارى لەۋ گەمەيە دەكات كە دەسەلات رۋويەكى تەۋاكەرىيەتى، ئاخۆ (پاشا) دەبى بەھىمايەك بۆ ئەۋ دەسەلاتتە تا لە دۋا دەقى ئەۋ ئەزمونە (گەمەى شار و پاشاى گەمە) دا ۋەلامى پىرسىارەكانى ئەۋ ئەزمونە ئەداتەۋە!؟

ئاۋ جارىكى تر دەبىتەۋە ھىما، ئەمجارەيان دەبى بەدەلالەتتى بەختىارى، نەبۋونى ئاۋ پىرسىارى سەرەكى ئەۋ دەقەيە، خاۋەن شىكۆ دەبىتە بەرپىرسىار بەرامبەر بەنەبۋونى ئاۋ، كە ھەلبەت ئاۋ لىرەدا مەبەست لە خۆش گوزەرانىيە خەۋنى ھەموۋان دەكەۋىتتە بەر ھەرەشەى مەرگ ئەۋەش پەيۋەندى كۆمەلگايە بەدەسەلاتتەۋە، ئاشىركاردنى شوناسى دەسەلاتتە، دەسەلاتتى زەرۋەزەنگى پاشا، ئەۋەش گەرەنەۋەيە بۆ رابردو، چارەسەركردنى مېژووۋە لە خوتىندەۋەيەكى تازەدا، چونكە ھەموۋ ئەۋ دەقەنى ۋىستۋويانە جارىكى تر سەرەكەۋىتى (كاۋەى ئاسنگەر) و جەژنى نەۋرۆز بنۋوسنەۋە، نەيانىتۋانىۋە مانا لە دەلالەتتى مېژووۋى دەرىكەن لەكاتىكىدا سالار بەۋ دەقەى دىت جارىكى تر (زۋىك) لە شىۋەى پاشايەك دەردەخاتەۋە كە لە برى (مىشك خۋاردن) گۈپچەكە دەخوات و بى ئەۋەى دەلالەتە فەكرىيەكانى مېژووۋ بدۆزىنەت، مەبەست لە (ئاگرە) كە لاي (كاۋەى ئاسنگەر) دەبى بەھىماى سەرەكەۋىتن لە (ئىستىدا) دەقىشدا (گۈل خۋنچە) داۋا لە (بازيان) ئەكات لە كاتى سەرەكەۋىتن مژدەيان بەئاگر پى بدن، ئەۋەش گەرەنەۋەيە بۆ سىروۋتى زەردەشتىيەت و سەرەتاي چەمكى (خۆبىسون) ئىيمەيە، كە (سالار) بەۋ دەقە قۇناغىكى مېژووۋى دەنۋوسىتەۋە قۇناغىكى بەدۋو ھەنگاۋ دىت و لە دوۋتۋى كىتپىكىدا ناۋى دەنى (شانۆى سالار) ئەۋەش ئەزمونى دۋانزەسالە، لەۋ قۇناغەدا ۋىستۋويەتى چارەسەرى كەلەپۋور بىكات، بۆيە ئەۋ ئەزمونە كاتى لىرە تەۋاۋ دەبى، دەبى لە ھەنگاۋەكانى ئايندەى ئەۋ تانۋىۋانەى خۆى بەجى بېلئى بەرەۋ رىتۋالى ئاھەنگى نەفرتەرتەمان بېنى.

لە كۆتايىدا رىز و خۆشەۋىستىمان و چەپكى گۈلئى بەرۋكى (ھەببىيە و سەلما و چنور و ئاسكۈل) ئەمجارەيان لە ئىيمەۋە بۆ بەرۋكى ھونەرمەندى گەۋرە (ئەحمەد سالار) لە يەخەى ئەۋ ھونەرمەندە گەۋرەيە دەدەين و جارىكى تىرش لەگەل (فرانسىس بۇنش «من قسە دەكەم، تۆ تىم دەگەيت، كەۋاتە ئىيمە ھەين».

ئەحمەد سالار و خەونى بەردەوامى مېژوويەك بۆ شانۆى كوردى

محەمەد نزار

ئەرىك بېنتلى لە ھەلسەنگاندنى بۆ ئەركى بنیاتنانى رابردووى كەسايەتییەكانى شانۆنامەكانى شكسپېردا لە بارەى (كۆربۆلانس و ماكبەت و لېر و تېمۆن) ھە دەلەت كە ئەمانە كەسايەتتى بى رابردوون و بەدوای رابردودا دەگەرپن.

ھەلسەنگاندنى رۆل و كەسايەتتى ھونەرمەندى خۆشەويستمان مامۆستا ئەحمەد سالار بەھەمان ئاراستە ئەنجام دەدەين، چونكە ئەحمەد سالار كاتېك كە يەكەم ھەنگاوى لەسەر تەختەى شانۆى كوردى ھەلەپنا، دركى بەگرنكى رابردو بۆ شانۆى كوردى كرد، ھەربۆيە لە مېژە ھەربىكى گەرپانە بەدوای رابردوويەكدا بۆ شانۆى كوردى، بەلام نەك بەو شىتووزەى (كۆربۆلانس و ماكبەت و لېر و تېمۆن) بەلكو بەشىتووزىكى جياتر و تاييەتمەندتر، چونكە ئەحمەد سالار لە سەرەتاو بەو راستییەى زانى كە شانۆى كوردى رابردوويەكى ديارىكراو و ئەوتۆى نيبە كە بتوانریت ئامازەى پى بكریت، ھەربۆيە تەمەن و پەنج و ھەولەكانى خۆى كرد بەپروژەيەك بۆ دروستكردن و بەدیهيتانى ئەو رابردووە.

لە راستیشدا رابردو بەو واتا و مەبەستەى كە مامۆستا سالار بەدوایدا وێلە، زیتەر داکوتانى رەگورپشەى پتەو بۆ شانۆيەك كە بتوانریت لە میانەى كۆمەلەك خەسلەت و ھېما و بنەما و تاييەتمەندییەو كەسايەتییەكى سەرەخۆى بۆ دەستەبەر بكریت. ھەلبەتە لەگەل پێزەمان بۆ ئەو بۆچوونانەى كە لە كۆلتوور و مېژووى كوردەواریماندا ھەندۆ دياردەى شانۆيى ياخود لە راستیدا ھەندۆ دياردە كە دەكریت لە پروانگەى شانۆو كەلەكى لى وەرېگرين و جۆرە رەگورپشە و رابردوويەكیش بەو پێیە ديارى بكریت، بەلام پێم وایە كە زۆریەى زۆرمان ئەو جۆرە بۆچوونانەمان پى باش نيبە و دەبیت دان بەو راستییە دابنێن كە شانۆ لە بنەپەتدا ھونەرىكى بيانیبە و ھەك زۆر ھونەرى دیکەش سنوورەكانى بەزاندووە و لەناو كۆلتوور و مېژووى گەلانى جياوازدا جیگای خۆى كردۆتەو، كەواتە گەرپان بەدوای رابردوويەك بۆ شانۆى كوردى، پتەوستە بەر لە ھەموو شتێك گەرپانێكى واقیعبنانە بێت و خۆى سەپنراو بەسەر واقیعدا، مامۆستا ئەحمەد سالار، زۆر بەجوانى دركى بەم راستییە كرد ھەر بۆیە ھەولێ دا لە میانەى پاراستنى خۆى لە گەرپان بەدوای بابەتتى لاوەكیدا و جەختكردن لەسەر بابەتە سەرەكییەكان كە دەتوانریت لە میانەو ديان شتێك بەشتێك بكریت.

لێرەو بەدرتێبى چل سال، مامۆستا سالار ویستى لە میانەى سى شیتووزەو بەو ئامانجە بگات، یەكەم شیتووزیان نمایشكردنى بابەتە شانۆییە جیھانییەكان، ھەك (دوژمنى گەل)ى — و (پیسكەى) مۆلیر و شانۆنامەكانى شكسپیر و چىخوف، دووهم شیتووزیان، مامۆستا سالار كەوتە تەوژیف كردنى بابەتە كۆلتوورى و مېژووى و خۆماليیە جۆراوجۆرەكان لە كۆمەلە دەقیكى بۆ مەبەستىكى گەرپە دادەنران، لەوانەش:

نالى و خەونىكى ئەرخەوانى، كاتى ھەلۆ بەرز ئەفرى، جەزبى وانەى ئەقینى دەدات، كیشەى چوون و نەچوون، یان گریمان نالى ھاتەو، ئەودەمەى ئەقینى مەزنتەر دەبى، لەژێر تارای سورمەچندا و چەند دەقیكى دیکە كە یەك لە دوای یەك نمایش كران و تېروانینیكى تازەى مامۆستا سالاریان بۆ بیبنەرانی شانۆ خستەرۆو، ئەم تېروانینە بەوێ كە لە زۆریەى رەھەندەكانیدا سادەوساكار بوون، كەچى لە ھەمان كاتیشدا قوولاییەكى بابەتییانەى لە خۆى گرتبوو لە میانەى ئەو ئاوتتەكردنە رۆمانسییانەى مامۆستا سالار لەنێوان رێبازى شانۆی و كەرەستەى كوردەوارى (كۆلتوور ياخود مېژو) لەپال تێئاخنینى تەوژمى عیشقى سۆفیانە بۆ كەسايەتییە سەرەكییەكانى و بەمەش دەيخواست تارايەكى پېرۆز بەسەر ئەو شانۆیە كە ئامانجیتى دابپوشیت.

ھەلبەتە گومان لەویدا نيبە كە مامۆستا سالار توانى لە رێگای ئەو ئەزموونانەى كە ئامازەمان پێیان دا، سەرنجى نەك تەنیا بیبنەرانی شانۆ بەلای خۆیدا رابكریت و بەلكو لەلایەكى دیکەشەو رەخنەگر و ئەوانەى كە بايەخ بەبوارى شانۆ دەدەن، بەلكیش كرد تاوەكو لەم ئەزموونانە بكۆلنەو و لە میانەى بېر و بۆچوونە جياوازەكانەو، راستى و دروستى ئەم ئەزموونانە وەكو ھەولێكى جددى بۆ وەدەستەپنەى كۆمەلەك خەسلەت و ھېما و تاييەتمەندى و بنەماى تايبەت بەشانۆى كوردى، ھەر ئەوێش بوو ھۆى بەردەوامبوونى مامۆستامان لەم ھەولانەیدا و ئەوێبوو لە ھەنگاوى سێیەمدا ياخود شیتووزى سێیەم، كەوتە ديارىكردن و چركردنەوێ تېروانینەكەى لەو دەقە ئەزموونگەرییانەى و دەستینیشان كردنى چوارچێوەيەك ياخود روخسارێك بۆ ئەو تېروانینەى لە میانەى ئەوێ كە ناوى (شانۆى ئاھەنگسازى) لى نا، ئەم چوارچێوە و روخسارە لەگەل ئەوێ كە مامۆستا سالار لە (كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف)دا بەجۆرێكى ديار بەكارى ھېنا بەلام لە شانۆنامەى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) بەئەوپەرى تێروتەسەلى توانى شانۆ ئاھەنگسازییەكەى لە دیوہانیتى كوردەواریدا نمایش

بکات و تەماشای تایبەتی خۆی لە بارەى شێوە و ناوەڕۆکی شانۆی کوردییەوه ئاشکرا بکات.

هەلبەتە ئەوەی کە دەتوانین لەو سێ شێوازەى کارى شانۆیی مامۆستا سالارى هەلکەپن، ئەمانەى خوارەوێه:

(١) لە یەکەم شێوازدا مامۆستا ویستی لەمیانەى نمایشکردنى بەرھەمە شانۆییە جیھانییە جیاوازهکان ئاشناى یەکەمى زۆرتر لەگەڵ شێوە و ناوەڕۆکی ئەو بەرھەمانەدا و دەدەست بپێت، سەربارى ئەوەی کە بەرلەوێش مەبەستى بوو کە بپنەرى کورد پتر بەوجۆرە بەرھەمانە لە نزیکەوه ئاشنا بکات.

(٢) لە شێوازی دووهم و دواى ئەوەی کە مامۆستا گەیشته ئاستى تاراپەیهک دیاریکراو لە تیروبونى تیۆرى و پراکتیکى لەو جۆرە بەرھەمانە لەمیانەى ئاوێتەکردنى رێبازە شانۆییە جیاوازهکان (دەروونى ستانسلافسکى لەگەڵ داستانى بریختى بەئیزافەکردنى چەند ڕوخساریکی شانۆیی تەسجیلی بێتەر نمایش و شانۆی توندوتیژی ئارتو و شانۆی میر ھۆلد) ئەو ئاوێتەکردنەش لە بازەى کولتوورى یاخود مێژووى کوردا ھەشار داو، مامۆستا ئەم ئەزمونەى دەیویست بەدوو بارەبوونەوهى نمایشە شانۆییەکان لەسەر ھەمان شێواز، کۆمەڵێک ھێما و خەسلەت و — تایبەتەندى بۆ شانۆی کوردی دەستەبەر بکات، ھەرچەندە پێویستە لێرەدا دان بەوەدا بنێت کە مامۆستا ئەحمەد سالار لەو ئەزمونانەیدا توانیویتى تێگەیشتنى قولی خۆى سەبارەت بەرێبازە شانۆییە جیاوازهکان رابگەینیت، چونکە بەبێ ئەو تێگەیشتنە زۆر مەحەل بوو کە بتوانیت بچووکترین ھەنگاو بۆ دەرەوهى ئەو چوارچێوە شانۆییانە بەھاویت، لە ھەمان کاتیشدا پێویستە ئەوێش رەچاو بکەین کە مامۆستا سالار توانیویتى بەوەستایانە کەلک لە بابەتە کولتوورى و مێژووییەکان وەرگریت، ھەرچەندە مامەڵەى لەگەڵ ئەوجۆرە بابەتانەدا جیاوازییەکی یەكجار گەورەى لەگەڵ مامەڵەى کەسانى دیکەدا ھەبێ، چونکە شانۆکار ھەرگیز تەماشای کولتور و مێژوو لەو گۆشەوانە ناکات کە کەسانى دیکە تەماشای لێوە دەکەن، بەلکۆ لە زۆربەى کاتدا تەماشاکردنى شانۆکار بەجۆرە خەمڵاندن یاخود پێشبێنى کردنیک لە قەلەم دەدریت، لێرەشەو کەسایەتییەکانى شانۆی سالار، ھەمان ئەو کەسایەتییە واقیعییانە نین کە رۆلەکیان دەگێن، بەلکۆ پێکھاتەیهکی جیاوازن لە بنچینەیهکی رابردوو بەئیزافەکردنى تێگەیشتنى ئیستا و ئەوەی کە دەخوازین رۆژنیک لە

رۆژان ببوایە، بەم کارەش مامۆستا سالار تایبەتەندى خۆى لە مامەڵەکردن لەگەڵ کەسایەتییەکانیدا ئاشکرا دەکات، تیروانین و مامەڵەکردنى مێژوونووس بەرجەستە بکات، ھەر بۆ نمونەش، شکسپیر ھەرگیز بەھەمان شێواز و تیروانینی (بلوتاریک) مامەڵەى لەگەڵ یولیۆس سیزەر و مارک ئەنتۆنیۆدا ئەکرد، بەلکۆ لە زۆر شوێندا چاوى ئەوەی کە بلوتارک (یاخود مێژوو) دەگوت بە ئاشکرا دەپۆشی و ئەوەی کە خۆى دەخواست یاخود بەباشى دەزانى دەیخستە برى.

٣- لە شێوازی سێیەمدا مامۆستا سالار تایبەتەندى خۆى وەک ھونەرمنەندىکی شانۆکارى کورد لە بەرھەمە شانۆییەکان ئاشکرا کرد، واتە لە پال تەماشاکردنى بریخت بۆ مەسەلە جیاوازهکان، ئەحمەد سالار تەماشاکردنى تایبەتى خۆى خستە ڕوو لەو کاتەیشى کە شانۆ ئەرستییەکەى ستانسلافسکى یاخود شانۆى ھاندانى باکتۆر یاخود شانۆى تەسجیلی بێتەر قایس ھەبێ، ئەوا شان بەشانی ئەوانەش شانۆ ئاھەنگسازییە کوردەکەى ئەحمەد سالاریش ھەبێ. ھەلبەتە ئەم تایبەتەندىیەى کە لە مامۆستا ئەحمەد سالاردا باسى دەکەین، ھەمان ئەو بەھرە و توانایەیه کە بەدرێژایى مێژووى شانۆى جیھانى لەلایەن چەند کەسێکەو بەرجەستەکراو، بۆ نمونە لە سەردەمى ولیم شکسپیردا چەندین نووسەرى شانۆی دیکە لە پال شکسپیردا ھەبوون، وەک (بن جۆنسن) کە لەلایەن کۆشكى پاشایەتییەو بە (شای شاعیران) ناوزەدکرا و کاریگەرییەکی ئەوتۆ لەگەڵ رۆژنیکى بەرجەستەى لەو سەردەمەدا ھەبوو، جگە لە بن جۆنسن نووسەرى دیکەى وەک (جۆرج چاپمەن) و (جۆن مارستۆ) و (تۆماس دیکەر) و (تۆماس میلدلتۆن) و (سیریل تیرنەر) ھاوچەرخى شکسپیریون، بەلام تەنھا شکسپیر توانى بوون و کاریگەرى خۆى لەسەر شانۆى ئنگلیزیدا بسەلمێنیت و لە رێگای ئەو تایبەتەندىیەى کە بەرھەمەکانى لە ھاوچەرخەکانى خۆى جیاکردەو، توانى شوێن دەستى خۆى بەدرێژایى مێژووى شانۆى ئنگلیزى بەتایبەتەو.

ھەمان قسەش بەسەر درامانوسى ئیسپانى (پیدرو کالدیرۆن دیلا بارکا) دا کە بەکالدیرۆن ناسراو، دەگوتیت تەنانەت توانى بەسەر ناوى (لوپى دى دۆگا) دا کە لەو سەردەمى پێش خۆیدا ژیاو، زال بێت. بەبۆچونى ئیمە ئەوەى کە شکسپیر و کالدیرۆن و ئەحمەد سالارى لە ھاوچەرخەکانى خۆیان جودا کردۆتەو، ئەو تایبەتەندىیەیه کە ھەرسێکیان و ئەوانەى ھاوشیوەیان لە بەرھەمەکانیاندا بەدى دەکریت و،

تاییه تمه ندییه که شیان له بنه رەتدا له تاییه تمه ندی خاک و سەردەم هەلەدەقوڵیت. لێرەدا نامانەوێت بەباسکردنی مامۆستا سالار له پۆل و بایەخی شانۆکارانی کوردی دیکە کەم بکەینەو و ئەوان بەلاوەکی و مامۆستا سالاریش بەسەرەکی له قەلەم بەدەین، چونکە خودی ئەحمەد سالاریش بەم جوۆرە پێزەندی کردنە پازی نییە، بەلام ئێمە ئاماژە بەپراستییهکی یەكجار گەرم کردەین کە هەمیشە له زۆر بواردا مەسەلەکانی بەلایه کدا خستوو، ئەویش پۆلی مامۆستا سالار و ئاستی خوشەوێستییه تی لەناو گەلی کوردا، چونکە بەدرێژایی چل سال و لەمیانەدا دراما تەلەفیزیۆنی و بەرهەمه شانۆیییهکانی توانی پێگەیهکی یەكجار تاییه تی لەناو دڵ و هزری بینەرانی کوردا و دەست بێنی، ئەو پێگەیهش لەپراستیدا بەرهەمی میژووی نزیکە نیو سەدە کار و ماندوو بوونی بەردەوامه کە خوشبەختانه توانی لەئاکامدا بنچینهیهکی یەكجار پێویست پۆ شانۆی کوردی داڕمەزێتی.

مامۆستا سالار له میانەدا پەيوەندی بەردەوامی بەقوتابخانە و رێبازە شانۆیییه جیهانییهکان و لەلايه کەوه و پەيوەندی بەتینیسی بەکولتور و میژووی نەتەوهی کورد و تەفاعولکردنی لەگەڵ هەموو ئیش و ئازارەکان و خواست و ئارەزووەکانی تاکە تاکە کورد، توانی پردیکی مۆبی لەنیوان ئەوهی کە نیو دەوڵەتییهکان لەنیوان ئەوهی کە خۆمالی و تاییه تییه بەرقەرار بکات. بەم کارەیش مامۆستا دەخوازیت ئەو پراستییه گەرمه بۆ هەموو جیهان بێستەمێت کە نەتەوهی کوردیش وەک هەموو نەتەوه و گەلانی دیکە جیهان، پەيامیکی مۆبی هیه و دەخوازیت لەمیانەدا چالاکییه هونەری و ئەدەبییهکانیدا بەرجەستە بکات، هەرچەندە مامۆستا سالار له زۆر بەرهەمیدا ئاماژە بەیه کبوونی چەوسانەوهی مۆبی له سەرانییه جیهاندا دەکات، بەلام کە دیتەسەر کوردستان ئەوا زۆر بەوشیارانه هەلەوستە دەکات و بەوردی له موفەدەهەکانی چەوسانەوهی نەتەوهی کورد دەدوێت و دەیهوێت بەهەموو جیهان رابگەیییت کە چەوسانەوهی گەلی کورد لەنیوان چەوسانەوهکانی گەلانی سەر گۆی زەوی تاییه تمه ندییهکی جوداکاری خۆی هیه کە وێنە و هاویشووی بهوێ فاکتەرە جیاوازه کانهوه نەک تەنیا کەمن بەلکو دەگمەنیشن.

ئەم رەهەندە مۆبییهی کە مامۆستا سالار بەدرێژایی هەول و رەنجی له شانۆی کوردیدا هەولێ خستنه رووی کردوو، بەئاوێتەکردنی لەگەڵ رەهەندەکانی دیکەدا، قولایییهکی مەعنهوی پر له واتای بەکارە شانۆیییهکانی بەخشی، لێرەشدا حەزەدەکم ئاماژە بەدەم بەوتەیهکی قەیلەسوف و بیرمەند و میژوونووسی بەناوبانگ (ویل دیوران) کاتیک کە

دەلێت: (نەمری بۆ ئەو میژووهیه کە هەلگری پەيامیکی مۆبییه) کاتیکیش کە زیتەر له رەهەندە مۆبییهکی شانۆی سالار ورد دەبێتەوه، ئەوکاتە بۆمان دەردەکەوێت کە مامۆستا سالار لهو تێروانینه قول و بەئاگایهی له کارە شانۆیییهکانیدا ویستووێتی ئەو پەيامە مۆبییهی وەک گروبلێسهکی باباگورگور ئامادەیییهکی هەمیشەیی هەبێت، ئەمپۆش کە سەردەمی دایالۆگ و لێک حالیبوونی و شانازییه کە ئەو رەهەندەکانی کە لهو دایالۆگ و لێک حالیبوونەدا جەختیان لەسەر دەکەیت، مامۆستای گەرمان بەدرێژایی نزیکە نیو سەدە هەول و تەقەللای بێ وچان پێی لەسەریان داگرتوو، هەر لەم رۆانگەشەوه، رەخنەگران و ئەوانەکانی کە له بارەدا شانۆ دەنووسن، دەتوانن لەم بارەوه بکۆڵنەوه و زیتەر تیشکی بخەنەسەر و ئەو پراستییه روون بکەنەوه کە شانۆی سالار پەيامی مۆقییه تی وەک دروشمیکی ئیستییهلاکی یان مەبەستیکی میکافیلییانە بەرز نەکردۆتەوه، بەلکو وەک بنچینهیهک و ژێله مۆیهکی بەردەوام له پێکهاوە و دارشتنی شانۆکەیدا بەکاری هێناوه... له کۆتاییدا، دەمانەوێت لەم کاتە پێرۆزەدا کە رێز له رەنج و هەولێ چل سالەدا مامۆستا سالار دەگیریت، ئاماژەش بەمەسەلەیهکی هەستیاری دیکە بەدەین کە مامۆستا بەدرێژایی ئامادەبوونی له شانۆدا بەدەوروپەرەکی بەخشیوه، ئەو مەسەلەیهش خوشەوێستی خاک و گەل و مۆقە کە له هەموو قەسە و کردەوهکانی مامۆستای خوشەوێستمان رەنگی دەدايهوه، ئیستاش لەبیرمه کاتیک کە بۆ یەكەم جار له ژیاغدا مامۆستا سالارم بینی و ناسی له نزیکەوه له هۆلی چالاکی قوتابخانەکانی سلیمانی (خالییدییه) له سالی (١٩٧٥)دا کاتیک پەرودەدی سلیمانی خەریکی ئامادەکردنی ئۆپەرتیتی کۆتایی زۆردار بوو له دەرھێنانی مامۆستا بەدیعه دارتاش، هەرکە مامۆستا ئەحمەد سالار خۆی کرد بەهۆلە کەدا: هەموو له کارکەوتن و وەکوباران بەسەر مامۆستادا دابارین، ئەوکاتە له نزیکەوه دیقه تم له مامۆستا دەدا کە بۆ یەكەم جار بوو بەدیعهنی شادبیمەوه، بەلام ئەوهی کە زۆر سەرنجی پاکیشام له گەرمة زەرەخەنە ئاسایییه هەمیشەیییهکی ئەحمەد سالاردا، دوو فرمیسکی قەتیسماوم له چاواندا بەدی کرد و بهوێ ئەوهی کە تازه نسکۆی سالی ١٩٧٥ رووی دابوو، ئەو فرمیسکانەم بەچەند ئاراستهیهکی جیاواز لێک دایهوه، بەلام هەر لهو کاتەشدا وتە بەنرخەکی دوستۆفسکیم لهیادبوو کە دەلێت:

(مەزن ئەو کەسەیه کە زەرەخەنە دەکات و چاوی پر له فرمیسکە).

زمان... له شانۆی سالاردا

لوقمان غەریب

(پەشی شەوانم بەگەری عەشق سەپى كردهوه) ئەم دێره شیعەری مامۆستا سالارم پراوپر مانای ئەو داھێنان و وەرچەرخانەییە کە ھونەرمنەندی گەورە کورد ئەحمەد سالار لە بزاقی شانۆی کوردیدا خولقاندوویەتی... بەعەشقیکی گەورە ھونەرییانەو، تەرزیک لە شانۆی داھینا کە سیما ھەلگری شانۆییەکی کوردەواری پوختە.

شانۆی سالار وەک پڕۆسەییەکی ئەفراندن بۆتە بنچینەییەکی پتەوی شانۆی کوردی و لەواری کەلتووڕیشدا زەمینەییەکی بابەتی و چۆنایەتی بۆ ئەم ھونەرە پەخساندووە... جیا لەوێ کە لە واقعی ئەمڕۆی جیھان و سەرھەڵدانی پڕۆسەکانی ئالوگۆری کەلتووڕیدا دەرھەتییکی بێ وێنە بۆ پشکداری کردنی کوردیش وەک نەتەوێیەکی گەورە و دێرین لەو پڕۆسەییەدا کە ئەمڕۆ بەئەنتەرکلتورالیزم ناودەبرێ... بێگومان ھەندێ جار پیتاسەیی لێکدانەوێ ئەوتۆ بۆ ئەم زاراویە تەرج ئەکرێ کە بەقەد مەودای نیوان شام و شیراز لێیەو دوورن. ھەلبەتە زاراوی ئالوگۆری کەلتووڕی کە سالانیکە مشتومڕی زۆری لەسەرە بەخالی یەكەم لەنیوان ئەو کلتورانەدا ئەنجام ئەدرێ کە خاوەنی مۆرک و خەسلەت و سیمای شارستانی خۆیان. کاتێ کە پڕۆسەییەکی لەم جۆرە دیتە ئاراو دەبێ کایەیی کامڵبۆی خۆی بۆ پەخسینراوێت و یەكە بنچینەییەکانی نامادەباش کرابن... کەلچەریش تاقە بواریکی دیاریکراو نییە تا بەشیوازیکی سەرپیتیانیە کاری بۆ بکری لە پڕۆسەییەکی جیھانی ئاوا گەورەدا بەشداری پێ بکری... ھەلبەتە ئەمە بابەتیکی دوورودرێژترە و کاتیکی تری ئەوێ تا ھەموو لایەنەکانی ورد بکریتەو...

ئەمڕۆکە شانۆ و سینەما دوو ھونەری کاریگەر و بەدەسەلاتن بۆ بەشداری کردن لە پڕۆسەیی ئالوگۆری کەلتووڕییدا بەتایبەتی ئەوێ کە ئێمە مەبەستمانە قسەیی لەسەر بکەین ھونەری شانۆییە کە لە پڕۆسەیی ئەنتەرکلتورالیزم ئەتوانی رۆلێکی سەرەکی و کاریگەر بگێرێ. چونکە لە ھونەری شانۆ سەرچەم بواریەکانی کەلتووڕ بەشیوێیەکی بەرجەستەکی بەرچاو دەکەون بەتایبەتی ئەو موفەرەدانە کە مۆرکی تایبەتی و سیمای کەلتووڕەکە دەبەخشن. کە دەلێن شانۆی سالار پەخسینەری دەرھەتیی بەشداربوونە لە کۆدی کەلتووڕی شانۆی نێو نەتەوێییدا ئەو لەبەر ئەم جۆرە دەسەلاتە فراوانەییە کە ئەو شیوازە

شانۆییە لە واری یەكە جۆراوجۆرەکانی کەلتووڕدا ھەییەتی (کەلتووڕی کوردەواری) زمان، ئاھەنگ، جلپوھەرگ، بابەت، کەشی کوردەواری، فۆلکلۆر چەندین بڕگە و بابەتی تری کەلتووڕی کە شانۆی باشترین پێگەییە بۆ کۆبوونەوێ ئەو (رەنگ و دەنگە) کەلتووڕیانەیی کە ئەمڕۆ بوونەتە کایەییەکی بەھێز بۆ ناساندنی دۆزی ھەر نەتەوێیەک.

شانۆی سالار لە درێژەیی ئەزمونی پڕ بەخششی خۆیدا تەقەلایەکی زۆری بۆ ھێنانەدیی ئەو مەبەستانە داو و توانیویشییەتی بەشیوازیکی ھێجگار ئەفرینەرانە وەک ھەر شانۆییەکی تری بەشیکی کە ئەم جیھانە بگاتە تروپیکی بالایی مەبەستە پیرۆزەکەیی... لەوێتای ئەم تەرزە شانۆیییە پەسەنە ھاتۆتە بواری ئەفراندنەو، چەندین وتار و لێکۆڵینەو و ھەڵسەنگاندنی جۆراوجۆری لەسەر پیتشکەش کراوە کە بەلای مەو ھێشتا ئەو پارسەنگیکی کەمە بۆ کیش و بەھای ئەم ستایلە شانۆییە کە مامۆستای ھونەرمنەند ئەحمەد سالار داھینەر و پابەریەتی... ئەوێش تائیتستا سەبارەت بەشانۆی سالار کەمتر قسەوباسی لەسەر کراوە لایەنی زمانە (زمانی شانۆ)... بێگومان زمانە کایەیی سەرەکی دروستبوونی تیکستە، بەلام زمان، لە پرووی ھەڵسەنگاندنی ریتزمانە نا بەلکۆ ئەو زمانە کە ویناکردنیکی وەستایانەیی بێ ھاوتا بەرپووتی پرووداوەکان ھێلتی درامی ناو تیکستەکان ئەبەخشی... ئەرستۆ لە بارەیی زمانی شانۆ دەلێت [زمان لە شانۆدا، بریتی نییە لە دروستکردنی دیالوگی نیوان کاراکتەرەکان، بەقەد ئەوێ بەشیکیە لە بابەتی سەرەکی دەقەکە و بەشداری کردن لە ھونەری چینی پرووداوەکاندا]... زمان لە شانۆدا تەنھا ریزکردنی کۆمەلێ زاراو و وشەیی دیاریکراو نییە، زمان لە شانۆدا ئەو بنەما بەھێزە کە جۆرێ لە جوولە و ریتم و ئالوگۆری بەردەوام دروست ئەکات یەكێ لە خەسلەتە پڕ ئەفراندنەکانی شانۆی سالار ئەو زمانە تاییبەت و ناسک و شیعراویەییە کە تیکستەکانی پێ داڕێژاوە، ئەو خەيالە فراوان و رەنگاوپرەنگە کە لە ئاسمانی ئەستێرەبارانی ھزری مامۆستا سالار چراخانیتی خولقاندووە... جوانکاری لە دروستکردنی رستەکاندا، پاراوی ھێنایی دەیان و سەدان وشەیی رەنگاوپرەنگ، زیندووکردنەوێ دەیان ناو و ئاوەلناوی جوان و پەسەنی کوردی کە لە بیرەوێ نەتەوێدا تۆزبان لێ نیشتبوو... ئەم جۆرە زمانە بیسەر و خۆنەر ئەباتە دنیا یەكی رەنگاوپرەنگی گوێگرتن لەو وێرد و سەربوردانە کە لە چوارچێوێ دەقە شانۆیییەکان تەوزیف کراون... ئەمەش بێ ئەوێ تۆزقالتیک لەلایەنی پەيامە شانۆیییە کەم بکاتەو و لە تیکستیکی شانۆیییەو بەئاراستەیی تیکستیکی ھەقايەت نامیزی فۆلکلۆری ببات، بەپێچەوانەو

به لکو شانۆی سالار به ئه فراندنیکی گه ورهوه توانیویه تی دهسه لاتی به سه ر لایه نی که له پووری و فولکلوری و ئه تنوگرافیدا بکیشی و به قازانجی په یامه شانۆیییه که به کاربان بهیئنی... ئه رستۆ له بهاری زمان و گپرا نه وهی دهقه وه ئه لیت [گپرا نه وه (محاکاه) یه کینکه له غه ریزه کانی مروث که له گیانه به رانی تری جیا ئه کاته وه، مروث چپژتیکی تاییه ت له گپرا نه وهی هه ر رووداو ییک ئه بینیت... ئه م غه ریزه یه ش مروثی به ئا راس ته ی فی ربووندا بر دو وه].

بیگومان هونه ری گپرا نه وه که سه رچا وه کی زمانه به کایه ی سه ر ه کی هه موو هونه ره کانی تری وهک (شيعر، مؤسقا، نىگار) دائه نرئ هه ریه ک له مانه ش زمانى تاییه تی خو بان هه یه... با شترين زمانى گپرا نه وه له شيعردا وهک ئه رستۆ و هۆراس ئه لێن ئه و زمانه یه که به کورتی و پوختی و خیرا و پاراو بیرۆکه و روودا وه کی پچ باس ئه کړئ.

زمانى گپرا نه وه له تیکسته کانی شانۆی سالاردا به شیویه کی ورده کارانه و به دروستکردنی جوانکاری له ریتى ده ربړینى رسته کاند ا درپژرا وه... ئه و زمانه تاییه ته گو تېگر به ئا راس ته ی وه رگرتنى چپژتیکی تاییه تیدا ئه بات و ده سه لات به سه ر را کیشانی سه رنجیدا ده گريت و نا چارى ئه کات که تامه زرۆ یانه گو تییستى بیت، ئه مه جگه له وه ی که زمانه که خو ی خا وه نی خه سه لته و ئه دگا رتیکی تاییه ت به خو به تی، به تاییه تی له بواری به کاره ینانى وشه ی جوان و ریزکردنی رسته ی شيعرى پر و اتا و وینا کردنی خه یاله کاند ا...

ئه م خه سه لته تی جوانکارییه له زمانى تیکسته کانی شانۆی سالاردا هه ر له یه که م تیکسته وه ده ست پینده کات (نالی و خه ونیکی ئه ر خه وانى) و پاشان هیدی هیدی له دهقه کانی پاش ئه مد ا به ره وه هه لکشان و ئه فراندنی زیاتر ئا راس ته ئه گړئ... ستاتیکا له دارشتنى زمانى تیکسته کانی شانۆی سالاردا، به شیوازتیکی کاربگه ر و درپژخایه ن له بیر وه ری خو ئنه ران و وه رگرا نیدا ئه مینیته وه، هه ر ئه مه ش خه سه لته ته کانی پرۆ سه یه کی ئه فراندنی به رده وامى به م ستایله شانۆیییه به خشیوه... له هه مان کاتدا پێکانى ئه و خالی چپژ وه رگرتنه یه که ئه رستۆ سه باره ت به بینه ری ئاسایى شانۆ با سى لێ وه ده کات. با نموونه یه ک له تیکستى شانۆی نالی و خه ونیکی ئه ر خه وانى وه ربگرین [با زنه یه کی پر له نوورى پیرۆزى نه خشان د، فریبه ئاسمان بووه رووی کپژۆ له یه کی کوردی خورده سال] ئه بینین زمان زۆر وه ستایانه و شاره زایانه به جوانکارییه وه ده سه لاتی به سه ر وینا کردنی خه یالی نوو سه ردا کپشا وه جیا له وه ی که جو رتیک له ریتى شيعرى له دروستکردنی رسته کاند ا ئه بیستړئ... پاشان ئه م پرۆ سه جوانکارییه به دا هینانیکى زیاتر به رده وام ده بیت

و سه رپای په ره گرافه کانی تیکسته کان داگیر ده کات به ره وه هه لکشانیکی هونه ربیانه ی جوانتریان ده بات... ئه وه تا له (جزیری وانه ی ئه قیندا ئه دات) ده یان رسته ی جوانی وینا کراوی پر و اتا ئه بینین و ئه بیستین چۆن نوو سه ر له دارشتنى خه یالی خویدا زمانیکى چهنده تاییه تمه ند و پاراوی هه یه [له گه ل هه ر وشه یه کدا نمه بارانى ده بارى و کپژانى ئه م شاره پرچیان بو بارانه که په خشان ده کرد و ئه یان وت پرچمان ده بیته پرچی ئایشی و فاته و خاتووزین].

پله ی هه لکشانی ئه م جوانکارییه تا دوایین تیکستى شانۆی سالار هه ر به رده وامه و له (شانۆی کوته له که ی ئه حمه د موختار جاف و ئه و پوژهى ماسى بو به گورگ) ئه بینین چۆن به ترۆپیکى دا هینان ئه گات.

ئه وه تا له شانۆی کوته له که ی ئه حمه د موختار جافدا له زارى گو ل خو نچه وه ئه لیت [ئپواره وه ختانه و خو ر له تا قى ئاسمانى شارى هه له بجه یا، خو ی به سینه و گه ردى ئاسمانى حه وته مینه وه هه لئواسیوه و نابزوئ. گه واله هه وره به یه کا چو وه کانی چیا ی به مو و ناوچه وانى چیا ی شاهۆ گلاژا و گروتنى و هه ر دپن و ده چن، له وه ئه چچ منه ی کار و کاره ساتیکى ته لیسماو ی پر نه یئى بکه ن]... سه رنجى ئه م رسته جوانه پر و اتا و ریتى رپیکانه بده، چۆن به شیوازتیکی پر له ئه فراندن و هونه ر بو وینا کردنی پیتشبینى کاره ساتیکى گه وه ری وهک شه هیدکردنی شاعیری نیشتمانپه روه ر ئه حمه د موختار جاف دارپژراون [خو ر له تا قى ئاسمانى شارى هه له بجه یا... خو ی به سینه و گه ردى ئاسمانى حه وته مینه وه هه لئواسیوه... منه ی کار و کاره ساتیکى ته لیسماو ی]

خه سه لته تیکی تری شانۆی سالار له بواری زمانى دارشتنى تیکسته کاند ا، هینانه دی ئه و هه ول و ته قه لایانه یه که بو پاراستنى زمانى کوردی له فه وتانى به شیکى زۆرى لایه نی ره سه نایه تی له لایه ن مامۆستا سالاره وه درا وه. یه کیکیش له و هه ولانه، دووباره زیندو وکردنه وه ی زمانى گپرا نه وه ی کو ن و دپړینى کورده وارییه که له گپرا نه وه ی هه قایه ت و داستان و ئه فسانه کو نه کاند ا رو لتیکی تاییه تمه ندی گپرا وه و هوکارپک بووه له خو لقا ندنی که شیکى ته لیسماو ی بو دروست بوونى سروته ئه فسانه یییه کوردیه کان.

تیکسته کانی شانۆی سالار، وهک نموونه یه کی به رزی بچ وینه ی ده قى خو مالى کورده واری... خا وه نی سه لیه یه کی ورده و ئه یه ویت به خه یالیکى فراوانى کورده واریانه وه په یامه شانۆیییه که و خه وش و نا پار سه نگییه کانی روژگار به زمانیکى حیکایه ت نامیز و

ئەفسانەيى ئاويتە بکات و دواتر لە سرووتىكى ئاھەنگسازىدا دەرئەنجامەکان لىک بداتەوہ.

ھېتائە کايەى ئەو زمانە دېرئە کە زمانى گېرئانەوہى ئەفسانە کۆنەکانى کوردەوارىيە، جگە لەوہى کە لەبارى کەلتورىيەوہ دەستکەوتىكى ئەزمونى گەورەيە و مەوداى مەبەستەکانى سەرەتاي ئەم بابەتە فراوانتر ئەکات لە ھەمان کاتدا ھۆکارىكى بابەتى بەپېزىشە بۆ ھەلگېرئانەوہى مەبەستى ئىستاي ناو دەقەکان و دروستکردنى جۆزىک لە تەعبىريەت بۆ دارشتنەوہى ھېلى درامى تىکستەکان... لەپال ئەمەشدا خۆى لەخۆيدا زمانى گېرئانەوہى ئەفسانە و ھەقايەت ھەلگىرى ئەو مۆرکانەيە کە سەبارەت بەچېژى وەرگر پېشتەر ئاماژەم بۆ کرد... زمانى گېرئانەوہى ئەفسانە خولقيتەرى جۆرە سرووتىکە کە کاتى خۆى پانتاييەىكى فراوانى لە ژيانى خەلکيدا داگير کردبوو، زۆرجار بەجولاندنى ئەو زاگيرە کۆنانە مەژۆت تەزوويەىكى خۆشى بەگيانيدا ديت و پەلکيشى و دواکەوتنى پەوتى پرووداوەکانى ناو تىکستەکەى ئەکات. لای مامۆستا سالار ھېتائەوہ کايەى ئەم شېوازە زمانە دېرئە بەو شېوازە کەلەپوورى و فۆلکلورىيە نىيە کە ھەبوو و وتراوەتەوہ. بەلکو بەشېوازىک بەکارھېتارەوہ کە پراوپر گۆرانکاریيە و تەنھا لە فۆرمەکەيدا سوودى لى وەرگيرەوہ. ئەگينا ناوەرۆک ئەو ناوەرۆکەيە کە پەيامى شانۆکە و دەسلالتى خەيالى دەرھینەر ئەيەوئ بېگەيەنيت تەنھا ئەوہى کە لەم بوارەدا بەکارھاتووە ئەو شېوازە زمانەيە کە سردى بابەتە دېرئەکانى پىکرەوہ، ئەمەش لە دارشتنى تىکستى شانۆى کوردیدا بەخالى داھيتان دائەنرئ چونکە لەگەل ئەوہى کە وەک لایەنيتى ئەدەبى بابەتەکە تەوزيف کراوەتەوہ لە ھەمان کاتيشدا وەک بوارىكى کەلەپوورى بەقازانجى چەمک و تىگەيشتنى شانۆيەىكى کەلتورى پەسەن زىندووکرەوہتەوہ با چەند نمونەيەک لەم بابەتە لە تىکستەکانى شانۆى سالار بخەينە بەرچاوە لە دەقى ئەودەمەى ئەقین مەزنتەر دەبئ ئەلئيت [وہک ئەلئین زەمان زەمانى شازوورى کورى زوحاک بوو، کچى پاشا ژير و چەلەنگ تابليتى جوان، خوا گشت جوانى لە پرووى ئەوا نەخشاندبوو...].

لە دوايەن دەقىشدا کە شانۆيى ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ بوو بەم جۆرە خەيالە داستانىيەکان ئاويتەکراوە [کيوانى بالئ ھەلۆيان شکين، کيوتىكى پر لە ھەور و ھەلای...]

لەم نمونەدا ئەبىنن کە چۆن بەزمانيتى شيعرى ئاويتە بەچەندىن وشەى دېرئە و بەدەسلالت لە خولقاندنى ئەفسانە ترسناک و خەياللاويەکاندا ديالۆگە شانۆيىيەکان

دارپژراون... بەمەش وەک پېشتريش ئاماژەم بۆ کرد ئەم تەرزە شانۆيىيە ھەر لە سەرەتاي سەرھەلدايەوہ ويستويەتى دەرڤەتتیک بېت بۆ زىندووکردنەوہى نەريت و ميراتى دويتىيى پر لە پروودا و کارەسات و سەرورەى بەستەنەوہيان بەموفرەداتى ژيانى رۆژگارەوہ. ھەر بۆيە لە سەرچەم يەکە پىکھاتووہکانىيەوہ ئەبىنن شانۆيەىكى پراوپر داھيتان و تازەگەرييە ئاخۆ بەکارھېتائەوہى ئەفسانە کۆنەکان لەناو دەقى ئەدەبیدا زىندووکردنەوہى دەقاودەقى ناوەرۆكى ئەو ئەفسانانەيە ياخود برىتييە لە بەکارھېتائەوہيەىكى نوئ بۆ سەرچەم پىکھاتەکانى ئەو لایەنە وەک (زمان، کەسايەتى جۆر و کەشى گېرئانەوہکە، شکل و سيمای حىکايەتخوان) کە ئەمەيان لە تىکستەکانى شانۆى سالاردا لە ئاستىكى ھەرەبەرزى ئەفراندنا بەدى ئەکريت.

جيا لەوانەش زمان لە تىکستەکانى شانۆى سالاردا دەسلالتىكى بەرفراوانى بەسەر بەکارھېتائى چەندىن وشە و دەستەواژەى دانسقەى ئەوتۆدا ھەيە کە لە کەنارى لە بىرچوونەوہ و فەوتانا بوون... ھەلبەتە ھەلپژاردنى بابەت لە دەقەکانى شانۆى سالاردا دەخوازئ زمانيتى تايبەت و چەندىن جۆر ناو و ئاوەلناو و دەستەواژەى پىتوبىستى بۆ بدۆزريتەوہ ھەر ئەمەش لە پرووى ئەدەبىيەوہ بەھايەىكى بەرزى کەم وئینە بەتیکستى شانۆى سالار دەبەخشى چونکە لە راستيدا ئەو دەستەواژە و وشانە خۆيان زاوہى سەردەمى پرووداوەکانى ناو دەقەکەن... واتا زەمەنەکە دەخوازئ کە دەقنوس بەدواى ئەو وشانەدا بگەرئ لىرەشدا بايەخى زانىنى زمان و ئاشناوون بەو جيھانە فراوانە بۆ نووسىنى ھەر دەقتىكى ئەدەبى ديار دەکەوئ. جگە لەمەش ئەو موفرەدانە ھاوکيشى ئەندىشە و پانتايى خەيالى نووسەرن و خواستراوى وئردى گفستوگوتارى ناو شانۆيىيەکە ديالۆگى کەسايەتییەکان و پەوتى پرووداوەکان... ئەم خەسلەتەش دەکرى پىت بوترئ بەشيتى تری پرۆسەى ئەفراندن لە نووسىنى تىکستەکانى شانۆى سالاردا کە پوخت بەو زمانە نووسراوہ کە زادەى رۆژگارى خۆيەتى. لىرەدا بەپىتوبىستى ئەزانم کە چەند نمونەيەک بخەمە پيش چاوە [لەدوا قوچەى کەشکەلانى فەلەکدا فەنەرى گرت... تاراي سوورمەچن... رۆژانى گول رەنگ... خورە سال... لالە رەنگين... ئەبارانى بەختەباران... تەختەبەن... جلوس... ھەزارويەک رەنگە] ئەگەر شيعر بەپىت لىکدانەوہى زانستى شانۆ لە سەردەمەکانى کلاسيزمدا بەيەکەيەى کاربگەر و بنەمايەى بەھيتى شانۆ داھنرئ، ئەوا زمانى نووسينەوہى دەقىش ئەکرى ھەمان مامەلەى لەگەلدا بکرى چونکە خودى شيعرىش ئاکامى دەرپىنيتى تايبەتییە کە زمان ھەلسووراندى ديارى ئەکات. گەر ئاوپرک لە سەرەتاي

سەرھەلدانی دراما و شانۆ بدەینەو. ئەوا ئەو کاریگەریمان بۆ دەرنەکەوێت کە ھەریەک لە ئەرستۆ و ھۆراس و ییتس و تا بەشکسپیر ئەگات باسیان لێوە کردوو... ھەر لە ئەرستۆشەو تا سەرھەمی شکسپیر و کۆتاییەکانی سەدەی نۆزدەھەم زمانی شانۆ زمانیکی شیعری ئەندێشە فراوان بوون چونکە وەک ئەرستۆ ئاماژەى بۆ ئەکات شیعری توانایەکی بێ سنووری ھەیە لە دارشتنی خەیاڵ و دروستکردنی رووداوکاندا... لەم بارەییەو ییتس ئاماژە بەو ئەکات کە تەنانت لە رووی پانتایی وەرگێشەو زمانی شیعری توانایەکی بالادەستتری ھەیە... ییتس سەبارەت بەشانۆی شیعری شکسپیر ئەلێت [ھونەری شکسپیر، ھونەری سینی بوو، زۆرجار بەھەلچوونێکی زۆرەو بلیمەتەنە بابەتەکانی تەرح کردوو، ھەندێ جار بەشیوازیکی ستاتیکی لیریکی... بەلام ھەرچۆنێ بێت ھەر میللی بوو. ئەمەش بۆ ئەو ئەگەر پێتەو کە شانۆی شکسپیر بەزمانی شیعری نووسراو... شیعری بەشیکە لە ژبانی خەلک بەتایبەتی ئەو کەسانە کە کلێتسا لەسەر دارشتنی رستەى قورس و بەکارھێنانی وشەى کاریگەر راپھێناون].

کەواتە پێویستە تیکستی شانۆ بەو زمانە بنووسرێتەو کە جوړە ریتیمیکی تاییەتی تیادايە... بێگومان ئەو ھەش زمانی شیعری بەپێی پۆژگار و سەرھەمی خۆی لە یەکەم ئەزموونی شانۆی سالارەو کە تیکستی نالی و خەوێکی ئەرخەوانییە ئەم نەریتە شانۆییە وەک سەرھەم پیکھاتەکانی تر بەشیوازیکی وەستایانە و پر لە داھێنانەو ئاویتەى دەقەکانی کراون نمونەش زۆرن... لەپاڵ ئەمەشدا بۆ زیاتر سیما ھەلگرتنی شانۆییەکانی بەرھەنگ و روالەتیکى کوردەوارییانە. زۆریە پالەوانەکان لە شاعیرانی گەورەى کورد پێک ھێناو و لە ژبان و سەربردەى ئەوانەو ھێلێ درامی تیکستەکانی ئاویتەى رەوتی ئەو سەرھەمە و ئیستە کردۆتەو... وەک مامۆستا سالار خۆشی ئەلێت زمانی کوردی زمانی شیعری، زمانی ئەقینە، زمانی جوانکاری و رەنگاوەرەنگییە... لە درێژەى نووسینەو تیکستەکاندا ئەم زمانە شیعرییە لەپاڵ وتەو ھەندێ گۆرانی فۆلکلۆری و بەیت و بالۆرەى کۆنى کوردەوارییدا ویناکردنیکى جوان بەدیھەکان و دارشتنی رەھەندی رووداوکان ئەدەن کە دەکری بەمەش بلیی مۆرکیکی تاییەت بەشانۆی سالار... ھەلبەتە لەپاڵ شیعرا گۆرانی زمانیکی تر ئەبێت بۆ ریکخستنی کەشی ئەو ئاھەنگانەى کە تیکەلای ئەم ستایلە شانۆییەن و پێی ئەوتری شانۆی ئاھەنگ نامیز... ھەلبەتە ناوەرۆک و پیکھاتەى ئەو شیعری گۆرانیانەش کە زۆریەیان فۆلکلۆرن بەئامانجی نایشکردنیکى ئەنئوگرافی بەکار نەھاتوو، بەلکو مەبەستیکى تر یان مەبەست گەلێکی

تر لە پشتیەو ھەن کە پێشتریش ئاماژەم بۆ کرد، ئەویش ھێنانەدی شانۆیەکی رەسەنى کوردەوارییە کە بتوانی لە ئاستی ئالوگۆری کەلتووری نێونەتەویدایا رۆلی تاییەتی خۆی بگێرێ... چونکە گەر دیقەت لەو شیعری گۆرانیانە بەدین کە لە تیکستەکانی شانۆی سالاردا بەکارھاتوون ئەبیین شاعیر وەک ئەرستۆ داوای لێ دەکات نەى ویستوو کۆتومت وەک مێژوونووسیەک رووداوکان تۆمار بکات. بەلکو بەدەسەلاتیکى داھێنەرانەو تەواو ئەو موفرەداتە کە لەپووریانەى خستۆتە ژێر ریکی خۆیەو و بەمەبەستی گەیاندى پەيامە شانۆییەک بەکاری ھێناون... ھەر لەبەر ئەمەش ئەرستۆ شیعری لە مێژوو بەمەزنتەر دائەنێ و شاعیر بەداھێنەری ئایندە و شیعری بەباشترین ھۆکاری گێرەنەو و راکیشەری زەوقی وەرگر دائەنێت. رەنگە ئەگەر بەدوای خالەکانی داھێنانی شانۆی سالاردا بگەرێین، رەنگە ئەمە یەکیک بێت و لەو بنچینە پتەوانەى کە بونیادی شانۆیەکی رەسەنى کوردی پێی داھێنێ شانۆیەک کە بەرھەنگ و روالەت و ناوەرۆک مۆرکیکی رەسەنى کوردەوارییانەى ھەبێت... ھەر ھەموو ئەم خەسلەتە تاییەتەى زمان لە شانۆی سالاردا وای کردوو کە لە کەمترین پانتاییدا تاییەتەندییەکانی بناسرێتەو و بەگۆتگرتن لە تەنھا رستەیک بزانرێ کە ئەو لە سەرچاوەى کانپییەکی روونی بەتریفەى مانگەشەوى ستایلی شانۆی سالارە و، ھەلھێنجرارە ھەر ئەم تەرەزە شانۆیەش دەبێتە بنەمایەکی پتەو بۆ شانۆی رەسەنى کوردی و شانازی پێوەکردنی لە ئالوگۆری شانۆی کلتووری نێونەتەویدایا لە کۆتاییشدا، منیش تەنھا ئەو دێرە شیعری جزیری پێشکەش بەشانۆکار و ھونەرمنەندى گەورەى کورد مامۆستا ئەحمەد سالار ئەکەم کە ئەفەرمووی:

خانێ خانان لامعێ نەجما تە ھەر پر نوور بێ
کەشتیا بەختی تە ئەز بايێ موخالف دووربێ

٢٠٠٢/٦/٤

ئەو سەرچاوانەى بۆ ئەم نووسینە سوودیان لێ وەرگێراو:

- شانۆی سالار - ئەحمەد سالار - ھەولێر ١٩٩٩.
- نظریە الدراما من ارسطو الی الآن - الدكتور رشاد رشدی.
- مجله الادیب المعاصر - مشکلات الشعر المسرحی - الدكتور عبدالستار جواد.
- خلق الدراما الشعرية - رولاند بیکوک.

نموونهی کاریگه‌ری که‌له‌پووری کوردی له شانۆی کوردیدا

پۆژانی گۆل په‌نگ

ئێبیراهیم ئەحمەد سمۆ

"ئێبیراهیم ئەحمەد سمۆ - کاریگه‌ری که‌له‌پووری کوردی له شانۆی کوردیدا چاپی یه‌که‌م - ۲۰۰۱ - ده‌ۆک".

نموونهی کاریگه‌ری که‌له‌پووری کوردی له شانۆی کوردیدا وه‌کو کارتیکی هونه‌ری ته‌واو
۱- شانۆگه‌ری:

پۆژانی گۆل په‌نگ (*)

پیش ته‌وه‌ بچینه ناو بابته‌ی کارتیکردنی که‌له‌پووری کوردی له‌سه‌ر ئەم شانۆنامه‌یه‌ به‌پێوستی ده‌زانین ئەم شانۆگه‌رییه‌ له‌گه‌ڵ ئەم خالانه‌ی خواره‌وه‌ بدوین بۆ ته‌وه‌ی بابته‌که‌ به‌ئاسانی بێته‌ به‌رچاو:

۱- دیباجه‌

۲- خالی ده‌رچوون

۳- رووداوی بێندرو

۴- دۆزینه‌وه‌کان

۵- تییینی کردن

۶- گرێ سازکردن

۷- دروستکردنی تاوه‌زرۆنی

۸- ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌ی درامایی

۹- ترۆپک

۱۰- رووداوی نزمپۆ

۱۱- چاره‌سه‌ری (*)

ئه‌گه‌ر ئێمه‌ به‌وردی سه‌یری ئەم خالانه‌ی سه‌ره‌وه‌ بکه‌ین پتر به‌دلتیایییه‌وه‌ ده‌لێم کاره‌کانی هونه‌رمه‌ند (ئه‌حمەد سالار) به‌گشتی و به‌تایبه‌تی (پۆژانی گۆل په‌نگ) له‌ کاره‌ سه‌رکه‌وتووکانی ئەم هونه‌رمه‌نده‌یه‌، بۆیه‌ به‌باشم زانی بیکه‌مه‌ نموونه‌یه‌کی کاریگه‌ریته‌ی

که‌له‌پووری میتووی کوردی له‌سه‌ر گه‌شه‌کردنی شانۆی کوردی.

له‌م شانۆگه‌رییه‌دا یه‌که‌م خال به‌رچاو ده‌بێت به‌کارهێنانی ناوه‌ کوردییه‌کانی ته‌وه‌ره‌یه‌ که‌ رووداوه‌کان له‌وێ ده‌ست پێ ده‌کهن و کۆتایی پێ دیت ناوه‌کان:

(هه‌باس، ریتۆ، په‌نجۆ، سه‌ردار، نازنه‌ین، هه‌یاس، مه‌مۆ، هه‌سه‌ن، عه‌بدی شی‌رقان، په‌مه‌زان، خازی، شه‌ریف، محۆ، مینا، هه‌پسه‌، عه‌بدال).

به‌کارهێنانی که‌له‌پوور له‌ هه‌ر ده‌سپێکردنی شانۆگه‌رییه‌که‌ دیار ده‌بێت ته‌ویش به‌کارهێنانی گۆرانییه‌:

که‌واته‌ خالی ده‌رچوون؛ سترانه‌، گۆرانی و گۆرانییه‌که‌ش پڕ به‌سوود و به‌مانایه‌.

له‌ که‌زیه‌ی لوولی داستاندا

گۆلی به‌رۆکی ستراندا

چرای ته‌قینی هه‌لکرا

پۆش، پۆش

هه‌تاو له‌ تادیا داگیرسا

خۆزگه‌ و هه‌زتیکی وای

په‌وان:

بێند، بالا، هه‌ور ئاسا

مژگینی وه‌رزی باران بوو

نه‌ورۆزی پڕ نوقلانه‌ بوو

هه‌بوو - نه‌بوو

ده‌روو ته‌نگ بوو، ژیان

له‌نگ بوو

ئاسۆ، ته‌ماوی و تاریک بوو

ناحه‌ز نیازی به‌دی وابوو

سپێده‌یان تالان بکا

بزه‌ی خه‌ونی جوانیان زړاند

ئاواتی گۆل په‌نگیان ژاکاند

هه‌زیان تۆراند

پۆژانی تووس
 لەشی گرانی دەکشاند
 ئارەزوو بۆ خنکاندن بوو
 لە گۆمی لێل و مەنگدا بوو
 ژیر قورسایى سەنگ و بەرد
 بوو
 نان، لە قورگی نەهەنگدا
 بوو
 ھەر چوار دەور
 لە گشت لایە
 دەمی گورگی ھاری برسی
 چاوی واشەى ئاگرى سوور
 بېنراوی دوور و نزیک بوو
 لەناو جەرگی شەوی تاردا
 لەوپەری تالیتی تالدا
 پرووناکی چاوی ھەلھینا
 شیلەى شیرینی داچۆرا
 ھەورازی سەختی
 ھەلکشاند
 ھەنگاوی شوین شوینی دەنا
 پەڕینەوێ پردی دەویست
 بیری پرد چاوی ھەلھینا
 پرد بەخولیا یەکی وابوو
 ھەمووانی لە سنگی خۆی
 نابوو
 پرد سترانی گەرمتر کرد
 پرد داستانى شیرینتر

ھەبوو نەبوو
 پۆژگاری بوو
 ژبان جوان بوو
 بالا بەرز و کەلەگەت بوو
 ھیتدەى بالا خۆزگەکان بوو
 ھەبوو نەبوو.

لەم گۆرانییەدا بابەتەکە دیارە زۆرانبازی لەنیوان بوون و نەبوون دا، زۆرانبازی بڵندپۆ
 بەرەو پۆژگاریکی جوان بەرەو دانانی پردی دەلالە. پردی دەلال وەکو کەلەپووریکی
 مێژووی کوردی بەکار بێت لە بۆشانی کوردیدا خۆی لەخۆیدا ھەنگاویکی پیرۆزە.
 بەکارھێنانی ڕەگەزی گۆرانی کە یەکیکە لە ڕەگەزەکانی کەلەپووری و شانۆو. یەکیکە لە
 ئامیرە ھەرە گرنەکانی کە بەکاری ھاتووە لە بۆخەمتی ئارمانجی شانۆگەرییەکە.
 - گشەگشی ڕەشەبا و لوورە لووری گورگ ژيانى کوردەواری بەتایبەتی ژيانى لادیتی کورد
 دیتە یاد.

بەکارھێنانی وشەکانی؛ دێو... درنجن... خێون... دەعباینە. بەرەو ئەفسانە ئەمەش لە
 بېنراوی یەکەم دیارە کەواتە ڕەگەزی دووھەم ئەفسانەى بەکارھێناوە ئەمەش بەزۆر لە
 دیمەنەکانی شانۆگەری بەرچاو دەکەوێت. سەیری ئەم دانوستاندنە بکەین مەبەستمان
 ئاشکەراتر دەبێت لەسەر زمانی کەسەکانی شانۆگەرییەکە، ھەر وەک.
 سەردار دەلیت: ھەر وەھا دەلێن لەپر دەستیکی گەورەى زەبەلاح، ڕەش وەک قییر، لە
 پایەى پرد دەنەوێ و ھەرەسى پێ دینی... بەلای پاسەوانەکانەو دەستی ئەجندە و دێو و
 درنجە... تەواو نیگەرانی کردووم.

کەواتە سەردار باوەری بەو قسە پوچانە ھەیە بۆیە بەردەوام دەبێ: خۆم دەچم شەویک
 لەو دۆزەخەى دەبەمەسەر؛ بەلکە پەى بەنھێنی ئەم تەلیسم و جادوو بەرم.
 دەبێ ئەوەش بڵێین، لەم شانۆگەرییەدا سەردار سەرورە بەشکو؛ زیاتر سەرۆکی
 مێللەتە.

بوونی ئەنجومەن لەناو حیکایەتی کوردیدا بەرچاو دەکەوێ، بۆیە نووسەر ئەم خالەى لە
 یاد نەچوو کە دەلیت: وا چاکە بەزوتترین کات ئەنجومەنى ڕیش چەرمووان بانگیشت
 بکەم.

خالی تری به کارهینانی که له پووری ئامیری خه زمانه که بۆ دوو خال به کاردیت:

۱- ئامیریکی زۆر به سووده لای جووتیاری کورد.

۲- ئامیریکی زۆر جوان و بۆ زۆر مانای هونهری به کاردیت.

زیاتر گرنگی خه زمانه ده ده که وێ که کهسی سهردار ده لیت: ناتوانم، چون بیری لێ نه که مه وه. ئه مه له وه ده چن ئاگر به ریتته خه زمانه جووتیاریک و له بری کوژاندنه وه سه رخه وێکی بۆ بشکینن. وهک ئه وه وایه ههر به ته واده تی، ئاگر له کۆشک و سه رام به ریی و جگه رگۆشه کانم له ناو شالو دابن و ئارام بگرن له دابونه ریتی کورده واری خه می پیاو خه می ژنه و هیچ جاریک ژن له خه می پیاوی خودا جیا نه بوته وه. ئه مه ش دیار ده بیته له سه ر زمانه ئنی سهردار که ده لیت:

سهرداره کهم، وه نه بێ ئه و خه مه منیشی نه گرتیته وه، هه مان هه سستی تۆم هه یه.

لیته رووداوهکانی شانۆگه ریه که به ره و دۆزینه وه کان ده پۆن، له گه ل پیتشچوونی رووداوهکان په ندی پیتشینان ده ور ده بینیت (پیری هه زار و یهک عه یب) رووداوهکان به ره و پرسیاریک ده روات کێ به رپرسه له وه زعه که؟ ئه مه یه جوانی داریشتنی بابه ته که که ئه حمه د ده لیت:

هه میشه به لای ئیمه له ده ره وه بۆمان هاتوه و له ناو خۆماندا ته شه نه ی کردوه سهرپای په نجۆی بابیره که شاره زا و گالته چیه که لیته دا ره گه زی گالته وگه پیتش دیتته پیتش ئه مه ش له دیمه نی (۴) به رچاو ده کړیت. به ره و سالۆخدانی پرده که یه.

په نجۆ: ئه رێ ئه حمه د هه وائی پرده که ی شار له چی دایه؟ پۆژ به پۆژ شتی سه یرم به رگۆی ده که وێ... لیته لیکچوونیکه جوانه له نیوان پرده که له بنه رته دا میلله ته که یه.

نوسه ر به زیره کانه که له پووری میژووی کورد به چیڕۆکه ئه فسانه کانی پردی ده لال وه کو په مزیکی جوان گوزارشت له بارودۆخی میلله ته که ی ده کات.

باپیر په نجۆ تیده گات و ده لیت:

ئهم ماسته موویه کی تیدایه. ئه ما موو، قه دیمه ده یانوت: هه موو ده ردی ده رده دار که نه فته ناکا و ده ردیش هۆکاری خۆی هه یه.

مه سه له ی خه ونی بابی په نجۆ دیتته پیتش:

کوړه کهم دلم ختووره یه کی کردوه... «فلاش باگ» ده ور ده بینیت له نیوان مائی بابی

په نجۆ و مائی سهردار و سهردار ده لیت:

باشه ده بی ئه نجوومگه ران چی بلین؟ نازهنین وه لام ده دات:

ده بی ئه نجوومگه ران بلین... ئه و ئه سستیره گه شه و ریشه داری له که ناره وه چاو بۆ به یان ده گیت، ئه وه به ختی نگینته و ئه و ئه سستیره قوچکه ی ئاسمانیش ئه وه به لای رۆژهه لاتدا گۆشه ی کیشاوه ئه وه نیشانه ی فه رو هاته.

دیمه نی (۷) ههر له خزمه تی شانۆگه ریه که دایه بۆ ئه وه ی رووداوهکان به ره و پیتش پۆن.

دیمه نی (۸، ۹) زنجیره ی بیروکه یه و وشه ی خه زمانه خۆی فه رزه کات.

په نجۆ:

ئای خازتی خانومان

خازتی نوقلانه ی شادی

خازتی خه زمانه په نج و

ئاواتی من... خوا ئاگادارت

بێ له چاوی به د به دووری

دیمه نی (۱۰) مه سه له ی پردی ده لاله... کاره ساتی پرد رووخانه و پۆژ پۆژی جهریه زه یه، دانوستاندن به ره و لوتکه ده روات.

دیمه نی (۱۱) خۆشه و یستییه که له نیوان په نجۆ و خازتی گه وره تره له خۆشه و یستی نیوان دوو دلداردا، لیکچوونه له خۆشه و یستی خاک و ولات و نابیت به جی بمیتیت، خازتی بی چاره یه له به رته وه ی پرد به ره و رووخانه له سه ر زمانه خازتی باش دیار ده بیته. رووخاندنی پرد مانای ئه وه یه میلله ته که به ره و نه مانه.

هه مسوویان چاوه رتی پرده که یانه، ئاواتیان ههر پرده، تۆ بلینی ئه مه چ پردیک بیت میلله ت رزگار بکات له برسیتی! نه بوونی ده ردویه لا، له سه ر زمانه سهردار:

هیومان به و پرده یه که ده روویه کی ئابلۆقه شکینمان بۆ بکاته وه. به براکامان و به کیتلگه و مه زار و پاونه کامان بگه یه نی. ئه وه ش ئه فسوون و هه زار و یهک جادووه.

شوین ههر عه ینی شوینه، شوپشه شوپشه میللته تی کورده و پیتش وه ختی شۆره ش له هه مان شوین شکه سستی خوارد من و بۆ ده چم که پردی ئه مجاره پردی سالی ۱۹۷۵ نییه و خه لک به ره لالا بین پردی ئه مجاره ههر له هه مان شوینه به لام به تینه. پرده که

یه کبونی میلله ته. پردهکه ره مزی خۆراگرتن و شۆره شه... دوژمن هه ره ئه و دوژمنه یه؛ به لام به ته نه کا ته که گۆراوه و هه باس میلله ته، ده بی پرده که چاک بکریته وه.

دیمه نه که به ره و دۆزینه وه کان دۆزینی چاره سه ری کیشه ی کورد... به رجه سته کردنی پرد وه کو که له پووری میژووی کورد خالیکی هه ره گرنگی سه ره که وتنی ئه م نووسینه یه. له ئاوه دان کردنه وه ی پرده که هه باس چ خه لاتیکی وه رگریته.

ژماره (۷) له دیمه نی (۱۴) دیته پیش له زۆر شوین ژماره ی (۷) هه وت به رچاو ده کریته که ئه مه ش خۆی له خۆیدا له ناو میلله تی کورد ئه م ژماره یه زۆر باوه به تاییه تی له ناو کورده ئیزدیه کان. هه قته هه قته رۆژه، هه وته وانه ی ئاسمان، هه وت ته به قه ی ئاسمان، یه زدانی مه زن به هه وت رۆژ دنیای دروست کرد، هه وت هات و کاملبوونه، و زیاتریش له سه ر زمانی نازهنین:

هه وته ی پاش مندالبوون، هه وت کورته بالا، هه وت شیرینی سپی رهنگی شه ی خه نه به ندان... جاریکی تر له سه ر زمانی سه ردار: ئافه رین له گه ل ئه وانیشدا ئه ژدیهای هه وت سه ر و هه وت چاو.

له دیمه نی (۱۵) پرده که ته واه ده بیته؛ به لام به مه رجیک نابی هه یچ پردیکی وه کو ئه مه دابنریته. ئه مه ش به هو ی «فلاش باگ» دیار ده بیته له م دیمه نه دا هه باس تووشی نه گبه تی ده بیته ئه ویش برینی دهستی راستی هه باسه، ئه مه ش خه لاتنی دانانی پرده که بوو ئه مه ش زیاتر دیار ده بیته له دیمه نی (۱۷) که کاره که بو به ره و گری سازکردن... هه رکه له زمانی هه باس: کئی دلی سه ره رای چاکه م تووشی جورتم و گولمه زنی نابم، خو پاسه وانانی کۆشک، له هه مو شتی بچن له مروژ ناچن... وه ک سه گی هار وانه.

به رگریکردن له مافه کانی خۆی شتیکی ره وایه. قسه که مان سه ردار ولات و سه ره وهر پروانه ئه م دانوستاندنه.

سه ردار: ده بیته به ته نیابن، ئه مجاره یان نا کړی

نازه نین: به ته نیا! شتی وا چۆن ده بیته، دوژمنت که مه، ئه وه له چوار ده وه وه پیلان له دوا ی پیلانته لی ده که ن، نه به خوا ناړۆی.

زۆرجار له ناو حیکایه تی کوردیدا گویمان لی بوونه که میره کان زۆرجار خویان گۆپیوه بو ئه وه ی بزائن خه لک چ باس ده که ن، له بو ئه م مه به سته قاوه خانه که ی ره مه زانه شه له هه لده بژیریته، ئه وه ی به خه یالیشدا نایه له و ی باس ده کړی ئه مه ش له دیمه نی (۱۹) باش دیار ده بیته.

ده بی میلله تی کورد عیبه رته وه رگریته له پرودا وه کان پرده که نابی به پرد ئه گه ری خۆی هه یه.

حه سه ن: ده زانی بو نابی به پرد. وانا دوژمنمان زۆره و ده بی هه موومان به رنه گاریان بین، ده زانی بو برسیته یه؟ چونکه زۆر وه ک تو عیبه رته ی له نه هاتیه کان وه رنه گرت و تا نه هه مه تیی گه وه ری به دوا دا هات... تیکۆشین لیته دا به ره و لاوازییه...

ئه حمه د: تییدایه (له ناو ئه و که سانه ی ده وروپشتی سه ردار) هه ر کاروباره که ئالۆز بوو، که وته ده ربازکردنی زی و پاره، هه ندیکیان، هه ولی شوین خوشکردنیانه بو کاتی هه له اتن.

محو: (راستی قسه کان په سه ند ده کات):

به سه ری تو هه موویان گۆراون، ئه مه غه رابوونه، ده ردی پروا پی بوونه ده شبینی له سه ر کئی ده که و ی و چ کلۆلاتی باجه که ی دهن و ئازار و سزای به ده مه وه ده چیژن:

زنجیره ی شانۆگه ری تا ئیره سروشتیه، گشت قسه کانی شانۆگه ریه که ده رس و عیبه رته ن. باشترین به لگه که میر سامانایه خو به شه رفروش ده زانی که یاوه ده لیت:

- ده یانه و ی گره و له کئی به رنه وه

- میر- له شه یتان

پرده که شۆره شه و دوژمنیان زۆر پی ناخۆشه، میر سامانا زۆر ته نگاوه بو یه ده لیت:

- زۆر چاکه... پردی بو یه کگرتنه وه ی کوردان بی هه ر شایسته ی رمانه به سه ر سه ری خۆیاندا.

دیمه نی (۲۱) دوورکه تنه وه له بارودۆخی شه ر و تیکدانه، رهنگه مه به سته نووسه ر هه ر له بو ئه مه ی بینه ر یاخود خۆینه ر هه ست به مان دووبوون نه کات.

دیمه نی (۲۲) به ره و تیکدانی وه زعی هه باسه.

میر: باشه بو نه یکوژین (مه به ست کوشتنی هه باسه ا - اس) کئی پیته ده زانی؟ لیته دا ده وری یاوه وه کو ده وری به کۆی داستانی مه م و زینه.

یاوه ر: قوریان، میرم، ئه وده مه فه رمان بده قۆلی راستی له بندا بپرنه وه.

دیمه نی (۲۳) ژماره ی هه وت... خو دیار ده کات که ژماره ی پیروزییه له ناو میلله تی کورد؛ به لکو خوشترین ژماره یه نووسه ر هه زی لی بیت.

حهوت تاق، ههوت جار مردن، ههوت جار زیندووووننهوه. جارتیکی تر نووسەر بهزیردکانه دهزانی کارهکه پپووستی بهگۆرینی دۆخهکانیه. گۆرانی بهکار دیتیت که یهکیتکه له رهگهزه ههره گرنگهکانی شانۆی ئاههنگسازی.

«لۆ وهی لۆ لۆ وهی لۆ لۆ وهی

لۆ

مامۆ ههورا دیار بن ئهوپۆ

پۆژی میرانه

خۆرینی گا و نهجارانه

تهقینی سۆل و بسمارانه

برقیینی کۆسه میسرپانه

ویله ویلی دلو نژادیانه و

عهوی شانه

دهنگی شنگین داری

داره مانه

لۆ وهی لۆ لۆ وهی لۆ لۆ وهی لۆ

لۆ وهی لۆ وهی لۆ وهی

لۆ»

دیمهنی (۲۴) بهرهو فلاش باگ جارتیکی تر کارهکه دهروات دانوستاندنه لهنیوان پهنجۆ و خازتی و قارهمانیهتی پهنجۆ و ههستیینی بهرامبهه خۆشهویستهکهی دیار دهکات:

– ئهوه چپای جودیهه پپروژه له چپایهتی خۆی بکهوئ، ئهمن ههرگیز له گشتی خۆم ناکهوم.

شانۆگهریهکه بهرهو گری و دروستکردنی تامهزرۆیی دهروات. لهم دیمهنه. پهندی پیتشینان وهکو رهگهزتیکی گرنگی کهلهپووری بهکاردیت.

خازتی دهلتی:

– (کویره چیت دهوئ دهلتی: دوو چاوی ساخ)

وای بۆ دهچم که نووسەر دهووری پهنجۆ و خازتی له بۆ بهستنهوهی کیشهکه و جار جاریش

وهکو گۆرینی دیمهنهکان بۆ ئهوهی سهردار زاخۆی و دیوانی میر سامانا خۆینهه بیری وشک نهکات؛ بۆیه بهلای منوه نووسەر له سهرهراي دووبارهکردنی دیمهنهکانی پهنجۆ و خازتی که ههر له مانای ناوهکهیان دیاره پهنج و کیشان و داخوای یهکبوونی میللهته.

دیمهنی (۲۵) خهونی ههباسه.

ههباس: زینۆ: من خهون نهبینم، کت دهبی خهون بیینی؟ خهونی گۆل گۆلی.

دیمهنی (۲۶) ژمارهی ههوت جارتیکی تر پیتش دهکرت:

– ههوت کاسه شیر، ههوت بزنه رهش.

دیمهنی (۲۷) ههباس و دۆزینهوهی رتگایهک له بۆ نهجات بوونی خیزانی ههباسه.

دیمهنی (۲۸) پردی دهلاله و ههباس بهههموو توانای خۆی شهویتیکی پر ناخۆش دهباتهسهر.

دیمهنی (۲۹) کارهکه بهرهو شهپه و نووسەر ئهوپۆی کورد بهزیردکانه وهکو زهنگی خهتهرناک دهپریت ههروهکو:

– سهردار: ئهو شته، ئهوهیه خوانهکرده شکستی بیین تهفروتوونا دهبن. زۆر درهنگ خۆمان دهگرینهوه، یان ههر خۆمان ناگرینهوه.

دیمهنی (۳۰) مهسهلهی رهوشت که لهناو کورداندا سمیل تاشین زۆر شهرمه.

میر سامانا: بلتین چوین بۆ سمیل ریشمان دا، ههر ریش! بلتین پرچ، برۆ، برژانگ... هتد.

دیمهنی (۳۱) بهرگری کردنه، قارهمانیهتی کورده، دهبی گشتیان ئامادهبن.

سهردار: با کهس له خهمی مال و مندال و ئهوانه دا نهبی و تهنیا بییری لهلای بهرهنگاربوونهوهکه بی.

دیمهنی (۳۲ – ۳۳) مهسهلهی جنۆکه و گورگ پهمن له بهکارهتینانی شانۆگهرییهکه دهووری حیکایهت له شانۆگهریهکه دیار دهیت.

– نه نه مینا: کامه... کوا جنۆکه؟ جنۆکهی چی! ههباسه گیان کهی باسی جنۆکه و ههورهبانم کردووه کوپهکه، بابی بابهکه ههباس، جنۆکه نبیه، ئهوانه جنۆکهی حهقایهتن.

چیرۆک و حیکایهتی کۆن ههر بۆ ترساندن و خهوتنی منالان بهکارهاتووه باشه نووسەر دهووری منالی له بیر نهکردووه.

مندال: نەنە گيان بېدەنگ دەبىم، ھەقايەتى پردەكە بەچى گەيشت نەنە گيان بەساقەت
بىم.

دەۋرى ھىكايەت و گوتۇ باش ديار دەبىت:

ھەبۇو نەبۇو كەس لە خوا گەورەتر نەبۇو، لە پېغەمبەر خۆشەويستىر نەبۇو، لە
وہستاباشى وەستاتر نەبۇو... لەم ھەقايەتەش شيرىنتر نەبۇو.

دېمەنى (۳۴) مەسەلەى سەگ و بووكەكە چۆن لە چىرۆكەكانى پردى دەلال ھاتوۋە و
بەكار ھاتوۋە.

خوایە سەگەكە پېش كەوئى، بۆئەۋدى ئەو بېيتە قورىان نەك دەلالى جوان بووكى جوان
نزيك دەبىت و با خوایە سەگ پېش بکەوئیت بەلام... دەلال... دەبىتە قورىانى.

دېمەنى (۳۶) چىرۆكى راستەقىنەى پردى دەلال دیتە پېش، سوود نەۋەكو بلىن
ھىكايەتەكە چۆن و تراۋە؛ بەلام كارە ھونەرەكە ويستوۋىتەى و چۆن لەم دېمەنەۋە بازنى
دەستى دەلال كە دەبىتە دار ھەنجىر بەزىرەكانە و بەجوانى بەكارى ھىناۋە.

دېمەنى (۳۷-۳۸) مەسەلەى ھەوت برا و بەكارھىنانى گۆرانى لە شانۆگەرىيەكەدا لە بۆ
خزمەتى كارەكە دېنە پېش:

دەلى لى لى، دەلۇ لۇ لۇ

گۆرانىيەك دەلىمەۋە

دەلى لى لى، دەلۇ لۇ لۇ

دەلى لى لى، دەلۇ لۇ لۇ

گۆرانىيەك دەچرىكىنم

بەروۋى خۇردا

بەروۋى دەشتى فراۋانى

بى سنووردا

بەروۋى ئەۋ كەژە

سەختانەى

لە بلىندى و سەرکەشىدا

سەريان لەناۋ ھەورا تۇرا

دەلى لى لى، دەلۇ لۇ لۇ

بەپرچى خۆرى نەۋرۇزدا

دەچمە ئاسۆ

نايەمەۋە، نايەمەۋە

نايەمەۋە

ھەتا ۋەكو، چەپكى لالەى

سوورى ئال ئال

بۆ پەرچەمى دەزگىرانى

خۆزگەى ھەموۋان نەھىنمەۋە

دەلى لى لى، دەلۇ لۇ لۇ

دېمەنى (۴۰) و (۴۱) و (۴۲) بەرەۋ شەۋانى لاۋك وتن بېرھاتنى لاۋكى قەلاى دمدم
و دوازە سۈارەى مەريۋان.

دېمەنەكانى (۴۳) و (۴۴) و (۴۵) و (۴۶) زنجىرەى دېمەنەكانى بەرەۋ بەدېھاتنى
ئاۋاتى پردەكەيە، ھەموۋيان دلشادن، ھەباس ھەست بەگەنجىۋونەۋە دەكات... ھەست
دەكات قۆلەكەى ھاتۆتەۋە جىگەى خۆى و زياتر ئەم خۆشىيە روون دەبىت.

ھەباس: خوا يارىنى پۇژانى خەم و تەنگانە پۇيى و لە بەسەرچۈنە... ئەھا لە ئاسمان
بېۋانە، خۆر، خۆرى ئاسمانىش لە پۇژانى پېشۋو بەتىنترە و پروناكتەرە لەھەر تالىكدا.
لە كۆتايىدا نووسەر دېتە سەر ناۋىشانى شانۆگەرىيەكە ئەۋىش پۇژانى گۆل رەنگە ھەر
لەسەر زمانى ھەباس:

- لە ھەر شتى پروانم گۆل رەنگە و خەندەم بۆ دەكا... ئەللا لە پۇژانى گۆل رەنگ.

چەند سەرنجىكى پەخەگرانە سەبارەت بەشانۆگەرى «پۇژانى گۆل رەنگ»

- ھەۋلىكى دروستە بۆ بەرجەستەكردنى كەلەپوورى لە شانۇدا، بەپىي چەمكى شانۆيى
لەبەرچەستەدا، واتە ماددەيەكە لە خزمەت ئارمانجى شانۆگەرىيەكەدايە، واتە مەبەستى
دانەر لە نووسىنى ئەۋ شانۆگەرىيەيە.

- دەست پىكردن بەھىما و خەياللى ئەفسانەيى، پاشان ھىدى ھىدى لەبەردەم
رووداۋەكاندا ئەم ھىما و خەيالانە كال دەبنەۋە و ھىما واقىيەكان دېنە ئاراۋە و جلەۋى

پرووداوه دراماتيکييه که دهگرنه دهست بهرهو ئاکامی مه به سستی دهچن.

- ماددهی که له پوریه که که وتووه ته ژیر دهسه لاتی به ها دراماتيکييه کانه وه.

- په تیکه بهرهو شانویه کی کامل واته ئه وهی سه رجه م هونه رکان و شانۆگه ری پیکه وه کۆیکاته وه، وه کو گۆرانی، شیعیر، مۆسیقا، زمان... هتد.

- پشت به ستن به واقیع له بنه مای شانۆیی دا، بویه له روانگهی بۆچونی میژوو یییه وه ده بینین که چۆن هیما ئه فسانه یییه کان له رتگی میژوو وه ده کړینه وه.

- دانهر هه ولی داوه سوود له ستاتیکی زمانی کوردی وه رگریت وه کو به هایه کی شانۆگه ری چاک، به تاییه تی رېتمه مۆسیقییه کان.

- له لایه نی ته کنیکيیه وه دۆخه که دانسقه به دیار که وت، ئه وه ش: سه ره تا شانۆگه رییه که به خه یالی ئه فسانه یی ده ست پیده کات وه کو خیتو و گیانه خراپه کان، پاشان هی دی هی دی به بی هیچ زۆر له خۆ کړد نیک به رامبه ر به هیما واقعییه کان نامینیت.

- هه موو بایه خپکی به دۆزینه وه و بنیاتنانی پرد داوه وه کو گرنگییه ک بۆ ژیان، یان به رژه وه ندی گشتی، یان به رژه وه ندی سه رجه م گه لی تیدا ده رده که ویت.

- دانهر مه و دایه کی رامیاری داوه ته چه مکی پرد و بایه خه کی، به و هزره ش جیگی پرد و بوونه که ی قایمتر کړد وه.

- ته کنیک کی نوی به کار هی ناوه له بالا ده سستی کاری درامی که نزیکه له شیوازی سینه مایی له میانه ی پرۆسه ی مۆنتاژ کړدنی دیمه نه کورته کانیدا.

- سوودی له ته کنیکه کانی شه پۆله هاوچه رخنه کانی شانۆی جیهانی وه رگرتوه.

- سه رجه م بابه ت و پرووداوه کان له بایه خه دۆزه که دا به دیار ده که ون.

- که سه کان مه و دای که سایه تی ته وای خویان هه یه، وه کو مه و دای کۆمه لایه تی و مه و دای سروشتی، ده روونی، له گه ل میژوو ی که سایه تیمان.

شانۆی (وانه ی ره شه به لکه ی ئه حمه د سالار

حه مه که ریم هه ورامی

وانه ی ره شه به لکه ١٩٨٧

وانه ی ره شه به لکه نووسینی هونه رمه ند کاک (ئه حمه د سالار)، ئه م درامایه باز نه یه کی مه حکه مه... له ناو ئه و باز نه دا گه لی بیرو پای جوانی تیا خرکراوه ته وه، بازی به ندی کی زتیرینه بۆ قۆلبه ند کړدنی نۆ به ری درامای کوردی... بابه تی دراماکه یه کی که و چه ند مه سه له یه ک راځه ی ده که ن، هه ر یه کیکیان هیما بۆ بابه ته سه ره کییه که و ئاماژهی بۆ ده که ن... بابه ته که هه ول و کۆششی باوک و دایکیک ساغ ده کاته وه که له به ر چی کور که یان بووه به ژیر پتی هه ره س هینانی ئاژاوه ی ئاده میزاده وه، بۆچی له ناو ره شه به لکه کی شارستانی هت و هه ل سوکه وتی ئاده میزادا پتیشیل کراوه!

دراماکه سه رت پای به درامای هیما سازی ده ژمی ردریت که به شیوازی هۆنراوه ئامیز دانراوه، په یوه ندی به کی شه ی نه ته وایه تی ئه م سه رده مه ی خۆمانه وه هه یه... بۆنی کلۆلی و ده ردی سه ری و کی شه ی خۆمالی لیوه دیت... له به ر ئه مه دراماکه به هونه رتکی ره سه ن ده زانری...

کورته ی دراماکه

له سه ره تاوه دوو موهه ریج - کلاوچی - دینه پی شه وه باسی مه سه له یه کی نه درکاو ده که ن، مه سه له که تراژیدیا ییکه، له ناو چوارچیه ی ئه و تراژیدیا یه دا، هه موو پید وایستی کی تیا یه، هونه رتیکه زۆر پیرۆزه، چونکه فیрман ده کات که چۆن وشه ی دابریژین و بیسیژین، له ناو ئه و چوارچیه دا گۆرانییه، سه مایه، گۆقه نده، هیئانه دی و ته سه ل کړدنی هه ز و ئاره زووه، گه لی جیهانیکی به رفراوانه، هه موو شتی له ویدا جوانه و جیتی بووه ته وه، ته نیا وشه ی قه دهغه نه بی تیا یا به کار نه ها تووه... دوورگه ی (تویسا) یه... سنووری له به رده م ئاره زووه کاند، دانه ناوه: (دروشمیک، وشه یه ک، وه ک قه دهغه مان لا نییه).

له ناو ئه و جیهانه به رینه دا کیت ده وی له وییه، چیت ده وی هه یه، گه نجینه ی هه موو سه ربورده یه که، فایلی هه موو که سی له ویدا پاریزراوه، ئه مه شانۆیه، چه ندان داستان و ئه فسانه ی جۆراوجۆر و سه ربورده ی پرووداوه کانی تیا یه، هه ر یه کی که له وانه ش فایلی تاییه تی بۆ کراوه، هه ر فایلیک کتیییکه، هه ر که سپک له وی قوتا بییه که، شانۆکه خۆشی

ههم جیهانه، ههم قوتابخانهیه...

دایک و باوکیک پهروشن، کوردهکیان نهنجامی سهرکهوتنی له تاقیکردنهوهدا نه دراوه تی، پروانامه ی نییه، کهچی قوتابی نهو قوتابخانهش بووه... کوا پروانامه کی؟...

(دایک: دهی شتیکیان هه یی بهرامبر، نهگینا بچی کارتیان نه داوه تی، بو کوری خه لکی ههمو به کارته وه گه رانه وه؟) (۱)

دایکی کورده که دنیایه کورده کی له قوتابییه کانی تر که متر نییه... له وهش دنیایه که ده رچوه... نهی بو نه نجامه کی دیار نییه... که وتوه ته ناو گومی خه و په ژاره وه...

(دایک: پیتم وت... باشه بو کارتت ودرنه گرتوه، ها کورم؟ کوا به لگه نامه که ت؟ چیت کردوه؟ کورم بو بووی به تخته ی سهر ناو... چی بووه بو دهمت گو ناکات؟.

کور: نه یان دامی؟

باوک: نه ری بچی... له چیت که مه...

کور: ئیتر نازانم... هه ز نه کن پرسیار که ن) (۲)

باوک ناچاره بچیته لای ماموستا، بو نه وهی سزراخی نه نجامی کورده کی بکات... ماموستاش به شوین به لگه نامه ی کورده که دا ده گه ری و چهند فایلیک ده کاته وه... له ناو ههر فایلیکدا جیهانیکی تاییه ت هه یه، بابزانن له دوو تو ی فایل یه که مدا، چیهه؟ له ناو فایل یه که مدا گورانیبیژتیک و چهندان قوتابی هه ن، له ناو قوتابییه کانی شدا یه کیکی یاخی و یه کیکی رپیوار هه یه...

وا دایک و باوک چاوه پروان ماموستا لهو فایلده مه سه له کیان بو ساغ بکاته وه، له قوتابییه یاخیبووه که نزیک ده بیته وه، و سه و داسه ری شتیکه که به لای نهو مه سه له یه دا ناچی و میتشکی به جوړتیک تنگ دراوه ناگای له هیچ نه ماوه... گورانیبیژش نهو مه سه له یه به داستانیک ده زانی که له دوو تو ی (لاوک) دا تواوه ته وه و لئی جیانابیتته وه، ماموستا به ره وه هه و رازی داستانه سه خته کان سهر ده که وئ و یه که یه که دیان پشکنی، له پاشماوه ی نهو داستانه دا تاقه کاسه سهری مابوو، نهویش کرابوو به پیکی مه ی خواردنه وه، دوا ی ماوه یه کیش له بازاردا فروشراوو، ته ماشای داستانیککی نزیکتر ده کات،

(۱) وانه ی ره شبه لکه (ل ۱۳).

(۲) وانه ی ره شبه لکه (ل ۱۳).

داستانه که ده ردیک یی دهرمانی گرتوه، جه نجالیکه، ناژاوه یه که، چاوه پروانی دره ختیکه و بهر ناگری، ته نانه ت سیبهریشی نییه، گورانی خوژگا و بریا دوو پات ده کاته وه، رپیوارتیکش لهو داستانه دا په نگاوه و گیری خواردوه، بو دهرتیک ده گه ری دهر بازیی...

(قوتابی رپیوار: براکانم کوانی ریگا؟

هاوار ریگا... هاوار هاواریانی ریگا

چارم بکه ن... دهر بازم بکه ن

وام له گه رداوی نه بووندا...) (۱)

باوک نوځره ی نامینی و هاوار ده کات...

(باوک: کوا...؟ کوا؟ کوا؟ نه نجامی نه مه نه وه یه...) (۲)

ماموستا داوا له باوکه ده کات که نارام بگری تا ته ماشای فایلیککی تر بکات...

فایلیککی تر ده کاته وه، له م فایلده سی که س، ناوداری جیهانی نه م فایلن... فایله سوف، سهر له شکر، شاعیر...

وته کانی فایله سوف بوئی ناو میدی ده به خشن، پیی وایه گه ران به شوین نه نجامی نهو نه وه یه دا که وتنه ناو تونیلیکه که نه و سه ری دیار نییه... که چی چاره ویستی نهو نه نجامه وا له سنگی نهو دا تو مار کراوه... ههر وه بزانه نهو پر یاری ههمو شتیکی دا...

سهر له شکریش گوین له باخه لی خویدا ده ژمی ری، به لایه وه مه سه له که ههر جه نکه و نه دژراوه، چونکه بازبسه ندی وره به رنه دانی له بال کراوه، ههر وه بزانه هه لسه یه وه و دژرایه وه.

شاعیریش: وشه ی گهرم و سوور کراوه به کار دینی، مه سه له که ی پی ناسانه و روژتیک ده یی له بهر دهستی پولاینی نهو دا ملکه چ بکات، نهو خوشه ویستییه تی و نه میش دلداره، ههر گیز له بهک ناچرتین...

به لئی نهو مه سه له یه ریستیکه نهو داوی ره نگا وره نگی بو چامه کانی لی دروست ده کات...

ئیتر ههر یه که ده فته ری خو ی ده خوینیتته وه و ناگای له چاوه پروانی باوکه نییه...

ماموستاش: سهری لی شیواوه و له جیاتنی نهو ی وهرامی باوکه ی چاوه پروان بداته وه،

(۱) وانه ی ره شبه لکه (ل ۱۳).

(۲) وانه ی ره شبه لکه (ل ۳۰).

ئەو لە باوکە دەپرسی...

(مامۆستا: باوکی قوتابی بێ بەلگەنامە، ئەنجامی کۆرەکت نەدیو؟)

باوک: فایلێ تر تەماشاکەن^(١)

فایلی سییەم دەکرێتەو، پروداوەکانی جەنگی دوووەمی جیهانی تیا تۆمار کراوە، سەرەتا بەکۆمەڵە برینیک پیک هاتوو...

شاعیریەک دیتە پیشەووە ئەو برینانە دەکات بەدەسرازی هۆنراوەکانی، چەپکی گۆلی سوور و زەردی هۆنراوەیەکی پێ دەپازینیتەو...

سەرلەشکریش سنگی دەرەپەزینی و باسی ستراتیژیەتی جوگرافی جەنگ دەکات و جیگەیی بەفەیلەسووفەکە لەق دەکات، باوکی قوتابییهکەش وەک لەسەر ساجی سوور دانیشستبێ بێ ئارام بوو و هەر چاوەروانە و شاعیریەک دەماری لاملەکانی راست بوونەتەو و شیعر دەخوینیتەو...

هەر لەو فایلەدا قوتابییهکی دۆکتۆرای دەروونناسی دیتە پیشەووە و ئاگای تەنیا لای خوێەتی و دەلێتی لەگۆیی گادا خەوتوو، لە حەز و ئارەزووەکانی ئادەمیزاد دەکوڵیتەو و دیوێی پێ کتیبخاوەکان شارەزابی، کەچی سەرلەشکر پێگەی لێ دەگرت.

(سەرلەشکر: راو و رێوی ناوی کوا پسولە ی رێگادان)^(٢)

مەسەلە ی حەز و خواش دیتە پیشەووە و درێژە دەکیشێ تا دەگاتە سەر حەزەکانی گەلگامیش کە بەشوتن ژبانی هەتا هەتا ییدا گەرا و شەیدا بوو... فەیلەسووف و شاعیرەکە لەو شەیدا بوونە ی گەلگامیش سەرگەردان بوون، پیتیان وابوو نیوێ ماو و نیوێکە ی تری فەوتاو، ئەگەر ئەو نیوێکە ی تری بدۆزیتەو، دیارە دەزانن لەکوێو سەر دەرەکت، بەلام دەستیان بەداوێکی باریکی ئەو حەزەو گرتوو ئەم سەری لە (ورکا) یە و ئەو سەری لەناو دارستانەکە ی (لویان) دایە، لەوێ هەموو حەزەکان تاسان، ئیتر فەیلەسووف و شاعیر دەس دەکەنە قسە ی وێنە ئامیز و نقوم دەبن... کلاوچی - موهریجە - کان زۆریان ریتسا و داوا لە قوتابییهکە ی دۆکتۆرای سایکۆلۆژیەت دەکەن، کە خەریکی نووسین و تۆمارکردن بێ و بەکوێدا هاتوو بەگەڕیتەو... سەرلەشکر وەک میمل پێ دەگرت و داوای مۆری

(١) هەمان سەرچاوە ل ٣٠.

(٢) هەمان سەرچاوە - ل ٤١.

فیزە ی گەڕانە داوای لێ دەکات...

(سەرلەشکر: ئەو هێلی گەڕانەو دەت کوا؟)

قوتابییهکە ی دۆکتۆرا... هەر ئەوێ دەلێ: کە ئەو خەلکە هەموو شیتن و لەناو لاوای نەفامیدا تاساون...

بروانامە ی قوتابییه بێ ئەنجامەکە لەم فایلەشدا نەبوو! ئە ی چی لێ هات، با فایلێکی تر بکەینەو... بەلام پێش ئەو ی فایلەکە بکەینەو، وا مامۆستا روو دەکاتە قوتابییهکانی و دەلێ:

(مامۆستا: لەو ی وتمان چی لێ فێر بوون؟)

قوتابییهکان: پروات بەرەو لوتکە ی بێد رانەووستی، هەنگاو بنی... خۆر لە ئەژنۆ و چاوی دانێ، ئەوسا نامە و ماندویتی پێ... پیک شاد دەبن کامەرانی لێ سەوز دەبی). (١)

فایلی چوارەمیش دەکرێتەو، ئەم فایلە سەربردەکە ی (گالیلۆ) ی تیا یە، ئەو بوو لە سەدە ی شانزەهەمدا گالیلۆ، تیورەکە ی کۆپەرنیکۆسی پۆلۆنی سەلماند کە زەوی بنکە ی گەردوون نییە و، بەلکو ئەستێرە یەکە لەو گەردوونەدا، یەکیکە لەو ئەستێرانە کە بەدەور خۆردا دەسووڕیتەو، ئاسمانیش خۆپەتیک نییە لەسەر زەوی هەلدرا بێ یان سەربانی زەوی نییە، ئەو بوو گالیلۆ لەبەردەم دادگای پشکنیندا بەگوناحبار و گومرا درایە دادگا... هەمدیسان پیشەکی ئەم فایلە بەشیعری شاعیریەک رازاوێتەو، فەیلەسووفیش هەر خەریکی دواندە سەبارەت بە (ئەدیسۆن) و (ئەنیشتان) ... گالیلۆ پەشیمان ببیتەو، بەلام راستی تازە کەوتە دەم قوتابییهکانی قوتابخانەو، هیچ هیزیک نییە بەرەستی بکات.

دادگا بریار دەدا نەک تەنیا هەر گالیلۆ بەلکو هەر کەسیکی تر لەسەر ئەو برۆایە بێ کە زەوی بنکە ی گەردوون نییە سزا دەدری!...

شاعیری ناو فایلەکە زوو پاشەکشیی لێ دەکات و خۆی دەدزیتەو... ئەو تەنیا لە شیعردا ناوی شت دەبا... تەلە بۆ خەلک دەسنیشان دەکات و خۆی لێی دوور دەخاتەو... ئەم فایلە باسی چوار میخەکیشان ی عیسا و کوشتنی سوکراتی تیا هاتوو، هەموو

(١) هەمان سەرچاوە ل ٤١.

شههیدی ږتی راستی و زانیارین... ئیتر گۆلمهز له مهړه نه وانه ږوو ددهات و مهسه له
سهره کیه کهی قوتابییه بڼی پروانامه که گوم دهی و باوکیش هه چاوه پروانه...

باوکی قوتابییه که دپته قسه و دهلی:

(باوکی قوتابی: ماموستا: نه داستانه زوری خایاند و وزه له بهر ږا، کوا نه نجامی
کوره کهم؟...)

ماموستا: نارام بگره... قوتابییه کان چی تر فیروبون؟...

قوتابییه کان: خهزان که مرد به هار ده پته هونراوه).

ئیتر دایک خویانیان - سه بریان - له بهر ږا نارامیان لی هه لگیرا...

دایک: هه وال پرسین چی سهوز کرد... خیرا بلتی وا خه ریکه له کراسه کهم دیمه ده ری.

باوک: چیت پتی بلیم هه مه پرسه.

دایک: بو چی ږووی داوه؟

باوک: به لام چی؟ قسه بکه؟

باوک: کوره کهی من

ماموستا: به لی کوره کهی تو ته نهها به ناو قوتابی بووه نهک نامادهی تاقیکردنه وهش
نه بووه، به لکو له ره شبه له کدا کوتاویه تی: پرس چی؟... نه نجامی چی؟...)

به لی کوره کهی نهو له تاقیکردنه وهی خودی خویدا ناماده نه بووه و ناو ږی به لای خو یا
نه داوه ته وه، هه له زه ماوه ندی نهو و نه مده کوتاویه تی، له شایی خه لکدا سه رچوپی
کوتاوه، له شین و چه مه ری خه لکدا قو ږی پیواوه و خو لی خوم ناوه، هه ږوازی داری
خو لی بووه و خو لی بو خه لک قلیشان دووه ته وه، هه کوتک و قامچی دهستی نهو و نه م
بووه و نه سپی سه رکه شی پتی دهسته موکراوه، کلاشی خه لک بووه که تیره کهی به ربووه ږی
دراوه، سه رچوپی کیشی مالی ناغا بووه و چوپی به رنه داوه، قهت بی ری له زه ماوه ند و
گوڅه ندی خو لی نه کردووه ته وه و ائیستا له مو زه خانه ی فایله کاند ناو تو مار نه کراوه و
کهس نایناستی و، خو لی بو خه لک تاقی کردووه ته وه بو به پروانامه ی نادری تی له ناو نهو
هه مو فایله ی قوتابخانه دا ناو به چوپی کیش ها تووه، بو به قوتابییه کان نایناسن که
باسی ده کړی وک گو ږیان بو بژمیردی وایه...

نای ره شبه له ک وای ره شبه له ک

ناخ ره شبه له ک داخ ره شبه له ک

چه ند سه رنجیک

۱- به راستی نووسه به زیره کانه بابیه تی کی گرینگی بو دراماکه ی (وانه ی ره شبه له ک)
هه لېژاردووه و توانیویه تی به شیوه یه کی درامی ناسک مالیجه ی بکات، یان بابلی ی له و
قالبه درامیه دا به رجه سته ی بکات... بابیه ته که مه سه له یه کی گرینگی نه ته وهی کورده و
ناسنامه ی خو لی له ده ست داوه... کار تی قوتابییه که... هیما یه بو ناسنامه ی میلله تی
کورد... قوتابییه کانی ناو قوتابخانه ی نه م گیتییه هه ریک بو خو لی کو ششی بو خو لی
کردووه و ناسنامه ی بو خو لی مسوگره کرد، به لام نی مه ی قوتابی ناو نهو قوتابخانه ی
جیهانه هه ر خه ریک ره شبه له ک بو یین و بو خه لک سه مامان کرد هیچمان بو خو مان سه وز
نه کرد. له کو تایی سالدا هه موو قوتابییه کانی نهو قوتابخانه ی به ناواتی خو یان گه یشتن و
- کارت - ناسنامه ی خو یان وهرگرت، نی مه ییش ده سه تال گه راپینه وه و ده ستمان له چوکمان
دریژتر، له ناو دو سیه کانی قوتابخانه شدا ناومان وک قوتابییه ک تو مار نه کرا، هه ر
تاقیکردنه وه یه کمان کردی، قو پییه بووه و بو خو مان نه بووه، ناومان له ناو ناواندا نییه،
فایله کان ناو ی نه فسه ر نه دازیار و فایله سوف و... تیایه، ناو ی سه رچوپی کیش و
زو ږناژنه ی نه م و نهو ی تی نییه... تائیستاش چو پییه که مان به ده سته وه یه... له وکاته وه که
نی مه به سی پی یی بو خه لکمان ده ژند ولا ته که مان له سه ر خه لک تا ږوکرا، پله کافان
خرانه سه ر پله ی قوتابییه کانی تر، قوتابخانه یه کی بڼی سه روبه ربوو، کتی هه لپه ی بکر دایه
نه وه ناو ی ده نووسرا، تاوانی کی گه وره ږووی دا، تاوانی نهو قوتابییه، زو وخوا وه که ی بو
دایک و باوکه که ی بو... ده ست نی شان کردنی نه م کاره ساته، کاری کی هیجگار جوان و
په سه ند...

۲- ده بو نووسه ر، نهو قوتابخانه یه ی نه وسا... که هیما یه بو ده زگای نه ته وه
یه کگرتووه کان- به قوتابخانه یه کی فاشیل بداته قه له م، چونکه ناگای له قوتابییه کانی
نه بووه... نه ده بو دایک و باوکی نهو قوتابییه که کاتی له ناو دو سیه کانی دا بو ناو ده که ی
گه را - ناو می د بکات... هه ر نه و نه ده بهس نه بوو ده ستی شانی کاره ساته که بکات...

نیگاگانی دەق

ئەگەر بەسەرئنجیکی وردەو ھەروانی ھەنە ناوەرۆکی شانۆنامە، ئەو ھەمان بۆ دەردەکەوی کە کۆمەلە پووداوی بەیە کەداچووی نەتەوایی و ئایینی بەپشت ئەستووری چەندین سەرچاوەی مێژوویی و ئەدەبی، ئەو دەقە ھەنەرییە چارە و شاکاریکی ناوایە لێ ھاتووەتەبەر لیکدانەو ھەلەسەنگاندن و ڕەھەندەکانی شە بکێنەو، چونکە ئەم بەرھەمە بێجگە لە خالە بەھێزەکانی ئەفراندن لە ڕووی ستاتیکی ھەنەری و (سایکۆ - سۆسیۆلۆژی) ھەو لە جەھەدا کاریگەرییەکی سەرئاسیمە سەبارەت بەپراکتیشانی وەرگر ھەلگرتووە.

لە راستیدا مامۆستا (ئەحمەد سالار) وەکو نووسەری دەق و سەرئیگەرییەکی (استقراء) ھێمانە لە تەک بەھا مێژووییەکانی ناو کەلەپوور کردووە ئەوجا ھاتووە کێشە سەرکێیەکی خستووەتە بەرچاومان و بەنەفەسیکی قوولەو ھەنەری چارەسەری کردووە. ھەر بەئامادەکردنی دەقەو نەو ھەستاو، بەلکۆ ئەو ئاقارە جیدەھیلەیت و دەردەچیت، دەبیتە دانەرێکی (نووسەرێکی) ژیر و وشیار لە ئاست دەرستەو ھەنەری پووداوەکان و بەیەکەو بەستنیان، ئەویش بەبەکارھێنانی چەمکی (دەق ھەلکێش - التناص) و ھێلە گشتییەکانی لەسەر چەند تەو ھەریەک دادەمەزرینیت:

یەکەمیان: تەو ھەری ئارای ھەزی (الواقع الفکری)، جا ئەو ئارایەش لەسەر بھەمایەکی نەتەوایی بنیات نرابیت یاخود لەسەر بھەمایەکی ئایینی. ڕەنگدانەو ھەری بیری نەتەوایی لە شیعەر و ھەلۆستەکانی ئەحمەد موختاردا ئاشکرا و ڕوونە و بەچاکترین شێو تەیارکراوە، بەلام ڕەنگدانەو ھەری ئایینی دەبێ بگەڕیتەو بۆ ھەراھەمکردنی ئاکار و ڕێسا ئەخلاقییەکانی کۆمەلانی خەلک تا بزائیت چەند لە بەرزخاندن و ڕیزدانانی مەو ھە. ھەروانە رێو ھەسمە جەنازی و بەخاک سپاردنی شەھید و لە دەستچوونی کەسانی خۆشەو ھەست... ھەروانە ھۆکارەکانی لە سێدارەدانی کەسانیکی وەک حوسەین مەنسوری ھەللاج و ئەو کاریگەرییە جێی ھیشت لەناو چینی زانایان بەتایبەتی و چینی خۆیندەواران

و خەلکی بەگشتی.

دووەمیان: تەو ھەری عەشق و ئەقین و خەو ھەکانە، ئەم تەو ھەریەش لە ساغکردنەو ھە مەسەلە کۆمەلەییەکاندا کاری بۆ کراوە، بەمەبەستی پەردە لادان لەسەر بارە ھەروونییەکان و ھۆکارە ناو ھەوینییەکانی ناو شانۆنامە، بەتایبەتی مەسەلە دێوانە بوون لەلای عەباسی جەزیری و بەدواداچوون و گەشەسەندنی پەروشی و سۆز لەلای مەلا خەری نالی. ھەروەھا خەوینی بە لە دایکبوونی کۆرپەلەییکی دەم بەبەزی ھەو و شاگەشکەبوون بەھاتنەدیی دواڕۆژیکی پەرسنگدار (ئەویش کە دواڕۆژی کوردە).

سێھەمیان: تەو ھەری ڕامیارییە. لە راستیدا لە بۆچوونیکی دیبەو ئەم تەو ھەریە پابەندە بەتەو ھەری دوو ھەمەو. گومان لەو ھەدا نییە کە پووداوەکان سەراپا ھەر ھەموویان تاییبەتەندی خۆیان ھەو لە ڕووی دەسەلاتی گەشتەکانی سیاسەت لە ھێنانەکاھە بونیادی پێکھاتە کۆمەلانی خەلکی ناوچە کە.

دەستنیشان کردنی ئەم تەو ھەرانە و بەیەکەو بەستنیان لە قەلبیکی ھەنەری ھەرچەرخدا مەدلولیکی فرە گرنگی ھەو لەمەر وەرچەرخانەکانی ھەنەری شانۆدا و گەیانندی پەيامە پێرۆزەکی. گەرچی ھەندێ جار لە ساتی پوودانی کارەساتەکاندا خەم و خەفەت بەلێ بەسەر پانتایی و فەزای غمیشە کەدا دەکێشیت.

ئێمە کورد ئەم دۆخە نالەبارەمان نەو ھەستووە، ئێتر دەلێ چی؟! ئەمە واقعییە حالە و ھاتووەتە پێش، دەبێ باری قورسی ھەلگەرن، بەلام پووداوەکان - گەر ئارام ھەبیت - زوو بەزوو باز دەدەن... دەگۆڕن، گەشە و ھەو ھەمان پێ دەبەخشن و مۆژدە دواڕۆژیکی پەرسنگدار و دەرکەوتنی خۆری سەرکەوتنمان پێ دەدەن، چاوە پەرئیسکەکان... ڕووی ونبووی ھەسەرت و ناسۆزەکان... دەسپێنەو... جەستە کپ و سەرپووەکان زیندو دەبنەو. بۆیە دەبینن شانۆی چوست و چالاک ھەمیشە حالەتی گەشەبەینی لە کۆرۆکی خۆیدا ھەلەگەرت و ئەو ھەسەبەستیت. بە پێچەوانەو شانۆی پووجگەرای، خەسەلەتی پەشبینی و دارمانی مەو ھەخو ھەدەبیت و ئومید نەبوون بەدواڕۆژی پەيامەتی. ھەر لەبەرئەو ھەسە نووسەری دەق لە کۆتاییەکی بەو داخستووە کە کۆمەلە مەدلولی پێو ھەست بەخاتە ڕوو تا لە کۆدەکانیدا ئەزموونی پەو بەخو ھەو و ھەو و ناسنامە و تەوای خۆیانی لێ ھەلەنجن. بە بەرەستەکان دژواریش بن... بە حالەتە سەلبییەکانیش زۆر زەبەندە بن،

به لّام هه لگرتنی ئه و بارانه به سه بر و ئارام پال دهنریت و خه و نه کانی دینه دی.

له م تیروانینه وه ده گه یه نه وه دی نووسه ته قه لایه کی زوری داوه که ئابرووی سیسته مه چه و ته کانی ناو کۆمه لگای کورده واری بیات، بریاره نارپه واکانی کۆمه له ی ده و له تی (عصبه الّام) داشوژی. له به ره نه وه ده بینین به چاره نووسی تاکه که سییه وه ناوه ستیت، به لکو بازده داته سه ر چاره نووسی میلله تیک که تا هه نووکه بۆ دیاری نه کراوه، به واتایه کی دی هه ردو و چاره نووسی تاک و به کۆمه له ی به یه که وه به ستوو ده وه، بۆیه سه بر ده که بین پرسیاره کان گشتین، رووه و که سانی ده ستروژن، ئه وانه ی چاره نووسی خه لکیان به ده سه ته و بیده نگییان لئ کردووه، هه ر ئه م بیده نگیه شیانه بووه به مایه ی نادیا ری دواړوژ و هیوا و ئاواتی ئه و میلله تانه ی مافیان پیتیشیل کراوه و به چاری ناچاره وه شکستیان خواردووه.

شاره زایی و توانای مامۆستا (ئه حمه د سالار) له وده دا ده رده که ویت کاتیک کۆمه له ی رووداوی له که له پوره وه هه لئینجاوه و گرێکانی له خالیک سهره کی و چه ند خالیک دیکه ی لاوه کیدا چنبوه، پاشان په هه ندیک دیرامییانه ی کردووه ته به ر که یه کیکه له بنه ماکانی ده قی شانۆیی، به تایبه تی کاتیک به ویت کۆمه له رووداویکی میژوویی له مۆرکی گێرانه وه و سه رد ده ربا زکه یت و بیکه یته کرده یه کی دیرامییانه ی جوانکار. پیم وایه مامۆستا (ئه حمه د) هه ر هونه رمه ندیک نۆتخواز و دا هینه ر نییه، به لکو له بواری نووسینیشدا توانایه کی به پرستی هه یه و به زمانیک به سه لبقه و پاراو و تۆکه ی په سه ندا دای ده رپژیت. جیگای خۆیه تی هه ر هه موومان وه کو سامانیکی نیشتمانیی ده و له مه ند بروانینه مه زنا یه تبی که سایه تی و به ره هم و ده سته که و ته کانی و که لک له ئه فراندن و ئه زمونه به نرخه کانی وهریگرین.

ده ره یّنان... دیکۆر... نواندن

من له نووسینیکی تر دا ئه و هم روون کردبووه که ده ره یّنه ر (ئه رسه لان ده رویش) قوتابی مامۆستا (ئه حمه د سالار) بووه و ئیستا بووه ته ده ره یّنه ری، مامۆستا ئه حمه د سالار-یش سه رباری ئه وه ی نووسه ری ده قیشه وه کو ئه کته ریکی سه ره کی رۆلی دراوه تی. کاریکی زۆر پیروژ و قه شه نگه به خا که راییه کی (تواضع) بئ پایانه وه مامۆستا ببیته ئه کته ر و سه یری رپنماییه کانی قوتابییه ده ره یّنه ره که ی بکات. له راستیدا به شاره زایی ئه زمون توانای هه ردووکیان له م به یه که گه یشته نه دا دووانه یه کی یاخود وه کو بونیادگه رییه کان ده لّین دوالیزمیکی (ثنائیه) گرنگیان له ئاست پیشبینی و ئامانجه کانی

نمایشه که پیک هینا. گومان له وه شدا نییه که به دیه یّنانی ئه م دوالیزمه و تیکه لّبوونی هه ردو و ئه زمون، ده بی شتیکی لئ وه به ر بیت، بۆیه هه ر له سه ره تاوه چاوه روانی ئه وه ده کرا ده قه که تیه ریندریت و به سه رکه و توویی لّی ده رجن. ئاشکرا شه ئه م چه شنه شیوازه له لیکدانه وه ی ده ره یّناندا کاریکی ناوازه ی، له به ره نه وه یه به کاره یّنانی دیکۆر و که ره سه کانی سینوگرافیا له گێرانه وه و سه ردی رووداوه کاندای بۆ گزارشت کردن له سه ر دۆخه کانی مه به ست زۆر ساده و ساکارن. گرنگیه که ی خۆی له خۆیدا لّیره دایه، تۆ بتوانیت ئه و ساده و ساکارییه پر مه دلوول که یت، بروانه ئه و دار و ئامراز و جوولانه ی له پیکهات و دیمه نه درامیه کاندای به کاریان ده هینا. یان له به رکردنی جلی کوردی زۆر شیوا و له جیی خۆی بوو، هه ستونه سستی وهرگریان قوولتر ده کرد به یاد هینانه وه ی رووداوه نه ته وه ییه کان. پاشان که شیک میللی ئاهه نگسازیان بۆ نمایشه که دروست ده کرد. له لایه کی دییه وه ئاویته کردنی مۆسیقا و ئاوازه په سه نه کانی کورده واری به دهنه گ و سۆز و بزۆزی ئه کته ره کان سروشتیک جوانیان ده به خشی، به مه به سستی رّی خوشکردن و گه یشتن به کرۆکی رووداوه کان تا ده گاته حاله تی تیکه لّبوون و توانه وه، دیاره ئه مه ش به رزترین پله یه که ئه کته ران له ئه دایا پیتی ده گهن. ئه مه و سه ره دپای ئه وه ی نمایشه که له سه ر ته خته ی شانۆی هۆلی رۆشنبری پیشکش کرا که چیه ی پیکهاته ی شانۆی پاکه تی ئیتالی ده گرته خۆی، به لّام له م باوه رده دام ده ره یّنه ر توانی بووی سنووری عولبه ی ئیتالی تیه رینیت. ئه گه ر نمایشه که له ناوه راستی بینه رانیشتا یا له پانتایییه کی په ها و فه زایه کی کراوه دا جیه جی بکرایه هه ر ئه و سه رکه و ته نه ی به ده ست ده هینا و په نگه په نگدانه وه و چیه که شی زیاتر بووایه.

ئه وه نه ده ده لّیم ئه م به ره مه مه چاکترین وه لّامه بۆ ئه و که سانه ی به لا چاوه وه ده روانه توانای هونه رمه ند (ئه رسه لان ده رویش) که خاوه نی چه ندین به ره مه می سه رکه و تووی تره، یاخود به گومانه وه سه یری کاره کان ده که ن و چاویان به رای ی نایه ت پله ی به رز بکه نه وه و باسی ئیجاییاتی به ره مه مه کانی بکه ن. ئه وانه هه میشه تفه نگ به تاریکه شه وه وه ده یتن و له ئاوی لّیلدا راو ده که ن و له بریاره کانیاندا دانی په و به راستیدا نایتن. هیچ به ره مه میک نییه خه سله تی ته و او وهرگریت یان که موکوپیی تیدا نه بیت، به لّام ئه و که موکوپییانه له ئاست دا هینان و سه رکه و تووی نمایشه که دا ونن و هیچ نرخیکیان نییه، به لّام ئه گه ر ئه و که موکوپییانه ش چاره سه ر بکرایه ئه و وه کو ده لّین (نور علی نور).

خالی لاوازی سهرهکی لهم غایشه‌ی سلیمانیدا به‌لای منه‌وه تهنیا له رۆلی خوشکه (رووبار) دا بوو. قورس ده‌جوولا... هه‌ندێ جار زمانی ته‌له‌ی ده‌کرد. پێده‌چێ هیلایکی سه‌فه‌ر و به‌رزبوونه‌وه‌ی پله‌ی گهرما کاری تی کردبیت، ئەم حاله‌ته‌ش له یه‌کیکه‌وه بۆ یه‌کیکی دی جی‌اوازه، هه‌روه‌ها ئاپۆرای ئەو هه‌شاماته جه‌ماوه‌رییه‌ش، به‌تاییه‌تی جه‌ماوه‌ری سلیمانی سه‌نگی تاییه‌تی خۆی هه‌یه، کاریکی وای خستبیت زه‌ینییه‌وه و ته‌نگه‌تاوی کردبیت نه‌وه‌ک سه‌رکه‌وتوو نه‌بیت. له‌وانه‌یه له غایشه‌که‌ی هه‌ولێردا وا نه‌بووبیت. به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌ردوو هه‌نهرمه‌ند (عه‌بدولقادر مسته‌فا و نیاز له‌تیف) که له چه‌ندین به‌ره‌مه‌ی سه‌رکه‌وتووێ تردا جێ په‌نجه‌یان دیاره و ستایش ده‌کری، لهم غایشه‌شدا رۆلێان نه‌خرا‌بووه په‌راویزه‌وه، به‌لکو وه‌کو دوو ئەکته‌ری چالاک شان به‌شانی ئەوانی دی په‌ییان به‌گرنگی رۆله‌که‌ی خۆیان ده‌برد. ئەو هه‌ستکردن و په‌ی بردنه‌شیان به‌شته خوا‌زاره‌کان له گونج‌ان و تیکه‌لبوون و توانه‌وه و تیکه‌یشتنیان له کو‌د و مه‌سه‌له به‌ره‌تییه‌که‌وه هاتوو، بۆ ئەوه‌ی رێ بۆ خۆیان خۆش بکه‌ن بتوانن شتی زۆری که‌ش ب‌لێن و به‌پێی ئەزموون و توانای خۆیان شتی زۆری که‌ش به‌رجه‌سته بکه‌ن.

مه‌دلۆولی ناو‌نیشان

ئاشکرایه کاتیکی نووسه‌ر ناو‌نیشان هه‌لده‌بژیریت، ئەوا ئەو ناو‌نیشانه ده‌لاله‌ت و مه‌غزای خۆی پێ ده‌دات و ده‌بیت له‌گه‌ڵ په‌وتی رووداوه‌کانی ناو ده‌قه‌که‌دا بگونجیت. به‌واتایه‌کی دی، نووسه‌ر ناو‌نیشان له ناوه‌رۆکه‌وه هه‌لده‌هێنجیت جا ئاخۆ ده‌بێ وشه‌ی (کو‌ته‌ل) لهم شانۆنامه‌یه‌دا چی بگه‌یه‌نیت و له چییه‌وه هاتبێ؟ له‌پاستیدا (کو‌ته‌ل) له زمانی کوردیدا واتای زۆره. به‌دارستانیکی چروپ ده‌وتری (کو‌ته‌ل) به‌تاییه‌تی ئەگه‌ر دارستانه‌که داربه‌روو دارما‌زوو بوو. په‌نگه ناوچه‌ی (کو‌ته‌ل) ی لای دوکانیش هه‌ر له‌ویوه هاتبیت، کاتی خۆی داربه‌رووی زۆربوو و به‌هاران خه‌لک بۆ سه‌یران و گه‌شت ده‌چوونه ئەوێ. هه‌روه‌ها به‌پارچه بکه‌داریش ده‌وتری (کو‌ته‌ل) - کو‌ته‌له‌ خه‌لووز... کو‌ته‌له‌دار-.

به‌لام ئەوه‌ی غایشه‌که‌ی دیبیت تێده‌گا هیچ له‌مانه ناگه‌یه‌نیت. به‌لکو مه‌به‌ست له‌و شین و رۆژپه‌یه‌یه که له‌سه‌ر مردوو ده‌کری، به‌تاییه‌تی ئەگه‌ر له ده‌ستچووکه جوا‌نه‌مه‌رگ بوو، به‌لای منه‌وه مادام شانۆگه‌رییه‌که گه‌شبین و رووحی ئەحمه‌د موختار له ناوماندا‌یه و هه‌ر ماوه و نامرئ، چاکتر وابوو بگۆردرایه به‌وشه‌یه‌کی وا به‌رامی گه‌شه‌وه‌ری لێ بیت. به‌هه‌رحال دانه‌ر خۆی خاوه‌ن هه‌لو‌تیه‌سته و بۆچوونی خۆی هه‌یه له هه‌لبژاردنی وشه و

ناو‌نیشانی ده‌قه‌که‌ی. دیاره هه‌ر رسته‌یه‌کی‌ش چه‌ندین هێما و مه‌دلۆول و ئاماژه‌کاری هه‌لده‌گریت و بینه‌ریش سه‌رپه‌شکه له لیک‌دانه‌وه‌یان به‌پێی به‌دوا‌دا‌چوونی رووداوه‌کانی ناو نامه‌که، هه‌روه‌ها په‌بانه‌یه‌ به‌ناستی خاوه‌نداریتی له رووی رۆشنی‌ری و هۆشیاری وه‌رگر خۆی له لیک‌دانه‌وه‌ی چه‌مکه‌کاندا.

مۆسیقا و ریتم

گومان له‌وه‌دا نییه که پیکهاته‌ی وینه ناگاته ویناکردنی ئامانجی خۆی ئەگه‌ر له‌ته‌ک ئاواز و ریتمی شایسته‌دا فۆرمه‌له نه‌کری، چونکه وه‌کو پێشتر وتویانه مۆسیقا و ئاواز وه‌ک توخمیکی سه‌ره‌کی هه‌ر له کو‌نه‌وه له غایشی شانۆیدا مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ کراوه. بۆیه هاوتاکردنی جووله‌ی درامی له‌گه‌ڵ رسته‌ی مۆسیقی گوزارشت خوا‌زدا باشت‌ترین که‌ره‌سه‌یه بۆ ده‌ربڕینی حاله‌تی ده‌روونی و گفتوگۆی که‌سایه‌تییه‌کان و را‌کیشانی بینه‌ر بۆ به‌دوا‌دا‌چوونی رووداوه‌کان. لهم کو‌ته‌له‌شدا ئاواز و به‌سته و هۆره‌ی جافی - که جۆره مه‌قامیکی تایه‌ت به‌خیلی جاف و ناوچه‌ی شاره‌زوو و گه‌رمیانه - ئامرازێکی پێوه‌ندار بوون، مه‌به‌سته‌کانیان ده‌گه‌یاند. هه‌ر دیمه‌نێک هارمۆنیایه‌کی تایه‌تی گونجاو بوون بۆ ده‌ربڕینی باره‌ مۆ‌ییه‌کان و هه‌ستی بێ‌نیی جه‌ماوه‌ریان را‌پێچ ده‌کرد...

که‌سایه‌تییه‌کان به‌ده‌م وتنه‌وه‌ی سروودی نه‌ته‌وه‌یییه‌وه و به‌جلویه‌رگی کوردیییه‌وه سه‌ره‌پای ئەوه‌ی رووبه‌رووی ته‌خته‌که‌یان داگیرکردبوو، په‌رده‌یان له‌سه‌ر خه‌بات و تیکۆشان و خۆرا‌گری و بلیمه‌تی مۆ‌قی ئەم ده‌قه‌ره لا ده‌برد.

کاریگه‌ریی ئامانج و قوولی مه‌به‌ست و په‌یامه مۆ‌ییه‌که‌ی خۆه‌ختکردن و قوربانیدان گرنگییه‌کی به‌به‌هایان ده‌دا‌یه ژبانی رۆژانه‌ی خه‌لکی. زه‌بری چه‌وساندنه‌وه گاه به‌ده‌ستی ئەم گاه به‌ده‌ستی ئەوه‌وه و جیه‌جیه‌ نه‌کردنی بپاره‌کانی عوسبه له قورگ و ناله‌ی ئاهه‌نگسازاندا خاوه‌ن هه‌ست و خاوه‌ن وێژانیان جۆش ده‌دا:

(ئهم قه‌ره‌ره‌ی عوسبه‌ وا خه‌لکی ئەلێن بۆ کورد ئەبێ هه‌ر قسه‌ی رووته و قسه‌ش ناچیته‌ گیرفانه‌وه)

ياخود بانگه‌شه‌یان بۆ نه‌وه‌ی داها‌توو و بروابوون به‌دوا‌پۆژ له‌و گوتاره سوودبه‌خشانه بوو له‌ کرده‌یه‌کی درامی ستاتیکی‌ی هزری و له‌ چێژتیکی زه‌ینی و بێ‌نیندا ده‌خرانه روو:

(ئهم‌رۆ با وابی، به‌لام رۆژی دی ئەولادی کورد بپه‌نه‌وه مه‌یدان به‌عیلم و سه‌نعه‌ت و عی‌رفانه‌وه).

هینانه دبی پیکهاته یه کی ودها ویستیکي زبندوی بهرز و بهنرخه، دهسکه و تیکي زور کهم و دهگمهنه، به تاییه تی له دڅخیکي وهک نه مړدا که به هاګانی نه خلای تیډا لاواز و ونه. شایانی باسه لهم نمایشی سلیمانیدا هونه رمنه دی گوزانیبیژ (بورهان محمه د) هاوکات له دهره دی ولات هاتبووه، وهکو په رښه یهک بڼه نمایشه که و سوز و نه مک بڼه تیپه که تیپی شانوی سالار که تیډا نه دما، به چنده برګه یه کی گوزانی به شداری کرد. پیم وایه نه گهر له سهره تای پرڅه و پیشکه شکردنی شانوګه ریه کدا به شداری بکردایه نه و به دنگه خوښه که ش تاموښه کی تری دده به نمایشه که.

میتودی شانوی ئاهه نګسازي

به پیتی نه و به رهمه مانه ی شانوی سالار پیشکه شی کردون، ناوهنده کانی شانو و په خنګران زورچار خه سلته تی ئاهه نګسازي دده نه پال دهسکه و ته کانی نه م تیپه. لای هم مووان روونه که شانوی ئاهه نګګیر به و چه شنه شانوی ده و تری که پرڅه هونه ریه کان له رتی ئاهه نګه وه کاریګه ری و رهنګدانه وه میتووییه کانی راسته قینه ی شارستانییه تی میلله تی تیډا ده خرته روو، چونکه وهکو ده لټن ئاهه نګ دیوانی میلی گله هم مو بواره گشتیه کانی کومه لګای تیډا دهر ده که ویت. نه و دی من بزانه شانوی ئاهه نګګیر سهاره ت به ولاته عه ریه یه کان له سالی (۱۹۷۰) له ولاتی (مه غریب) دروست بوو و له رتی به رهمه کانی (عه بدولکه ریم برشید) یشه وه گه یشته و ته لای نیمه. جا ئاخو تا چ پاده یه ک به رهمه کور دیه کان که لکیان له که له پور و ئاهه نګه میلیه کان و ئاهه نګه چالاکه کان وهرگرتوه و تا چ ئاستیکیش بهرگیکی هونه ریه مانه ی جوانکاری ئاهه نګګیر بیان کردو و ته بهر؟ له وه لامدا ده لټن نه م یان پیوستی به لیکولینه ویه کی مهیدانی و توژینه ویه کی زانستییه مانه ی ورد و چوپر هیه. به هرحال هرچی چو نیک بیت نه م تیپه توانیویه تی سیمایه کی گه شی ئاهه نګسازي بڼه خوی دروست بکات و له رتی کاره نه زمونځه ریه کانی وه شانویه کی جیواز و نوی بڼه خوی دابه زینیت و وهکو سهره تایه ک بیکاته بڼه مایه ک بڼه دوزینه و یاخود بڼه بنیاتنانی ناسنامه ی شانوی کورد، نه ویش به که لک وهرگرتن له بواره بهر فراوانه کانی پر له نه زمون و خه و و خه یال و ویست و ئاواتی ئاکاره میلیه کان و واقعی کورده واری وهکو خوی بخاته روو و چپوهیه ک بڼه شونکات دروست بکات و رهمه نده مرییه کان له نیوانیاندا له هارمونیه کی ناسکدا گه لاله بکات. نیمه بلټین و نه لټین شانو له رهمه کیکه وه ده ست پیډه کات پیتی ده لټن

رهمه کی لاساییکردنه وه (غریزه التقلید)، به لام بلیمه تی هونه رمنه د له وده دهر ده که ویت چو نه و رهمه که تیپه رینیت و سیمایه کی جیواز و نوی بڼه خوی به ینیت کایه وه و خوی بڼه ناوهنده کولتورییه کان و بڼه میتو و بسه لمینیت که نه ویش ناسنامه ی تاییه تی خوی هیه. مایه ی زانینه که شانوی ئاهه نګ نامیز پانتاییه ک و فهزایه کی بهر فراوانی هیه، بڼه له تاییه تمه ندی تاکه که سییه وه دهر ده چیت، به واتیاه کی دی ده بیت تاک له خودی خوی دهر چیت، دنا نه و ئاهه نګسازیه جیه جی ناکریت. شانوی ئاهه نګګیر پیوستی به کاری به کومه لی راسته و خو هیه و مه سه له ی هاویه شه کانی کومه لانی خه لک به یه که وه ده به ستیته وه و شونکاتی پی داگیر ده کات، نه ویش له سایه ی سحری نه و سرو و تانه دا دیته دی که زمانی جهسته ی به شداریوان و ئامازده خوازییه کانی ده یکه یه ننه وهرگر، نه و انیش به پیتی پاشه که وتی کولتوری خویان تاییه تمه ندی هه ستوکی (حساسیه) نه و تیروانینه لیک دده نه وه. جا له پیناو دوزینه و دی ئاسته کانی ململانی نووسه ری شانوی دیت گرفته کانی (میتا - شانو) له ناو بڼه ی شانو له پیکهاته یه کی ده قیکی هونه ریه مانه ی جوانکاردا ده خه لمینیت. نه و جا دهر هینر و نه کتر له روانګه ی فه لسه فی خویانه وه چاودیری حالته کانی روودواو و ململانی کانی ده که ن. گومانیش له وده نیبه که هر بزوتن و جووله یه کی کورالی له شانوییه دا وه ستا و ته سهر پاده ی نهر مونیه ی جهسته ی نه کتران و زهمینه ی رهمه ساو بڼه دمالینی روو پو ش ته مومر و په نهانه کان.

شانوی ئاهه نګسازي کرده ی داهینانی هونه ری و ته قه لالی هونه رمنه د بڼه شه سه ندن و نه فراندن، بڼه نه و دی ده قه نه ده ییه که له باره و شکیه که دی ده کات و بیکاته ده قیکی نه ده بی ناسکی خاوه ن رو خساریکی هونه ریه مانه ی به پیتز.

دوا و ته

له دوا ی راپه رینه مه زنه که ی گه له که مان له سالی (۱۹۹۱) هیچ نمایشیکی شانوییم به قه نه م نمایشه نه دیوه به و چه شنه جه ماوهر به په رښ و حیرسه وه رووی تی بکه ن، ته نانه ت له ئاهه نګه کانی سالانه ی په مانګای هونه ره جوانه کاند. توانای هونه رمنه ندانی گه وره (نه حمده سالار) و به شداریوان دوا ی داپرانیکی زور و خوښه ویستی بینه ران بوی و بڼه تیپه که ی هوکاریکی سهره کی بوون بڼه له سهرنانی نه و تاجه مه زنه. ههروه ها مه دلوه ی دهق و هاوکیشه ی ته وای نه دای به کومه لی به شداریوان ده چیت پال نه و موفاره قایه. هر له بهر نه و ده شو نه م به رهمه مه سهره پای راپیتچکردنی هه ست و نهستی بینه ران بڼه لای

خۆی، بوو مایه سهرنج ږاکیشانی ناوهنده کانی شانۆ و هونه رمه ندان و نووسهران و رۆژنامه نووسانیش. چەندین وتاری ږه خنەیی و ږېپۆرتاژ لیرە و له وێ له ههولیر و له سلیمانی له سهری نووسرا و تیشکی ږوئیایان خسته سهر و ئه و هیان سه لماند که ئه م هونه رمه ندە هه گبه که ی هیشتا ههر ږره و زۆری ږی ماوه و توانای دهره ږنهر و ئه دای ئه کته رانیس له ئاستی ئه و هدا بوون که ږه نه جی ئافه رینیان بۆ ږا بکیشریت...

هیمما و ئاماژه کان له کۆته له که ی شه حمەد موختار جاندا

جوان حوسین - (سلیمانی)

(۱)

ږۆژی (۹-۱۰/۷/۲۰۰۱) له سهر بانگیشتی یه کیتی هونه رمه ندانی کوردستان، تیپی (شانۆی سالار) له ههولیری خۆشه و یسته وه هاته سلیمانی بۆ ږیشکه شکردنی شانۆیی (کۆته له که ی شه حمەد موختار جاف)، ئه م شانۆیییه له نووسینی مامۆستا شه حمەد سالار و دهره ږنانی هونه رمه ند ئه رسه لان دهر و ږش بوو، کۆته له که ی شه حمەد موختار جاف له سهر هۆلی شانۆیی به ږیوه به رایه تی ږۆشنییری سلیمانی ږیشکه ش کرا، له م شانۆیییه دا چەندین شانۆکار ږۆلی کاره کته ره که یان به رجه سته ده کرد له وانه هونه رمه ندان (شه حمەد سالار - ږووبار شه حمەد - ئیسماعیل قادر - قادر مسته فا - نیاز له تیف - نازه ږین عه بدولږه حمان - ږزگار سه عید - عه باس ژاژله یی - کۆچه ر نووری - سروه عه باس - جه لیل سه عید - هونه ر شه حمەد سالار - دانا سه لاج - به هه مهن حاجی و...) چەند ئه کته ریکی تر جگه له کاره هونه رییه کان: به ږیوه به ری به ره م: شه حمەد سالار، کرۆگرافی: ږووبار شه حمەد، یاریده ده ری دهره ږنهر: نیاز له تیف، سینۆگرافیا و جلویه رگ: ئه رسه لان دهر و ږش، مۆسیقا: زا هیر محه مه د.

شایه نی باسه ږۆژی چوارشه مه (۱۱/۷/۲۰۰۱) کاتر میږ (۱۰) ی به یانی کۆری خویندنه وه ی ئه م نمایشه بۆ هونه رمه ند (دانا عه لی سه عید) سازکرا و به تیږوانینی خۆی له سهر نمایشه که دوا، هه رچه ند بۆ خۆم قسه م له سهر خویندنه وه که ی کاک دانا هه یه، ده کریت له درێژه ی ئه م نووسینه دا، ئاماژه یه کی ږی بکه ین.

(۲)

دوالیزم و جه ده لیه تی نیوان (بینهر و شانۆ) جه ده لیه تیکی دوورودرێژه، ده کریت سه ره تاکانی بگه ږیته وه بۆ سه رده می گریگ و ئه و سه رده مانه ی که له نیۆکه ژاوه و سرووته ئایینییه کانداییه ته مندیتی داده نرا بۆ بینهران بۆ ئه وه ی ږین بۆ بینینی ئه و نمایشانه ی که ږیشکه ش ده کران، بۆ نمونه ږیگه نه ده درا به و که سانه ی که گالته به شانۆ و هونه ره مرۆیییه کان ده که ن، ئیدی ئه مه سه ره تایه کی گرنگه بۆ ئه و هاوکیشه یه ی که تا هه نووکه له نیوان بینهران و شانۆدا هه یه.

شانۆ وهك دهزگایه کی فره جه مسهر و فره مهودا به کۆمه لیک رهه هند و مهودای جیاوازه وه ستراکتۆری خۆی دروست دهکات. دهکریت بینهر وهك چهقی ئەو ستراکتۆره ببینن!!

لیهروه به درێژایی عه یامیکه قسه وباسی هه مه لایهن له سه ره پیکه ی بینهران هه یه له شانۆدا، ئایا تۆ کار بۆ بینهران دهکهی؟؟ نه خێر!! ئەی بۆچی خه لکی بانگێشتی شانۆیییه کانت دهکهی؟؟

بۆ ئەوهی ههست به وجودی بکهه!! کهواته تۆ بۆ بینهران نمایش دهکهی؟؟ پێم وتی بینهر تێدهگات له نمایشه کهدا یان تێناگات ئەوه مشکێلهی من نییه!!

ئە ی بینهر چی بکات؟؟ پێم وتی من ئیش بۆ رۆحی خۆم دهکهم ئەمه دایه لۆگی نیتوان رۆژنامه نووس و شانۆکارێکی خۆمان بوو، دهکریت بیکه یه بانێژه یه کی باش بۆ قسه کردن له سه ره ئه رک و وه زیفه ی شانۆکار.

شانۆکاران ئەمڕۆ دوو ئاراسته ی جیاوازه دروست دهکهن، ئاراسته ی یه کهه مهسخی بینهر دهکاته وه له ناو پرۆسه ی شانۆدا، ئاراسته ی دووهم دهکاته چهقی ئاراسته که ی.

لیهروه دێینه پیکه ی کۆته له که ی ئەحمه د موختار جاف له ناو ئەم باسوخواسه ی که دهمانه ویت لیتی بدوین، زه مه نیکه شانۆکاران ئەوه ده لێن که تازه بینهر ئاماده یی تیدا نه ماوه بێته وه بۆ گوێگرتن له ئیمه، به لām هه ولێ جددیش هه بووه بۆ ئیشکردنه وه به و ئاراسته یه ی که شانۆ بتوانیت به گوتاریکی جددییه وه سه ره له نوێ بینهر به هۆشیارییه وه بانگێشت بکاته وه بۆ نمایشه که. دهکری هه ولێ (هیوا فایه ق و هۆرین غه رب) له شانۆیی «وینه ی هونه رمه ند دوا ی تافی لاویدا» به یه کیک له و هه ولāنه دابنیتین که نووسه ره ئەم بابه ته له گوێکاری رامان-دا و له به شی تیراژدا نووسینێکی له سه ره ئەو شانۆیییه نووسی، که هه ولێکی جددی دابوو، پتوبستی به له سه ره وهستان و قسه کردن دهکرد، که له سلیمانی و هه ولیریش نمایش کرا، ئەمه جگه له یه ک دوو هه ولێ تر راسته وخۆ باس له ساته وهختی دا برانی بینهر دهکهن له شانۆ.

بوونی جه ماوه ریکه یه کجار زۆر له ناو هه ولێ شانۆکه دا وای کردبوو بینهران جگه له سه ره کورسی له ناو هه ول و له سه ره زه ویه کهش دانیشن!!

نازانریت ئەمه بۆ ئەو خۆشه و بستییه دهگه ریته وه که تیپی شانۆی سالار لای بینهران هه یانه، یان تامه زۆر بوونی بینهرانه بۆ کاری جددی و ئەو ستایل شانۆییانه ی که

سه ره ده مانیک بوو پیکه ی فراوانیان له شانۆی کوردیدا هه بوو، یان بۆ خۆشه و بستی گه وره یی ئەکته ره کان و ده ره پنه ری ئەم شانۆیییه به شیوازیکی له کاتی ده رکه وتنی ئەحمه د سالار هاتنه سه ره ته خته ی شانۆ و جه ماوه ره بۆ ماوه ی ده خوله ک هه لده ستانه سه ره پی و چه پله یان بۆ ئەم پێشه ره وه ی شانۆ لیده دا، یان له کاتی دایه لۆگ وتن و وتووێژی ئەکته ره کانداهه ره رسته یه ک کاری له زه نی و یاده وه ریی بینهران بکرا دایه، چه پله ده بووه ریتمی به رزی هه لکه!!

یان له کاتی سلا وکردنی کۆتاییدا بینهران بۆ ماوه یه کی زۆر به چه پله ئەکته ره کانیا ن سه ره به رز کرد و به یه کجار هورژمیا ن برد بۆ سه ره ته خته ی شانۆ بۆ ده ستخۆشی کردن.

ئیدی نازانم ئەم عه شقه چی بوو و بۆچی بوو؟؟ ره نگه ئەوانه ی بینهری شانۆیییه کانی مامۆستا سالار بن چیژ و سوودیک زۆریان بینیبیت، بۆیه ئاوا ئەو پێشه وازییه نمونه یییه یان له م تپه شانۆیییه به ریزه کرد.

یان له وه ده چیت بینهری ئیمه تامه زۆر بێت بۆ بینینی شانۆیه ک که له گه ل لیره وه بۆ ئیره بدویت، یان پیده چیت بینهران بێزار بوو بیتن له و شانۆییانه ی که په یام و گوتاره کانیا ن ئاراسته ی سایکۆلۆژیای ده ره وه ی ئیره یه، گه ره زیاده رۆیی نه بیت، به درێژایی ئەم چه ند ساله ی دوا ی راپه رین، ئەمه یه کهه جاره نمایشیک شانۆیی ئەو ئاپۆره زۆره ی بینهران له خۆی کۆکاته وه.

(۳)

فۆکلۆر ئاماده یییه کی هه میشه یی له ناو داستان و ئەفسانه میللیه کانداهه یه، ه یچ میلله تیکه ی سه ره روه ی زه مین ناتوانیت بێ ئەفسانه و بێ فۆکلۆر بژی، به شیوازیکی فۆکلۆر ره گیکه ی هه میشه یی له ناو بیروباوه ر و دابونه ریتی میلله تاندا هه یه، بێ ئاگابوون له فۆکلۆر بێ ئاگابوونه له ژیا ن و زینده گی!! راپردووی مرۆف زۆرجار له ناو هه ناوی فۆکلۆردا، چه ندین تیز و رو ئیای تازه بۆ ژیا ن ده دۆزیته وه، کهه م نین ئەو بیربار و شانۆکارانه ی که گه راون له ناو ئەفسانه و داستانه میللییه کانی رۆژه لāt، ده کری ت (نارتۆو کرۆتوفسکی) وهك دوو نمونه ی زۆر دیاری شانۆ ناوبه رین.

فۆکلۆر په یوه ستییه کی راسته وخۆی به که لتوور و رۆشنییری میلله تانه وه هه یه، چونکه فۆکلۆر یه کیکه له کۆله که کانی که لتوور. ئەمه جگه له وه ی فۆکلۆر به هه موو ئەو که رهسته و جلوه رگ و پێداویستییه ده لێن که له راپردووی میلله تاندا به کارهاتووه،

به‌لام ده‌کریت کولتوور به‌باری رۆشنیبری و بیروباوه‌ری مۆڤ له سه‌رده‌مه‌کاندا ناوبه‌رین. ئەحمەد سالار له زۆریه‌ی شانۆیییه‌کانیدا ئیشیکی زۆری له‌سه‌ر فۆلکلۆر و دابونه‌ری کوردی کردووه‌ به‌وه‌ش میژووی کوردی ئاماده‌یییه‌کی هه‌میشه‌یی له‌ناو ئیشه‌کانیدا هه‌یه، ئاماده‌یی میژوو، ئاماده‌یی چهندین کاره‌کته‌ر و شاعیر و سه‌رکرده‌ی کورد، له‌ناو ده‌قه‌ی شانۆیییه‌کاندا، ده‌کریت شانۆیییه‌کانی «کاتیکی هه‌لۆ به‌رز ئه‌فریت» نالی و خه‌ونیکی ئه‌رخه‌وانی و کیشه‌ی چوون و نه‌چوون، له‌ژێر په‌رده‌ی سوورمه‌چن و (کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف) به‌غموونه‌یه‌کی ئەم قسه‌یه‌مان ناوبه‌رین.

هه‌ینانه‌وه‌ی چهند کاره‌کته‌ریکی وه‌کو (هه‌باسی جزیری و گۆل خونه‌چ و ئەحمەد موختار و نالی و حه‌بیبه و هه‌للاج و سه‌لما و میرزا فه‌ره‌ج) له‌ناو چوارچێوه‌ی ده‌قیکی شانۆیدا هه‌روا کاریکی ئاسان نییه، چونکه‌ به‌رده‌وام سنووره‌کانی به‌ده‌ق بوونی هه‌ر غماشیکی شانۆیی، پێویستی به‌پته‌وییه‌کی به‌هێز ده‌بێت له‌ رووی زمانه‌وانی و میژوویی و لۆژیکیدا، لاوازی هه‌ریه‌ک له‌م ر‌ه‌گه‌زانه، ده‌ق به‌ ته‌واوه‌تی تیک ده‌شکێتی و له‌ هه‌موو بنه‌مایه‌کی مه‌عریفی به‌تالی ده‌کاته‌وه، بۆیه‌ له‌م پروانه‌وه‌ پێم وایه‌ مامۆستا سالار له‌م ده‌قه‌دا، زیاتر رووبه‌رووی مملانیی (ده‌ق وه‌ک ماده‌ده‌ ده‌ق وه‌ک پیکهاته) بووه‌ته‌وه، چونکه‌ کاریکی ئاسان نییه‌ ئیمه‌ بێن چهند کاره‌کته‌ریکی میژوویی له‌ناو ده‌زگایه‌کی زمانه‌وانیدا کوێکه‌ینه‌وه و ناوی بنیین ده‌قی شانۆیی... ده‌بێت به‌دلنیا‌یییه‌وه‌ هه‌یلێ هاوبه‌ش له‌نیوان ئه‌و کاره‌کته‌رانه‌دا بدۆزینه‌وه، که‌ پێم وایه‌ مامۆستا ئەحمەد سالار توانیبووی بیدۆزێته‌وه، به‌لام له‌ هه‌ندیک ر‌ه‌هه‌نده‌وه‌ لۆژیکی نووسینه‌که‌ی لاواز بوو، به‌تایبه‌تی له‌و رووه‌وه‌ نه‌یتوانیبوو چ‌کرده‌وه‌ بکات له‌و ماده‌ده‌ خامانه‌ی که‌ ویستبووی بیه‌خاته‌روو، چونکه‌ ده‌قی کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف راسته‌ باس له‌ کوشتنی ئەحمەد موختار ده‌کات له‌ چۆنیه‌تی کوشتن و هۆکاری کوشتن ئه‌و وه‌ستانه‌ی که‌ له‌ پشت ئەم کوشتنه‌وه‌ هه‌بوو، به‌لام به‌دلنیا‌یییه‌وه‌ چهندان کیشه و گ‌رفتی لاوه‌کی تر له‌ناو سیسته‌می ده‌قدا ئاماده‌ییان هه‌بوو، ئه‌گینا له‌ خۆرا نالی و حه‌بیبه و جزیری و سه‌لمان نایه‌نه‌ ناو ده‌ق، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی چ‌کرده‌وه‌ی ده‌ق زۆرکه‌م بوو، به‌لام کیشه‌کانیش زۆربوون، پێویستی ر‌ه‌خساندنێ زیاتری کیشه و هۆکار و ده‌ره‌نجام ده‌بوو...

ئیشکردن و زیندوو‌کرده‌وه‌ی ئەم کاره‌کته‌ره‌ کلاسیکیانه‌ی نێو ئه‌ده‌بی کوردی بۆ خۆی قورساییه‌کی گه‌وره‌تری دابوو به‌غماشه‌که، بۆیه‌ خه‌لکی له‌ هه‌ردوو رۆژی غماشه‌که به‌عشق و حه‌ماسیکی له‌ ر‌اده‌به‌ده‌ر ده‌هاتن بۆ بێنیی غماشه‌که، زۆرجار که‌ باس له‌و

ستایلی نووسینه‌ی مامۆستا سالار ده‌کریت، راسته‌وخۆ باس له‌ شانۆی ئاهه‌نگسازی ده‌کریت به‌تایبه‌تی لای شانۆکاره‌ عه‌ره‌به‌کانی وه‌ک عه‌بدولکه‌ریم برشید و ته‌یب سدیقی، به‌لام هه‌رچۆنیک بێت ده‌توانین ئەم شێوازی نووسینه‌ی سالار له‌ داها‌توودا وه‌ک پرۆژه‌یه‌کی گه‌ل‌ه‌کراو بۆ بزوتنه‌وه‌ی شانۆی کوردی بیهێته‌ قوتابخانه و میتۆدیکی سه‌ربه‌خۆ.

(٤)

هه‌رچهند رۆژی هه‌لسه‌نگاندنی غماشه‌که هه‌ندێ که‌س پێیان وابوو که‌ کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف، جیاوازه‌ له‌ کاره‌کانی تری مامۆستا ئەحمەد سالار، له‌ رووی غماشه‌وه‌ نه‌ک ده‌قه‌که، به‌لام من پێم وایه‌ ئەم قسه‌یه‌ له‌ سه‌داسه‌د پێچه‌وانه‌یه، چونکه‌ پێویسته‌ جیاوازی بێت، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی ر‌وئای ده‌ره‌ینەر وه‌ک غماشیکی شانۆیی دروست ده‌کات نه‌ک ده‌قیکی شانۆیی، ئه‌گه‌ر سه‌یری ده‌قیکی وه‌کو شالیبری شکسپیر بکه‌ین پێده‌چێت له‌ کوردستاندا چهندین ده‌ره‌ینەر خستبێتیانه‌ سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ، به‌لام به‌دلنیا‌یییه‌وه، هه‌یچ غماشیکیان له‌وی دیان ناچیت، چونکه‌ ر‌وئای ده‌ره‌ینەرکان جیاواز بوو، به‌لام کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف له‌ رووی هه‌یلکاری جووله‌یی و پلانی ده‌ره‌ینانه‌وه‌ هه‌ر هه‌مان غماشی نالی و خه‌ونیکی ئه‌رخه‌وانی بوو، له‌وه‌ ده‌چیت به‌بیانوی ئه‌وه‌ی کاک ئه‌رسه‌لان ده‌رویش قوتابی مامۆستا سالار بووه‌ له‌ په‌یمانگا و پێده‌چیت کاریگه‌ری قسه و ئیشکردنی له‌سه‌ر هه‌بیت، به‌لام نه‌ک له‌ سه‌داسه‌د به‌یه‌ک ستایل ئیشکردن، خۆ پێده‌چیت که‌ مامۆستا سالار خۆی کاره‌کته‌ریکی له‌م غماشه‌دا ده‌بینی هۆکاریکی تر بێت بۆ بالا‌بوونی گوتار و ر‌وئای خۆی به‌سه‌ر ئەم غماشه‌وه، به‌لام هه‌موو ئه‌مانه‌ نابیت واکات ده‌ره‌ینەر نه‌توانیت ستایل و شێوازی ئیشکردنی خۆی ون بکات و به‌جاریک له‌ به‌رامبه‌ر بتوێته‌وه، خۆ ده‌بێت دل‌بەند بێت به‌میتۆدیکی ئیشکردن، به‌لام ناشییت خۆی تیدا ون کات.

له‌ رووی پلان و هه‌ل‌ب‌ه‌اردنی ئه‌کته‌ره‌کانه‌وه‌ (ئ‌ه‌رسه‌لان ده‌رویش) هوشیاریه‌کی فراوانی هه‌بووه، هه‌ر ئه‌مه‌ش وای کردبوو بتوانیت به‌شێوازیکی ر‌یک‌خراو جووله و کوته‌له‌ی شانۆیییه‌که بۆ چهند یه‌که‌یه‌کی گونجاو دا‌به‌ش بکات، پاشان له‌ رووی سینۆگرافیا و جلویه‌رگه‌وه‌ توانیبووی تا ر‌اده‌یه‌کی باش ته‌وزیفی ئه‌و شوێن و کاته‌ بکات که‌ ده‌قه‌که پێویستی پێی بوو، بۆیه‌ لێ‌ره‌وه‌ ئ‌ه‌رسه‌لان ده‌رویش وه‌ک ده‌ره‌ینەر، ده‌سه‌لاتی به‌یان ده‌کریت و ده‌توانیت له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ ئاماده‌یی خۆی راگه‌یه‌نێته‌وه‌ چ بۆ بینه‌ران و چ بۆ

ئەو ئەكتەرلەرنى كە پۇلنى كارەكتەرلەردە كان دەپىن. ئاسان نىيە زىاد لە (۲۰) ئەكتەر بخەينە سەر تەختە شانو و لە كەرنە ڧاللىكدا پۇل بىپىن، بىگومان ئەمان رىكخستن و پەيوەست بوونيان پىيوستە، ھەر بۆيە دەرھىنەر لەسەر ھىماي وىنە دەقىيەكان ئىشلىكى زۆرى كىردىبو، بۆيە دەپىنن لەم نمايشەدا لەگەل ئەوئە ئىشلىكى ئاھەنگسازى بوو، بەلام تەشكىلە و وىنە ھونەرىي جوان جوان بەدى دەكران كە بەھۆي پىكھاتەي جەستەي ئەكتەرلەكانەو لەسەر تەختە شانو دروست دەكران.

زۆرجارىش پىشووئەكى كەمىيان دەدايە بىنەران و ئەگەر ئەكتەرىك پۇلەكەي تەواو بووايە، لەولاولە دادەنىشت و دەبوو بەبەشىك لە بىنەران و تەواوكەرى شىو گشتىيەكە.

دىسانەو ھەلپژاردنى چۆنىەتى جلوبەرگ و شىوازي ئەو جلوبەرگە، دەرھىنەر وريايىيەكى زۆرى ھەبوو مەن ھەرگىز لەو باوئەدا نىم كە جلوبەرگ بوون و نەبوونى شانوئى كوردى بسەلپىنى، بەلام بۆ خۆي شىوازي جلوبەرگى ئەو ئەكتەرلە ئەگەر تاك تاك وەرمان گرتنايە، دەمانتوانى ھەريەكەيان بۆ خۆي پىگە مېژووئەيەكەي خۆي دەستنىشان كەين، ئەمەش دىسانەو دەچوئەو چوارچىوئەي ئەو ھىلە گشتىيەي كە دەرھىنەر وىستبووي ئىشى لەسەر بىكات. ھەرچەند ھەندىك لە پۇژى دانىشتنە پەخەيەكەدا پىيان واپو، دەرھىنەر وىستبووي ھەنگاوينىت بۆ نىكبوونەو لە مېژوئە شانوئەكى گەورەي ئەلمانى برتۇلد برىخت، ئەوئەش بەبىبانووي شكاندى دىوارى چوارەم و گىتوگۆي نىوان ئەكتەر و بىنەران كە ئەمۇ چەنى مانگە و مانگى چەندە و؟ سالى چەندە؟ بەلام ئەم قەسەيە و ئەو ئىشكرەنە تەواو دوورە لە ئىشكرەن بەمېژوئە برىخت ھەر بەو ناپىت تۆپرىسار و ھەلام لەگەل بىنەراندا بىكەي، بەلكو ئەرسەلان دەروئىش ھەك وتمان وىستبووي تەواوكەرى ئەو شىو ئىشكرەنە بىت كە چەند سالىكە مامۇستا سالا ئىشى لەسەر دەكات، كە پىيوستە پەخەنگر و خوتەرى نمايش پۇلپان لە كەشكرەنى ئەمانەدا ھەبىت.

خوتەندەو بەتەنبا ئىشى ئەو نىيە لايەنە پۇژەتىف و نىگەتىفەكانى نمايش دەرخت، لەوانەيە ئەمە كلاسكىتەرىن پىناسە بىت بۆ ئەركى پەخە!!

چونكە پەخەنگر دەتوانىت سەرتاپاي (دەق، نمايش، كارىكتەرەكان، گوتارى دەرھىنەر) ھەلتەكىتەتەو ھىما و ئامازەكانى بخوتەتەو...

پۇژى (۲۰۰۱/۷/۱۱) كاك دانا ەلى سەئىد خوتەندەو بۆ ئەم نمايشە كىرد، جگە لە ھەندىك شتى زۆر سادە، نەپۇشتە قولايىيەكانى گوتارى نمايش و گوتارى دەرھىنەر،

جگە لە ھەندىك باسى كورتى ئىشەكانى مامۇستا سالا لە ھىچى دى نەدوا، لەگەل ئەوئە كاك دانا ەلى سەئىد يەككىكە لە دىارتەرىن دەرھىنەرەكانى بزوتتەوئە شانوئى كوردى كە ناكىرت پىگەي لەسەر ئەم بزوتتەوئە نەبىنن بەتايىيەتى لە دواي دەرھىنەنى شانوئى «دادگا و شىرەلى»، ھەرچەند خۆشى سەرەتاي خوتەندەوئەكەي ئەوئە باسى كىرد كە ئەم ۋەرەقە پەخەيىيە بەماوئە دوو پۇژ لە سلىمانى نووسىو، بەلام دەكراشتى زىاترى بنووسىايە، چونكە نووسىنەكەي مامۇستا ئەحمەد سالا و دەرھىنەكەي كاك (ئەرسەلان دەروئىش) بىش قەسە دەخوازىت.

(۵)

نواندن پىگەيەكى تەواو فراوانى لە كارى شانو داگىر كىردو، ئەگەر سەبرى مېژوئە زۆرىيە بىريارە شانوئىيەكان بىكەين، دەپىنن نواندن چەق و سەنتەرى شانوئەكانە، ئەكتەرىش ئەو كائىنەيە كە بەرجەستەكرەنى نواندن ئەنجام دەدات. كارى شانوئىيە بى نواندن خورافەيە و نەمان بىنىو و ناپىت كارىكى شانوئىيە سەركەوتو بىت و نواندى تىدا نەبووئەت، ئەو شانوئىيەكەي كە بەشانوئىيە ئاھەنگسازى و بەشانوئىيە فرە ئەكتەر ناودەبرىت. تواناي ئەكتەر و نواندن تەواو قورستر و بەھىزتر دەبىت، چونكە دەرھىنەر زىاتر پىشت بەئەكتەر دەبەستىت بۆ بەرجەستەكرەنى وىنەكانى يادەوئەرى.

لە كۆتەلەكەي ئەحمەد موختار جاف-دا ئەرسەلان دەروئىش لەگەل ستافىكدا ئىشى كىردبوو كە ھەموويان لەخۆيەو نىكب بوون، ئەمەش واى كىردبوو توانست و بەھرى ئەكتەرەكان بەتەواوئەتى بناسىت و بەپىي توانا خۇيان پۇلپان بۆ دابىت.

مامۇستا سالا ماوئە دە سال زىاتر بوو سەر تەختەي شانوئىيە نەبىنىبوو ئەو پۇلەي كە زۆر زۆر سەرسامى كىردووم پۇلنى (دكتۆر ستوكمان) بوو لە شانوئى (دوژمنى گەل) (ھەرىك ئەيسن) دا دواي ئەو شانوئى كۆتەلەكەي ئەحمەد موختار جاف كە دىسانەو سالا لەسەر تەختەي شانو، سەلماندىيەو كە لەگەل ئەوئە پىربو، بەلام ھىشتا لەسەر تەختەي شانو گەنجە و ھەرگىز پىر ناپىت.

بەتايىيەتى يەو جەستە سووك و ئەسەنج ئاسايەي كە دەتوت ئەكتەرىكى ورياي (۱۵ سالەيە) دىسانەو ئەمە مژدەي ئەوئەمان دەداتى كە ھەرگىز تەمەن ناتوانىت پۇلپىنى داھىنان و بەھرى ھونەرى بىكات، ھەك ئەمۇ ھەندىك پۇلپىن بەتەمەن و بەقۇسپى بوون دەكەن!

جگه لهو دهنکه بههیزه که دهتوانم بلتیم زور کهمن نهو ئه کته رانه ی دهتوانن بهو شتوازه یاری بهزمان و بهدهنگ و بهجسته یانهوه بکهن، کهواته ماموستا سالار نه ته مهن و نه ژبان و نه کاری ئیداری نه یانتوانیوه نواندنن پت ته لاق بدن، له بیرمان نه چیت سالار له گه ل نه وه ی دهره یته ر و نووسه رتکی بالایه، ئه کته رتکی وریا و بزتیوی شانوشه.

(نیاز له تیف و رووبار ئه حمده) وهک ژن و میتردتکی شانۆکار، هه میشه به نووسین و نواندن له شانۆدا ئاماده ی بیان هه بووه، رووبار خاوه نی جهسته یه کی ته و او شانۆیییه و بهو سه مایه سه لماندی گو لخنوچه ی کورده، توانی به ئیمه بلتیت کیژه کوردتک هه یه گهر بواری بو بره خستیت ده توانیت به هو ی جهسته وه دنیا یه ک هیما و مانا به ژبان و به دهره وه ببه خشیت، نیاز له تیف-یش وهک ئه کته رتکی بزیتو و به جووله له ناو ئه م غایشه دا ون نه بوو، به لکو به رده وام ده ی وت له سه ر ته خته ی شانۆی پیاو تیک ئاماده یه ناوی نیاز له تیف-ه. ئیسماعیل قادر له رۆلی ئه حمده موختاردا توانی بووی گه مه یه کی باش له ته ک کاره کته ره که یدا بکات، هه رچه ند له هه ندتیک حاله تدا ئه گهر هاوکاری ئه کته ره کانی تر نه بوایه هه ست به پراپی لای ئه م ئه کته ره ده کرد، عه باس ژاژله یی و قادر مسته فا-ش هینده ی پتوبستی دهره یته ری ده که که توانی بوویان خو بان له گه ل که شی گشتی بگو نجین، ئه کته ره کانیش یه ک ته و او که ری یه ک بوون بو ته و او که ری ئه م خه ونه بالایه ی ناو کو ته له که ی ئه حمده موختار جاف بوون، به لام به دهر له م قسانه له که شی گشتی غایشه دا هه موو ئه کته ره کان قه له قیان پتیه دیار بوو. من خۆم هه ردوو غایشه که م بینن، هه ردوو رۆژه که ئه کته ره کان جار جاره دایالو گیان له بیر ده چوه وه، بیتگومان ئه مه ش بو خۆی له ناو چوارچیتوه ی پرۆسه ی شانۆییدا، ده بیتته بو شاییه کی گه وره ی گه لاله کردنی غایشیکی سه رکه وتوو.

(٦)

قسه کردنی جیاواز له سلیمانی و هه ولیر له سه ر ئه م غایشه مانای به جته یلانی شتی که له یاده وه ری بی نه ردا، ئه مه ش له کو نه وه تا ئیستا په یامی شانۆ بووه. ئه و گفتوگو چرو پره ی له دانیشتنه که ی کاک دانا و رۆژی هه لسه نگاننده که دا مانای ئه وه بوو غایشی جددی جیگه ی له سه ر وه ستان و دایالو گه، زۆریه ی ئه و که سانه ش له دانیشتنه ره خه ییه که دا بوون جیاواز قسه یان ده کرد و هه ری که له ره هندی تاییه تبیه وه له م غایشه ی دهرانی جیاوازی له رو ئیا و بزچووندا گه وره ترین په یامی هونه ره، بو یه ده کرتیت

ئیمه هه ری که مان بزچوون و رو ئیای جیاوازیمان بو ژبان و بو دنیا هه بیت، ئه م جیاوازییه ش بگوازی نه وه بو ناو هونه ر و شانۆ په یامیکی مرۆفایه تییه له روویه کی تره وه ئه و گهرموگو پییه گه وره یه ی له نیوان هونه رمه نداندا هه بوو مانای بوونی خو شه ویستییه دوور له تیروانی نی حزبی و ئایدیۆلۆژی که ده کرتیت به م جیاوازی یانه وه ماله گه وره که ی هونه ر ئاوه دانتر بکه ی نه وه جگه له مه ش ریکلام و بانگه شه یه کی فراوان له هه موو ده زگا (T.V) و رادیوکانی سلیمانی مانای خو شه ویستی و به وه فای نیوان هونه رمه ندان ده بیت، ئیدی سه ندیکای هونه رمه ندان و یه کیتی هونه رمه ندان، ستراتیژ و ته کنیکی ئیشکردنیان له سه ر ئه ساسی ئه م تیروانی نه دارپژن، چونکه ده توانن ئه و خو شه ویستییه گه وره ی بی نه ران به ده ست بیتن، ده بیت ئیدی چۆن ئالوگو ری سیاسی له نیوان سیاسه تکارانماندا هه یه له نیوان هونه رمه ندانیشدا هه بیت.

ئه وسا ده توانین دنیا یه کی هونه ری دروستکه یین له رو ئیا و له بزچوون و له هونه ری جیاواز، هه ری که شیان چیت و ئیستاتیکی جیاواز ببه خشیت...

شانۆگەری ئەو پۆژە ماسی بوو بەگورگ سەرەتای شانۆییەکی ڕەسەن و هاوچەرخی کوردە

محەممەد نزار

لەگەڵ کۆتایی هاتنی کەرنەقائە شانۆییەکی هەردوو هونەرمەند ئەحمەد سالار، ئەرسەلان دەرویش، ویستم هەرەک بەرھەمە شانۆییەکانی دیکە کە دیووم بۆ شەوی هەمان پۆژ لەسەری بنووسم، بەلام سەیرەکە لەوەدابوو کە هەرچەندەم دەنووسی پاشان لێی پەشیمان دەبوومەو و سەرلەنوێ دەکەوتەو نووسین، هەلبەتە ئەو دووبارەبوونەوی نووسینەش پتر بەو ئاراستە نوێیە مامۆستا ئەحمەد سالار و ئەو شتێوە نااسایییە دەرهێنانەکی هونەرمەند ئەرسەلان دەرویشەو بەسترا بووە، چونکە لەنیوان کەڵە شانۆکاریکی وەک مامۆستا ئەحمەد سالار کە نەک تەنیا شوێن دەست و پەنجەکانی لەسەر شانۆی کوردی دیارە، بەلکۆ بەبێ سێ و دوو بۆتە یەکیک لە ستوونە بنەرەتییه سەرەکییەکانی شانۆی کوردی، تا ئەو ڕادەی کە بۆتە هێمایەکی ئاویتە بوو لەگەڵ قۆناغە جیاوازیەکانی شانۆی کوردیدا، چونکە مامۆستا سالار لەگەڵ قۆناغە جیاوازیەکانی شانۆی کوردی، هاوچەرخییەکی بەرەوامی هەبوو بەبەرھەمە بەپێزەکانی و خاوەن ئەزمونیکی دوور و درێژە کە راستەوخۆ بۆتە بەشیکی بنەرەتی میژووی شانۆی کوردی و لەنیوان هونەرمەندیکی لاوی بەتوانای وەک ئەرسەلان دەرویش کە گرفتی بەجەماوەرکردنی شانۆی کوردی کردۆتە ئەرکیکی سەرەکی و بەجۆریکی ماندوو نەناسانە دەخاوەتە ڕۆڵەت و ناوەڕۆکیکی ڕەسەن و بەپێزی کوردەواری بەشانۆکەیی بەخشیت، زانیم کە نووسین لەنیوان ئەو دوو هێلە شانۆییەدا کاریکی ئەوەندە ئاسان نییە و پێویستی بەتێڕامانیکی قوول هەیە، چونکە (ئەو پۆژە ماسی بوو بەگورگ) دوو قۆناغی شانۆیی گرتۆتە خۆی کە لە مامۆستای گەورەمان ئەحمەد سالار و برای بەتوانا و چالاکمان هونەرمەند ئەرسەلان بەرجەستە دەبن، سەرباری ئەوەی کە مامۆستا سالار و کاکە ئەرسەلان مەسەلەیی هێنانە ئارای شانۆییەکی کوردی ڕەسەن و هاوچەرخییان کردۆتە ئەرکیکی پیرۆزی سەرانیان و بەرەوام و بێ وچان هەولێ بۆ دەدەن، هەر ئەمەش وامان لێ دەکات کە زیتەر سەرنج و هەلۆستە بکەین لەبەردەم ئەم بەرھەمەیی کە ئەو دوو هونەرمەندە کۆکردۆتەو.

هەرچەندە کۆبوونەوی ئەم دوو هونەرمەندە بۆ یەکەم جار و دواجار نییە، بەلام ئەوەی کە

وامان لێ دەکات هەست بەجیاوازتری لە (کۆتەلەکی ئەحمەد موختار جاف)ی لە قەڵەم بدەین، ئەوەیە کە پێگەیی و ڕەسیوی ڕەهەندە جۆراوجۆرەکانی «ئەو پۆژە ماسی بوو بەگورگ» بەناشکرا هەستی پێ دەکرا، کاتیکیش کە نووسەریکی شانۆیی بەئەوپەری توانا و دلایەتی و باوەڕ بەخۆبوونەو کاریکی درامی دەنووسیت و ئەزمونیکی دوورودرێژی خۆی لە میانەیدا بەوردبینانە و لێهاتوانە بەرجەستە دەکات و دەیداتە هونەرمەندیکی بەئەمەک و چالاکی وەک ئەرسەلان دەرویش (کە قوتایییەکی گوتراوە و ڕەسەنی شانۆی سالارە) ئەو پێویستە لەسەرمان لە هەردوو لایەنی هاوکیشە شانۆییەکە، واتا ئەحمەد سالار و ئەرسەلان دەرویش بەوردی بکۆڵینەو، لەبەرئەوەی کە دەیانەوێت (ئەو پۆژە ماسی بوو بەگورگ) بکەنە سەرەتای ئەزمونیکی تازه لە شانۆی کوردیدا و هەموو بنەما ڕەسەنەکانی کوردەواری تێدا بنوێن.

ئەحمەد سالار: خەونەکی بوو بەراستی

شانۆنامەیی (ئەو پۆژە ماسی بوو بەگورگ) کە مامۆستا ئەحمەد سالار بەشتیوازیکی ئاهەنگسازیی لە دیوەخانێکی کوردەواریدا لە ڕێگای دەستەبەک لە ئاهەنگ گێڕانەو دەگێڕدیتەو، هەولێکی جێددی مامۆستای گەورەمان لە ڕێگای هێنانەوی ئەو خەونە بەرەوامی بەو جۆرە شانۆییەو، ئەوەشی کە پتر سەرنجی ڕاکێشان، ئەو بەکارهێنان و کەلک وەرگرتنە (کوردانە) بوو لە نامۆبوونەکی بریخت، چونکە لە دواي ئەزمونە بەپێزەکانی قاسم محەممەد و ئیبراھیم جەلال و عەونی کەریمی سەبارەت بەتەوزیف کردنی شتیوازی نامۆبوونی بریخت لە بەرھەمە جیاوازیەکانیدا و هەولدانیان بۆ داھێنان و گۆڕین و هەموارکردن لە هەر گۆشەبەکەو بۆیان لۆیت، ئەمە بۆ یەکەمین جارە دەبێنرێت کە شانۆکاریکی کورد زۆر بە (وەستیانە) لە شانۆ داستانییەکی بریختدا قوول بووبێتەو و تێڕوانینە درامییەکانی بەجوانی بکوردیت. لە راستیشدا ئەگەر لە دیمەنە جیاوازیەکانی بەرھەمەکی مامۆستا سالار وردبینەو، دەبینین کە نامۆبوونەکی بەجۆریک بەکارهێناوە کە لە زۆر کاتدا (بەتایبەتی لە ڕێگای شتیوازی سەرکەوتووی دەرهێنانەکی ئەرسەلان دەرویشەو)... وەک مونتازکردنیکی پسپۆزانە دەهاتە بەرچاو، هەلبەتە ئەگەر لە ڕەهەندی نامۆبوون لە شانۆنامەکانی بریختدا وردبینەو، بەتایبەتی لە (سێ خواوەندەکی زیچوان) (١) و (بازنە تەباشیری قەوقازی) و بۆنسیلا و پیانەکی مانی، دەبینین کە مەسەلەیی نامۆبوون لەلای بریخت بریتییه لە بەرجەستەکردنی یاسا جیاوازیەکانی

دیاله‌کتیکی ماددی، وهک کار و کاردانه‌وه و گۆرانی چه‌ندی بۆچوونی... تاد، کاتیکیش که‌سی خواوه‌نده‌که له شاری زیچوان له‌گه‌ل شانتی سۆزانی‌دا ده‌دوین و ڕه‌هه‌نده‌ مۆییه‌ راسته‌قییه‌کانی مه‌سه‌له‌که‌یان بۆ ده‌سه‌لمێندریت، ده‌بینین بریخت ئاویتته‌کردنیک له‌نیوان ئه‌فسانه‌ی (سی خواوه‌نده‌که) و له‌نیوان واقیعه‌دا (شانتی و ده‌وروبه‌ره‌که‌ی) ئه‌نجام ده‌دا و له‌میانه‌ی یاسای یه‌کیته‌ی دژه‌کان (قانون وحده‌ الاضداد)ی دیاله‌کتیکییه‌وه‌ ده‌یه‌نه‌ بازنییه‌کانی شانۆنامه‌که‌ی داڕشتووه‌، به‌لام ده‌شبه‌ت چه‌ند لایه‌نیک گرنگی دیکه‌ی شانۆ داستانییه‌که‌ی بریخت ڕه‌چاو بکه‌ین، له‌وانه‌ش فراوان بوونی ڕه‌هه‌نده‌کانی نامۆبوون، واته‌ نامۆبوون ته‌نیا به‌شێوازی نووسینی ده‌قه‌ داستانییه‌که‌وه‌ نه‌به‌ستراوه‌ته‌وه‌، به‌لکو ئه‌و لایه‌نه‌ ده‌ترانیت بۆ شێوازه‌کانی ده‌ره‌ینان و نواندنی. مامۆستا سالار هه‌روه‌کو له‌ شێوازی نووسینی شانۆنامه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌ویت، کاریگه‌رییه‌کی یه‌کجار گه‌وره‌ی بریخت و شانۆ داستانییه‌که‌ی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یه‌ت له‌ هه‌مان کاتدا به‌وردی تیبینی بکه‌ین، ئه‌وه‌یه‌ که‌ سۆفی شانۆی کوردی ئه‌و کاریگه‌رییه‌ی به‌هه‌مان تێپروانین و مامه‌له‌کردنه‌ باوه‌که‌ی ناوه‌نده‌ شانۆیییه‌ عێراقی و عاره‌بی و کوردی لای خۆمان نیشان نه‌دا، به‌لکو مامۆستا سالار ویستی له‌میانه‌ی شێواز و تێپروانینیک تازهی جیاواز له‌وانه‌ی که‌ ئاماژه‌مان پێیان دا، ئه‌و کاریگه‌رییه‌ به‌رجه‌سته‌ بکات، ئه‌وه‌شی له‌ شانۆگه‌رییه‌ ئاهه‌نگسازییه‌که‌ی (ئه‌و ڕۆژه‌ی ماسی بوو به‌گورگ)، مامۆستا هه‌ولتی بێ وچانی بۆ داوه‌، هه‌ر له‌به‌ر هه‌مان شێوازی بریخت جوهره‌ ئاویتته‌کردنیک له‌نیوان ئه‌فسانه‌ و واقیعه‌دا کردووه‌، ئه‌وا له‌ هه‌مان ساتدا پێوسته‌ ئاماژه‌ به‌وه‌ بده‌ین که‌ ئه‌فسانه‌که‌ی مامۆستا ئه‌حمه‌د سالار دوو ڕه‌هه‌ندی هاوته‌ریبی یه‌کتری له‌خۆ گرتبوو:

یه‌که‌میان: خه‌وزرانی شارێک و به‌هۆی ئه‌وه‌ش خه‌ون نه‌مان و شێواندنی لێکدانه‌وه‌کان. دووه‌میان: له‌ دوا‌ی ئه‌و هه‌ولته‌ هه‌ره‌وه‌زییه‌ به‌رده‌وامی ڕاکێشانی ئه‌و ماسیییه‌ی که‌ بووه‌ به‌تۆری کامه‌رانه‌وه‌، که‌چی سه‌ره‌نجام ئه‌و ماسیییه‌ له‌ناکا و ده‌یه‌تته‌ کورگ.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌گه‌ر هه‌ولتی دۆزینه‌وه‌ی پێوه‌ندی له‌نیوان ڕه‌هه‌ندی یه‌که‌م و ڕه‌هه‌ندی دووه‌مدا بده‌ین، ئه‌و کاته‌ واته‌ واقیعییه‌ پر له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی سالار له‌ به‌رکاره‌ینانی ئه‌فسانه‌دا ئاشکرا ده‌یه‌ت، چونکه‌ شانۆکاری کۆلته‌ده‌ره‌ ئه‌حمه‌د سالار گۆرانی ماسیییه‌که‌ بۆ گورگ، به‌ئه‌نجامیکه‌ی حه‌قی خه‌وزرانه‌که‌ دانا‌بوو، یان به‌واتایه‌کی دیکه‌ هێله‌ درامیییه‌کانی ڕووداره‌ جیاوازه‌کانی ئه‌و شانۆنامه‌یه‌ له‌ بوونی ماسی به‌گورگدا، گه‌یشه‌ لووتکه‌، به‌لام

ئه‌وه‌ی که‌ جێگای تێپرامانه‌ مامۆستا سالار خه‌وزرای به‌رده‌وام (که‌ دیارده‌یه‌کی فسیولۆژی تایبه‌ت به‌خودی ئاده‌میزاده‌) و ئه‌و ئاکامه‌ نه‌گه‌تیفانه‌ی که‌ لێی ده‌که‌ونه‌وه‌ (خه‌ون نه‌مان، شێواندنی لێکدان و پێوه‌ره‌کان) به‌پاساوینیک درامی قه‌ناعه‌ت پێکار دانا‌وه‌ بۆ ئه‌فسانه‌ی گۆڕینی ماسی بوو به‌گورگ، هه‌رچه‌نده‌ ده‌شکریت له‌ گۆشه‌یه‌کی دیکه‌وه‌ ئه‌و گۆڕانه‌ بخوێندریته‌وه‌، چونکه‌ شێواندنی پێوه‌ره‌ ئاسایییه‌کانی ژبانی ڕۆژانه‌ی مۆڤ به‌هۆی تێکچوونی هاوسه‌نگی پێوه‌ندییه‌ ئاسایییه‌کانی نیوان خه‌لکی شاره‌که‌ و ده‌سه‌لاته‌وه‌ هاوتته‌ ئاراوه‌ و ده‌ره‌نجامی گشتی ئه‌م شێواندن و تێکچوونه‌، ئاراسته‌ ئاسایییه‌کان (سروشتیه‌کان) به‌ره‌و ئاراسته‌ نا‌ئاسایییه‌کان (ئه‌فسانه‌) ده‌بات، واته‌ ئه‌و گورگه‌ی که‌ ها‌هه‌ ئاراوه‌ ئاکامیک لێژیک ته‌داعی بوونی هۆ و هۆکاره‌ دووباره‌بووه‌کان بوو. مامۆستا سالار پێی وایه‌ له‌ چاوه‌ڕوانی نه‌گه‌تیفانه‌ی خه‌لکی شاره‌که‌ له‌ به‌رامبه‌ر په‌ره‌سه‌ندنی ڕووداوه‌کاندا، هۆکاری سه‌ره‌کی خۆلقاندنی گورگ و دێو و درنجه‌، هه‌ر ئه‌م مامه‌له‌کردنه‌ تازیه‌ له‌گه‌ل بابه‌تی ئه‌فسانه‌دا، ئه‌و راستیه‌ ده‌خاته‌ ڕوو که‌ خه‌مخۆری دێرینی شانۆی کوردی ویستویه‌تی تێپروانین و مامه‌له‌یه‌کی فیکری تازیه‌ له‌گه‌ل ئه‌فسانه‌دا بیه‌یتته‌ ئاراوه‌ و به‌وه‌ش تایبه‌تمه‌ندی تێپروانینی (سالاری) دیاری ده‌کات و له‌ تێپروانینی که‌سانی وه‌کو بریخت و قاسم محمه‌د و هی دیکه‌ش خۆی جیا ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌فسانه‌ له‌ سه‌ره‌تادا لای ئه‌وانه‌ هه‌بووه‌ و پاشان ته‌وزیف کراوه‌. بۆ ئه‌وه‌ سی خواوه‌نده‌که‌ی زیچوانی بریخت هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای شانۆگه‌رییه‌که‌دا دینه‌ ئاراوه‌ و به‌شداری له‌ پێکهاتن و داڕشتنی ڕووداوه‌کان ده‌که‌ن، به‌لام (ئه‌و ماسیییه‌ی بوو به‌گورگ) له‌ دوا‌ی ته‌داعی بوونی کۆمه‌لێک ڕووداوی جیاوازه‌وه‌ ها‌هه‌ ئاراوه‌، به‌مه‌ش مامۆستا ئه‌حمه‌د سالار ته‌وزیفیک یه‌کجار واقیعیانه‌تری ئه‌فسانه‌ له‌ کاری درامیدا ده‌کات و به‌وپێشه‌ش تایبه‌تمه‌ندی و سه‌ره‌خۆ بوونی بیروبوچوونی له‌و ڕووه‌وه‌ ڕاده‌گه‌یه‌نیت سه‌رباری ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر له‌ شێوازی نووسینی شانۆگه‌رییه‌که‌ وردیینه‌وه‌، ده‌بینین مامۆستا ئه‌حمه‌د سالار توانیویه‌تی به‌جۆریکی پسپۆرانه‌ له‌ شانۆی داستانی بریختدا، مه‌رجه‌کانی داڕشتنی شانۆی داستانی به‌جوانی ڕه‌چاو بکات، ئه‌مه‌ش له‌ چه‌ند خالیک گرنگدا ڕه‌نگیان دایه‌وه‌ که‌ ده‌توانین له‌مانه‌ی خواره‌وه‌دا گه‌لله‌یان بکه‌ینه‌وه‌:

١- بنیاتنانی که‌سایه‌تی شانۆنامه‌که‌ نه‌ک ته‌نیا به‌پێی تێپروانینی خودی بریخت، به‌لکو به‌جۆره‌ ئیزافه‌کردنیک که‌ هه‌ندیک جار له‌ دا‌هینانه‌وه‌ نزیک ده‌بووه‌وه‌. بۆ ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر سه‌رنج له‌ که‌سایه‌تی پاشا و وه‌زیره‌که‌ی و دادوهر بده‌ین که‌ نوینه‌رایه‌تی هێلی

نەگەتیشقى كارە درامىيەكە دەكەن، دەبىنىن كە مامۇستا ئەحمەد سالار بەجۆرىكى گالتەجار و لەرزۆك و بىنەما بەرجەستەى كردوون و لە زۆر كاتىشدا جۆرە زىدەرۆيىيەك لەو بەرجەستەىيى كردنەدا بەدى دەكرا (تەنانەت ھەندىك پىيان وابو زىدەرۆيىيەكى بىھودە بوو)، بەلام لەراستىشدا شانۆى داستانى بۆ بنىاتنانى كەسايەتییەكان (بەتايىھەتى لايەنى خراپ و نەگەتیش) پشت بەو شىوازە دەبەستىتەو، پىشمان وایە مامۇستا سالار لەو زىدەرۆيىيەدا دەبىرست پەيامىك بەجەماوەر بگەيەنیت، سەبارەت بەچووكى و بى بەھايى دەسەلاتى ناپەروا لەبەردەم ئىرادەى خەلكىدا، بەتايىھەتى لەخستنەرووى وەرى دارماوى پاشا و وەزىرەكەى و لاوازىوون و نىگەرەن بوونى بەردەواميان لەبەردەم رووداوەكاندا.

209

له میانە ی چەندین بەرھەمەو، توانی ڕۆڵەت و بنەما یۆنانییە کە نەهێلێ و بنەمایەکی سەرتاپا ڕۆمانی کرد بە بەردا، لە راستیشدا هەموو کاریکی تازە یان بەوشەییەکی ئاشکراتر، هەموو داھێنانێک پێویستی بە گیانیتکی بوێرانە و چاویکی نەترس ھەیە، چونکە بەرەنگاربوونەوێ بنەما و چوارچێوە ئاساییەکان کاریکی ئەوێندە سادە و ساکار نییە و لەوانەشە ئاکامی یە کجار خراپی بەدواوێ بیت، بەلام دیارە ئەرسەلانەکی کورد ئەوێندە خوێنی ھاتۆتە قۆڵبیدان تا ئەو ڕادەییە کە بێ سێ و دوو خۆی لە قەرە ی ئەزمووێتیکی تازە و یە کجار جیاواز بدات، چونکە ئەگەر تەماشای شانۆ بازەییەکی (ئەو ڕۆژە ی ماسی بوو بە گورگ) مان بکەربایە، ئەوا بۆمان دەردەکەوت کە شانۆیەکی لەو جۆرە ی لە شوێنێکی وا تەسکدا (ھۆلی دەزگای شەھید) و ئەو ژمارە گەورە ئاھەنگساز و ئاھەنگگێرانە ی کە لەو شانۆگەرێیەدان و سەرباری دیکۆری پەرشوبلاو، کاریکی ئەوێندە سادە و سانا نییە تا وەک شانۆ ئاساییەکانی دیکە کۆنترۆڵ بکەیت، بەلام ئەرسەلان دەرویش توانای ئاسایی خۆی لەو یوارەدا بە جوانی بەرجەستە کرد، بەتایبەتی کاتێک توانی فیسٹیڤالیکی شانۆیی تازە و سەرنج ڕاکێش لە ناوێراستی دیوێخانیتکی کوردەواری یە کجار قەشەنگدا پێشکەش بکات.

ھەلبەتە شێوازی جوولە ی تاکەکان لەلایە کەو و جوولە بەکۆمەلەکان لەلایەکی دیکەو، ھەماھەنگییەکی بێ ھاوتای نیشان دا کە لە راستیشدا بەتابلۆیەکی سەرتاپا بە ئیستیتیکییەت ڕازاوە دادەنرا. ئەرسەلان دەرویش ھەروەک دیاربوو زۆر بە جوانی لە دەقە برێختییەکی (پیری) شانۆی کوردی تێگەشتبوو، ھەر بۆیە لە گۆشەییەکی بوێرانەو گیانیتکی پراکتیکییانە ی کردە بەر دەقی شێخی تەریقەتە کەیدا و بەئەوپەری باوەر بەخۆبوونەو شان بەشانی یەکتێک لە چیا مەزنەکانی شانۆی کوردی (کە مامۆستا ئەحمەد سالارە) وەستا.

ئەم بۆچوونەشمان ڕایەکی سەرپێشانە و ڕەمەکی نییە، بەلکو لەسەر چەندین بنچینە ی جیاواز تەنراوەتەو کە بریتین لەم خالانە ی خوارەو:

۱- ھەروەک ئاماژەمان دا بە شێوازی نووسینی شانۆنامە کە کە سەرتاپا داستانێ بوو، ئەرسەلان دەرویش پەرە ی دا بەرھەندە داستانییەکی دەقە کە لە ڕووی دەرھێنانەو، ھەر بۆیە لە پێناو ئەو کارەشدا، لەنێوان دیمەنەکانی شانۆگەرێیە کەدا پارچە مۆسیقا و گۆرانی جۆراوجۆری ئاخیبوو، بەمەش توانی مەسەلە ی نامۆبوون لە دەروازە

فراوانە کەوێ بختەرۆو، چونکە ئەو مۆسیقا و گۆرانییانە ھیچ جۆرە پێوەندییەکیان بەروداوەکانەو نەبوو (جگە لە سروودە بەکۆمەلەکان و گۆرانی بابچینە سەر وەیس نەبێت) ئەمەش لەخۆیدا مەسەلە ی پچراندنی تەریکی بیئەری بۆ سەر ڕوداوەکانی شانۆگەرێیەکی جێبەجێ دەکرد.

۲- ئەرسەلان دەرویش کەلکێکی ئەوتۆی لە دیکۆر و سینۆگرافیا و ڕووناکی دەنگ و مۆسیقا وەرگرت بۆ قوڵکردنەوێ ڕەھەندی داستانێ شانۆگەرێیە کە، بەتایبەتی ئەرسەلان لەکاتی نمایشکردنی دیمەنەکاندا پتر ڕووناکییەکی چر و تاریکتری بەکار دەھێنا، بەلام لەکاتی گۆرانییەکاندا (کە ئیزافەییەکی خۆی بوو ڕووناکییەکی ئاسایی بەکار دەھێنا، ھەلبەتە بەلەبەرچاوەگرتنی ڕەھەندی دەروونی تاریکی و ڕووناکی و کاردانەوێیان بۆ سەر بینەر، ئەوا ئەوکاتە لە راستی گەشتنی کاکە ئەرسەلان بەخودی نامۆبوونەکی برێخت تێدەگەین، ھەلبەتە ئەگەر ئەوێش بلیتێن کە نەخشە ی دیکۆر و ڕووناکی لە ئەستۆی ئەرسەلان دەرویشدا بوو، ئەوا ئەوکاتە لە ئاستی ئەرک و ڕەنجی تێدەگەشتین.

۳- ئەرسەلان دەرویش ویستی لەم ئەزموونە نوێیە گرنگەیدا وەک داھێنەرێک ڕۆڵ و تاییبەتەندی خۆی لە لایەنەکانی دیکە ی جێبەجێکردنی بەرھەمە کە جودا بکاتەو، کاتێک کە کاریگەرێیەکی یە کجار دیاری خۆی نەک تەنیا لە دیکۆر و ڕووناکیدا بەجێ ھێشتبوو، بەلکو تەنانت لە وردەکارییەکانی نواندنی تاکەکانەو تەوێکو پڕۆسە ی ھاوسەنگەکانی جوولە بەکۆمەلەکانی لەژێر کۆنترۆڵی خۆیدا بوو. ھەرچەندە زۆر لەوانە ی کە لەگەڵ ئەرسەلاندا کار دەکەن گازندە ی ئەوێ لێ دەکەن کە بوار بەکەسانی دیکە نادات خۆی لە ھەموو شتێکدا (ھەلەقورتینیت)، لە راستیشدا دەرھێنان کە خۆلقاندن و بنیاتنانی کەرەستە خاوەکی شانۆیە (دەقەکەش نوێیە)، پێویستی بەو ھەییە کە دەرھێنەر بەدوای ھەموو درێژ دادڕینەکاندا بڕوات، چونکە ئەو نمایشە لەکۆتاییدا بەتێروانیی دەرھێنەر دادەنرێت، کاتێکیش کە ئەرسەلان دەرویش ئەم راستییە ی لە مێژەوێ زانیو، ئەوا گومان نییە لەوێدا کە زۆر بەپەرۆشەو ھەول دەدات کە تێروانییەکی دەرتەنجامی کاریکی تیۆری و پراکتیکی خۆی بیت، ھەر بۆیە لەم شانۆگەرێیە کەدا و لەمیانە ی ئەو بەرجەستەکردنە دەقاودەکی کارە درامییەکی مامۆستا سالار و ئیزافانە ی کە ئاماژەمان پێیان دا، کاک ئەرسەلان سەرکەوتوو بوو لە ڕاگەباندنی تاییبەتەندی ئەو ئەرکە ی کە پێی سپێدرابوو.

له بهرچې شانوی ئاهه ننگسازي؟

له وکاته ی که هم موو دلخوش ده بین به نمایشکردنی سهرکه وتوانه ی شانوگه ریه کی سیرفانتس یان شکسپیر یان بریخت یان بیتهر بروک، نهوا نهک تنیا دلخوشت، به لکو شانازیش ده که ین کاتیک که بهرهمه میکی شانویی نمایش بکریت و تیروانینیک و مامه له یه کی کوردانه ی له گه لدا نه نجام دراییت و شتیکی تازه هاتبیته ئاراهه که زاده ی هزری شانوکاری کورده.

شانوی ئاهه ننگسازي ماموستا نه حمده سالار، هه ولتیکی یه کجار جددی و یه کلاخه ره ده یه تی له پیناو رزگارکردنی شانوکارانی کورد له نمایشکردنی داهینانی شانوکارانی که لانی دیکه، به مهش ده یه ویت تاییه تمه ندی شانوی کوردی رابگه یه نیت، به تاییه تی شانوی ئاهه ننگسازي سالار-ی نه مجاره سهربوورده کانی له ناو دیوه خانیتی کورده واریدا ده گیتدرایه وه، به هو ی نه وهش که ناوه وړوکی شانوگه ریه که باسی له گیروگرفته کانی ئیستامان ده کرد، نهوا ده توانین بلتین که ماموستا سالار نهو دروشمه دیرنه ی (له پیناو شانویییه کی کوردی ره سمن و هاوچه رخ) دا به جوانی بهرجهسته کردوه، چونکه شپوه ره سمنه کورده وارییه که (دیوه خانه که). ناوه وړوکی بابه تی شانوگه ریه که که په یوه ست بوو به گیروگرفته کانی ئیستای گه لی کورده وه، هه ردوو ره هندی ره سه نایه تی و هاوچه رخییه تی له شانوگه ریه که دا فره اهرهم ده کات، نهو هه نگاوه بویره بی وینه یه ی ماموستا سالار، جاریکی دیکه هم موو هیوا و خواسته کان زیندوو ده کاته وه بو هینانه ئارای نهو شانو کوردییه ی که جیگای مه به ست و ئامانجمانه و له هه مان کاتیشدا کو تاییه ک به قونای سستی و قهیرانی شانوی کوردی دینیت، چونکه که ده لیتین قهیران یان سستی، به واتای نه وه یه که داهینان و چالاکییه کی نهو تو له ئارادا نامین، به لام پیم وایه، بهرهمه میکی ئاناسایی و سهرکه وتووی وهک (نهو وړو ی ماسی بوو به گورگ) هم موو پیوه ره ئاسایییه کانی نهو شانویییه ی که جاران هه مان بوو ترازاند و کو مه لیک چه مکی تازه ی هینایه کایه وه که نه رکی سهرشانی هم موو به دوا دچوانی شانوی کوردییه که به وردی لیبان بکو لنه وه و به لا په ریه کی زیرینی میژووی شانوی کوردی دابنیت، چونکه نه مړ به دلنیا ییه وه باوه رمان به خومان هه یه نه گهر شانوکارانی ولاتانی دیکه ی جیهان سهردانمان بکه ن، نهو شانوییه کی کوردی ته راو به تاییه تمه ندییه کانی نهو گه ل و خاکه ده بین و نه وکاته ش شانوی کوردی له حاله تی پاشکو بوونی بیده سه لاتیه وه بو هاوتا و شان

به شانی شانوکانی دیکه ی ناوچه که و جیهان، بوونی خو ی ده سه لمینیت. ئیمه پیمان وایه نهو بهرهمه نه وهنده بایه خی تاییه تی خو ی هه یه که ناکریت وهک زور بهرهمه ئاسایی دیکه ی شانوی کوردی بو، پرواندریت و له هه مان کاتیشدا مامه له ی له گه لدا بکریت، چونکه لهو بهرهمه دا بنه مای شانویی تازه ی تیدایه، سهرباری گوړین و هه موارکردنی چه ندین بنه مای شانویی ناسراوی رپیازیکی شانویی وهک داستانییه که ی بریخت.

ئاهه ننگیړان: ئیمه که رسته بنه رته ییه که بووین!

من پرووی قسه م ناکه مه وړلی کامه ران که ماموستای گه وره مان نواندی، چونکه نه وهنده سهرکه وتوو بوو له بهرجهسته کردنیدا تا نهو راده یه ی که ده توانم بلتیم قه رزاریشی کردین! به لام زورمان پی خوش بوو که پروو له سئ ئاهه ننگیړ به تاییه تی بکه ین که عه بدولقادر مسته فا (پاشا) و رزگار سدیق (دادوهر) و جه لیل سه عید (وه زیر) ه، چونکه نهو سئ نه کته ره توانییان که سایه تی سئ لایه نی ده سه لاتدار به شپوازی بریختی گالته جاري و رسوا بکه ن. نه کته ری ناودار و چالاک عه بدولقادر مسته فا به هو ی نهو منگینییه ی زمان و ته له کردن له هه ندی کاتدا، پاشای کرده مزه ی پیکه نین و گالته پیکردن، به تاییه تی له گه ل نهو ئاسته بهرزه ی که نیشانی دا له نواندنا، نه کته ری لاویش جه لیل سه عید توانی دیارده ی پاشکو بوون و ماستاو خاوکرده وه به جوانی بنویتیت. له راستیشدا نهو ی که جیگای سهرنج بوو، پاشا چه ند خاووخلیچک بوو، وه زیر نه وهنده چوست و چالاک بوو، له مه شدا راستی پووجه ل بوونی ده سه لاتی ناړه و له بهرترین ئاستدا که پاشایه درده که ویت، چونکه پاشای جیبه جیکار وه زیره که نه میس خو ی کردو ته سایه یه ک له ژیر دیواریکی وه همیدا.

نه کته ری به تواناش رزگار سدیق توانی لاوازی و بیده سه لاتی گرنه ترین بنه مای ده سه لات نیشان بدات و له میانیه ی ده نگیکی لاواز و له شتیکی گرژبووه وه و روخساریکی بی دهرپرینی مرژییه وه، که سایه تی نهو دادوهره گالته جاره ی نواند، به لام که ئیمه نهو بایه خه ده ده ین بهو سئ که سایه تییه واتای نهو ده گه یه نیت که خاله حه مه (عه پاس ژاړله بی) بهو هم موو ره نجه ی که دای له نواندنی وړله که یدا له وانی دیکه که مه ترخه متر نه بوو، به لکو به پیچه وانه وه توانی بوونی خو ی له نیو دیوه خانه که ی نه حمده سالار و نه رسه لان ده رویشدا سه لمینیت. نهو ی جیگای ستایش و ریزلینانی تاییه تیشه خاتوو (کوچه ر نووری) یه که وړلی (خه جاو) ی گیترا و به سهر توانا ئاسایییه کانی خویدا

سەرکەوت و شان بەشانی کامەران بوونی خۆی سەلمان. شەھلا محەمەد (دایرە) و نهایەت عوسمان (ئافرەت) ھەردووکیان رۆڵی خۆیان بەبەشی نوێ. کاک سەردار شیخ سدیق، حیکاتخوانێکی باش بوو ئەگەر ئەرسەلان دەرویش ببووستبایە، بەلام دیارە لەگەڵ ئەوێ کە بوو قوربانی بەرجەستەکردنی تیروانیی دەرهێنەر، تا ئەو ناستە کە پێویستە ئەوێ سەرشاری خۆی جێبەجێ کرد، بەلام بەشیوەیەکی گشتی ناستی لە شانۆگەرێیە کەدا باش بوو...

پەراویزەکان

(١) ئەو شانۆگەرێی بریخت، ناوێ راستەقینە کە (سێ خواوەندە کە ی زیچوانە)، بەبێ وەرگێڕانی راستەوخۆی لە زمانی ئەلمانی بۆ سەر زمانی کوردی لەلایەن د. نامووە، بەلام تا ئێستە چاپ نەکراوە.

(٢) تەریخ تەاتەر جەهان، اسکار -گ- براکت، جلد اول، تەاتەر رومانی.

کۆتەلە کە ی ئەحمەد سالار لە ناو ماچ بارانی عاشقانیدا

حەمید رێبوار (سلیمانی)

نامەوێ باسی پەيامە فێرکاری و ئاكاراییەکانی شانۆ بکەم، یاخود بھەوێت ئەرکەکان و ئامانجەکانی دەستنیشان بکەم، کە بەرۆحێکی زانستییانە و دەیهوێت چێژێکی ھونەری و عەقڵی بە دەست بھێنێت، بەقەد ئەوێ لێرەدا و لەم نمایشە ھونەرماندە گەورە مامۆستا (ئەحمەد سالار) لەو دوو رۆژە (٩-١٠/٧/٢٠٠١) خرایە بەر دیدی جەماوەری شاری سلیمانی پەیت بەخەمە سەر دواندن و بەدوو ھێنانی بێنەرانی. بەراستی لەم رۆژەوێ مامۆستا ئەحمەد لە نمایشە کەیدا سەرکەوتوانە ئامانجی خۆی پێکا و گۆلی خۆی کرد. لەبەرئەو دەلێم رادە ئامادەبوونی وەرگران و ئاستی ھوشیارییان سەنگی مەحەکە و باشتەری پێگە بەکی جەماوەرمان بۆ ھونەری شانۆ پەیدا کرد، بەتایبەتی لە شاری سلیمانی، بەلام پاش پەرەیان لە سەرەتای ئەو دەکەوێت لە جیاتی ئەوێ ئەو جەماوەرە فراوانە ھەڵبەت بپارێزێ و زیاتر پەرە پێ بدەن، کەچی بەپێچەوانە ئەو ئامادەبوونە ناوازیەمان لە دەست دا. راستە دوو چەشنە بێنەر ھەن دێنە ناو ھۆلی نمایشەکانی شانۆ. جۆریکیان بێنەری سادە و ساکارن، تەنیا بەمەبەستی خۆشی و چێژ وەرگرتن ھاتوچۆی شانۆ دەکەن. ئەمانە زیاتر ئامادەبوونیان لە نمایشە بازارگانییەکان دا، ئەو شانۆگەرێیانە ھێچ مەبەستیکی ھونەری و مەعنەوی بەدواوە نییە، جگە لە تەھریج و پێکەنینی بۆ سوود و پارە نەبێت. جۆرە کە ی دیکەیان لە بێنەری ھوشیار و پەرخەر گریک ھاتوون، ئەم جەماوەرەش جەماوەری دەستەبەزێن (جمہور النخبہ)، دەیهوێت شت فێر بێت، لە کیشەکانی کۆمەڵ بگات، ھالەتە مەبەستیەکانی مەبەستە، لە ھەمان کاتدا پەرخەرەش دەگریت و پەھەندەکانی مەدلول و فەزاکانی شانۆ شیتەل دەکاتەوێ. ئەمەش لە شانۆگەرێیە چۆستەکاندا دەست دەکەوێت.

بۆیە دەتوانین (کۆتەلە کە ی ئەحمەد موختار جاف) لە جۆری دووھەمدا پۆلێن بکەین. جا وەکو دەلێن ئەوێ نەخشی ھێنا ھەزاران جار پەرۆزی بێت گەرچی کاری شانۆیی بەری تەنیا عەقڵێک نییە - ھۆکارەکانی سەرکەوتنی ئەم شانۆگەرێیە زۆرن، نامەوێ باسی ھەموویان بکەم، چونکە زۆری دەوێ، بەلام ئەوێ بەلای مەوێ لە ھەموویان گەرتەر و سەرنج پاکێش بوو، بەیەکگەشتنی ھەردوو کەسایەتی دەرهێنەر و ئەکتەر سەرکە

شانۆگه‌رییه‌که بوو. دهره‌ینه‌ر هونه‌رمه‌ندی به‌هره‌دار (ئه‌رسه‌لان ده‌رویش) قوتابی دویتینی پالنه‌وانی سه‌ره‌کی مامۆستا (ئه‌حمه‌د سالار) مایه‌ی دلخۆشییه‌ ئه‌و رۆحیه‌ ته‌ هه‌بیت له‌ نیوان مامۆستا و قوتابیدا. مامۆستا به‌رۆحیکه‌ی وه‌رزشکارانه‌وه‌ گوته‌رایه‌لی رێنماییه‌کانی قوتابی دهره‌ینه‌ر بیت. به‌راستی دوالیزمیکه‌ی هونه‌رییه‌نه‌ی قه‌شه‌نگیان پیک هینا. هه‌ر رۆحیه‌ ته‌ی هاوکاری ئه‌و دوالیزمه‌ بوو وای کرد نمایشه‌که‌ به‌و ئه‌نجامه‌ بگات و نامیزی خۆشه‌ویستی جه‌ماوه‌ریان بۆ بکریته‌وه‌ دوا دیه‌ن له‌ ده‌ره‌وه‌ی نمایشدا له‌ جوانترین وینه‌دا، دیه‌نی ئه‌مه‌ک، وه‌فا به‌ده‌ست ماچکردنی مامۆستا له‌لایه‌نی قوتابییه‌وه‌ کۆتایی هات. دوالیزمی (دهره‌ینه‌ر ئه‌کته‌ر) به‌سوود وه‌رگرتن له‌ ئه‌زموون و توانای ئه‌کته‌رانی دی ئه‌م ده‌قه‌ خۆمالیه‌یه‌کان گه‌یاند ه‌ دۆخی پاگژبوون (التطهير)، که‌ ئه‌رکیکی دی کاری شانۆیه‌یه‌ بۆ حاله‌تیکه‌ی ده‌روونی، پێویسته‌ هه‌ر ده‌قیق و نمایشیکه‌ی شانۆیه‌ی پێی بگات.

ئه‌رسته‌و به‌و باره‌ ده‌روونییه‌ ده‌لێ (کاترکیس) واتا: پاگژبوونه‌وه‌ی ده‌روونی مرۆف له‌ گوناو و خراپه‌کاریه‌کان ده‌رکه‌وته‌ی ئاره‌زووبازی ئه‌ویش به‌خسته‌نگه‌ری دوو سۆزی سه‌ره‌کی (سۆزی به‌زه‌یی و سۆزی ترس).

بۆیه‌ به‌ده‌سته‌یه‌نانه‌ی دۆخیکه‌ی وه‌ها له‌ رووداویکی میژوویدا وه‌کو شه‌هیدبوونی شاعیری جوانه‌مه‌رگ (ئه‌حمه‌د موختار جاف) له‌ هه‌ره‌ته‌ی لاویدا و له‌ بارودۆخیکه‌ی نادیاردا ماندوو بوونیکه‌ی زۆری ده‌وی و پێویستی به‌کاریکه‌ی ژیرانه‌ و چالاک هه‌یه‌، به‌تاییه‌ ته‌ی ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل رووداوه‌کانی سه‌رده‌مدا فۆرمه‌له‌ بکریته‌. (ئه‌حمه‌د سالار) ده‌یه‌وێت پێمان بلێت ئه‌حمه‌د موختار هه‌رچه‌ند شه‌ست و ئه‌وه‌نده‌ ساله‌ به‌جه‌سته‌ نه‌ماوه‌، به‌لام به‌روح هه‌ر له‌ناوماندايه‌... ئه‌حمه‌د موختار نامری... هه‌تا هه‌تایه‌ هه‌ر ده‌ژی... هه‌ر زیندوو و رۆژ له‌ دوا رۆژ نوێتر ده‌یه‌سته‌وه‌. به‌پێی رێسای دوونای دوون (تناسخ الارواح) په‌نگه‌ له‌ جه‌سته‌ی یه‌کیکی دیکه‌دا بیت. (ما ننسخُ من آیهٍ أو ننسها نأت بخیر منها أو مثلها) باشه‌ بۆ ئه‌و روحه‌ له‌ جه‌سته‌ی (ئه‌حمه‌د سالار) خۆیدا نه‌یه‌یت، هه‌مان ناوی هه‌یه‌... وه‌کو ئه‌و شاعیره‌ و به‌پێی ئه‌وه‌ی برۆیه‌کی پته‌وی به‌جیهانی روح و پۆژی زیندوو بوونه‌وه‌ هه‌یه‌ و عاشقیکی دێوانی رێبازی سۆفیگه‌رییه‌.

بۆیه‌ ده‌یه‌نین دانه‌ر هه‌ر به‌ئه‌حمه‌د موختاره‌وه‌ نه‌وه‌ستاه‌، به‌لکه‌ دوو روودای دیکه‌ی له‌ که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌یه‌ی و ئیسلامی هه‌له‌یه‌نجاه‌ و تیه‌ه‌له‌یکشی کردوو به‌رووداویکی سه‌ره‌کی هاوچه‌رخه‌وه‌.

(عه‌باسی جزیری و له‌ سێداره‌دانی حوسین مه‌نسووری هه‌للاج) ئه‌مه‌ سه‌رباری عیشتی بێ کۆتایی نالی بۆ حه‌بیبه‌ و خاکی پیرۆزی ولاتی شاره‌زوور. مانی روحی ئه‌حمه‌د موختار جاف و تازه‌بوونه‌وه‌ی مانی دهنکی میلله‌ته‌... تازه‌بوونه‌وه‌ بزووتنه‌وه‌ی رزگاربخوازی کورده‌... ئه‌گه‌ر سه‌رکرده‌کانی دویتنی جوامیره‌نه‌ رۆلی خۆیان بینی و رۆیشتن، ئه‌وا ئه‌مرو سه‌رکرده‌ی گه‌نج و لاوی خۆین گه‌رم هاتۆته‌ مه‌یدان، گرۆتین و گه‌شه‌ ده‌دات به‌بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌مان.

گومان له‌وه‌دا نییه‌ ئه‌و رووداوه‌ میژووویه‌یه‌نه‌ هه‌رده‌م له‌ وێژدانی هه‌ر کوردیکه‌ی خاوه‌ن هه‌سته‌ و به‌هیچ شتیه‌یه‌ک ناتوانیت لێیان داڕیت، به‌تاییه‌ ته‌ی له‌م قۆناغه‌ ناسکه‌دا که‌ ده‌مانه‌وێت ناسنامه‌ی خۆمان بپاریزین و بگه‌ین به‌کیانی نه‌ته‌وه‌یه‌ی ره‌وای خۆمان. له‌به‌رئه‌وه‌ هونه‌رمه‌ندی راسته‌قییه‌ و به‌هه‌لوێست ده‌بی سروشت له‌ که‌له‌پوور وه‌رگریته‌ و له‌ته‌ک رووداوه‌کانی سه‌رده‌مدا یه‌کانگیری بکات و ئه‌زموون و دانه‌ی لێ وه‌رگریته‌ ژیرانه‌ بیه‌گۆنجینه‌یت و هاوته‌ریب و به‌ئه‌رکی به‌یه‌یت. دیاره‌ ده‌بی جه‌ختیش بکاته‌ سه‌ر به‌ها جوانکاری و ده‌روونی و هزرییه‌کان وه‌کو پێشتر گوتم من وتاره‌که‌م زیاتر له‌سه‌ر دوان و به‌دوو هینه‌ی جه‌ماوه‌ره‌، چه‌مه‌که‌کانی جوانکاری و هونه‌ری هه‌لده‌گرم بۆ وتاریکی دیکه‌. هه‌ر هونه‌ریکیش بیه‌وێت هه‌ستی جه‌ماوه‌ر بیزوینیت و بۆ لای راکیشیانی بکات به‌تاییه‌ ته‌ی له‌ گرینگترین کاری هونه‌ریدا ئه‌ویش هونه‌ری شانۆیه‌، ئه‌وا ده‌بی متمانه‌ به‌چه‌ند ئامرازیک به‌سته‌یت، تابتوانیت گوزارشت له‌ په‌هه‌نده‌کانی بکات و بینه‌ران بخاته‌ ئه‌وه‌په‌ری پله‌ی هه‌سته‌یاریه‌یه‌وه‌، چونکه‌ ئه‌وه‌ی وه‌رگر وه‌ری ده‌گریته‌ ده‌که‌وێته‌ سه‌ر ئاستی هه‌سته‌کردن به‌هه‌ست و سۆز و چه‌مه‌که‌کان... ده‌که‌وێته‌ سه‌ر پله‌ی خاوه‌نداریتی رۆشنایی بینه‌ر خۆی یان راده‌ی شاره‌زابوونی چه‌نده‌ له‌مه‌ر باره‌ مرۆیه‌یه‌کان؟ بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت تای ته‌رازووی لاسه‌نگ هاوتا بکات، به‌تاییه‌ ته‌ی ئه‌گه‌ر لاسه‌نگیه‌یه‌که‌ بکه‌وێته‌ نیوان ناوه‌وه‌ و ده‌ره‌وه‌ی خودی مرۆف خۆی، پاشان ده‌بیت له‌ خود و ده‌ور به‌ریشی بگات. پێ ده‌چی به‌دییه‌نانه‌ی ئه‌م حاله‌ته‌ش کاریکی زۆر سانا نه‌یه‌یت، ئه‌مه‌ سه‌رباری چالاکیه‌ و چوستیه‌ هونه‌رییه‌کان که‌ پێویستیان به‌شالاوی راگه‌یاندن هه‌یه‌ (له‌ بلاوکاره‌وه‌کان و ده‌زگاکانی بیستن و بینین) تا سه‌ودا بۆ چه‌شنی شانۆگه‌رییه‌که‌ په‌یدا بکریته‌ و بنکه‌یه‌ک بۆ جه‌ماوه‌ره‌که‌ی دروست بکریته‌. له‌ هه‌مان کاتدا ده‌بیت پشتگیری ده‌سه‌لاتیکشی له‌پشته‌وه‌ بیت چ له‌ رووی ماددیه‌وه‌ بیت یاخود له‌ رووی مه‌عنه‌ویه‌وه‌، ده‌نا کاره‌که‌ مه‌یه‌سه‌ر نابیت، یاخود له‌ رێی بنیاتنانه‌ی هه‌له‌کانی تاییه‌ت به‌شانۆوه‌ ئه‌م ئه‌رکه‌ بخریته‌

گەر وەك كوردنەوێ پەیمانگا و ئەكادیمیا هونەرپەكان. هەر وەها رەخنەش دەبێ رۆژتێكی بابەتیانە و بنیاتنەرانی هەبێت، بۆ پەرەپێدانی هونەری شائۆ لە لایەك و بەرزكردنەوێ هوشیاری جەماوەر و خۆشەویست كردنی ئەم هونەرە لە لایەكی دییەو، تا دەگاتە ئەوێ شائۆی بازگانی تەنیا مەبەست چێژ و نزم لە شائۆ چوست و چالاك جیا بكاتەو وانا رۆژتێكی رەخنەگرانە لە ئاست ئەم هونەرە ببینێت.

تیپی شائۆی سالار لەوێتەوێ دروست بوو، هەر لە سەرەتای هەشتاكانەوێ ئەو پەيامە نەتەوێیەوێ هەلگرتوو و توانیویەتی جەماوەرێكی بەرفرەو تایبەتیش بۆ خۆی دروست بكات. بەتایبەتی دەقە هەلگرتووێراوەكانی هەموو دەقی خۆمالتین و زۆریەوێ هەر زۆریشی لە نووسینی مامۆستا (ئەحمەد سالار) خۆیەتی. دەتوانم بڵێم تیپی سالار بووێتە قوتابخانەپەك یاخود ئەزمونگەپەك تیایدا توانیویەتی پانتایییەكی فراوان بۆ خۆی پەخسینی و لە سنووری دیار و باو (المألوف) دەریچێت، خەون و خەیاڵەكان بەتێتەوێ و پەوتی ئاهەنگسازێ بەتێتەوێ ئارا. ئەم تیپە تەنیا رابردوو ناگەرێتەوێ، بەلكو بەگەرمتەوێ شێوێ دەخەمەلێت و دەلێت: دەبێ لەگەڵ سەردەمدا ئاواها بیت، لە فەزایەكی جیاواز و نوێ و سەربەخۆدا هەناسە دەدات.

- دوور لە پەردە و دیکۆر و ئەندازەوێ ئێتالی - هەلسۆكەوت دەكات، كە زۆرجار ئەم عۆلەوێ ئێتالییە ئەو فەزایانە بەرتەنگ دەكات و بەها هونەرپەكان و ستاتیكای ئەفراندن دەكوژێت.

لە كۆتایییدا نامەوێت ناوی كەس لە ئەكتەرەكانی بەتێم، چونكە هەر هەموویان لە ئاستی بەرپرسیندا بوون، دەستی پەكە بەپەكەیان دەكوشم و بەهێوای سەركەوتن و داھێنانی دی...

شائۆی سالار لە كۆتەڵە شائۆییەوێ بۆ شائۆی دیوێخان

لوقمان غەریب

هاوینی سالی رابردوو، تیپی شائۆی سالار لە درێژەوێ ئەزمونەوێ شائۆییەوێ ئەفرێنەرەكانی خۆیدا، لە هەردوو شاری هەولێری پایتەخت و شاری سلێمانی كۆتەڵە شائۆییەوێ نوێی بەناوی كۆتەڵەكەوێ ئەحمەد موختار جاف نمایش كرد. ئەو نمایشە جیا لەوێ كە خۆلقاندنی تەرزێكی نوێی شائۆ و بەرجەستەكردنی فۆرم و ستایلیكی نوێ بوو لە هەمان كاتیشدا شەلقانیكی گەورەبوو لە گۆمی مەنگی شائۆی كوردیییدا، چونكە جگە لە ئاست كوردەوێ جەماوەری شائۆ بەو هونەرە مەزنە توانیشی قەیرانی نمایشی شائۆی كوردی كۆتایی پێ بەتێت، بەوێ كە باشتەوێ و بالاترین دەقی خۆمالتی پێ لە مانا و پەندەوێ مێژوویی و كەلەپووری بەشائۆ پێشكەش كرد... هەر لە درێژەوێ زنجیرە هەولەكانی ئەم گروپە شائۆییەدا كە مەودایەكی قوولی زیندوو كوردەوێ كەلەپوور و كەلتووری دەولەمەندی بۆ خۆی دیاری كردوو، ئێستا دواوێن ئەلقەوێ زنجیرەوێ شائۆییە ئاهەنگسازییەكەوێ شائۆی سالار لە ئامادەكردنەوێ، ئەم جارەیان شائۆی سالار دیوێخانێ پێ سەربەوێ و بابەتی كوێی كوردەواری كردۆتە سەكۆی گەیانندی پەيامە پێرۆزەكەوێ هونەر... ماوەوێ نزیکەوێ دوو مانگە شائۆكارانی تیپی شائۆی سالار سەرقالی پێرۆزەكردن لەسەر دیوێخانەوێ شائۆی (ئەو پێرۆزەوێ ماسی بوو بەگورگ)... ئەم شائۆییەوێ چواردەمین هەولێ هونەرەوێ ئەحمەد سالارە كە لە بواری نووسینی دەقی شائۆی ئاهەنگ ئامیزی خۆمالتیدا بە ئاكامی گەیانندوو، هونەرەوێ ئەرسەلان دەرویش سەپەرشتی نمایشە ئاهەنگەكە دەكات و كاری دەرهێنانی ئەنجام دا و نیاز وایە لە كۆتایی ئەم مانگەدا پێشكەش بەجەماوەری شاری هەولێر بكێ. پێرۆزنامەوێ بڕایەتی سەردانی شوێنی پێرۆزەوێ شائۆی (ئەو پێرۆزەوێ ماسی بوو بەگورگ)ی كرد و ئەم پێرۆزنامەوێ ئامادەكرد...

سەرەتا لە مامۆستای هونەرەوێ ئەحمەد سالارمان پرسی بۆ ئەم جارەیان دیوێخانەوێ شائۆییەوێ هەلگرتوو، ئەویش لە وەلامدا وتی: دیوێخان وانا ئەو شوێنەوێ كە لە كوردەوارییدا لە دێرینەوێ شوێنی بوو خەلێكی رووی تێ كردوو، لەوێ هەوال و باسوخواس و لاوك و بەیت و حەیران و ھاقەپەتی سەیر سەیر گێرپراوەتەوێ و شوێنی ئەفسانە و داستانەكان بوو. شوێنی هونەرەوێندان بوو كە هونەری خۆیانێ تیا بنوێن.

کەواتە چوارچێوەیە کەمان بۆ خواستوو لە کە لە پووری دێرینی گرانەبەهای کوردەو، وەک داریژاوە. رووداوێکەش زادهی بیڕی خۆمە و سەرھەلداوی واقعی رۆژگارە کە یە تیکەل بەخەیاڵیکی داستانێ...

لە پرسیارێکی تردا لە مامۆستا سالارمان پرسی بۆچی ماسی بوو بە گورگ ئەویش لە وەلامدا وتی...

پەنگە ناوێشانە کە سەرسوڕھێنەر بێت و مایە تێپارمان بێ... بۆ ماسی دەبێ بە گورگ، بەلێ کاتێ کە تێرەکان ئالۆز دەبن. واتا لە ئاستی دەستپاکی و سپاردەبیدا نەمیتێ، کاتێ تەواوێکان نەنگ بێ... لە دێرینەو و لەو رۆژەوێ شانو سەری ھەلداو، ئیستاش و بەردەوام لە ئایندەشدا بەدوای راستکردنەویدا گەراو، شانو کە نەنگی و لەنگیە ک دەبێ دەستەوسان ناوەستێ و ھەولێ راستکردنەوێ دەدات.

پاشان پرسیمان ھێلێ درامی چۆن نەنگیەکان لە رووداوێکاندا بەرجەستە دەکات. ھونەرمانە ئەحمەد سالاریش وتی: کاتێ کە خەو نەمیتێ، خەو بێنیش نامیتێ، شارێک گرفتاری دەردی بێ خەوی دەبێ و خەوێران دروست ئەبێ... واتا لێکدانەوێش ئالۆز دەبێ و لە جێی خۆیا نامیتێ، کەواتە خەوێکان سەرھەوژوور دەبنەو و ئالۆزەبار دیتە پێشەو، کەواتە ئێمە دەمانەوێ نەنگی نەھێلێن و راستە رێگا کە بدۆزینەو... کاری شانوێش کۆششێکی بەردەوامە بۆ راستکردنەو، ئەمە ئێمە شانوێیە کە خۆی لەبەرە کێشە گەورە کە دەبێ. واتا ئەمە جیاوازییە کە لە شێو راپاتوێکانی پەچەگرتووی شانوێیەکانی تر و مەلۆتکە یەکی نوێیە و بەکوردی لە دایک بوو...

لەم فەیشە ئاھەنگسازییەدا نزیکە ی سێ شانوکار و دەنگ بێژ و مۆسیقاکار و ھونەرکار بەشداری دەکەن. ھەندێکیان ماوەیەکی درێژە سەرقالی کاری ھونەری و تیاشیاندا ھە یە کە سەرەتای بەخششی کاری ھونەرییەتی. لە پڕۆژە کەدا لە ھونەرمانەندی شانوکار قادر مستەفامان پرسی سەبارەت بەم بەرھەمە نوێیە شانوێ سالار ئەلێتی چی؟

– بێگومان ئەمەش یەکی ترە لە تەقەلاکانی مامۆستا ئەحمەد سالار کە سالانیکی دووردرێژە بۆ پێناسەکردنی شانوێ کوردی سەرقالە بەھێنانەدیو... ئەم دەقە کوردییە کە کەلتوور و کەلەپووری بەشێوێکی ئەفرێنەرمانە خستۆتە ژێر دەسەلاتی خۆیو بەس لە ئالۆزییەکانی سەردەم دەکات و لە شێوازی باسوخواسی ناو دیوێخاندا بەرجەستە دەکری، یەکی لەو باسانە ناو دیوێخان چیرۆکی پاشایەکی خۆیەرستە و تەنھا لە خەمەتی دەست

و دایرەکی خۆدایە منیش ئەو رۆلە دەگێرم، ھیوادارم تیایدا سەرکەوتووبم. سەبارەت بەم ئەزموونە شانووییە ھونەرمانە عەباس ژاژلەیی کە رۆلی کاکەخەمە دەبێتی وتی:

من سالانیکی دووردرێژە لە شانویدا کار دەکەم، بەلام گەورەترین خەونی من ئەو بوو کە لەگەڵ کۆمەلە ھونەرمانەندیکی ئەفرێنەری وەک تیپی شانوێ سالاردا کار بکەم بەتایبەتی مامۆستای گەورە ئەحمەد سالار... بەراستی کاری شانوویی تەنھا ئەو نییە کە گروپی دەقیک ھەلێژێرن و کاری لەسەر بکەن، بەلکە شانو دەبێ لە خەمەتی دۆز و رۆژگارەکانی خۆیدا بێت و فاکتەری راستکردنەوێ خەوش و ھەولەکانی سەردەم بێت... ئەم ئەزموونە ئێمە ھەولێکە بۆ پەنجە خستەسەر ئەو نالەبارییانە کە وەک مۆتە کە سەرسنگی رۆژگارەکیان گرتوو. ھونەرمانە ئەرسەلان دەرویشیش بەسەلیقە و وردی ھونەرییانە خۆیو سەرپەرشتی ئاھەنگە شانووییە کەمان دەکات ئومێدەوارین کە ئاستی بەرزێ ئەو دەقە جوانە بەرجەستە بکەین.

پاشان ھونەرمانە ھەردی سەلاح کە یەکیکە لە مۆسیقاکارانی شانووییە کە سەبارەت بەم ئەزموونە شانوێ سالار و بەشداری ئەوان وەک کۆمەلێ لە ھونەرمانەندانی شاری ھەولێر وتی:

ئەمە یەکەمین جارە کاری مۆسیقا لە ئەزموونە شانووییە کەدا دەکەم، ھەموو ئەو برادەرمانە کە پێکەوێ کارە مۆسیقییەکان ھەلەدەسووریتێن قوتابی پەیمانگای ھونەرمانەکانی ھەولێر... کارەکانی مامۆستا ئەحمەد سالار سیمما و رەنگیکی تایبەتی ھە یە کە شانوێ ئاھەنگ نامیزییە، ئێمەش بەپێی توانای خۆمان بڕگە مۆسیقییەکان ئاوێتە شانووییە کە دەکەین، زۆری ئاوازەکان فۆلکلۆری و ھەندێ قەسیدە شیعریش ھە یە کە ئاوازان بۆ داناو. ئێمە زۆر خۆشحالیین بەم بەشدارییە لەگەڵ ئەم کاستە ھونەرییەدا بەھەموو ئەو خۆشەویستییە کە تیپی شانوێ سالاردا بۆ ھونەر بێنیمان کە پێشتر لە دوورەو بیستبوومان.

خاتو کۆچەر نوری کە ئەکتەریکی بەتوانا و دیاری ئەمپۆی شانوێ کوردییە سەبارەت بەرۆلی خۆی لەم شانووییەدا وتی:

من رۆلی خەجاو دەبینم، رۆلە کەم باس لە ئافرەتیکی قارەمان دەکات کە خێزانی کامەرانی پالەوانی شانووییە کە... ئەم ئافرەتە رۆژانە لەگەڵ رووداوێکاندا دەژی و ھەلۆتستی دیاری خۆی ھە یە، لە راستیدا لەو تەتی لەم تیپە ئازیزەدا کار دەکەم رۆژ

له دواى رۆژ كارى چاكتر و داهينانى نووتتر ده بينم كه بۆته مايه ي دهوله مه ندبونى
ئه زمونى هونه ريم...

دواتر هونه رمه ند نه ژاد شيخ كاميل سه بارهت به به شداربونى لهم شانوييه و تى:

ماموستا سالار زۆر به جوانى توانيو به تى مامه له له گه ل رووداو ه كاندا بكات شتو ازى كى
داهينه رانه هه ندئ ديارده ي نامو ي ئهم رۆژگار، به شتو به يت و چيرۆكى داستانيدا،
تاوتيه ي يه كتر بكات و ميژوو و كه لتوو و كه له پوو رى تبادا زيندوو بكا ته وه. ئهم
شانوييه ئيمه ي هونه رمه ندان له وه ئاگادار ده كا ته وه كه له رووداو ه كانى ئهم رۆژگار
به ئاگايين و خه وش و ناله باريه كان به م هونه ره مه زنه به رجه سته بكه ين. من يه كه م جار
له گه ل تپى شانوى سالاردا به شدارى كاريكى شانويى ده كه م. ده توانم بلتم ئه زمونى كى
نوويه بو من و بگره هه مو به شداربونى شانوييه كه. بو نمونه ي قسه كانم له ديمه نيكد
ماموستا سالار ده لئ (له رۆژى نبوه رۆدا گورگ به رۆكت ده گري، شه ره ئيتتر هاتوه
نه يكه ين خوا ده مانگرئ)...

ساته چركه كانى پرۆقه ي نمايشه كه دروست له كوړ و ديوانى ديوه خانى كى گه رموگورى
كورد ه وارى ده چي ت له چهند لاوه شه ره شيعر و گيرانه وه ي داستانى پر له ئه فسووسى به تام
و چيژكه گوپگران و ئاماده بونى ديوه خان واق و پماو ده كات و له دنياه كى ئه فسووناوى
دوو له واقيعدا گيژه نيان ده دات... ئه مه ش ئه و پرسياره ي لا دروست كردين كه ئاخو
ده تانين له مه ولا ئيمه ي كوردش له كوژ و به نده كانى شانوى كلاسيكى و
كاريگه رييه كانى شانوى جيهانى و چوارچيو به او ه كانى شانوى ئينالى هه ندئ خو مان دوو
بخه ينه وه و مۆرك و خه سله تى كى تاييه تى خو مالى به م هونه ره جوانه بيه خشين. له
وه لاميشدا هونه رمه ندى ده ره ينه ر ئه رسه لان ده رويش وتى...

لهم شانوييه دا له ته قه للاى ئه وه دايين كه زياتر له روخسارى ئه و شانوييه نزيك
بيينه وه كه خه سله ته كانى شانويه كى كوردى خو مالى تبادا به رجه سته ده بيت، هه لبه ته
مه به ستم ليژه ته نها ئه و پرده نيه به كه ئهم ئاراسته شانوييه له نيوانى كه له پوو ر و
پرسه كانى ئه مړۆ ژيانى كو مه لگاي كورده واريان به يه كه وه بيه ستيته وه، به لكو شتو ازى
نمايشه كه له سرووتى كى ئاهه نكسازى خو مالىدا و له ده ستوورى كو بو نه وه يه كى كورديدا
پيشكه ش ده كريت كه به تيكرايى توخمه كانى ره سه نايه تى هونه ره كه مان و ناسنامه ي
نه ته وه ييمان ده رده خات. ئهم شانوييه كه له ديوه خانى كى كورده وارييدا و به شتو به شانوى

بازنه يى نمايشه كه ي دارپژراوه، هه ولتيكه بو ده ربا زبون له وه هه ستي پاشكو به تيه ي كه
به رده وام پرۆسه و ديد و شتو به يپاده كردنى كار ه كانان، له داميني فهره نك و كه له پوو رى
رۆژئاوا ييدا ده هيلتته وه. راسته شانۆ زاده ي ميژوو ي شارستانيه تى كورد نه بو وه و ئيمه
نه مان به خشيو به وانى تر، به لام ئه وه ريگا له وه ناگريت كه له فهره نك و شتو به ژيانى
خو ماندا موماره سه ي بكه ين. كئ وتوويه تى بينه رى كورد پي خۆشه به شتو به رۆژئاوا يى
واتا له وه هۆلى شانوييه ي كه به پاكه تى ئيتالى (ناسراوه نمايشه شانوييه كانان پيشكه ش
بكه ين. يان بو نيا دى درامى ده قه كانان به شتو به بينرا و به ش دابپژريت... هتد)، بو به
ده كرى سوود له وه كه له پوو ره شانوييه وه ريگرين، به لام له ميانه ي كه ره سته و با به ت و
توخمه زيندوو ه كانى ژيانى كورده واريان، ئه مه ش به خو بو اردن له وه ي كه هه ول ه كانان بو
پيرۆز كردنى كه له پوو ر و سركردن و ئه تنوگرافى كردن بيت، به لكو بو ئه كتيشف كردنى ئه و
كه له پوو ره له پرسه كانى ئه مړۆ ماندا، (شانوى سالار) كارى بو ده كه ين...

گومانى تبادا نيه به كه له رۆژگارى ئه مړۆدا بزافى شانوى كوردى له بارى كى سستدايه،
ئهم خه وشه ش به هه ولئى جددى و داهينانى نوئ و ته قه للاى هونه رمه ندان كو تايى پي ديت.
تپى شانوى سالار ئه ركيكى گران و به نرخی لهم بو اردها خستوت ه گه ر له رۆژگار يكد
ئه زمون دواى ئه زمون به نوپكاريه وه پيشكه ش ده كات كه تا بلتي پشتيوانى و هاندان
كه مه بو به بو بو ژانه وه ئهم هونه ره مه زنه و جوانه پيويست به پشتيگيرى و به دهنكه وه
هاتنى دل سوزانه... رۆژانى نمايشيش ئه فراندنيكى ترى شانوى سالار ده بينين.

ناسنامه‌ی شانۆیه‌کی له گه‌لله‌بووندا

(ئه‌و پڕۆژه‌ی ماسی بوو به‌گورگ)

چه‌ند سه‌رنج و تیروانینیکی

تاریق کاریزی

له‌ هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی رابردوووه‌ هونه‌رمه‌ند (ئه‌حمه‌د سالار) خه‌ریکی گه‌لله‌کردن و دامه‌زراندنی ته‌رزه‌ شانۆیییه‌کی کوردیییه، که مۆرک و خه‌سله‌تی نه‌ته‌وه‌ییانه‌ی کوردی به‌پروونی پێتوه‌ دیار بێت. وه‌ک هه‌ر کاریکی دی پڕۆژه‌ی شانۆی کوردی هه‌ر ده‌بێ بیرۆکه‌یه‌ک به‌و بێت و ئه‌حمه‌د سالار وه‌ک هونه‌رمه‌ندیکی شاره‌زا و به‌ئه‌زموون خاوه‌نیه‌تی و کار بۆ پیاوه‌کردنی ده‌کات.

هه‌لبه‌ت شانۆ وه‌ک هونه‌ریکی سه‌ره‌کی و ناسراو له‌سه‌ر ئاستی جیهان می‌ژووی گه‌شه‌کردن و سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی دیار و ئاشکرایه، هه‌ردوو گه‌لی گریک و رۆمان له‌ چه‌ند سه‌ده‌یه‌کی به‌ر له‌ زایین ئه‌م هونه‌ره‌یان خه‌ملاند و پێشکه‌ش به‌که‌لتووری جیهانیان کرد.

ئه‌م بیرۆکه‌یه‌ی گه‌لله‌کردنی ته‌رزه‌ شانۆیه‌کی کوردی له‌ پڕوی پراکتیکه‌وه‌ هه‌رگیز کاریکی ئاسان نییه، بۆ ئه‌وه‌ی مۆرکیکی کوردانه‌ هه‌مبه‌ر به‌ناسنامه‌ی شانۆیه‌ک به‌ر‌ه‌وا بزاین، ده‌بێ چه‌ند توخمیکی هونه‌ری شانۆ مۆرکیکی تایبه‌تمه‌ندی کوردانه‌یان پێتوه‌ بێت، به‌خشینی تایبه‌تمه‌ندی و خۆجێییانه‌ش به‌هونه‌ریک که‌ ره‌گه‌ڕێشه‌ی بۆ نزیکه‌ی (٢٥) سه‌ده‌ی به‌ر له‌ ئێستا ده‌گه‌ڕێته‌وه، کاریکی ئاسان نییه. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ده‌رگای ئه‌زموون و داهێنان و وه‌گه‌ڕێستنی توخم و ره‌گه‌زه‌ کارا و به‌رجه‌سته‌کانی هه‌ر که‌لتووریکیک دانه‌خواه، که ئه‌م فاکنه‌رانه‌ تیکرا‌یان دانه‌ دانه‌ سوودیان لێ وهر‌بگیریت له‌ پێناو تاقیکردنه‌وه‌ی مۆرک و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی که‌لتووری نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ پانتایی یه‌کن له‌ هونه‌ره‌ دی‌ربه‌نه‌کانی مرقۆق‌یه‌تیدا.

له‌ هۆلی نمایشه‌که‌دا

وا باوه‌ نمایشی شانۆیی له‌ هۆلیکی لاکێشه‌یییدا بک‌ریت، گه‌ر له‌ ده‌روده‌شتیشدا نمایش پێشکه‌ش بک‌ریت، هه‌مان به‌ماکانی نمایشی شانۆیی ره‌چاو ده‌ک‌رین، دیارترین به‌مه‌ی هه‌ر

نمایشیک ئاماده‌بوونی دوو پڕوبه‌ر و دوو پانتایی، پڕوبه‌ریک بۆ نمایش (ته‌خته‌ شانۆ) و پڕوبه‌ریک بۆ بینه‌ران (کورسی و سه‌کۆی دانیشتن).

(ئه‌و پڕۆژه‌ی ماسی بوو به‌گورگ) نمایشیکی شانۆیی بوو له‌ پڕۆژانی (٢٠٠٢/٢/١٤) به‌دواوه‌ ماوه‌ی چه‌ند رۆژیک له‌لایه‌ن (تیپی شانۆی سالار) له‌ هۆلی ده‌زگای شه‌هید له‌ شاری هه‌ولێردا پێشکه‌ش ک‌را.

پڕۆژی (٢/١٧) که‌ چوومه‌ هۆلی نمایشه‌که، یه‌که‌مه‌ین شت که‌ سه‌رنجی راکێشام تیپه‌پ‌راندنی به‌مه‌ی دوو پڕوبه‌ری (ته‌خته‌ی شانۆ + بینه‌ران) بوو.

هۆلیکی ئاسایی و مام ناوه‌ندی بوو، بینه‌ران و ته‌خته‌ی شانۆ تیکه‌ڵ به‌یه‌کدی بپوون، هیل و دا‌پ‌یک له‌نیوان بینه‌ران و نمایشکاراندا نه‌بوو، سێ ریزه‌ کوردی له‌مبه‌ر و له‌وبه‌ری هۆله‌که‌ به‌دریژایی ریزک‌رابوون. نمایشکاران له‌ پڕوبه‌ری ناوه‌راستی هۆله‌که‌دا نمایشیان ده‌کرد، که‌ رۆلیان نه‌ده‌ما هیچ په‌رده و که‌والیسیک نه‌بوو تا بچه‌ پش‌تییه‌وه، به‌ل‌کو هه‌ر تیکه‌ڵ به‌جه‌ماوه‌ر (بینه‌ران) ده‌بوون و له‌ په‌راویزی شوینی دانیش‌تنی ئه‌واندا داده‌نیشتن.

تیپه‌پ‌راندنی به‌مه‌ی دوو پڕوبه‌ری له‌ نمایشی (ئه‌و پڕۆژه‌ی ماسی بوو به‌گورگ) زه‌مه‌ینه‌یه‌کی وای سازکرد، که‌ گۆرانیکی گشتی به‌سه‌ر سینۆگرافیا و ئه‌مۆسفیری نمایشه‌که‌دا بێت، تیک‌پ‌رای به‌مه‌ما و ره‌گه‌زه‌کانی شانۆ و نمایش که‌وته‌نه‌ دۆخیکی تازه‌وه، که‌ ئه‌وه‌ی فهرزکرد سه‌رله‌نوێ بێر له‌ رێک‌خستنه‌وه‌ و گونجاندنیان بک‌ریت له‌گه‌ڵ ئه‌و گۆرانه‌ی له‌ ئاکامی تیکه‌ڵبوونی هه‌ردوو پڕوبه‌ره‌که‌دا هاته‌ ئاراوه.

دیکۆر له‌ نمایشه‌که‌دا

وه‌ک ئاشکرایه‌ دیکۆر یه‌کیکه‌ له‌ ره‌گه‌زه‌کانی شانۆ، دیکۆر هه‌ول ده‌دات شوینی نمایشه‌که‌ له‌لای بینه‌ر وه‌ک شوینی دراماکه‌ و شوینی پڕودانی دراماکه‌ پێشان بدات، دیکۆریست به‌و دیکۆره‌ی بۆ نمایشه‌که‌ی ئاماده‌ ده‌کات، رۆلیکی کاریگه‌ری هه‌یه‌ له‌ سه‌رخستنی نمایش. هه‌میشه‌ وا باوه‌ کاری دیکۆریست له‌ پڕوبه‌ری ته‌خته‌ی شانۆدا،ه‌یه‌، هیچ ئاماده‌بوونیکی له‌ پڕوبه‌ری بینه‌راندا نییه، چونکه‌ کاری ئه‌و له‌ چوارچێوه‌ی کردنی نمایشکردن‌دا ه‌یه‌ نه‌ک کردنی بینه‌ر و ته‌ماشاکردن، ته‌نانه‌ت ئه‌م کاته‌ش له‌نیو شانۆدا وا باوه‌ شوینی هه‌ریه‌ک له‌ کردنی نمایش و کردنی ته‌ماشاکردن جیاوازه‌.

جا بۆیه‌ له‌م نمایشه‌دا که‌ هه‌ردوو شوینه‌که‌ بوون به‌یه‌ک، کاری دیکۆریستیش که‌وته‌ به‌ر

گۆرانیکی بىنەرتى، بەپىيى بىنەما باوەکانى شانو دىکۆرىست لە ڕووبەرىكى كەمدا كارى دەکرد، ئەو ڕووبەرى ئەو كارەى تىدا دەکرد تەختەى شانو بوو، واتە شوپىنى نەيشکردنەكە (ڕووبەرى نەيشکردنەكە) بوو. ھەر ھەھا ئەو لە گۆشەىەكى (۱۸۰) پلەييدا كارى بۆ بىنەرىك دەکرد كە ھەر بەيەك ئاراستە تەماشاش دەكات.

بەلام لەم نەيشەدا دىکۆرىست ناچار بوو لە تىكراي ھۆلەكەدا كار بكات و جوگرافىيى كارى ئەو سەرلەبەرى ھۆلەكەى گرتووتەو، چونكە لەو نەيشەدا ھىلىكى داپر لەنيوان ڕووبەرى نەيش و ڕووبەرى بىنەراندا نەماو، ھەردوو ڕووبەرەكە تىكەل بەيەكدى بيوون و دەكرى بلتين بيوون بەيەك ڕووبەر.

لەو يەك ڕووبەرىيەدا ھەر چوار ديوارى ھۆلەكە و سەرلەبەرى مېچى ھۆلەكە و زەوىيى ھۆلەكە ڕووبەرىك بيوون بۆ كارکردنى دىکۆرىست و سەرنج و تەماشاش بىنەران. ھەلەت گۆشەى تەماشاکردن تەنيا بۆ يەك لا و لە سنوورى (۱۸۰) پلەدا نەبوو، بەلكو گۆشەى تەماشاش بەشپۆەيەكى بازەيى و بۆ ھەموو لايەكان بوو، بۆيە دىکۆرىست ناچاربوو لە ھەموو ئاراستەكاندا كار بكات، زەوىيى ھۆلەكە و مېچەكەشى و ھەر چوار ديوارى ھۆلەكەش ڕووبەر بيوون بۆ كارى دىکۆرىست و دىکۆر سەراپاي ھۆلەكەى داگرتبوو.

ڕووناكى و مۆسقى

لەم نەيشەدا ڕووناكىيش سنوورى دوو ڕووبەرى بېبىو، چونكە ھەر لە بىنەرتدا نەيشەكە لە يەك ڕووبەردا بەرپۆەچوو، ھەرچۆنە ئەكتەر دەھات و دەچوو لەمسەر تا ئەوسەرى ھۆلەكە، ڕووناكى دەبوو ئامادەبوونى ھەييت.

بەم جۆرە بۆ كەسيكى كە ئەركى جىبەجىکردنى ڕووناكىي دەكەوتتە ئەستۆ لە نەيشىكى لەم جۆرەدا، ناچارە ئەرك و زىرەكەيەكى زۆرى تەكنىكى و تىۆرى بکيشى تابتوانى ڕووناكى پىويست بۆ نەيشەكە دەستەبەر بكات. واتە كارى ڕووناكى لە ڕووبەرىكى بەريلاو و لە مەزەندەى پيش وەختە بەدەردا ئەنجام بدرت. ھەر بۆيە خودى دەرھينەر (ئەرسەلان دەرۆيش نەخشەى دىکۆر و ڕووناكى جىبەجى كراون، واتە لەبەر فراوانىي ڕووبەرى دىکۆر و ڕووناكى، لەم شانوئىيەدا ھەريەك لە دانا سەلاح، رزگار ئىبراھىم، شۆرش عەبدولرەحمان، كاروان رەشىد، بەختيار ئىبراھىم و محەمەد ئەحمەد دىکۆر و ڕووناكىي نەيشەكەيان جىبەجى كرد.

بەپىچەوانەى شانوئى ئاسايى، مۆسقىي نەيشەكە لە پشتى پەردە و پەنامەكەيەو نەدەھات، بەلكو گروپى مۆسقى لەسەر سەكۆيەكى نىو ھۆلەكە و بەردەمى بىنەران مۆسقىيان دەژەنى و گۆرانیيان دەگوت و لەم بەرپۆەچى پىك ھاتبوو؛ ھەردى سەلاح-ى گۆرانیبيژ و كەمانچەژەن، چالاك رەزا-ى گۆرانیبيژ، عەلى حوسىن-ى سەنتوورژەن، چىايى كەمال-ى عوودژەن، ئارام كەرىم-ى دەفژەن.

شانۆى سالار و شانۆى لالش

ھونەرمەند ئەحمەد سالار و تىپى شانوئى سالار سالانچەكە كۆشش دەكەن بۆ گەللەکردنى شانۆيەكى مۆرك كوردانە، لەو شانۆيەدا زۆر بەچرى ھانا وەبەر كۆلتوورى كورد براو. بەھەمان شانۆى لالوورى لالش كە لەسەر دەستى ھونەرمەندان شەمال عومەر و نىگار حەسىب قەرەداغى كە ھاوسەرى يەكن، دامەزراو، ئەو دوو ھونەرمەندە لە قىيەنناي پايتەختى نەمسا لالوورى لالشيان دامەزراندوو، كار بۆ بەرپاکردنى شۆرشىك دەكەن لە بوارى شانۆى باو، ھەول دەدەن گشت چەمك و بىنەما و توخمەكانى ئەو شانۆيە بگۆرن. بۆ بەدەيەنناي ئەو مەبەستە (مانيفىست) تىكيان راگەياندوو و لە نەمسا و ولاتانى ئەوروپا و ولاتانى دىكەى جىھان نەيش پيشكەش دەكەن.

شانۆى سالار لە نەيشى (ئەو پۆژەى ماسى بوو بەگورگ) لە ژمارەيەك خەسلەتدا لەگەل شانۆى لالش لە يەكدى نزىك بوونەتەو، دەكرى لە چەند خالىكدا ھەندى لە بىنەماكانى ئەو لەيەك نىكبوونەو ھەيى نىوان ھەردوو شانۆكە بخەينە ڕوو:

۱- ھەردوو كيان ھۆلى نەيش وەك يەك ڕووبەر تەماشاش دەكەن نەك، دوو ڕووبەرى لە يەكدى جودا.

۲- ئەكتەر (نەيشكار) ئازادىيەكى زۆرى ھەيە لە پۆسەى نەيشكردندا.

۳- ھەردوو شانۆكە بەرەستىك لەبەردەمى بىنەراندا نەيشنەو، كە ئەگەر جورئەت بكات و بىيەويت بىتە نىو نەيشەكەو.

۴- چەمكە باوەكانى بەشداربووانى نەيش و ناو و پىناسەكانيان لەھەردوو شانۆى سالار و لالش دەگۆرن، لەمەشدا رەچاوى گۆران لە ئەرك و پەيوەستىيەكاندا كراو.

۵- لە ھەردوو شانۆدا دەق تىكۆپىك دەشكىندرت.

گهلی كورد دوو كولتووری ههیه، كولتووریکی نووسراو كه شيعر برپه ی پشتییه تی، كولتووریکی زارهکی كه بهفولكلور ناسراوه، كولتووری دووهمیان زور گه و دهوله مه ند و هه مه پهنه گه. كولتووری نووسراوی شيعری كوردی، نه مازه شيعری شاعیرانی كلاسیکی كورد، به كیکه لهو ره گه زانه ی كه دهقه كانی شانوی سالار پشتیان پی ده به سستی، خوهر ده بی و ابیت، چونكه شانوی سالار له بنه رده تا شانویه کی ئاهه نكسازه و پشت به رسته و دهسته و اهزی پر له ریتم و ئاواز ده به سستی، هیچ ده قیکیش هینده ی شيعر لیوان لیوی ریتم و ئاواز نییه.

جا ده بی ئه وهش بلتین كه دهق له بۆته ی شيعردا چه شنی برووسكه وایه، به زمانیکی چر و هیمه گه رانه واتا به دهسته وه ده دات، زورجار ئه و زمانه قابیلی راقه و ته ئویل كردن ده بییت، كه هه رچه ندی به لای ته ئویل و هیمه گه ریدا به جیت، ئه وه نده له ئاواز نییه.

له غمایشی (كوته له كه ی ئه حمده موختار جاف) دا كه تیپی شانوی سالار له هه ولیتر و سلیمانی غمایشی كرد، دهقی شانوییه كه به راده یه کی زور پشتی به شيعره كانی ئه حمده موختار به گی جاف به سستبو، له و غمایشه دا به راده یه ك سیمای دهق و ناوه رۆکی بۆ بینه ران روون ده بووه، نه مازه كه ژیان و به سه رهات و شيعره كانی ئه حمده موختار به گی جاف له نیو ئه دب دۆستان و روشنییراندا نامۆ نییه و ئه م نامۆ نه بوونه یارمه تیده ر بوو بۆ ئه وه ی له دیالوگی نیو غمایشه كه و هیمه كانی بگهن.

به دیدی من خالی لاوازی له غمایشی (ئو رۆژه ی ماسی بوو به گورگ) ونبوونی دهق بوو، نازانم... ده شی ئه م ونبوون و نادیاربوونه ی دهق به شیک بیت له و هه وله ی هونه رمه ند ئه حمده سالار و تیپی شانوی سالار ده دات بۆ گه لاله كردنی شیوازه شانویه کی كوردی، هه رچۆنیکي بیت بۆ منی بینه ر کاریکی نامۆ بوو. له و غمایشه دا به یته شيعر ده هات و كه چی زور كه م تیکه له به ئه مۆسفیری غمایشه كه ده بوو، دیالوگی كاره كته ره كان به سه ر پایه لی هیلکی دراماییدا رێچكه یان نه ده به ست، بۆ ئه وهش ناچم كه جهسته ی پیکهاته ی دراما له م جوړه غمایشه دا مه به ست بیت كه تیکوپیک بشکیندریت،... بۆ نا؟ ده سا ئه وه ئه زموونیکه هه موو بیرۆكه یه كه ئه وه هه لده گرتیت به ریته واری پاراكتیکه وه، هیچ نا هه ر بۆ به كلاكرده وه ی بیرۆكه كان و ساغكرده وه ی راده ی شیان و نه شیانیان بۆ جوژدانیان له نیو دنیای شانویه ك كه به رپوهیه له دایك بیت.

شانۆکاری ناسراوی كورد ئه حمده سالار، كه شانی داوه ته بهر به جیکه یانندی ئه م پرۆژه گه وریه (پرۆژه ی دامه زرانندی شانوی كوردی)، ناکرێ باسه كه مان به ده ر بیت له بیروپراکانی ئه و له باره ی پرۆژه كه ی.

له ژماره (٣٦٢٠) ی رۆژی (٢٠٠٢/٢/٢٠) ی رۆژنامه ی (برایه تی) دا. ئه حمده سالار له باره ی غمایشه كه و توبه تی: (ئو رۆژه ی ماسی بوو به گورگ، دوا هه نگا و دوا هه ولمه بۆ هینانه دیی ئه و شانۆ كورده وارییه ئاهه نكسازیه كه ئاواقه، ئه مجاره یان له شیتواری دیوه خانیدا سه رگوزشته یه ك له رێگای دهسته یه ك له ئاهه نك گێرانه وه ی ده گێردریته وه. سه ربورده ی شاریکه گرفتاری په تای خه وزراندن ده بن، ئه وده مه هاو تاكان ناهاوتا ده بن و پیتوهران ئالۆز ده بن و ده شیوتن، هه رچۆن كه خه و نه ما، خه و بینیش نامیتن و ئه وده مه لیکدان هه وانه کیش له شوتنی خویاندا نامیتن.

كه واته كار بۆ هینانه وه ی دادوه ری، ئه و دادوه رییه ی كه به كوشتش پارسه نگی نه نگیسه كان ده داته وه. ئه وه ی ده مه وێ وه ك دیارده یه کی نوێ ئامازه ی بۆ به كم ره نك ریشه... به و شپوهیه یه كه پتر له شیتواری داستانه خه یالیه كاندا خوێ ده نویتن، ئه مه ش جوژه خواستنیكه بۆ ئه و شانویه ی كه ده بی به پردیکی زیرینی توندوتۆل).

هونه رمه ند ئه رسه لان ده رویش شانۆکاریکی چالاکی نه وه ی نوپیه، به كیکه له و شانۆکارانه ی به رده وام له پیتوهندیایه له گه ل کاری شانوی و دنیای بینه راندا. ئه رسه لان ده رویش نه خشه ی دیکور و رووناکیی غمایشه كه ی جیبه جی کرده وه، هه روه ها ده رهینه ری غمایشه كه شه.

هه روه ها له هه مان ژماره ی رۆژنامه ی (برایه تی) دا ئه رسه لان ده رویش ده لی: (ده مێك سا له شانۆکارانی كورد له هه ولی دارشتنی شیوازه شانوییه کی كورده وارین، كه سیمای و روخساری نه ته وه یی و ژباړی ئه م گه له به دیار بخات. شانوی «ئاهه نكساز» ش ره نكه دیارترین ته قه للا ی ئه و پیتا و مه به سته بیت، بۆیه هه ر ده بوو له ده ستووری شیتواری غمایشیدا بگه رتین به شوپن ئه و تایه تمه ندیتیه ی كه زیاتر روا له تی ئه و شانۆ كورده وارییه به رجه سته ده كات، كه ده مانه ویت «شانوی دیوه خان» گونجواترین شیوازه شانوییه كه له گه ل ئه و ته رزه ئاهه نكسازیه بگونجیت).

دەرھیتنەری (ئەو پۆژەى ماسى بوو بەگورگ) لە بارەى کردەى دەرھیتنانى نەایشەکە درێژەى دەداتى: (... من بۆ ئەوێ نەایشىکى لەم جۆرە ئامادە بکەم پێویستە هۆلىکى پروتەنى کۆبونەوێ یەکیک لە فەرمانگە و دەزگاگان بگۆرم بۆ دیوہ خانىکى شانۆى و تەواوى کەلوپەلى پروناکى و شوێنى نەایش و شوێنى دانیشتى جەماوەر و... تاد، ئیدى لەو فەزا دەستىشانکراو و تەنراو بەبىنەرەدا، جوولاندنى زیاد لە (۲۰) ئەکتەر کە زۆریەى ھەرەزۆریان پێشتر بەو شێوہە کاریان نەکردوو، ئەرکىکى ئاسان نەبوو، بەلام دلسۆزى و پروابوون بەو پایەمە پېرۆزەى کە ھونەرمنەندى کورد پێى سپێردراو، گرتەکانى لە پێش ئاسان کردى...).

کەسانى نەایشەکە

لە بەشىکى پێشوو ترى ئەم نووسىنەدا گوتمان کە شانۆى سالار ھەر بەچەشنى شانۆى لالش، کۆشش دەکات گۆرانی بنەرەتى لە تێکراى خەسلەتەکانى شانۆدا بکات.

لە نەایشى (ئەو پۆژەى ماسى بوو بەگورگ)، لەبرى (ئەکتەر) زاراوہى (ئەھەنگىگىر) بەکارھاتوو، بەتایبەتى کە مەبەست ئەوہو نەایشە شانۆبىيەکى لە کەشىکى دیوہ خانانەى کوردەواریدا بەرجەستە بکرىت. ئەکتەرىش لە دیوہ خانى کوردەواریدا جێى ناییتەو، بەلکو خانەخوێ و مێواندۆست و پیاوماقوول خاوەنى دیوہ خانن، ئەو بەزموہەزمەى بۆکات بەسەربردن لە دیوہ خاندا پێشکەش دەکرىت ھەر دەبێ لە چوارچىوہى ئەھەنگدا بن، ئەو کەسەى ئەھەنگىش پێشکەش دەکات پڕ بەپىستى زاراوہى (ئەھەنگىگى)ە.

لە نەایشەکەدا ئەھەنگىگىر و کارەکتەران ئەمانە بوون (ئەحمەد سالار - کامەرەن، عەبدولقادر مستەفا - پاشا، عەباس ژاژلەبى - خالە حەمە، کۆچەر نوورى - خەجاو، نەژاد شىخ کامىل - ھاوړى، رزگار سدىق - دادوەر، دانا سەلاح - دانا، جەلیل سەعید - وەزىر، سەردار شىخ سدىق - حىکایەتخووان، شەھلا محەمەد - داپىرە، رزگار عەلى - نیاز، نەھایەت عوسمان - ئافرەت، وەلید عارف - مامۆستا، سۆران جەمال - قوتابى، دىلمان عەبدولرەحمان - قوتابى، شکار عوسمان - قوتابى، چىا محەمەد - مندال، شەنگە ئەحمەد سالار - مندال، کەنار عەبدولرەحمان - مندال).

خاتوو (پەمزىہ قادر) یش جلۆبەرگ و ئىکسسواری نەایشەکەى جىبەجى کرد...

وەرزیکى شانۆى لە نەخشە و پلانیکى نویدا...

جەلیل سەعید

گەرچى ماوہى چەند سالىکە تەواوى پۆژنامە و گۆڤار و کەنالە تەلەفزیۆنى و رادیۆبىيەکان، ھەر ساتە ناساتىک باس لە قەیرانى شانۆ دەکەن، گواىە لەم قۆناغەدا شانۆ لە قەیراندایە، ھەر بابایە و بەمەزەندەى خۆى پابەستى دەکات بەدیاردەبەکەوہ کە زۆریەى دیاردەکانىش، بەرپۆژگار و قۆناغەکانى ژيانى سیاسىيەوہ دەبەستىتەوہ، بەلام ناشى ھەر بوترىت قۆناغى ژيانى سیاسى بەلکو ئەوہندەش پەيوەندى بەھونەرمنەدان و شانۆکاران و پسپۆرانىيەوہ ھەيە، بەو مانایەى ئەگەر شانۆ دەکرىت، با فاکتەرى ھەرە سەرەکى بەرھەمەپێنان و پێشکەشکردنى شانۆکاران تەنیا پێشکەشکردن و ژمارەى کار نەبىت بەلکو پىویستە ھىندەى ئەوہش کە بىر لە پێشکەشکردن دەکرىتەوہ، با بىر لە ئاستى بەرزى ھونەرى و بىرى ئەو کارە درامىيەدا بکرىتەوہ، بەو ئەندازەى کە پىویستە لە سەرەتای نەایشەوہ ئەو کارە بىنەرى ئامادەبوو سەراسىمە بکات لەگەڵ ئاست و ناوہندە ھونەرىيەکانیدا ھەل بکات و کارىکى ئەوہندە شانۆبىيە بىت کە بتوانىت، ئەو بىنەرە یاخىوہ بەھۆلە شانۆبىيەکان ئاشنا بکاتەوہ، کە بۆ ئەم مەبەستەش دەشى ئەو کارانە لە پرووى ھونەرى و بىر و کەلتوور و نەرىتە کوردەوارىيەکاندا بگۆنچىت بەپەلەى یەکەم. ئىنجا دواى حەق پىدانى ئەم بوارانە بىر لە ئاستە جىھانىيەکەش بکەینەوہ، بەو مانایەش نا کە کارە شانۆبىيەکانمان بىانى بىت، بەلکو دەشى کارەکان سەرپاى کوردى و کوردەوارى بىت، بەلام لە ھەمان کاتدا، پسپۆرانى شانۆسوود لە ھىلە شانۆبىيەکانى جىھانى وەرەگرن بۆ بەھىزکردنى کارەکەى خۆى و دانەپرانى لە نەخشە و شىوازە باوہ جىھانىيەکان لەسەر نەرىتى خویمان و ئاشناکردنى جىھان بەنەرىت و فەرھەنگى کوردەوارى، ئەزموونەکەمان وەکارىکى ئاسایى و شىاو سوود لە پێشکەوتن و ئاستە جىھانىيەکان وەرەگرن بۆ خزمەتى دامەزراندنى شانۆى کوردى، بۆیە دەتوانم بلىم ئىمەى کورد ئەگەر واز لە وشەى (بزوینەوہى شانۆ)ى کوردى بەھىن و بەھىوا و پرواوە لە تاینەدى شانۆکەمان بپوانىن، ئەوہ ئىمەش لە چاو زۆریەى زۆرى ولاتانى دەوروہەر ھىچمان کەمتر نىيە، ھەر لە دەقى شانۆبىيە و دەرھىنەر و زۆر بوارى دىشەوہ ھەر بۆیە ھەچ مىللەتىک ئەگەر (دەق، دەرھىنەرى بەتوانا و خاوەن ئەزموون، ئەندازبارى دىکۆر، پروناکى (ئىنارە)، مۆسىقا،

ئەكتەر)ى ھەببو ئەو ھەببى سى و دوو كردن و دوودلى، ئەو مىللەتە شانۆى خۆى ھەببە، ئىمەش گەر بەوردى و بەويژدانەو ھە دەقە خۆمالىيەكانى مامۆستا (ئەحمەد سالار و تەلەت سامان) و ھەندىك لەو نووسەر و ھونەرمەندانەى ناو بەناو دەقى خۆمالى دەنوسن پرواين ئەو ئىمەش خاوەن ھەببەيەكى پەر لە دەقى خۆمالى و رەسەن. لە پرووى سەرچەم بوارەكانى دىكەى شانۆشەو ھەكو دەرھىنەر و ئەكتەر و ئىنارىست و دىكۆرېست و... ھتد ئەو ھىشتا كوردستان پەيتى لە خەلكى بەتوانا و پەسپۆر و بەئاواتەو ھە شانۆى كوردى دەروان، بەتاييەتى لەم سالدا، ئەو پلانەى بەرپەبەرايەتى سىنەما و شانۆ، داينا بۆ كردنەو ھە ئەم وەرە شانۆيىيە، دەتوانم بۆلەيم پلانچىكى جوان و ئەكادىمى و پەر سەلىقە بوو كە توانى چەند كارىكى شانۆيى جوان لە ئاستىكى بەرزدا لە ھەرزىكى گەرم و ناوازەدا ھەراھەم بەھىتى، و توانى بىنەر بەرپەبەرايەكى باش بەھۆلى شانۆ ئاشنا بكتەو، و خەلكىكى زۆر لە ھەوال و كات و شۆينى نمايشە شانۆيىيەكان پەسپار بكات و بەئومىدەو ھە پروانە سەر تەختى شانۆى ھۆلەكان، نامەويت بەشان و بالى كەسدا يا ھىچ گروپىكى ھونەريدا ھەلەبەم، بەلام ئەو ھەببە بەرچاوبو لەم وەرە گەرمەدا و بەرھەمەتيانى وەرەزىكى شانۆى لەم جۆرە كە بەئەندازەيەكى باش سەرگەوتنى بەدەست ھىتا لە پرووى كارە شانۆيىيەكان و راکيشانى بىنەريكى باش بۆ ھۆلەكان، ئەمەش خۆى لەخۆيدا ھەوالچىكى چاك و پلانچىكى گونجاوى سىنەما و شانۆبوو كە توانى لە نەخشەيەكى گونجاودا ئەم وەرە شانۆيىيە بكتەو، چەند مەرجىكى لە پىشكەشكردنى دەقە شانۆيىيەكاندا دانا بوو كە فاكترىكى سەرەكى بوون بۆ سەرگەوتنى وەرەكە و كارە شانۆيىيەكان، سەرەراى ئەمانەش ھەول و كۆششى ھەندىك لە ھونەرمەندان و پەسپۆران، كارىگەرى ھەببو لەگەل دەست لە ملانىكردنەو ھە شانۆ لەلايەن مامۆستا (ئەحمەد سالار) كە ئەمەش توانى ھىوايەكى دىكە بختەو ھەول و ھەروونى شانۆكاران ئىنجا بىنەرانى تىنوو بەشاكارەكانى مامۆستا سالار. لەگەل كارەكانى دىكەى ئەم وەرە بەھەول و كۆششى ھەمووان و ئەو بەرنامەى سىنەما و شانۆ دەتوانم بۆلەيم تانرا ئەساسىك دابەرىت. بۆ چۆنيەتى پىشكەشكردنى كارە شانۆيىيەكان و ئاشناكردنەو ھە كۆكردنەو ھە بىنەر بەھۆلە شانۆيىيە چۆل و تۆز لى نىشتووھەكان.

شانۆگەرى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ)

كارىكى كوردى نوپى شانۆى سالار

جەليل سەعيد

تەپپى شانۆى سالار يەكچەكە لەو تەپپانەى ھەكو پىشەرپەوايەتى لە مەيدانى بزاقي ھونەرى كورديدا بەشانۆ و شاكارى جوان، لە ديد و ھەزرى جەماوەردا ناسراو و توانىويەتى بەشپۆزىكى راستەوخۆ لەمىانەى كارە ھونەرييە بەنرخەكانىيەو تەوزيفى كەلتورى و كەلەپوور و نەريتى بەرزى كوردەوارى بكات، بەردەوام ئەو نەريتە رەسەن و پەر سۆزە بەديدى خەلكى كورد ئاشنا بكات و لە نەمان و لە يادچوونەو ھە بيان پارتىزىت.

لەمىانەى بەكارھىنانىكى ھونەرى و فيكرى ئەوتۆو كە واقىيە كەلەكەى و پەرسەكانى ئەو ساتەوختانە بدوينىت كە ئەو نمايشانەى تيدا پىشكەش كەردو. ئەمەش شتىكى بەلگەنەويستە سالەھايە ئەم شپۆزە شانۆيىيە كوردەوارىيە رەسەنە لە كارەكانى مامۆستا سالاردا بەرجەستە دەبىت و قونەغ بەقونەغ لە مەيدانى شانۆدا كارى بۆ دەكرىت، بەھاوكارى و ھەولەى ھاوئەى ئەو رەوتە ھونەرييەى (ئەرسەلان دەرۆيش) لە ھەشتاكەو ھە توانىويەتى ھەكو دەرھىنەريك شۆين دەست و ھەزرى خۆى بەديار بخت و ئەم تەپپە لەسەر ويست و بىرى كوردانەى سالار و دەرۆيش و ھاوئەكانيان توانىويانە لەسەر شپۆزىكى نوپى كوردى رەچكەيەك يان بۆلەين تەرزىكى شانۆيى كوردى لە خۆيگريت و سات بەسات لەگەلدا بۆين.

سەرەراى ھەول و بەردەواميان لە كارە شانۆيىيە جياجياكانى دىكەى جىھاندا، لە ھەولدان بۆ پاراستن و زىندووكردنەو ھە كەلتورى كوردەوارى، ئەو ھەتە ئەمجارەيان لە كارىكى دىكەى نوپى سەرتاپا كورديدا كۆبوونەتەو ھە و ويستگەيەكى ھونەرييان دروست كەردو.

ھەر بۆيە ماوہەكە سەرقالى كارى پەرۆفەى شانۆيى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ)ن كە نووسىنى مامۆستا ئەحمەد سالار و دەرھىنانى ھونەرمەند (ئەرسەلان دەرۆيش) ھە و لە نواندنەى ھونەرمەندانى خاوەن ئەزمون و بەتوانا ھەكو: (ئەحمەد سالار عەباس ژاڤلەيى، قادر مستەفا، كۆچەر نورى، نەژاد كامىل، رەگار سديق، شەھلا مەھمەد، دىلمان عەبدولرەحمان، سۆزان، ھەليد، دانا، و چەند جگەرگۆشەيەكى ھەكو شەنگە و چيا و

شیکار) و له گهل چهند هونه رمه نديکي دیکه دا. ئهم تپه شانوييه وه کو ویتستگه يه کی هونه ري تپيکي موسيقاي خنجيلانه يان (چالاک رهزا و ههردی) به گورانی و چيایی و (عهلی و نارام و ههردیش) ههريه که به جوره ناميرکي موسيqa به شداری له م کاره ديوه خانه شانوييه ناههنگ ناميزه دهکن.

شانويی (ئهو رۆژهی ماسی بوو به گورگ) يه کيکه له شاکاره نووسينه تازه کانی ماموستا سالار و شيوازيکی نوپی له خو گرتوه که (ديوه خانه شانوييه) که ديسان ئهم شيوازه کارهش پاراستنی نه ريتيکی کۆن و باوی کورده واری رهسه نه. ههولتيکه بو زيندوو راگرتن و خرمة تي که لتووری کورديان و له ميانه ي ئهم شيوازه کاره شانوييه شه وه تهوزيفی کيشه و گرفته کانی خه لکی کورد دهکات له قوناغه کانی ژيانيدا باس له خه و خه و زوران دهکا، باس له هه راسان بوونی خه و دهکات، که خه ویش نه ما ئهو کاته ليکدانه وهش ناميني، که ليکدانه وهش نه ما خه لکی له ئاکامی هه ميشه به رده وامي و ژيان له گهل کيشه و گرفته کاندان تووشی هه لديري و نه هامة تي دهبيت. چونکه ههروه کو دهفرموويت زۆرينه ي هه ره زۆري خه لکی هه ژار و به شمه ينه تن به خه ون و خه يال دهژين، ئهي ئه گه ر خه و و خه و بينين نه ما دهبي ئهو هه ژارانه چي بکه ن، که هه موو هيوا و ئاواته کانيان له قوولايی خه و يک يان خه يالتيکه وه به دي دهکرا و چهند چرکه يه ک به بي ئاگايی فهراموشي به گيان و دهرونياندا دههات؟!.

ئهم دهقه شانوييه به کرده ي ده ره ينان و هزري نووسه ر و نه ينييه کانی نواندن له بي ري ئه کته ره کاندان زۆر باس و ليکدانه وه ي به پيتر و چروپرتر هه لده گریت نامه ویت به ر له نمايش زياتر له سه ر بي ر و هونه رييه کانی بدويم. به ئوميدی زياتر به ندي و سه رکه وتنی هونه ري کورديم بو شانويی سالار و ئه وانه ي په يامي راسته قينه ي کوردايه تي و پاراستنی ناسنامه ي مرؤفی کورديان کردۆته ئامانج...

کۆته له که ي ئه حمه د موختار جاف

نمايشيکی پر له پرسيار و پر گوڤوي کورده واري

ريوار محمه د

ده مانپکه ماموستای پايه به رز ئه حمه د سالار فيري کردووين که ناوه ناوه به به ره مه ميکی قه شه نگ هه موومان به جوش به ينيته وه خويني گيانی کورده واري جاريکی تر به دمه ره کانداندا بخاته وه گه ر و له نيو شانوييه کی پر ده لاله ت و پر ئامازه و جوانيدا سه رسامان بکات، هه م جاريکی تر روحمان به ته خته ي شانۆوه وابسته بکاته وه.

ئهرسه لان دهرويشی ده ره ينه ريش به هه مان شيوه چ وهک ئه کته ر و چ وهک ده ره ينه ر، ناوه ناوه به کاريکی پر داهيتان و ئه زمونيکی نو ي رمان ده چله کيني.

ئهم دوو به رپزه که جار جاره يه ک ده گرن و له يه ک نمايشی ده قيبک به ره هم ديت، داهيتانيکی جوان، به ره هم ديت، که له وانه يه سيحري سه ره کی له وپوه بيت که هه ردووکيان ويطن به ده وري داهيتاندا.

کۆته له که ي ئه حمه د موختار جاف که ئيواره ي ٦/١٢ له سه ر شانويی هو لي گه ل نمايش کرا زۆر مانا و ده لاله ي جياوازي پيشکesh کردين.

هه ر له سه ره تاوه قه ره بالغي و حه جمی هو له که له ئاماده بووان و ئهو حه سه ره تي به ر وخساری ئاماده بووانه وه ده بينرا بو نمايش که بو خوی مانای ئه وه بوو که نمايش تانوپوی سه رنجی هه مووانی به لای خویدا کيش کردوه.

هه رچه نده شاره زاييم له بواری شانۆدا هينده نييه که ريگام پي بدات نووسينيکی ئه کاديی زانستی له سه ر شانۆگه رييه که بنووسم، به لام بينيني نمايشه که کۆمه لتيک ئامازه ي لا به جي هيشتم که به پيويستی ده زانم له م چهند ديپرده ا بيان نووسمه وه.

له وانه يه به لای منه وه سيحري سه ره کی نمايشه که له وده ا خوی بينيتيه وه که پانتايی ئهو کاتر ميتره ي له سه ر شانۆ جووله و دايه لوگ هه بوو، به رده وام پرسيار دهکرا، به رده وام پرسيارتيک به رۆکی هه موومانی گرت: ئه حمه د موختار جاف بوچی کوژرا؟ ئهم پرسياره يه که به رده وام له نيو رۆشنييرانی کورد و له نيو خوينده وارانيدا ده کريتته وه.

هه ر هه مان پرسيار ئهو پرسياره يه که له نيو وه لامه کاندان چهندين دژه ئاراسته و دژه

بۆچۈن ھەيە، ئەحمەد سالار لەلايەك دەيەوئى لەكۆى سەرجم ئەو ۋەلامانەى ھەن لە رېنگاي ئەم غايشەو ھە پروا بەھەموومان بەيئىنى كە پەنجە بۆ تەنھا ۋەلامىك رابكيشين و ھەموو ۋەلامەكانى تر فەرامۆش بکەين، بېجگە لەمە پرسىارپىكى تر ھەر بەدووى پرسىارى يەكەمدا دەھىنرايە گۆرئ، بۆچى پاش پتر لە (۷۰) سال گەرايتەو ھە لاى ئەحمەد موختار جاف و لە ھۆكارى شەھىدبوونەكەى دەپرسين؟ وئىراى ئەمە لە تەواوى غايشەكەدا لەگەل بوونى پرسىارى سەرەكى كە ھۆكارى شەھىدکردنى ئەحمەد موختار جافە بەردەوام كۆمەلەك پرسىارى لاوھەش دەھاتنە گۆرئ و لەنئوان گەمەکردن لە كاتەكانى رابردو و ئىستادا كۆمەلە پرسىارپىكى نوئ دەھىنرايە گۆرئ، گەرانەو ھە بۆ لاى نالى... حزوورى بەردەوامى ئەحمەد موختار جاف راوھستان لەسەر ئىستا و سەرلەنوئ ورووژاندەو ھە پرسىارى بۆچى ئەحمەد موختار جاف كوژا؟ ئەمانە ھەموو تامەزرۆيىيەكى سەيرى لاى ئامادەبووان دروست كەردبوو كە ھېچ كام لە غايشە شانۆيىيەكانى ئىستادا بەرچاوا ناكەون. وئىراى ئەمانە بالا دەست بوونى ئاھەنگسازى بەسەر تەواوى غايشەكەدا بۆ خۆى ھەر ئەو رېچكە ھونەريەيە كە ئەحمەد سالار لە ھەموو كارەكانىدا بەكارى دەھيئى.

ئەو ھەيە كە دەمىنئەتەو ھە بەلاى مەنەو مایەى ئاۋرلەندەو ھە ئەو بۆن گولەو كوردەوارىيە بوو كە لە تەواوى غايشەكە دەھات، ئەحمەد سالار دەمانىكە بەم بۆنە كوردەوارىيەى راھىناوين، كارەكانى پېشتى بەتايىبەتى ئاھەنگىك لە ھەوارگەى ياراندا ھەموويان بۆنەكى كوردەوارىيە رەسەنيان لى دى، بەشپەيەك كە مەژۆ لەم غايشەكەدا جۆش و خەشپەكى كوردەوارى نوئ ھەستەكانى دادەگرئ، ئاھەنگەكان... جلۇپەركى كوردەوارىيە ... دىالۆگە كوردىيە رەسەنەكان. زمانى شىرىن و بى گرى و گۆلى كوردەوارىيە ئەو مامەلە كوردىيەى لەگەل كېشەى سەرەكى دەقەكەدا دەكرا، ھەموو ئەمانە وایان كەردبوو كە مەژۆ بەتەواوى ھەستەكانى خۆيەو ھەو بەگات وەك كوردىك لە شارپىكى كوردى و لەنيو ھۆلەكدا تەواوى ھەستەكانى خۆى داوھتە دەست غايشەكى تەواو كوردىيانە كە دواجار لە كېشەى شەھىدبوونى شاعىرپىكى كورد دەكۆلئەتەو ھە.

دواجار ئەو ھەيە بۆ باسى بکەم ئەو ھەيە كە ئەرسەلان دەرويشى دەرهىنەرىش لەم غايشەدا لەگەل ھېنانى كۆمەلەك ئەكتەرى گەنجدا تۋانىبوو سەرلەنوئ ھەست و جۈولەى گەنجانەى ھەريەك لە مامۆستايان ئەحمەد سالار و عەباس ژاژلەيى و قادر مستەفا بەجۆش بەيئىتەو ھە، بەشپەيەك كە لە ماو ھەيەك سەعاتى تەواوى غايشەكەدا كەسپىك

نەبوو ھەست بکات ماندووبوون جۈولە و روخسارى ئەو بەرپزانەى سست كەردەتەو ھە. كەواتە سوپاس بۆ ئىو ھەيە بەرپز كە جارىكى تر ھۆلى شانۆتان بۆ پەركەردىنەو ھە لە تەماشاكەران، سوپاس بۆ ورووژاندنى ھەموو ئەو پرسىارانە، سوپاس بۆ جۈولە و بزاوت و دەرھيئانى نوئيان، سوپاس بۆ بۆنى ئەو گولەو كوردەوارىيە.

سلیمانی پیشوازی له (کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف) دەکات

شاکار

کرانه‌وه‌ی دەرگاكان له‌به‌رده‌می هونه‌ردا و ڕمانی ئەو دیواره‌وه‌همییانه‌ی له‌نیوان هونه‌رمه‌نداندا شه‌ڕ بنیاتنی نابوون به‌یه‌کیک له‌گرینگترین هه‌نگاوه‌کانی پڕۆسه‌ی ناشتی داده‌نریت ده‌بیسته سه‌ره‌تایه‌ک بۆ سا‌پ‌ژبوونی برینه‌کان و لێک نزیکه‌بوونه‌وه‌ی ئەو دووبه‌شه‌ی نیشتمان له‌ڕینگه‌ی ئەو چالاکییه‌مه‌ده‌نیانه‌ی ده‌توانن تارا‌ده‌یه‌کی زۆر له‌زووترین کاتدا فه‌راهه‌م ببن.

بۆیه له‌ده‌ستپێشکه‌رییه‌کدا یه‌کیتی هونه‌رمه‌ندان‌ی کوردستان وه‌ک جێبه‌جێکردنی یه‌کیک له‌پاسپارده‌کانی سی‌هه‌مین کۆنگره‌ی یاداشتیکی ئاراسته‌ی سه‌ندی‌کای هونه‌رمه‌ندان‌ی کوردستان له‌شاری هه‌ولێر کرد و تێیدا ئاماده‌بوونی خۆی بۆ سه‌ره‌له‌نوێ پێکهاته‌وه‌ و لا‌بردنی سه‌رحه‌م ئاسته‌نگ و له‌م‌په‌ره‌کانی به‌رده‌م تیکه‌لاه‌بوونی ئەو ڕێک‌خراوه‌ی ڕاگه‌یاندووه‌ ئەمه‌شی به‌جۆریک بو‌یری و ئەرکی نیشتمانی له‌قه‌له‌م داوه‌ که‌هه‌نوکه‌ نیشتیمان له‌وپه‌ڕی پتو‌یستیدا‌یه‌تی.

سه‌ندی‌کای هونه‌رمه‌ندان‌ی کوردستان ئەم هه‌ل‌وتیسته‌یان زۆر پۆزه‌تیفانه‌هه‌له‌سه‌نگاند و وایان له‌مه‌سه‌له‌که‌ روانی که‌به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی سه‌د ده‌سه‌دی هونه‌ر و هونه‌رمه‌ندان‌ی کورده‌و گه‌لی کوردیش ئەم هه‌نگاوه‌ده‌په‌ڕۆزیت. بۆیه له‌وه‌لامی ئەو یاداشته‌دا تیبی شانو‌ی سالار له‌هه‌ولێری دێرینه‌وه‌ (کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف)یان هێنایه‌وه‌ سلیمانی و له‌نیو ئامیزی گه‌رمی جه‌ما‌وه‌ردا پشوی دا.

(کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف) نمایشیکی ئاهه‌نگ ئامیژه له‌نووسینی مامۆستای هونه‌رمه‌ند (ئەحمەد سالار) و ده‌ره‌ینانی هونه‌رمه‌ند (ئەرسه‌لان ده‌رویش) و نواندنی (ئەحمەد سالار، نیاز له‌تیف، رووبار ئەحمەد، ئیسماعیل قادر، قادر مسته‌فا، عه‌باس ژا‌ژله‌یی و چه‌رده‌یه‌ک هونه‌رمه‌ندی تر بوو).

له‌ڕۆژانی ۲۵/۷/۲۰۰۱ له‌هۆلی ڕۆشن‌بیری سلیمانی پێشکه‌ش کرا. هه‌ول‌ی ئەم‌جاره‌ی مامۆستا سالار له‌ده‌قدا په‌ڕینه‌وه‌یه له‌دنیا‌ی میراته‌وه‌ به‌ره‌و جولا‌ندنی چه‌ند بونیادیکی جیا‌واز له‌دنیا‌ی که‌له‌پووردا، هێنانه‌گۆی سرووتی‌ک و جاریکی تر ویتاندن و تارا‌ده‌یه‌ک گیان به‌به‌ردا‌کردنه‌وه‌ی بواری ئەوه‌مان پێ ده‌دات که‌بتوانین ئەم هه‌نگاوه‌

به‌جیا‌واز له‌وانه‌ی ڕا‌بردوو ته‌ماشای بکه‌ین. (کوته‌له‌گێڕان) سرووتی‌کی کورده‌یه‌ و عه‌شه‌ره‌تی جاف به‌داه‌ینه‌ر و په‌ڕه‌ویکه‌ری ناوبانگیان ده‌رکردووه‌ که‌بریتییه‌ له‌دروست‌کردنه‌وه‌ی تارا‌ده‌یه‌ک سیمای کاراکته‌ری که‌سی مردوو له‌جلوبه‌رگه‌کانیا و دانی به‌سه‌ر ئەسپه‌که‌یدا و گێڕانی ئەسپه‌که‌ به‌نیو ئا‌واییدا و زیاده‌بونی شین و گریانی که‌سوکار و ها‌و‌پێیانی ئەو که‌سه‌. ڕه‌نگه‌ له‌هه‌ر ناوچه‌یه‌کیشدا به‌شی خۆی داه‌ینانی خرا‌بیته‌ سه‌ر. کارکردن له‌سه‌ر ئەم که‌له‌پووره‌ ئەو مافه‌ ده‌دات به‌مامۆستا سالار که‌بلیت له‌م ساته‌دا من جاریکی دی ئەزموونی خۆم له‌گه‌له‌که‌له‌پووردا زیندوو ده‌که‌مه‌وه‌ و ده‌توانم هه‌نگاو‌ی‌کی جیا‌وا‌زتر هه‌ل‌بێنم.

دووباره‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک کاراکته‌ر و ڕوودا‌وی ڕا‌بردوو بۆ زیندوو‌کردنی ده‌ق هه‌ول‌ی‌کی تری نووسه‌ره‌ و به‌شی خۆش ئاکام له‌لای وه‌رگری ئاسایی به‌ده‌ست ده‌ه‌ینیت به‌لام ڕه‌نگه‌ ئەم کرده‌یه‌ لای ده‌ست‌پێژ هه‌روا سانا تی نه‌په‌ریت و به‌زۆر پ‌ر‌کردنه‌وه‌ی بۆشایییه‌کانی نیو ده‌قی تیبیگات.

نمایش هه‌ول‌ی‌کی تری (ئەرسه‌لان ده‌رویش)ه‌ بۆ دووپات‌کردنه‌وه‌ی خۆی له‌نیو پانتایی ئەو بزووتنه‌وه‌ شانو‌یییه‌ی ده‌چینه‌ پێش خولقاندنی سرووتی‌کی ئاپۆرای به‌و مانا زارا‌وه‌یییه‌ی ته‌وا‌و به‌رامبه‌ر (حفل)ی عه‌ره‌بی بیت زرنگی ئەو هونه‌رمه‌نده‌ ده‌رده‌خات له‌ناسینی جۆری شانۆکه‌ی له‌سه‌ر ئاستی‌کی دروست و گونجا‌و بۆیه ده‌زانی ده‌شیت به‌ده‌ر له‌دووباره‌کردنه‌وه‌ی هه‌نگاوه‌کانی مامۆستا‌کی جۆریک له‌شانۆی سرووت ئامیز بیته‌ کایه‌وه‌ و هه‌مان کاریگه‌ری له‌سه‌ر ده‌روونی وه‌رگریش جی به‌ه‌یل‌یت و نه‌ترسیت له‌وه‌ی ده‌توانی په‌یوه‌ندییه‌کی تۆکمه‌ و توندو‌تۆل دروست ده‌کات. به‌کاره‌ینانی سرووته‌کانی شین که‌له‌که‌لتووری کورددا تا ڕاده‌یه‌کی زۆر جیگیر به‌لام له‌ئیستادا ڕه‌نگه‌ له‌هه‌ندی‌ک ناوچه‌ی زۆر تاییه‌ت و سنو‌رداردا هه‌بیت نمونه‌ی (چه‌مه‌ری) که‌جوله‌یه‌کی شین ئامیز و له‌ناوچه‌کانی لو‌رستان و هه‌ورا‌ماندا گه‌شه‌ی کردووه‌ و که‌م سنووری ئەو ناوچانه‌ی ڕی‌پوه‌. دروست کردنی کۆمه‌لیک پێکهاته‌ی کۆمه‌لی به‌جه‌سته‌ی ئەکته‌ر و ها‌و‌پێیه‌تی کردنی ئەو جولا‌نه‌به‌ (مفرده‌)ی دا‌ریک که‌چنگی‌کی خو‌ینا‌وی پتو‌یه‌ به‌هه‌مو‌و ئی‌حاله‌کانی ئەو ئاماژه‌ی چنگه‌ خو‌ینا‌ویانه‌وه‌ ه‌ینده‌ی تر سروته‌کان پ‌ر‌تر و سه‌رنج به‌ر‌تر ده‌رده‌خات.

هه‌لب‌ژارده‌ی جلوبه‌رگ به‌شی خۆی ڕۆلی له‌به‌خشی‌نی مۆرکی کورده‌ن به‌نمایش دا هه‌یه‌هه‌رچه‌نده‌ بوونی جلوبه‌رگی کوردی جی‌ی گفتو‌گۆیه‌کی زۆره‌ و ده‌شیت له‌لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی

تیرۆته سه لدا قسه ی له سه ر بکریت به لām گه ران به دوی دۆزینه وه ی ستایلیکی به رگی جیاواز هه نگاوێکی بوێرانه یه .

هیچ کات غایشیکی ته و او نایه ته به ره هه م که به شی خۆی بواری قسه له سه رکردنی تیدا نه مایه تته وه به لām له ناساندی هه نگاوێکی وادا جیتی ئه وه هه موو گفتوگۆیه نایه تته وه .

نواندنی مامۆستا سالار و گه رانه وه ی دوا یانزه سال دابرا ن بۆ نیو شانۆکه ی به رامه یه کی تری به خشیه نمایش. توانای هه ریبه که له (رووبار ئه حمه د، نیاز له تیف، ئیسماعیل قادر) یش نکۆلی لێ ناکریت و ده بیته جیتی سه رنج. ئه زموونی درێژخایه نی هونه رمه ندان (قادر مسته فا، عباس ژاژه یی) هینده ی تر به ره هه مکه ده لمه ند ده کات و سه رجه م ئه و توانایانه ی تر توانیان پیکرا به شداری له و سروته مه زنه دا بکه ن.

له م ده رفه ته دا هیندمان پێ ده کریت وه ک هه موو ئه و بینه رانه ی تر پیروزی ئه م هه نگاوه به رز بنرخینین و به و گه و ره ییه لیتی پروانین که ره نگه هه وینی زۆر کاری زیندووتری داها توو بنیت که له راژه ی هونه ری کوردی و به رژه وه ندیه کانی گه له که مان ده بیته .

ئه حمه د موختار جاف له هه ولییه وه گه رایه وه سلیمانی

هه فته نامه ی گولان

* ده گوتری هونه ر زمانی میله له ته، ئاوینه ی ژبانه، هونه ر هه ندی جار له گه و ره ترین سوپا به هیزتره و هه موو سنووره حاسپکان ده به زینتی.

هونه رمه ندی مه زن ئه حمه د سالار که سه راپای ته مه نی خۆی له گه ل شانو دا به سه بردووه و له م بواره شدا توانایه کی بچ هاوتای هه یه و نه ک هه ر له سه ر ئاستی کوردستان، به لکو له سه ر ئاستی هه موو عێراقیش. مامۆستا ئه حمه د سالار ده نگ و په نگێکی ناسرا و مه زنه .

له م رۆژانه شدا تیپی شانۆیی سالار شانۆی «کوته له که ی ئه حمه د موختار به گی جاف» یان له شاری سلیمانی که زیدی مامۆستا ئه حمه د سالاره و ماوه ی حه فته سه ل لیتی دووره جارێکی دیکه هونه ر هه ستایه وه سه ریچ و شانۆ کلاوه که ی داگرت و بۆ گه و ره یی سالار نوشتانه وه .

به پیتی ئه م هه والانه ی که پیمان گه یشتوون سالار و تیپه که ی له لایه ن جه ماوه ری شاری سلیمانییه وه پیشوازییه کی ئه و تو کراوه که ناکری به نووسین باسی بکری، هاوکات هه زاران که سه له به ر ده رگای هۆلی نمایشه که به بچ ئومیدی گه راونه ته وه و شوێنیان نه بووه ته وه شانۆیییه که ببینن. مامۆستا (ئه حمه د سالار) یش له نزیکه وه هه ست و سۆزی خۆی به رامبه ر پیشوازییه که ده ربیری و ده لێ:

پاش دابرا نیک له نیوان هونه رمه ندان ئه وه بوو وه ک هه نگاوێکی گونجاو له کاتی خۆیدا که ئاشتبوونه وه و یه ک ریزی و یه ک دلی و یه ک گیانی له ئارادایه، بلێین و نه لێین وه کو خواستی گه له که مان که هونه ر ده ربیره تی ئه و هه نگاوه مان نا (ئه حمه د موختار جارێکی دیکه له هه ولییه وه گه رایه وه بۆ سلیمانی)، چوونه وه ی بۆ سلیمانی خۆی له خۆیدا چه ند واتایه ک ده گه یه نی، یه که میان ده ست پیکردن چه ند هه نگاوێکه که به دوایدا دیت له و کاته شدا که ئاگادارین، یاداشتنامه ش له لایه ن (ی.ه.ک) ئاواسته ی سه ندیکای هونه رمه ندانی کوردستان کراوه، و چه ند به ره می شپوه کاری له شاری سلیمانییه وه پرووی کردۆته هه ولییه ر، به لām ئه مجاره وه ک به ده نگه وه ها تن و به ته نگه وه ها تنییک تیپی شانۆی

سالار که تپیپکه زۆره یان خەلکی شاری سلیمانین لەو کەسانەن کە پەسپۆرن لە بواری شانۆدا و خاوەن ئەو رێبازە تایبەتی و شێوازەن کە ئاھەنگسازێ کوردەوارییە، گەڕانەووە بۆ سلیمانی، لەوێدا پشتگیری بوو لە پرۆسەی ناستی وەکو لایەنی سیاسییەکی ئەتوانم بشلیم ھەرگیز سیاسەت و ھونەر لەیەکتەر دابێ نەبوون ئەگەر دابێ بن واتە کیشە و ململانێکان لە ژیان دابێ دەبن، ئایا شتی وا دەگۆجێ؟ بۆیە دەلیم ھەرگیز لە یەک دابێ نابن، واتە ھەستکردنە ھۆشیارییە بەسەر دەم و بەکاتەکە، بەتایبەتیش من بەش بەحالی خۆم وەک ھەموو مەزۆتیک کە شارەکی و ھەوارەکی زۆر ئازیزە و زۆر گرانبە و زۆر نازدارە، ھەزم ئەکرد گەڕانەووەم بۆ شارەکەم کە وەک ھونەرمەندیکی لێی ھاتوومەتە دەری وەکو ھونەرمەندیکی شەڕم و چەپکە گۆلێکیشم پێ بیت بۆ جەماوەرەکی کە ئاشنای یەکتەری و چەندین سالە و لە سەدان بەرھەمدا لە رۆژانیکیکەو کە ئەو رۆژانەش ھونەرمەندانی کورد ھەموویان یەک ریز بوون، واتە بەراوردکارییەکی ھەبە لەنیوانی دوو کاتدا سەردەمیکی کە ھەرەشە و مەترسییەکی لەسەر بوونی نەتەو ھەبوو ھەموو ھونەرمەندان یەک ریز بوون بۆ بەرھەنگاریبوونەوێ ئەو رۆژە، ئیستاش ھەرچەند بێیانەوێ ھەرەشەبەک بەکەن لەم ئەزموون و دەسکەوتەکی کە ھێنانەدی خەون و ئاواتیکی دێرینە، دەبێ لێرەشدا گیانی یەک ریزییەکی لە جارێ بەھێزتر بیت چونکە ئەمە دەستایەییە و دەسکەوتە و زۆر شتی گەورە، لەبەرئەو ئێمە چەند یەک بێن ئەوەندە بەھێز دەبین و ئەوەندەش دۆزمنانمان پەنگە پێی سەختەت بن و بەتایبەتی لەو کاتەکی کە ئێمە پێوستیمان بەیەک دەنگی و یەک پریاری ھەبە، بۆیە شانۆیەکی ھەبەش ھەلێتێردراوە کە لەم رۆژگارەدا پێشکەشی بەکەن (کۆتەلەکی ئەحمەد موختار جاف) کە ئاوردانەوێ لە دوو شت یەکەم کۆتەل لەبەر شێوازەکییە کە کۆتەل دابونەریتیکی دێرینە کوردەوارییە کۆتەل بەواتای پەیکەر بەواتا کەلپەلی جەنگی بەواتای بەسەرکردنەوێ کەسیکی سەردار و سەرخیل و ئازیز کە کۆژایی یاخود کۆچی ناوادی کردبێ بۆ رێزلیتانی و بۆ پەرۆشی خەلکە ھەموو شین و چەمەرە و کۆتەلی بۆ ئەکەن و لەم کۆتەلەدا بەتایبەتی کۆتەلی جاف و لەناو زۆر عەشیرەتی تردا ھەبە بەتایبەتی کۆتەلی جاف بەناوبانگە، لەویدا وێر و بابەت و سروودی تایبەتی ھەبە واتە تقوسیکی تایبەتی ئەکری بەجوولانەو و بەھەلسوکهوتەو کە جاریکی دیکە ژياندنەوێ ئەو کەسە ھەبە لەو کاتەدا بلیتین، ئەسپەکی و تەفەنگ و پەخت و فیشەکی و شەدە سەری و کەلپەلەکانی بەسەر ئەسپەکی دەنێن و لە شوێنی چەمەرگەریا ئەبھێتین و ئەبھەن و بەسەریدا ھەلەلەلێن و شیعری تایبەتی و

ئاوازی تایبەتی دەگوتیت و ھەندێ ئامێر لە ھەندێ ناوچەدا وەکو جۆرەکانی دەف و تەپل و زۆرنا بەکار دەھێنیت و زۆرنا چۆن بۆ شایێ بەکار دەھێنیت لە شین و چەمەرەشدا بەکار دەھێنیت، بۆیە کۆتەل ھەندێ توخمی تایبە لە بارە کە بەکاری بەیتیم بۆ شانۆ ئەو شانۆیە کە من دەمەوێ، شانۆیەکی کە لەپووری کوردەواری، خاوەن توخم و سیمای تایبەتی بۆیە کۆتەلێش وەک کار و کردەکی میلیی نیمچە درامی کە دەلیم نیمچە درامی واتە ھێندێ توخم و بەھای ھەرەگرنگی درامای تیا دا، بەلام بارودۆخی بۆ نەرەخساو کە بێتە دراما، ھەزیش دەکەم بلیت یەکیکە لەو دابونەریتانە کە زۆر کۆنە و ئەگەر پێتەو بۆ ھەزاران سالێک بەر لە ئیسلاامیش، لەگەڵ برا شیعەکاندا جۆریکی ھەبە لە عاشورا ئەوێ ئێمە جۆریکی دییە، شێوەی ئاواز و جوولانەوکان دەری دەخات لە پرووی زانستەکانی دێرینانەو یان سوسیۆلۆژییەو یا ئەتنۆگرافیەو دەگەر پێتەو بۆ سەردەمیکی زۆر دێرین کە خەیاڵیکی داستانێ یان ھێمایەکی یان جۆرە ئاوازیکی سەرتایێ خۆی تیا دەبینن، ئەمە لایەنی ئەوێ کە بۆ کۆتەل بەکار دەھێنیت گرنگترین لەو بەھایانە کە لە کۆتەلدا ھەبە بریتین لە لایەنی لاساییکردنەو یاخود گێرانەو. واتە گێرانەوێ شتیکی کە پرووی داو، ئەو محاکاتایە کە (ئەرستۆ) بنیادی تیۆرە گرنگەکی لەسەر ھونەر و دراما دانائە کە پێی دەلێن تیۆری لاساییکردنەو، ئەمە جەھەدە لە کۆتەلدا.

ئەحمەد موختار جافیش لەبەرئەوێ خۆی لەخۆیدا وەکو ئەوێ کە ھەبە بەرھەمەکانیان کە دەبینن وەک سروود، شیعەرەکانی، وەک بیروبوچوونی سەردەمەکی وەکو ژیاڵی خۆی وەکو مەسەلە و وێژدانێ کە نووسیویەتی لە ھەموویاندا ھەست دەکە کە بۆ یانێ خۆی بیرێکی ئازاد و لە سالێ ۱۹۳۵دا لە تەمەنیکی ھەرە تافی ھەلچوون و گەنجیدا شەھید بوو لەگوتی پروباری سیروان و لە دامینی کەژینەوێردا، ئەمە خۆی لای من بۆتە ھێمایەکی چونکە من کەسایەتی تایبەتیم نییە لە شانۆکەم دا بەلام بۆتە ھێمای کیشەبەک و کیشەبەک لەم پروووە بەردەوامە بۆ ئەمرو، شانۆکەش دەبەوێ وەلامی ئەو پرسیارە بداتەو بۆچی ئەحمەد موختار جاف کۆتەلەکی بۆ ئەکریت؟ لەبەرئەوێ کە کیشەبەک گەشتتۆتە ترۆپی بەرھەم و ئەبێ وریابین جاریکی دیکە خۆینی بەخۆرا رۆژی کیشە کورد و کەسی کورد نەبیندێ، ئەمە کەرسەتەبە لەم رۆژەدا کردوومانەتە دیاری دەسکە گۆلمان بۆ شارەکی ھەلەمەت و قوربانی، شاری ھونەر و جوانی سلیمانی.

مامۆستای ھونەرمەند (ئەحمەد سالار) دەربارە پێشوازیکردنی خەلکی سلیمانی لە شانۆگەرەبەکیان دەلێت:

- بهر له پیشوازی، که شه دهروونییه تاییه تییه که ی له لای ئیمه به تاییه تی ئهوا بۆ نزیکه ی ۱۰ سال دهچیت دوورم له شاره کهم، به لام به گیان له شاره کهم دام و به گیانی شی دهسته ونه زهرم به رامبه ر سهیرانه که ی که بن هه ر دار ئه رخه وانیک ی سه دان بالا به رزی داهیتان و رۆشنیری کورد و کوردایه تی تیایدا راکشاوه که پیرۆزگه یه که سه لام له گیانی هه موواندا که سانی گه وهری تیادا راکشاوه. ئه وه شیرینه، که گه رانه وه، ده توانم بلیم، که من خۆم لام گرفت ببت پیم ناخۆش ببت به لام ئه وه سه فه رهم زۆر پت خۆش بو، هه ستم ده کرد له ناخمدای شتی که ده بزوت و شتیکی نوئ سه ره له دات جاریکی دیکه ده سته و ملانی، به لام له چ کاتی که جاریکی دیکه به ره مه می که ده بر دیت ه وه، ئه توانم بلیم ئه وه په رۆشییه ی که پیره می رد ساله هایه که له ئه سته می ول گه رایه وه، له گه ل جیاوازی زۆر له سه رده م و له کات و شوینه کاندای چونکه هه ولیر کوردستانه و پایته ختییه تی، به لام هه مان هه ست، هه رچۆن به و شپوه ی که نالی مه لا خدری شاره زووری میکائیلی قوریانی باده که ی ده بیت و هه روا و هه وارگه که ی ده باته وه و بۆ شاره زوور هه مان هه ست و جۆش بو له ریگا نه مان دیوونیک هه ستم ده کرد ئاوازیکی جوانی ده هۆل و زۆرنا له گیاندا لبتی ددها چونکه چاوه روانی به یه که گه یشتنیک بووم و به یه که گه یشتنه وه یه که ده سته ملانی بۆ له پیشوازییه کی زۆر گه رم له پتیش هه مو یانه وه، هونه رمه ندانی کوردستان به تاییه ت برایانم له ی.ه.ک ده سته ی بالایان له پتیشه نگ ی پیشوازیکاراندا بوون و له وئ جه ماوه ریکی زۆر له سه ر رکبفه کانی سیاسی و حکومیشی هه ر له چوارچیه ی دۆستاییه تی هونه رمه ندان، له پیشوازییدا بوون و رتیزیکی تاییه تیان لئ ناین، ده توانم بلیم ئه و ساتانه ی که بۆ یه که مین جار له سه ر شانۆ چراکه داگیرسا و رووناک بوینه وه به رامبه ر ئه و خه لکه زۆره ی که هۆله که ی سیخناخ کردبوو چ به پتیه چ به دانیشتنه وه چ پاره وه کانیش پر بیوون جمه ی ده هات به لام هه مو ی سۆزیک بوو هه ستیک بوو له کاتی نمایشه که دا ده رزیشیان فری دا بوو گویت له دهنگی ده بوو، به رتیزیکه وه هه مو ی له چوارچیه ی تقوسیکی تاییه تییدا له هۆلی رۆشنیری کوژیوینه وه له ده ری شانۆکه ش و ئه و دیو ده رگا و ئه و دیو سه ساره که شی نه ک سه دان له رۆژی دووه م بگه هه زاران که سیک له خۆپیشاندانیکی گه وره بۆ که رنه قالیکی خۆشه ویستی ده سته له ملانی خه لکه که هاتوینه پیشوازی و به گه رم و په رۆشه وه تامه زۆری بینین بوو بۆ ئه و ده به ره مه ی که پیشکه شمان کرد، پاشان ئه وه ی که له یاد ناچیت له گه ل ده ستپیکردن و چرا هه لکردندا که بۆ پیشوازی چووم که سه ره تای شانویه که بوو به ئاههنگی تاییه تی له چه پله رتزان و له گولباران و هه لسان و سه ریپی له

رتیزگرتن بۆ ماوه یه که ئه توانم بلیم (۱۰) ده قیقه زیاتر ده بوو، پاشان له کۆتایی نمایشه که جۆره شتیکی دیکه رووی دا سه ر شانۆکه به هه موو بیرووچوونیکه وه به تاییه ت سه دان له وانه ی که رۆژانی هاوه لم بوون و قوتایی هونه ر بوون و مه شق دادوه ریان بووم له سه ر شانۆیان له پۆله کانی خویندن و هه موو هه موو ئه گریان و ده سته و ملانی ئه گریان و خۆزگه و ئۆخه ی تیکه ل ئه بوو، خۆزگه ی و ئۆخه ی ده سته ملی بوون له م رۆژه دا. ئه مه وابزانم خۆی له خۆیدا بۆ دهنگیک ی گه وره، بوو به هاواریک بۆیه هینده سوورم له سه ری و دوویات و سپاتی ده که مه وه له به ر ئه وه یه و له دڵ و که له مدا چه سپا، که و هه سته له هۆشمدای ده رنه کات، چونکه دڵ دلی ئه دواند و له ناخه وه شتیکی، کۆمه لیک ئاوازی ئه چریکاند، ئه وانه ئه و ساتانه بوون، هه ست ده کرد سه رته خته ی شانۆ پاش نمایشه که ی له هه ردوو رۆژدا بیووه چه مه رگه یه ک و گولی ره نگا وره نگ له به رۆکه گیرا. بینه ران و هونه رمه ندان هه ردووکیان له گولدانی یه ک ره نگ و یه ک خۆشه ویستی یه ک بۆندا بوون یه ک ئاوازی بولبولیک بوو ده یخویند ئه وه شه که ئاواتی هه مو ومانه که کوردستانیکی ئازاد کوردستانیکی هه یج جۆره به ره ست، رتیزیک له به رده م هه نگاوی هه یج که سیکدا نه بیت. به تاییه ت هونه رمه ندان، چونکه هونه رمه ندان زیان به خشی گه وره بوون و زبانی گه وره بیان له داپروون پتیشی تواناکان دابه ش بوون له باتی ئه وه ی هیزی به و په یدا بکه ن بوونه ئه وه ی خۆیان بخۆنه وه، ئه مه گرفتی داپروون و شه ری ناخۆیه، به پتچه وانه ی ئه وه وه که میلله ته که به ره ره شه و هیرشی بیتگانه یه که ده که وئ له و کاته دا هونه ر و شاکاری بالا سه ره له ددها و به رنه گاربوونه وه ی گه وره رۆژ رۆژی هونه ری ده بیت به لام له کاتی که ناوخۆ بیت وه که ئه و کره مه یه که ده یداته دار و له ناخه وه ده یخواته وه و ئه ی کاته کۆته ل.

پاشان ده ره یته ری نمایشه که هونه رمه ند ئه ر سه لان ده رویش گوتی:

له م به ره مه دا هه ولمان دا زیندوویتی شانۆ به رجه سته بکه یین، توانای له راده به ده ری ئه م جه ماوه رییه له سه نگ بده ینه وه و سه باره ت به کاربگه ربی له پرسه سه ره کییه کانی ئه م ساته وه خته ی ژبانی گه له که مان. له لایه کی دیکه شه وه به ره و به دۆزینه وه ی ئاییندا له رابردودا بده یین و کار له ناو میژوو و که له پوردا بکه یین، نه ک به مه به سته مۆمیا کردن و پیرۆزکردنی میراته کان به لکو به گه رانه وه ی بۆ ره چه له ک و ژبان و به به راکردنه وه ی ساته میژووییه کانی وه ستانمان له به رده م دوو ریانه کاندای و گرتدانی کاکله ی په نده کانی ئه زموونه کانی دوتینی دوور و نزیک به ئه مپرومانه وه، دلسۆزیمان بۆ یادگاری خۆمان په یوه ست بوونمانه به ناسنامه وه ئه وه ش به و مه به سته نا که به ندی توخو به کانی ئه و

یادگار به بی، چونکه ئه وه یان له قالبمان دده و له باز نهی خو دووباره کردنه و ده به جیمان دیتیت. شانۆ که گه رانیکی ئارکیۆلۆژیانهی پشت رووداو و هه لۆیست و هه لچوونه کانه له توانای دایه واقع و ناواقع... رابردوو و ئیستا و داهاتوو... ئاماده و نااماده له گوتاره دا بخولقییت که له فهزای شانۆ که دا به زمانیکی زیندوو، به زمانی جهسته و توخمه پیکهینه رکانی که شه درامییه که له بهیه کداچوونیکی نیوان نمایشه که و گروهی ته ماشا کاراندا بهرجهسته بکات.

له م ئه زمونه نوپیه دا ویستوو مه به هاوشانی ئاراسته ی نه ته وه یییه که ی ماموستا سالار له دارپشتی سیما و خهسله تی خۆمالتی بو شانۆیه کی کورده واریبانه، به شتیاویتی هه ندی جیاواز و به هاوکاری و یه کخستنی توانای هاوه له کانم مامه له له گه له که له پووردا بکه م و زمانی جهسته و پیکهاته ی وینه یی ئه کادیی و کارکردن له ناو سرووتیکی پوالت درامی دیرینی کورده واری که (کوته له) بکه مه دارپشته ی ئه و گوتاره شانۆیییه ی که فهزای نمایشه که ئه یخولقییت.

سه باره ت به نمایش کردنی ئه م به ره مه ش له سلیمانی ناکریت به بی رۆلی جه ماوه ره عاشقه که ی شانۆ و هاویه شی کردنی یه کیتی هونه رمه ندانی کوردستان له و سه رکه و تنه دا باس بکریت و هه رگیز رۆلی پوزه تیفانه ی راگه باندنیش له یاد ناکه یین.

مرثية (احمد مختار الجاف) وحفريات القراءة

حميد ريبوار

الفنان احمد سالار :

يعد الأستاذ (احمد سالار) ذات قابليات ثقافية عدّة، فيده الطولي جليّة في كلّ منها، إذا تركت كتاباته سواء أكانت بحثاً أم نصّاً مسرحياً أثرها الفعّال على تمتين المفاهيم الجديدة للمسرح الكردي. أمّا من حيث كونه شاعراً فعلى الرغم من قلة نشر نتاجاته الشعرية، إلا أنّه لا يقلّ بعداً وجمالاً عن الآخرين. فلا يختلف إثنان على أنّ الفنان الكبير الأستاذ (احمد سالار) أضفى الكثير الكثير على المسرح الكردي إخراجاً وتمثيلاً، فاحتلّ بذلك الصف الأمامي بين زملائه الرواد. وروائعه الإخراجية تشهد على ذلك (نالي والحلم الارجواني، عندما يحلق الصقر عالياً والمجزيري يلقي دروس عشقه،... و... الخ) نتاجات أضافها الى أعماله الإبداعية، أستخدم فيها أدواته المسرحية بحركة فنية متقدمة، حيث أتى الى هذا الوسط بحالة جديدة للممثل وجمهور المشاهدين معاً، لم يسبقه أحد من قبل، فجاء بالضرب الإحتفالي على خطه العريض إلى فضاءات المسرح الكردي. إنّنا نرى الأستاذ أحمد سالار مفتوناً بالتراث بعشق لامثيل له. لاسيّما الأدب والتأريخ القوميّين لأمتنا ويوفقهما مع أحداث العصر وفق قيم التجديد والحداثة. إنّ صفة الأنانية معدومة لديه، فيتجاوز الذات ويدخل في إستدراكات شعورية وفكرية عجيبة التي هي إحدى ركائز إستخدامات المجتمع المدني، أمّا من حيث كونه ممثلاً فهو يعرف كيف يتحرك؟ فهو ينمو خطوة خطوة، الى أن يصل الى حد الإبداع. ليس هناك أحد من شاهد عروضه الممتعة في (المعطف والبخيل والمفتش وخمسة أشخاص في الفندق والفاوس) وغيرها أن ينسى أدواره المشوقة، فحينما يتقمص الشخصيات ينسى نفسه، ومن الجدير بالذكر أنّه عندما يروم تأسيس عمله السينوغرافي يستخدم أدوات في غاية السذاجة والبساطة، لكنّ مدلولاتها عميقة هادفة. أنه يعرض مفاهيمه بكل صراحة ووضوح. يودّ أن يدخل الى صلب مواضيعه بتلك البساطة أيضاً. لذا ترى خطواته هادئة. وذكية في عين الوقت ومع أن أدواته كما قلنا ساذجة وبسيطة، بيد أنها جادة حريصة، يوصل بها الصراعات الى مواضيعها اللاتقة والمنسجمة بكلّ وعي وإدراك... إنّ هذا المنطلق يعدّ عاملاً أساسياً من عوامل الفن الحقيقي الاصل المتدفق من

به شيء سيّهم

باس له شانۆی سالار موه به زمانی عه ره بی

ثنائياً المجتمع فإن مرّ الأستاذ (أحمد سالار) بمراحل المسرح التقليدي، لكنه وجد نفسه تحت ظلال أخذ العبر والإفادة منها في عمل درامي جديد وهو المسرح الاحتفالي. إذ يعثر على تركيبه الفلسفي من تكوينه الثقافي (الفكري - الفني) في هذا الموقع من هذا المنهج ثم يقدم عمله الإبداعي بعد توظيف تلك المفاهيم - كهديّة جميلة - إلى المشاهد الكريم. مصادره الرئيسية هي التراث واللغة وأحداث العصر، هذه المرجعيّات تتطور لديه شيئاً مع البروفات والتدريبات والتجارب اليومية. لذا يجب أن تكون صياغاته موائمة مع عطاءات العصر ويأخذ الإبعاد النفسية والتاريخية والفكرية بنظر الاعتبار. فإذا كانت مساحات السرد في (شيرين وفرهاد ويوسف وزليخا والربيع دائماً ومي آلان) لم يتجاوز الجوامع والمقاهي، غير أنه جسّدها في فضاء فني شاسع معاصر متخبطاً خشبة المسرح أيضاً، فأعطى الفرجة إبعاداً درامية أخرى. هذا كمبادرة منه من أجل إيجاد هوية للمسرح الكردي. وهكذا نرى أن الأستاذ أحمد بين جوهر الأحداث حاضر، متذكر الكوارث التاريخية والاختفاقات القومية... الخراب والتدمير... الاعتقالات... التشرّد والترحيل... تغيير الواقع القومي، الأنفال والجينوسايد، حتى يصل إلى المشاكل الاجتماعية.

كل هذه المفاهيم حاضرة في ذهنه، تعيش في أعماقه، يتأملها بأمعان كيف يمكنه التعبير عنها، فهو لا يقف في الحد الذي يقول فيه للمشاهد: افهم... هذا هو واقع الأحداث... لا ليس هذا... هلم معنا للمساهمة في المعاناة. تعال معنا للمشاركة في أخذ العبر والدروس ثم خذ قرارك الأخير... هات الموقف الجازم وأرفض هذا الواقع ولا ترض به. هذه هي تفاعلات الأستاذ أحمد سالار مع الحالات الإنسانية والبيئية وما حوله، فهي وظيفة مهمة لديه حتى يتمكن صهرها في بوتقة فنية (النظرية منها والتطبيقية). هذا هو السعي المثابر لكل فنان وفي، عندما يريد بأدواته ومفاهيمه وإبداعاته أن يعثر على هويته وهوية أمته من جهة وهوية فنه من جهة أخرى.

بين قبيلات عشاقه :

لأريد التطرق إلى رسالة المسرح التعليمية والأخلاقية أو الإشارة إلى وظيفته وأهدافه التي تريد أن تحقق بنفس علمي متعة فنية وعقلية، بقدر ما تكون النية الحقيقية هنا في هذا العرض في يومي (٩-١٠/٧/٢٠٠١) ووضع أمام مشاهدي المسرح في السليمانية وجمهوره التواق إلى الإبداع الفني، هو التركيز على مخاطبة وإناطق المتلقي

في آن واحد، في الحقيقة أن الأستاذ أحمد في هذا العرض استطاع أن يبلغ مقصده بنجاح ويسجل هدفه المرام. لذا أقول أن نسبة حضور المتلقي ومستويات وعيهم هي المحك الأساس والقياس الانجح لنجاح أي عرض مسرحي. إننا نحن الكرد تمكنا خلال الثمانينيات من القرن السابق أن نجد أفضل قاعدة للفن المسرحي وخاصة في السليمانية. لكن هذه القاعدة أخذت بالتذبذب والضمور، فبدلاً من أن نحافظ على هذه المساحة العريضة لجمهور المسرح. كان العكس هو الصحيح، حيث فقدنا ذلك الحضور النادر لمعشر مشاهدي المسرح. صحيح هناك نوعان من المشاهدين الذين يختلفون إلى قاعات عروض المسرح، النوع الأول أناس عاديون أو سذج، لم يكن ترددهم إلا من أجل التمتع أو الإبتهاج، ولم يكن حضورهم قائماً إلا في العروض التجارية عادة، تلك العروض التي لم يكن وراءها مرام فني ومعنوي سوى التهريج والهزل غير الهادف والريح المادي، أما النوع الثاني فهم يتألفون من المشاهدين الواعين... النقاد. وهذا الضرب من الجمهور وهو جمهور النخبة. يريد أن يتعلم ويأخذ ما هو مفيد. يفهم مشاكل المجتمع أو بالأحرى يروم الحالات الإنسانية المؤثرة. وفي الوقت عينه ينتقد ويحلل إبعاد المدلولات وفضاءات المسرح. وهذا ما يتضح عادة في المسارح الجادة. لكن يمكن أن نصنّف (مرثية أحمد مختار جاف) في النوع الثاني، هناك مثل عامي يقول (من يجيب نقش عوافي).

ومع أن العمل المسرحي لم يكن نتاج عقل واحد، لكن أسباب نجاح هذه المسرحية كثيرة أهمها الذي كان مجلباً للنظر هو إلتقاء شخصيتي المخرج والممثل الأول. فالمخرج هو الفنان الواعد (أرسلان درويش) الذي كان بالأمس طالباً للبطل الرئيسي الأستاذ (أحمد سالار). شيء مفرح جداً أن تنشأ مثل هذه الروحية بين الأستاذ وطالبه. حيث ترى الأستاذ يسترق السمع بروح رياضية إلى الإرشادات والتوجيهات الفنية لطالبه المخرج. لقد كوّننا حقاً ثنائية فنية جميلة، إنتابتها روح تضامنية متأسلة، أوصلت العرض إلى تلك النتيجة، بل فتح الجمهور لهما أحضان الحب والمسرة. فكان المشهد الأخير بعد إنتهاء العرض هو قبلة الطالب ليد أستاذ في منظر رائع بديع يعكس صفتي الحب والوفاء. فثنائية (المخرج - الممثل البطل) مع الإفادة من تجارب وقدرات الممثلين الآخرين جعلت هذا النص المحلي أن يبلغ حالة (التطهير) وهي من الوظائف النفسية التي يجب أن يصل إليها كلّ نص وعرض مسرحيين. ويسمى أرسطو في هذه الحالة بـ(كاثيريكس) أي: تطهير نفس الإنسان من الآثام أو الذنوب وظاهرة الفعل الشهواني.

وذلك بتحريك عاطفتين أساسيتين وهما (عاطفة الرحمة وعاطفة الخوف). لذا فإنَّ حصول مثل هذه الحالة في حادثة تاريخية كإستشهاد شاعر مأسوف لشبابه (أحمد مختار جاف) في ربيعان شبابه في ظروف غامضة بحاجة الى جهد حثيث وعمل ذكي جاد، يريد أحمد سالار أن يقول لنا: صحيح أنَّ أحمد مختار ورغم مرور أكثر من ستين عاماً على مقتله لم يكن حاضراً بجسده بيننا، لكنه مازال حياً بروحه، ولم يمت أبداً، إنَّه حي يتجدد يوماً بعد يوم، وحسب تناسخ الأرواح قد يحتمل أن تكون روحه الزكية قد دخلت في جسد شخص آخر (ماننسخ من أية ننسها نات بخير منها أو مثلها). لم لاتكون هذه الروح هي روح (أحمد سالار) نفسه؟ يحمل نفس الاسم، وهو شاعر مثله أيضاً. ووفق إيمانه الراسخ بعالم الأرواح ويوم الإنبيات فإنه عاشق مفتون بالطرائق الصوفية. لذلك نرى أنه لم يكتف بتجسيد شخصية أحمد مختار جاف فحسب، بل إستنبط حوادث من الموروث القومي والإسلامي ووظفها مع الحادثة الرئيسية المعاصرة. (عباس الجزيري، محاكمة حسين منصور الحلاج وشنقه) بالإضافة الى العشق السرمدي لـ(نالي) الى (حبيبة) وأرض شهرزور المقدسة.

إن بقاء روح أحمد مختار جاف يعني بقاء صوت الأمة وتجديد روحها... فهو تجديد للحركة التحررية الكردية. فإن أدَّى قادة الأُمس بكل بسالة وإقدام دورهم ثم ذهبوا الى دار البقاء. فقد جاء الى الساحة قادة شبان متحمسون، تسري في عروقهم، حرارة الدم الدافق، فيبشون روح الحماس والنمو في حركتنا القومية. إن الحوادث التاريخية هذه تكمن في وجدان كل كردي ذي مشاعر ولاريب، فلايمكنه أن ينقطع عنها أبداً، ولاسيما في هذه المرحلة الحساسة التي نودُّ أن نحافظ فيها على هويتنا، ونصل فيها الى كيائنا القومي العادل. لذلك أنَّ الفنان الحقيقي ذا الموقف الثابت يجب أن يستلهم أفكاره وثيمة من التراث ويأخذ منها العبر والتجارب ويوائمها بكل ذكاء وفطنة ثم يوظفها مع الأحداث المعاصرة للأمة بتوازن وتؤدة وتوازن. وما لاشك فيه أنَّه ينبغي أن يركز على القيم الجمالية والنفسية والفكرية أيضاً، وكما قلت فيما سبق أنَّ مقالي هذا بادئ ذي بدء يتناول مخاطبة وإناطق المتلقي أمَّا ما يتعلق بالمسائل الجمالية والفنية سنأتي إليها لاحقاً. فكلُّ فنٍّ إذا ما أراد أن يحرك مشاعر المشاهد ويجذبه إليه وخاصة لدى أهم الفنون عراقية وهو الفن المسرحي، عليه أن يعتمد على بعض الأدوات من أجل أن يتمكن على التعبير عن الإبعاد المرامية ويجعل المتلقين في ذروة الإحساس، لأنَّ ما يأخذه المتلقين يقف على نسبة الإحساس بالمشاعر والعواطف والمفاهيم... يقف على درج مُلكة

المشاهد الثقافية، أو بمعنى آخر كم هي مديات خبرته في مجالات تلك الحالات الإنسانية، كما يتمكن أن يعيد التوازن، إذا ما كان في الميزان إختلال لاسيما إذا كان الإختلال قائماً بين داخل الإنسان وخارجه ومن ثمَّ ينبغي أن يطبق ذاته وما حوله معاً، يبدو أنَّ إيجاد مثل هذه الحالة لم يكن تناوله ميسوراً، هذا بالإضافة الى النشاطات الفنية التي هي بأمس الحاجة الى الحملات الإعلامية من المطبوعات والمؤسسات السمعية والمرئية، لإذاعة الخبر والحصول على ذلك الصيت الذي يعطي نوعية العرض حقها. إنَّ هذا النجاح لم يتحقق بلاشك مالم يكن وراءه دعم مادي ومعنوي، لاسيما من قبل السلطة والّا يكون إنجاز العمل صعباً عسيراً، أو يحرك هذه المهام عن طريق الخاصة بالمسرح كإفتتاح المعاهد والأكاديميات الفنية، وكذلك لايدُّ أن يكون للنقد دور موضوعي بناءً وتسخير كافة المناهج لتهديب وتنمية النصوص والعروض الفنية. لذا فإنَّ ترقية الفن المسرحي من جهة وتغذية وعي الجمهور وتحبيب هذا الفن لديه من جهة أخرى يجب أن تصل الى الحد الذي يمكنه تمييز العرض التجاري الذي يهدف الى الربح المادي عن طريق إشاعة المتعة الرخيصة عن الفن الجاد. أي يجب أن يكون دور المتلقي في هذه الحالة ازاء مشاهدة العرض إنتقادياً إصلاحياً. إنَّ فرقة سالار للمسرح منذ تأسيسها في بداية الثمانينات من القرن الماضي إستطاعت أن تحمل رسالتها القومية وتستميل لنفسها جمهوراً شاسعاً خاصاً بها، وخاصة إن النصوص المختارة هي نصوص محلية، أغلبها من تأليف الأستاذ أحمد سالار نفسه، وهكذا يمكننا الزعم بأن فرقة سالار أصبحت مدرسة أو مختبر تحتذى بها. حيث تمكنت أن تهئ تلك الأرضية التي يمكن أن تتجاوز حدود المؤلف وتحقق تلك الأحلام التي طالما كانت ترنو إليها، وتختار لنفسها المنهج الإحتفالي لإبلاغ رسالتها القومية. إن هذه الفرقة لن تعود الى الماضي القريب والبعيد فحسب تبلوره بأسلوب متحمس وتقول: لايدُّ أن يكون مع الحاضر المعاصر والمستقبل الآتي هكذا، ويتنفس في فضاء مختلف جديد مستقل. إنَّها تتحرك بعيداً عن ستائر وديكورات الهندسة الإيطالية التي تضيف في علبتها فضاءات التعبير الدلالي والقيم الفنية، بل تقتل جماليات الفن الإبداعي.

رؤى النص :

لو أمعنا النظر في مضمون المسرحية لوجدنا هذا النص الفني محبوباً من مجموعة أحداث قومية ودينية متداخلة، إعتماًداً على عدة مصادر تاريخية وأدبية أثمرت منها

رائعة نادرة، جديرة بأن تعرض مفاهيمها للتفسير والتقويم وأن تحلل إبعادها وفق مناهج النقد المعاصر. لأنّ هذا النتاج الإضافي الى مواضع قوة الإبداع فيه من حيث الجماليات الفنية و(السايكو - سوسولوجية) يحمل في طياته تأثيراً سحرياً حول شد المتلقي إليه. حقاً أنّ الأستاذ (أحمد سالار) بإستقراء دقيق بين القيم التاريخية ومن ثمّ أتى بالمشكلة الرئيسية ووضعها أمام انظارنا وبالتالي أخذ بها نحو الإنفراج بنفس عميق. إنّه لم يكتف ببلورة تلايب النص وحضورها فحسب بل ترك المواقع تنحدر عفوية ليتحول الى كاتب (مؤلف) ذكي واع إزاء صياغة الأحداث وربط بعضها ببعض وذلك بالإضطلاع القيام بعملية تناسٍ محكم وتأسيس خطوطها العاملة على عدة محاور.

أولهما: محور الواقع الفكري، سواء أتمّ بناء هذا الواقع على قاعدة قومية أو على نهج ديني. ومن الواضح أن إنعكاس الفكر القومي تمّ إعداده بين قصائد ومواقف (أحمد مختار) بأنجع الصيغ. أمّا إنعكاس المبدأ الديني فلا بدّ من العودة الى تعامل الناس مع التقاليد والقيم الأخلاقية، كما تعرف إلى أي حد تسمو الفرجة بالإنسان وتقدر حالاته العصبية وكذلك الرجوع الى ما تقام في المراسيم الجنائزية وتشجيع الشهداء وفي فقدان الأحبة والأعزاء. أنظر الى شتى شخصيات مثل حسين منصور الحلاج والأثر الذي تركه بين معشر العلماء خاصة، والطبقة المتعلمة والناس عامة.

وثانيهما: هو (محور العشق والحب والأحلام) ويتجلى هذا المحور من خلال فرض المسائل الإجتماعية، وذلك لرفع الوشاح من على الحالات النفسية والأسباب الكاملة داخل المسرحية، وخاصة مسألة الإفتتان والتجنّن عند عباس الجزيري ومسألة المتابعة وغو الحميّة والحنين والإشتياق لدى الملا (خضر نالي)، وكذلك الرؤيا بميلاد رضيع الأمل المبتسم المنتشي، وذلك بتحقيق مستقبل مشرق وهو (مستقبل الأمة الكردية المنتظر).

ثالثهما: وهو (المحور السياسي): في الحقيقة أنّ هذا المحور ومن رؤية أخرى مرتبط بالمحور الثاني. فالأحداث عامة لها وبلاشك خصائصها ومزاياها من حيث سلطة إشكاليات السياسة في تحقيق البنية التركيبية للناس في المنطقة. إنّ تعيين هذه المحاور وربط بعضها ببعض في قالب فني معاصر له مداليله المهمة جداً أمام تحولات فن المسرح في إيصال رسالته المقدسة. كما وأنّ هيمنة أجواء الحزن والهموم على فضاءات العرض أثناء وقوع الحوادث كانت إحدى السمات التي رافقت تلك الحوادث. نحن

الكرد لم نرغب في وقوع مثل الحوادث السلبية ولكن ماذا نفعل؟ هذا هو واقع الحال المفروض علينا يجب علينا حمل أعبائه الثقيلة. إلاّ أن الأحداث - إن كان صمود وصبر - تمّ بسرعة وتغيير. وتبعث فينا الأمل وتبشرنا بمستقبل مشرق، حيث تنبثق شمس الفلاح والإنصار حينئذ تمشح حسرات ونواسير الوجوه الضائعة والملاحظ دامعة... وتنبعث الحياة في الأجساد الخامدة المسببة. لذا نرى أنّ المسرح الجاد يحمل في طياته روح التفاؤل التي هي نهجه المنشود، والعكس هو الصحيح في مسرح العبث واللامعقول الذي يتسم بالتشاؤم والسوداوية. والإحباط المصيري هو رسالته الأساسية. لذلك عمد كاتب النص على تقفيل نهايته بتلك الروحية التي تحمل عدة مداليل ضرورية في تبيانها. لكي تأخذ السبل السياسية مستقبلاً الثقة بالنفس في رموزها وتنال الهوية الحقيقية لها، وإن كانت العثرات شاقّة جداً والحالات السلبية كثيرة، لكنّ حمل تلك الحالات تدفع بالصبر والتحمل وتحقق الأحلام. من هذه الرؤية يتبين لنا أنّ الكاتب سعى سعياً حثيثاً وراء فضح الأنظمة المتتابعة، وإهانة الأسس والمبادئ المهزوزة السائدة بين المجتمع، وكذلك يذلل القرارات غير المنصفة لـ(عصبة الأمم). لذا أنه لم يقف عند المصير الفرد للإنسان الكردي فحسب، بل حاول أن يتجاوز ذلك (مصير أمة) بأكملها مازالت له يحدد لها ذلك المصير. بمعنى آخر أنه يربط كلا المصيرين (الفرد والجماعي) بعضهما البعض لذا جاءت الأسئلة عامة شاملة موجهة نحو أشخاص متنفذون الذين تقع مصائر الناس بأيديهم، بيد أنهم صامتون ومتجاهلون التطرق إليها. فهذا الصمت بعينه كان السبب الأول لمجهولية آمال وأمانى تلك الامم التي هضمت حقوقها، وأجبرت رغماً عنها على الهزيمة والإنحمار.

إنّ خبرة وقدرات الأستاذ (أحمد سالار) تتجلى في إستخلاص مجموعة حوادث من التراث، حينما إضطلع بنسج عقدها في نقطة رئيسية وعدة نقاط رئيسية وعدة نقاط ثانوية أخرى ثم أعطاهما بعداً درامياً، وهو من أركان النص المسرحي أيضاً ثانوية أخرى ثم أعطاهما بعداً درامياً، وهو من أركان النص المسرحي أيضاً وخاصة إذا نويت أن تحرّر تلك الأحداث التاريخية من طابعها الحكائي أو السردى وتحولها الى فعل درامي ذي بعد جمالي. بإعتقادي أنّ الأستاذ (أحمد) لم يكن فنناً حدثياً مبدعاً فقط / إنّما هو ذو موهبة فذة. يمتلك قدرة وخبرة في مجال الكتابة أيضاً - كما أسلفنا يصيغ عباراته بسليقة ولغة رصينة. من الأجدر بنا أن ننظر اليه كثررة وطنية ثرة وشخصية سامية. ونتابع أعماله وعطاءاته للإفادة من إبداعاته وتجاربته الثمينة.

الإخراج... الديكور... التمثيل :

سبق وأن أوضحت أن المخرج (ارسلان درويش كان طالباً للأستاذ أحمد سالار) أمّا الآن فقد أصبح هو الآخر أستاذاً في مجال اختصاصه الفني. فبالإضافة الى أعماله الناجحة في مجال التمثيل فقد جرب إمكاناته في مجال الإخراج أيضاً. فجاء بعدد من الأعمال الإخراجية الجيدة، فاستحال الآن في هذا العرض مخرجاً لأستاذه المؤلف الممثل. أمّا الأستاذ (أحمد سالار) فزيادة على كونه مؤلفاً للنص، أنيط إليه الدور الرئيسي في المسرحية. شيء رائع ومقدّس أن يصبح الأستاذ ممثلاً ويتبع بتواضع منقطع النظير إرشادات طالبه المخرج. مشكلاً كلاهما بخبرتهما وتجاربهما وقدراتهما في هذا اللقاء ثنائية مهمة كما يزعم البنيويون - إزاء الإرهاصات وأهداف العرض. وهذه الثنائية في تشكيلتها تعني توشيح خبرات أو تجارب فنانيين، أعمالها شاخصة للعيان. لا بدّ أن يأتي بنتائج تتسم بالجديّة والحسوية. وهكذا ومنذ اللحظة الأولى كان المتلقي مترهصاً تجاوز النص ويخرج المساهمون من العرض غافلين، تنتابهم نشوة النجاح والفلاح. ومن الجدير بالإشارة أنّ هذا الضرب من أساليب التأويل الإخراجي عمل فريد نادر، لأنّ استخدام الديكور وأدوات السينوغرافيا خلال السرد والتحكّي للتعبير عن الظروف المرّامة كان في غاية السذاجة والبساطة.

إذن أنّ الأهمية بحد ذاتها تقع في هذه النقطة... في هذا التوجّه الفني، لاسيّما أن هذه البساطة تحمل مداليل متعددة ورموزاً دالة. فإستخدام العصي والأدوات الأخرى خلال تشكيل اللوحات والحركات المقامة كان من أجل بناء المشاهد الدرامية والاتيان بالصورة الفنية المعبرة. حتى أن إرتداء الملابس الكردية من قبل المشاركين كان في محله، بأنّ يعمّق مشاعر المتلقي وذلك بتذكير للأحداث، وخاصة الأحداث القومية، ثم أنه أعطى بعداً احتفالياً شعبياً للعرض ومن جهة أخرى أوجدت الألحان الشجية والموسيقى الكردية الأصيلة بأصوات الممثلين وحركاتهم طقساً جميلاً، وذلك بهدف التمهيد والبلوغ الى جوهر الأحداث ثم الوصول الى حالة الإمتزاج والإنصهار التام. يبدو أن هذه الأخيرة هي أسمى ما يصل إليها الممثلون في أدائهم، هذا وبالرغم من أنّ العرض تمّ على خشبة قاعة الثقافة التي تؤطر بإطار مسرح العلبّة الإيطالية، أرى أن المخرج استطاع أن يتجاوز تلك العلبّة بالحركات المختلفة، فلو عرضت المسرحية وسط المتفرجين أو في فضاء مفتوح أو مساحة مترامية الأطراف لنال نفس النجاح، إن لم تكن إنعكاساتها

التذوقية أكثر، بقي أن أقول بهذا الصدد أنّ هذا النتاج كان أفضل جواب للذين ينظرون بعين الشك والخفّة الى أعمال الفنان (ارسلان درويش) الذي أثبت حضوره بجدارية في العديد من الأعمال الجيدة الأخرى له. أو أنه أفضل ردّ على أولئك الذين لا يودّون أن يعلموا من منزلته ويتحدثوا عن أعماله الجيدة - هؤلاء يطلقون النار في ظلام الليل الدامس دائماً، ويصيّدون في الماء العكر، بل يغضون الطرف عن حقيقة العمل العادلة ولا يعترفون بها، أقول: ليس هناك نتاج يتسم بالكمال التام. أو لم تتوفر فيه مواطن النقص والضعف. غير أنّ هذه المواطن غير ظاهرة للعيان... مختفية أمام تحقيق الإبداع والنجاح للعرض بل ليست لها تلك الأهمية التي تؤثر بها على جدّية العمل. فما كان أجمل في هذه المسرحية لو عولجت فيها تلك النواقص! حينئذ أنطبق القول المأثور على العرض (نور على نور). ونقطة الضعف الرئيسية برأيي في عرض السليمانية كانت في دور الأخت (روبار)، حيث كانت تتحرك بثقل وتلثغ في تلفظ العبارات أحياناً. يبدو أنّها انتابها الأعياء بسبب السفر أو أثر عليها إرتفاع درجة حرارة الجو. وهذه الحالة تختلف دون شك من شخص الى آخر. وكذلك الحشد الهائل لجمهور المشاهدين وخاصة جماهير السليمانية التي لها وزن خاص، فهي أكثر من غيرها تواقّة الى مشاهدة العرض المسرحي قد أدخل هذا الحشد في ذهنها شيئاً من الخوف والحرجة ظناً منها أنّها لا تغلج في أداء دورها، وقد يحتمل أنها لم تكن هكذا في عرض أربيل. على العكس من الفنانين (عبدالقادر مصطفى ونياز لطيف) اللذين يشار إليهما بالتفوق في العديد من الأعمال الجيدة ويثنى عليهما. فلم يكن دورها في هذا العرض هامشياً. بل كانا كمثلين جادّين يستدركان مع الآخرين المهام الفنية لدورهما وهذا الإحساس بالأشياء المستعارة من المواءمة والإمتزاج والإنصهار والفتنة تابع من الرموز والمسائل الأساسية التي تحملها عناصر، الشيمة، لكي يمهّدوا لأنفسهم السبيل للتمكّن من أن يقولوا أشياء كثيرة أخرى وأن يجسدوا بقدراتهم وخبراتهم وتجاربهم أيضاً أشياء كثيرة أخرى.

العنوان ومدلوله :

حينما يختار المؤلف عنوان النص، فلم يكن ذلك الأمر شيئاً إعتباطاً من غير غاية، بل ينبغي أن يكون لهذا العنوان مداليله ومغازيه الكامنة. ولا بدّ أن يتواءم مع مجاري الأحداث داخل النص بمعنى آخر أنّ الكاتب يستنبط عنوانه من خلال ما تهدف إليه مفاهيم المضمون: فماذا تعني كلمة (كوتهل) في هذه المسرحية إذن؟ أو بتعبير آخر علام

تدل هذه الكلمة؟ ومن أين أخذها الكاتب؟ لكلمة (كۆتەل) معان كثيرة منها ما تدلّ على الغابة الكثيفة. وبالأخص إذا كانت الغابة هي غابة البلوط أو العفص. يبدو أنّ منطقة (كۆتەل) القريبة من سد (دوكان) جاءت من هذا الإستدلال، حيث كانت تتكاثر فيها أشجار البلوط والعفص فيما سبق وكان أهالي مدينة السليمانية ومما حولها من قصبات وقرى يلجأون إليه للتنزه والإصطياف. ومن معانيها الأخرى (كۆتەلە دار كۆتەلە خەلوز) أي (قطعة خشب - قطعة فحم). لكنّ الذي يرى هذه المسرحية يتضح له أنها لا تدلّ على كلّ هذه المعاني. وإنما يقصد منها ذلك الذكاء والنواح والمقام على الميت، وخاصة إذا كان المفقود شاباً يافعاً مأسوفاً عليه. فما دامت المسرحية تحمل روح التفاؤل. وإنّ روح أحمد مختار حاضرة بيننا، وبلغ هو مرحلة المجد والخلود، فهو حي لا يموت إذن لذا كان من الأجدر أن تبدل هذه الكلمة بكلمة أخرى يتوضع منها عبق التفاؤل. على أية حال أنّ المؤلف هو صاحب القرار، له رأيه ومفاهيمه في إختيار الكلمة وعنوان النص. هذا وأنّ كلّ جملة أو عبارة تحمل العديد من الرموز والمداليل والإشارات السينمائية القابلة للتحليل والتأويل. والمتفرج مخيرٌ في طرح تفسيراته وفق توالي الأحداث داخل النص. ثم إنّ هذه التحاليل معلقة بمستوى ما يملكه المتلقي من الخزين الثقافي والوعي الفكري.

- الموسيقى والإيقاع :

لا ريب أنّ تركيبة المشاهد لا تبلغ مرام تصويراتها الفنية ما لم توظّف معها الألحان والإيقاعات التي تصطبغها الموسيقى الملائمة للواقع المطروح، لأنها وكما قيل أنّ الموسيقى والألحان عوملت كعنصرين أساسيين مع العرض المسرحي منذ القيام. لذا فإنّ الحركة الدرامية مع الإيقاع الموسيقي المعبر أفضل وسيلة للتعبير عن الحالات النفسية ومحادثات الشخصيات من جهة وجلب إنتباه المشاهد لمتابعة الأحداث من جهة أخرى. ففي هذه المراثية كانت الألحان والأغنيات والمواويل الخاصة بقبيلة الجاف في منطقتي شهرزور وكرميان أدوات ذات علاقات دالة على الغايات المنشودة. فكان لكلّ مشهد إيقاعه الهارموني الخاص في شدّ نظر المتفرج، للتعبير عن الحالات الإنسانية. فالشخصيات حينما كانت ترددّ الأناشيد القومية مرتديةً الملابس الكردية بالإضافة الى إحتوائها وتغطيتها لساحة الخشبة كانت تزيل الستار عن نضال وكفاح وصمود وعبقريّة هذه المراجع.

إن أثر الغاية وعمق القصد والرسالة الإنسانية المستوحاة من التضحية والفداء كانت تعطي الأهمية القيمة للحياة اليومية للناس. (كانت قسوة الإضطهاد بيد هذا تارة وبيد ذاك تارة أخرى) و(عدم تنفيذ قرارات عصبة الأمم) تتردّد على حناجر المحتفلين وتتهيج ثم تثلج صدور كلّ ذي مشاعر ووجدان.

(هذا هو قرار العصبة يزعم الناس أنّه يخص الكرد، أنه كلام فارغ مجرد من الصحّة، والكلام المجرد وغير الصحيح لا يدخل في الجيوب). أو كانت مناشدة الشخصيات للجيل اللاحق مع الإيمان الراسخ بالمستقبل، في خطاب مغني يعرض في فعل درامي جمالي يخاطب الفكر والذهن بصيغ لامتناهية، (ولنكن هكذا اليوم، فلا بدّ أن يأتي اليوم الذي يعود فيه أولاد الكرد الى الميدان مسلحين بعلمهم وصناعاتهم ومعارفهم). إنّ تحقيق مثل هذه التركيبة مطلب حيّ ثمين متعال. عطاء قليل ونادر جداً وخاصة في ظرفنا الحالي الذي تتضاءل فيه القيم الأخلاقية وتختفي.

ومن الجدير بالذكر أنّ الفنان المطرب (برهان محمد) الذي عاد توّاً من خارج الوطن ساهم مع إخوته الفنانين بصوته الشجي في هذا العرض بروح حماسية ببعض من المقاطع الغنائية، وذلك حينناً للمسرح وإشتياقاً ووفاءً لفرقته (فرقة مسرح سالار) حيث كان عضواً فعّالاً فيها. أرى أنّه لو كانت الفرصة سانحة له المساهمة منذ بداية العرض لأعطى بصوته الصداح المسرحية نكهة أخرى.

منهم المسرح الإحتفالي :

وفق النتاجات التي قدمتها فرقة سالار، ترى الأوساط المسرحية وجماهير النقاد أن تضع عطاءات تلك الفرقة في خانة الإحتفالية.

ومن المعلوم لدى الجميع أنّ المنهج الإحتفالي ضرب مسرحي تعرض المشاريع الفنية خلال التأثيرات والإنعكاسات الحقيقية لتأريخ حضارة الأمة عن طريق الإحتفال، إعتداداً على المهرجانات والمراسيم الموروثة والمعاصرة لأنه وكما يقولون: أنّ الإحتفال هو ديوان شعبي للأمة، تظهر فيه الفسحات العامة للمجتمع وفضاءاته المترامية. الذي أعرفه عن هذا المنهج بالنسبة للمسرح الإحتفالي في البلدان العربية، هو أنه تأسس سنة (١٩٧٠) في بلاد المغرب، ووصل إلينا من خلال أعمال الفنان (عبدالكريم برشيد). فيما ترى الى أي حدّ إستفادت النتاجات الكردية من التراث والاحتفالات الشعبية

والاحتفالات الجادة إذن؟ والى أي مدى ازدانت برداء الفن الجمالي للاحتفال أيضاً؟ نجيب ونقول: أن هذه الفرقة استطاعت قدر الإمكان أن تضع لها سيماءً احتفالياً مشرقاً. ومن خلال أعمالها التجريبية تمكنت أن تؤسس لنفسها نهجاً مسرحياً مختلفاً، وذلك كبداية أو جعله أساساً لبناء المسرح الكوردية وإيجاد هويته الخاصة به. وذلك بالإفادة من المجالات الشاسعة المليئة بالتجارب والعبر والأحلام والمطالب الحقّة والآمال والأمانى المستهدفة للتقاليد الشعبية، ثم عرض الواقع الكردي كما هو كائن. وبالتالي تأطير (الزمكان) بإطار متين جميل لتتبلور خلاله الأبعاد الإنسانية بإيقاع رقيق متواز. فالمسرح شئنا أم أبينا يبدأ من غريزة تسمى به (غريزة التقليد) كما يقولون، لكن إمكانيات الفنان تظهر عندما يتجاوز هذه الغريزة، ويخط لنفسه ملمحاً مختلفاً، أو يأتي بسيماء جديد يميزه عن الآخرين. ويثبت للتأريخ والأوساط الثقافية أن له هويته الخاصة. علماً أن للمسرح الاحتفالي مساحة وفضاء واسعتين. لذا يخرج العرض من خصوصية الفرد الواحد، حتى في العرض المونودرامي ذي الممثل الأحادي ارى البطل يتحدث مع نفسه أو مع أشخاص لاوجود أو غائبين عنه.

بمعنى آخر يجب أن يخرج الفرد من ذاته والألم يؤدي الاحتفال كما يرام. فالمسرح الاحتفالي أحوج ما يكون الى العمل الجماعي المباشر ويربط المسائل المشتركة للمجتمع بعضها البعض ويملاً بها حيزات الزمكان. ويتحقق ذلك خلال أسحار تلك الطقوس التي توصل لغة أجساد المساهمين وإشاراتهم الى المتلقي وهم خلال خزينهم الثقافي الخاص بهم، يحللون مديات خصوصية حساسية تلك الرؤى، ومن أجل العثور على مديات الصراع، يأتي المؤلف بتخمين إشكالات (الميتا - مسرح) في أثر ذي تركيبة فنية ذات بعد جمالي، ثم يقوم المخرج والممثل من وجهة نظرهما الفلسفية بمراقبة حالات الأحداث والصراعات. لاريب أن أية حركة (كورالية) في هذه المسرحية وقفت على مستويات مرونة أجساد الممثلين والأرضية المتاحة لإزالة أو شحج الغموض وإسرارها. فالمسرح الاحتفالي فعل إبداعي فني وسعي متواصل للفنان للتطوير والإيجاد والخلق الجديد. حتى يخرج النص الأدبي في حالته الجافة ويغدو نصاً أدبياً رقيقاً ذا سيماء فني عروبي.

الكلمة الأخيرة :

أقولها بكل صراحة أنني ومنذ الإنتفاضة العظيمة لأمتنا في آذار (١٩٩١) لم أرَ عرضاً مسرحياً كهذا يتوجه إليه الجمهور بكل حرص وتلهف، حتى في المهرجانات السنوية لمعهد الفنون الجميلة أيضاً سوى هذا العرض كما وكانت لقدرات الفنان الكبير (أحمد سالار) والمساهمين معه، بعد إنقطاع طويل وحبّ المشاهدين له ولفرقته الأهمية الكبرى لتتويعهم بذلك التاج الثمين. هذا وزيادة على ذلك ينضمّ مدلول النص وتوازن الأداء الجماعي للمشاركين الى هذه المفارقة، وللسبب نفسه بالإضافة الى شدّ مشاعر المشاهدين إليه أصبح هذا النتاج مبعثاً لجلب إنتباه الأوساط المسرحية والفنانين والكتاب والصحفيين. حيث كتب عنه العديد من المقالات النقدية والتحقيقات هنا وهناك، في أربيل والسليمانية، والقيت عليه الأضواء البينة. بل أثبت أن في جعبة هذا الفنان الكثير كما وكان لمستوى إمكانات المخرج وأداء المساهمين ذلك الإستحقاق وتلك الجدارة بأن توجه إليهم أصابع الثناء والإحسان.

في مسرحية (اليوم الذي تحول فيه السمك الى ذئب)

أرسلان درويش يدغدغ الحواس الخمس للجمهور...

لطيف نعمان

يوجي للمتلقّي في الوهلة الأولى عندما يعلم بوجود عرض مسرحي في (مؤسسة الشهيد) بأن المسرحية تحمل مضامين عن الشهادة والشهداء، ولكن إختيار الفنان أرسلان درويش لهذا المكان الذي لم يمت بصلة من بعيد أو قريب بموضوعة مسرحيته ربما جاء من باب خلق المفارقة والتغريب، وهو أسلوب حداثوي مستمد من مدرسة بريشت في المسرح الملحمي، وأعتقد أنه وفق في ذلك لاسيما عندما نعلم أن جغرافية المكان تلائمت تماماً مع طريقة الإخراج التي أعتمدها المخرج، وهي طريقة أو أسلوب الذي توقعناه قبل أن نشاهد العرض المسرحي، وهو الأسلوب الذي تبناه الفنان أحمد سالار في المسرح الكردي متأثراً بطريقة المسرح الاحتفالي للفنان العراقي قاسم محمد، حيث أن المسرح الكردي هو جزء من المسرح العراقي تأثر به وتفاعل معه. يقول الفنان أحمد سالار في إحدى لقاءاته: «إن المسرح الكردي هو ضمن المسرح العراقي نتيجة عوامل مشتركة تاريخية، إجتماعية، ثقافية...» إلا في العقد الأخير الذي أبتعد فيه المسرح الكردي عن المسرح العراقي بحكم الظروف السياسية والحصار الذي تفرضه الحكومة المركزية على كردستان. إن المسرح العراقي أستمد هذا النوع من المسرح العربي. حيث على الصعيد العربي عرف المسرح الإحتفالي في مصر، لبنان، سوريا، المغرب، وتونس وغيرها... ففي المغرب نشأ على يد الفنان عزالدين المدني، والفنان والكاتب عبدالكريم برشيد. وفي فلسطين على يد أميل حبسي، وفي مصر وفلسطين على يد يوسف أدريس، والفريد فرج، أما في تونس فقد نشأ المسرح الاحتفالي على يد الفنان المنصف السويسي، والمنجي إبراهيم. وهناك رأي يعزي نشوء هذا النوع من المسرح بسبب تأثره بالمسرح الملحمي لدى «بريشت».

أما أهم ما يميز به المسرح الإحتفالي فهو الفرع المتجسد بالغناء والرقص، وبهجرة الألوان وما الى ذلك، بالإضافة الى استغلال الفلكلور في الملبس، والمنظر، والغناء، وشخصية الحكواتي كما وردت في هذه المسرحية. وهي مجمل الصفات التي تتميز فيها مسرحيات أرسلان درويش وجميع المسرحيات التي شاركه فيها الفنان أحمد سالار

سواء تأليفاً وتمثيلاً فقط... وليس من شك أن المسرح الاحتفالي لا يقف عند هذا الحد فهو قد عرف في الدول العربية، تطرق الى الاحتفالات الدينية، وحلقات الذكر، وظاهرة المداحين، الطقوس التي تمارس في مناسبات المولد النبوي الشريف، وما الى ذلك ... جمع الفنان أحمد سالار في مسرحية (اليوم الذي تحول فيه السمك الى ذئب) بين الأسطورة والرمز والحكاية والواقع - ستكون لي معها وقفة فيما بعد - الا أن مجمل الأحداث قدمت بطريقة المسرح الواقعي تأليفاً وتمثيلاً وإخراجاً وهي طريقة التي يميل الى التعامل معها أحمد سالار كاتباً كان أم مخرجاً ويؤمن بملائمتها مع الظرف الحالي للمجتمع الكردي، وأنا شخصياً أشد على يده لأن هذا النوع من المسرح هو أقرب الى الجماهير منه الى مسرح آخر.

ربما أستطاع المؤلف والمخرج في هذه المسرحية أن ينتزعا بعض الأعجاب من المشاهد الاعتيادي ألا أنني أرى أنهما وقعاً معاً في تكرار نفسيهما إخراجاً وتأليفاً بالرغم من تردد المخرج على المؤلف في بعض جوانب العمل مثلما ورد في إستثمار الحواس الخمس.

- التي ستكون لي معها وقفة فيما بعد لكننا شاهدنا الكثير من المسرحيات لكل من الفنانين أرسلان درويش وأحمد سالار تبدأ بالغناء وتنتهي به، وتتخلل المسرحية ديالوگات وأغان على لسان المجموعة، أو إنفراد مغنى أو ممثل، حتى أن العديد من هذه الأغاني تكررت في عدة مسرحيات! الى الحد الذي يكاد يقترح فيه العمل الى الأوبريت... أي أن أرسلان درويش يسعى الى أن يستثمر الفنان في المسرح الاحتفالي الى أقصى درجة لدغدغة ذوق وإذن المتلقي مقتنياً أثر مسرح سالار بهذا الصدد. وإن كان قد أستخدم الألوان والبهجة في فضاء العرض المسرحي بواسطة الأشرطة والبسط الفلكلورية الكردية وهي الأخرى مكررة في العديد من مسرحيات المخرج والمؤلف...

وقد تصب هذه المسرحية في بعض جوانبها في مصب المسرحيات «التصفيقي» أو الأغنية «التصفيقية».

إن وجود عناصر مشتركة في الفن التشكيلي والمسرحي من حيث التكوين والكتل، والإضاءة، والظلال، والمساحات سواء على منصات العرض أو في فضاءاتها عملت متحدة لخلق الجو النفسي العام للعمل. لكن الفضاءات بالرغم من إزدحامها بالأشرطة والألوان لم تستنطق، وظلت غير مستثمرة وغير مسخرة من أجل الحركة، إنما بقيت على

حالتها ساكنة الى الحد الذي لم نرى في هذا العمل ممثل يرفع رأسه الى الأعلى لينظر الى ما فوق رأسه أو يكلم تلك الفضاءات. بإختصار شديد أن المخرج لم يوظف فضاءات المسرح لغرض الخطة الإخراجية، وأكتفى ببهرجتها.

وعودة الى استثمار المخرج أرسلان درويش الحواس الخمس للإنسان، وإستنطاقها عند المشاهد والممثل معاً والواقع شعرت بأنه وظيفتها بشكل عفوي وإنسيابي بعيداً عن الإفتعال... نحن نعلم أن المشاهد في المسرح يستخدم حاستين فقط بواسطة أذنه وعينه وعن طريقهما يلتقط صوت الممثل والمؤثرات الموسيقية والصوتية، وحركة جسده وتحولاته وحركات الإضاءة والمنظر والملابس وما الى ذلك. اما في هذا العرض فقد استخدمنا نحن المشاهدين كافة حواسنا، فمنذ أن أقترنا من بناية مؤسسة الشهيد (مكان العرض) أستقبلنا المخرج مع الفنان أحمد سالار (المؤلف والممثل) وبقية الممثلين والممثلات وصافحونا مرحبين - أي أن المشاهد والممثل أستخدموا حاسة اللمس - ولم نعلم في البدء أن هذه المصافحة هي ضمن العمل المسرحي وأن مسرحية قد بدأت منذ الآن - مد أن تعانقت الأكف -... وقبل أن ندخل صالة العرض - في الممرات المؤدية اليها أستقبلنا رائحة «البسمة» التي أشبه ما تكون برائحة البخور وتستخدم في الكنائس، أما القاعة وهي مكان العرض أيضاً فقد كانت تفوح برائحة البخور وهكذا أنتزع أرسلان حاسة ثانية من جمهوره، أما الثالثة والتي لم نكن نتوقعها فهي حاسة التذوق، حيث الممثلين يقدمون الجوز والزبيب للمشاهدين، وإن إختيار هذه النماذج لم تكن إعتباطاً ذلك كون منشأ هذا الطعام كوردستان التي أشتهرت به منذ مئات السنين وهي تعد من المحاصيل المهمة التي لها علاقة بالتراث (إن أجاز التأويل).

وهكذا بإتحاد الحواس الثلاث أنفة الذكر مع السمع والبصر يكون أرسلان قد أفلح في أستنطاق جميع الحواس عند المشاهد، وهي سابقة جميلة في المسرح. في كل عمل مسرحي يجمع سالار بدرويش نرى البصمات الفنية الواضحة للأول على الأخير وعلى نطاق واسع للحد الذي لو رفع أسم أرسلان عن الإخراج ووضع كأكاه أحمد بدلاً عنه لما شعر المشاهد المعتاد على متابعة أعمالها بالفرق الكبير. فما بالك لو كان الفنان أحمد سالار يشغل عدة مهام في هذا العمل ابتداءً من كاتب ومروراً بالممثل، ومدير الإنتاج، ومخرج مساعد (غير معلن)، وإنتهاء باليد الطولي له ليس في مجال الإخراج، حتى على صعيد الديكور، المناظر، الملابس وكل مايتعلق بسينوغرافيا المسرح إضافة

للموسيقى وإختيار الأغاني والإضاءة والماكياج وما الى ذلك...

في هذا العمل كما في أغلب المسرحيات التي يمثل فيها الفنان أحمد سالار والذي تجاوز الـ (٥٥) سنة من عمره يسعى أن يبدو شاباً يانعاً سواءً بملبسه أو حركاته وربما وفق في ذلك وأعجب مشاهديه.

كما أعجبنني أداء الفنان عباس ژاژلتي بعفوية تمثيلية وقوة شخصيته وحضوره الجميل على منصات العرض.

ومن بين الممثلات أجهدت الفنانة كوچر نوري بدور خةجاو نفسها في إنجاح شخصيتها وأعتقد أنها أفلحت في ذلك بحدود طيبة.

أغلب الأصوات التي أدت الأغاني في هذه المسرحية لم تكن تخلو من نشاز، كما لم يكن العزف يخلو منه أيضاً.

أهم ما لفت إنتباهي في هذا العمل وجود الأسهاب والخوف في التفاصيل الزائدة ربما بولغ فيها، حيث كان بالإمكان إختصار مدة العرض الى مقارب الساعة بدلاً عن ١, ٥٠ وبذلك كان يوفر المخرج لنفسه بعض الهفوات التي رافقت العمل، ويركز في إبداعه على جوانب عديدة مهمة في العمل...

مشهد الدمى «البرقي» الذي نفذته الطفلتان جاء ضعيفاً ومفتعلاً. دمج المؤلف محاور عدة في مسرحيته هذه أمتدت من الأسطورة، والملحمة، والحكاية، والواقع، والحلم، وربطها بالواقع الكردستاني المعاش. اما الحكاية فهي نقلت أما على لسان الراوي أو شاهدناها كحدث واقع تجري مفرداته التمثيلية أمامنا. اما أستخدم الراوي في هذه المسرحية فهو مألوف ومتداول وعرفت به بدايات المسرح العربي مذ كان القصصون أو الحاكاوت في بلاد الشام ومصر والعراق قبل المئات السنين يحكي قصص وبطولات من التراث في المقاهي وتتطرق موضوعاتها عن قصص وحكايات ألف ليلة وليلة، وأبو زيد الهلالي، وعنتربن شداد، وما الى ذلك. وجميعها كانت البدايات الحقيقية للتمثيل في المنطقة.

وعودة لمسرحيتنا التي غاب فيها النوم عن أعين الناس، وداهمهم الأرق والقلق وغاب عنهم الحلم، وبغيباب الحلم غاب الأمل أو بغيبابهما تنذر الأحداث بالخطر يعمد الراوي - أن يحكي حكاية من عمق التراث لكن يقاطع مراراً من قبل حشد الممثلين سعيماً منهم للخلاص من القصص والغور في سبر أحداث الحاضر وإستلهم الدروس والعبر من

مجرياتها... الصياد كامران وهو البطل (أحمد سالار) الذي رأى الكثير في سفر حياته يتحول السمك الذي يصطاده من البحر الى ذئب شرس ومفترس! تتداخل الأحداث لتنقلنا الى مكان تواجد الأمير أو الملك الذي جسّد شخصيته الفنان عبدالقادر مصطفى وأعتقد واجه صعوبة في تجسيد دوره ووزيره الفنان جليل سعيد الذي لم يفلح في استثمار قصر قامته بالقياس لطول الملك لإنتراع أو الأخرى استثمار حالات الكوميديا والاثارة والإستفادة من المتناقضات... الملك والوزير بالرغم من كارتونيتهما تحيط بهما أعداد من المتألفين والإنتهازيين والمتملقين من أرباب السوابق.

في جانب آخر تلفت غايتنا الحقيبة المعززة بجوازات السفر والتأشيرات والمثلثة بالدولارات والكنوز تنذر بالخطر نتيجة تغيير الإنتماءات والظروف السياسية، وترك الجماهير أمام خطر مخالب الذئب الذي يتربص وينتهاز الفرص المؤاتية للإنتقاض على الفريسة!! أما الأحفاد (الأطفال والذين أدوا أدوارهم أفضل من الكبار وكانوا عفويين وجميلين فقد جمعوا حول جدتهم التي تسعى لشحذ خيالاتهم وتحويلها الى لعبهم وفرفشاتهم يرصدون من خلالها ما آلت إليه مصائر الناس، ويندهشون بما أبتلى بها الصياد وسنارته...

ينتصب المعلم الفنان وليد عارف في مكان آخر ساعياً لإعادة درسه، يتوجه الى الجمهور بين الفينة والفينة ويناقشهم عن بديهة حاصل $1 + 1 = 2$ ولكن عندما تختلف الحقيقة والبديهة ولا يصبح الحاصل اثنين فإن اثنين لن يكونا مجموعاً $1 + 1 = 1$!! وليس من شك هي سفسطة مقصودة يراد بها الاثارة.

يتجمع الناس لإنتخاب الشخص المناسب للدفاع عن قضيتهم يصار الى تهئية أجواء المحكمة ويحضر الشهود والقضاة. ولكن يعود المعلم مع طلابه الى إدراجهم (الدرس الأول)... يدخل الصياد بملابسه الجميلة الفلكلورية ويقامته المستقيمة وكأنه قد حضر حفلة عرس ينادي حبيبته ويجمع الموجودين ليلقي درساً في العشق ويدعو للعودة الى الكدح والنضال لغد مشرق ليعود فيه الحلم يدغدغ مخيلة الناس وليناموا بعيداً عن القلق والأرق ويتعدوا عن الخطر.

هكذا تتداخل الأحداث وتنقلنا من حالة الى أخرى، من درس الى آخر، ومن موقع الى آخر، وكلها تصب بالمال في الواقع المعاصر الذي تعيشه كردستاننا وتحذر من مغبة وجود خلل ما في تجربتها التي يتربص الذئب بها ويحلم للإيقاع بها لينقض عليها في

حال أختلت الموازين وهرب (الحلم) بعيداً برموزه الواضحة من أعين الناس... كما أن الظلام لو أسدل ستاره على المكان افقدت الألوان جمالها ورونقها وموسيقيتها...

أعتقد أن تعامل إرسال المخرج مع سالار المؤلف في العمل المسرحي شراكة يكون مصدر نعمة ونقمة في آن واحد. فهو نعمة لأنه يوفر الوقت ويختصر الزمن وشراكتها تسهل في التعمق في الأحداث وتحليل الشخصيات وفلسفة العمل وما الى ذلك، إضافة للدعم الفني بما توجد به قريحة سالار كمؤلف ومخرج وممثل... وهو نقمة لأن مرافقة سالار المؤلف والأستاذ والمربي لإرسال المخرج والطالب يقيد إرسال، وقد يخرجه في حال أراد أن يتمرد على أفكار أستاذه، وعلى هذا الأساس لابد أن نعرف أن إرسال سيكون بالمآل أسير ملاحظات سالار، الأمر الذي يحول دون تطوير إمكاناته ويضعف خياله وإبداعه وربما يقيدته الى حد كبير، لاسيما عندما تلعب المجاملة والدبلوماسية أدوارها في العلاقات وأمام الممثلين والممثلات، وبالتالي سيبقى إرسال ملاحقاً ومتهماً من قبل أقلام النقاد في مسرحياته بأن لأحمد سالار الحصة المهمة في التحرش في مجال المهام الإخراجية وسينوغرافيا المسرح.

وأنا شخصياً أرى من الضروري بكان ترك إرسال لوحده في الساحة ليطلق العنان لأفكاره وخياله بعيداً عن التأثيرات الخارجية على الأقل لكي لا يعزى جهده للآخرين ويكون في منأى من إتهامات الإعتماد على غيره.

من جانب آخر لو أبتعدت قليلاً عن الموضوع لابد من القول أن كانت أعداد كبيرة من الفنانين المسرحيين أبتعلتهم القنوات السمعية في جوفها الواسع لكن إرسال تحدى ذلك، لا بل أستطاع أن يوفق في تواصله مع المسرح وعمله في قنوات التلفاز المختلفة دون أن تبتلعه، وقد سجل بذلك تميزاً عن أغلب المسرحيين. ولكن لابد من التنويه: اليس من المغامرة بكان أن يقوم بإخراج ثلاث مسرحيات خلال ستة أشهر، وهي مسرحية (جنازية أحمد مختار جاف) تأليف أحمد سالار، و (أغنية التم)، والمسرحية الأخيرة موضوعة بحثنا هذا؟ وما مدى النجاح الذي حققه إرسال في هذه المسرحيات؟ اليس حري به أن يقلل من نشاطه لكي يركز على إبداعه؟ هل جنح الى الكثرة بدافع الشهرة؟ أم لتفعيل الحركة المسرحية الراكدة؟ أم...؟ لماذا أقتصر الإخراج في هذه الفرقة على إرسال تحديداً؟ لماذا حجبت فرص العمل أو الإخراج المسرحي عن الكثير من الفنانين خارج هذه الفرقة؟ أسئلة كثيرة تطرح نفسها وسأعمد الى جعلها مفتوحة.

مرثية الشاعر أحمد مختار الجاف

تحرر الضمير الجمعي للمجتمع الإنساني

سائد المعروف

إن أي عمل فني أو أدبي جيد، يدخل القلب بدون جواز، يوقظ العقل، وينعش النفوس، ويغذي الأرواح، خصوصاً إذا كان جمال ذلك العمل تحفة فنية خارقة الجمال ومتكاملة الأتقان. وقد توافر كل ذلك في المسرحية البكائية (أحمد مختار جاف) فالمنهج الوصفي والوعي التاريخي الجمالي، ربطه بأحكام مؤلفها الأستاذ (أحمد سالار) بالماضي القومي للشعب الكردي إرتباطاً فيه يتبادل كل من الحاضر والماضي صلات خصبة تتجدد بها قيم الماضي، وتقوّم بها جهود الحاضر ذلك أن الماضي ذو سلطان دائم عن طريق الوعي والإحاطة به، ثم إتخاذ موقف منه سلباً أو إيجابياً، والحاضر كذلك لا يكون ذا شأن لا يتجاوزه ذلك (الماضي في جانب من جوانبه، على زن يكون -الحاضر- ذا سلطان على الماضي إذا أضاف جديداً يحملنا على معاودة النظر في تقويم تراثنا الماضي تقويماً جديداً، بل ربما يحملنا على تقويم نظرنا الى التراث.

وإذا توافرت الأسس السابقة لا بد أن ينتهي بنا النظر في كل عمل أدبي -من جوانبه المختلفة- الى النتائج التركيبية للنظرات التحليلية الخاصة بكل مسرحية وهكذا فعل الفنان (أحمد سالار) في مسرحيته الرائعة (مرثية الشاعر أحمد مختار الجاف) فهو -أحمد- ومنذ عشرين عاماً يحاول إيجاد صيغ جديدة من الموروث الشعبي الكردي وتراثه الثر وصياغتهما بيد معلم مقتدر من صناعته، في دراما تصاعدية تحمل في طياتها الفعاليات الشعبية القديمة الشبيهة بالدراما وتوليفها مع الحاضر المعاصر المعاش فعلياً بكل اشكالاته وتعقيداته. وإحترام (ديالوجات) -حوارات- داخلية فيها عبق الماضي الموروث، مختلطاً بوهج العصرنة بكل اشكالاتها وأزماتها الإنسانية. فبكائية الشاعر الشهيد (أحمد مختار جاف) (١٩٠٢-١٩٣٥) الذي جسدها (سالار) في لوحات فنية رائعة، صاحبته أشعار (الجاف) الخالدة عن الحرية والمعاناة القومية للشعب الكردي، ضجّت بها المؤثرات الصوتية التي أبتدعها (سالار) لينبت الوجدع الإنساني الذي كابدته (الجاف) الذي أستشهد في عزّ شبابه، في سويداء قلب الإنسان الكردي المعاصر، وليحصد بعد ذلك فعل التأثير المباشر في نفوس المشاهدين الذين

إن فرقة مسرح السليمانية التي سميت فيما بعد بفرقة أحمد سالار تثنياً لخدماته الجليلة في المسرح الكردي، ولكونه أحد أهم روادها كاتباً ومخرجاً وممثلاً ومريباً للأجيال هذه الفرقة التي تدفقت نشاطاتها المستمرة في الآونة الأخيرة والتي تميزت عن خواتمها من الفرق لتبعث على الغبطة والسرور وتخفف من الاسى الذي يشعر به جمهور المسرح في المنطقة في العقد الأخير من هذا الزمن لانطفاء بريقها وخفوت إبداعها والكلام يتعلق بالفرق المسرحية الباقية...

وليس من شك أن لدعم وزارة الثقافة والمديرية العامة للثقافة والفنون الجيد الدور المهم في تفعيل نشاطات هذه الفرقة، إضافة لدعم السادة المسؤولين.

بالوقت الذي نأمل أن نشاهد المزيد من الإبداع من هذه الفرقة النشطة في عطائها فني النفس أن تلتفت وزارة الثقافة والجهات ذات العلاقة الى بقية الفرق، والأخذ بيدها الى بر الإبداع وإنقاذها من سباتها العميق، ونتمنى نحن الفنانين أن تدعم جميع الفرق المسرحية دون مفاضلة أحدها على الأخرى لهذا السبب أو ذاك...

أصطفقت أياديهم لـ(سالار ولمسرحيته) الخالدة. قد أستشعر المشاهدون بعذاباتهم على مدى التاريخ الإنساني لشعبهم الكردي العريق الأصل والفصل وبعذابات إنساننا المعاصر في عالمنا -النائم- عفوياً النامي، المسمى بالعالم الثالث!!... فقد عثر مخرج ومعد وممثل المسرحية -أحمد سالار- على صلات وثيقة مابين الماضي والحاضر وربطها بحبكة شديدة، سمّرت الحضور من المشاهدين في كراسيهم على مدى ساعة ونصف رغم حرارة جو -قاعة الشعب- وصراخ أطفال الفنانين الذين جلبتهم أمهاتهم جهلاً بقيمة المسرح وقديسيته.

بديكور بسيط فيه أيادٍ ملطخة أكفها بالدماء، مرفوعة فوق أسنة الرماح، ذكرنا -سالار. بمأساة الطف والحسين شهيد كربلاء، وتراجيديا الحلاج، وثورة الزنج. فزرع في أعماقنا -كمشاهدين- بذور الرهبة والخوف من تلك الحياة التي عاشها شاعرنا الخالد -أحمد مختار جاف- وحصد فناً راقياً فيه روعة الإبداع وجمالية العرض وبأنارة متواضعة -بسبب ضعف التيار الكهربائي- بهربها إنظارنا حين سلطها على زوايا المسرح المعتمدة، فأنطق الظلام، مزاجاً الأنارة مع البناء الدرامي للمسرحية، تزوج الماء بالطين، وقاد جموع الممثلين الذين فاق عددهم على خمسين، قيادة القائد البار، إلا أنه -سالار- فاقهم تمثيلاً وأداء وإخراجاً، ولأول مرة في أربيل وفي هذه المسرحية بالذات أرى أكثر من عشر ممثلات تفوقن على زملائهن من الممثلين وهذا فخر عظيم للفنانة الكردية، إن مسرحية -الشاعر أحمد مختار جاف- كسب متميز للمسرح الكردي وإضاءة وضوء لماضيهِ وحاضره، ومستقبله.

ملاحظة:

المسرحية من تأليف وتمثيل الفنان أحمد سالار ومن إخراج ارسلان درويش.

في مسرحيتهما الإحتفالية

سالار ودرويش يخلعان عن الفراشات ثياب أحرانها

سائد المعروف

بعد أن ابكنا، وأدمى قلوبنا، في (مرثية أحمد مختار جاف) مسرحيته قبل الأخيرة، والتي شاهدناها أواخر العام الماضي، قدم لنا قبل مدة الفنان الكبير (أحمد سالار) من المسرح الإحتفالي مسرحية - يوم تحولت السمكة ذئباً - بعد أن أستل خيوط نسيجها من الموروث الكردي العريق. ومن الفلكلور الكردي الثرّ، فالف ثيمتها والبسها ثياب الواقع المعاش اليوم، وبصراحة معهودة فيه، وبسخرية لاذعة، لاتصل حد التجريح، أخرجها لنا الفنان ارسلان درويش هذان الثنائيان -سالار ودرويش- ومعها أعمدة المسرح الكردي الأساتذة الرواد الأوائل (طلعت سامان) و(فرهاد شريف) تتعزّز على عطاءاتهم (صحة) المسرح الكردي المروج بالكثير من الهموم والشجون والأتراح، لكون جميع نتاجاتهم المسرحية جادة وهادفة تبنت فكراً، وتربي ذائقة، وتزرع جمالاً وإحساساً شفيفاً في نفوس مشاهديها، وبالأخر تحصد فناً وأعجاباً منهم.

من نافلة القول، وفي المثل الدارج، من أن فلان من الناس مثل: (السمك مأكول مذموم!!) بل هو محبوب جداً لفائدته العظيمة لمن يأكله، وبنفس الوقت (زفيراً) رائحته كريهة بعد الإنتهاء من أكله!! فيا ترى كيف حول -سالار- سمكة وادعة -مأكولة أبداً- الى ذئب عدواني مفترس؟؟ على مسرح (مؤسسة الشهيد) الدائري، كان ذلك اليوم، الذي تحولت فيه السمكة الى ذئب، بفرقة موسيقية مؤلفة من خمسة عازفين -بضمنهم مغني- وثلاث ممثلات، وعشرة ممثلين رئيسيين، وثلاث فتيات صغيرات، وأربعة طلاب وأستاذهم.

وبعد نهاية العرض الأول للمسرحية في ٢٠٢٠/٢/١٥، وتحديداً الساعة الخامسة والنصف مساءً من يوم الخميس، عرفنا بأننا -كمجتمع- بكل تلاوينه الموزائيكية والأثنية وبسلطته ومؤسساته وأحزابه وحركاته ومنظّماته. فينا -السمك والذئب- المستغل والمستغل.

الضعيف والقوي، إلا أن أكثرنا شراً، هو ذلك الضعيف الفقير -السمكة- الذي خدمته الظروف والحظ، فتسامق للأعلى فتحول من -سمكة الى (قرش) ومن ثم الى

ذئب- ناسياً قضية وطنه كردستان، وشعبه وقضيته الملحة في التآزر والأخوة والتضامن. ومن ثم حق تحقيق المصير، نعم -الذئب- موجود فينا -فلا يخلو (زور من واوي)- كما هو في المثل السائد على السنة الناس، إلا أننا بوجدتنا وبتأخينا نحد من تكاثر ذلك الذئب -حتى لاتصبح ذئباً عدة. فتأكل ما حققناه من مكاسب بعد إنتفاضة آذار العارمة عام ١٩٩١، من برلمان وحكومة للإقليم وديمقراطية ومطالبتنا الملحة لفدرالية ضمن عراق تعددي ديمقراطي موحد، لقد وخز كل من -سالار ودرويش- البيروقراطية والروتين والمحسوبة والمنسوبة والتعالى على الناس البسطاء والإنتهازية والديماغوجية مجسدين ذلك بشخصية -الباشا- (عبدالقادر مصطفى) ووزيره النفعي (جليل سعيد)، من المعروف عن المسرح الدائري من أن بلا ستارة -حاجز- ما بين جمهوره المشاهدين لزيادة التأثير والتأثر، وإن ديكوره، السقف والجدران، وهذا توظيف صحيح لخدمة النص والإخراج وذلك بأدماج المشاهدين بين حيطان المسرح الأربعة وتحت ديكور المسرحية الأعلى وفي الجوانب.

ساعة من الوقت قضيناها في (يوم تحولت السمكة ذئباً) ما بين الموسيقى والغناء وعشرات اللوحات المعبرة والموحية ل(فراشات) بعمر الورد هن (شنگه أحمد سالار، چيا محمد، كنار عبدالرحمن) والثلاث سيدات تميزت بأدائها بينهن (نهاية عثمان) وبزت قرينتيها (كوچر نوري) و(شهلا محمد) وأكثر من خمسة عشر ممثلاً، بزهم جميعاً بحضوره المسرحي وبصوته الجمهوري لمخارج الألفاظ (أحمد سالار) قام بدور كامران - (عبدالقادر مصطفى) بدور -الباشا- الذي جهد نفسه في أن -يتأني ويتلعثم- وهو ينطق بكلمات النص المسرحي حتى يظهر لنا مقدار تفاهة -الباشا- تمثلياً.

وتبقى السيدة (رمزية قادر) حساسة وذكية جداً في تصميم الأكسسوارات والملابس، وخاصة في إختيارها للألوان الزاهية التي زينت بها (فراشات) المسرحية ومثلاتها، وتبقى إحتفالية (يوم تحولت السمكة ذئباً) نقيضة، البكائية (أحمد مختار جاف) الدرامية، والتي أراد أن يقول لنا من خلالها من أنهما قادران على خوض جميع صنوف المسرح ومدارسة واتجاهاته وأقصده بهما (سالار ودرويش) رغم أن رائد المسرح الإحتفالي في العالم العربي هو المغاربي (عبدالكريم رشيد)، فهو المسرح الإحتفالي بلا حدث ولا قصة، بل مسرح القائي ولوحات راقصة تعبيرية وغناء وموسيقى توصل جميعها ما يريد قوله المؤلف والمخرج من خلال شخوص المسرحية على رغم كثرتهم.

ولنا كلمة أخيرة نسريها همساً في آذان (سالار ودرويش) من أننا بحاجة ماسة جداً الى نصوص محلية كردية فيها (نفس درامي) أكثر من حاجتنا الى (مسرحيات إحتفالية)، فما زالت صدورنا مشخنة الجراح تنز وجعاً وتئن همماً، و(الدراما) المتصاعدة الى ذروة المأساة، نصل الى قمة التفاؤل بالمستقبل.

الخشب لما تزل فاعلمه

تشخيصية تحولت الى كرنفال

بيان احمد سعيد

رغم كل ما قيل ويقال عن المسرح، ورغم ظهور نزاعات حداثوية وآراء فلسفية، ووجهات نظر متعددة بصدد موضوعة المسرح، فإن الحقيقة تبقى بأن لهذا الفن رواده، وعشاقه ومريده بل أن البعض قد أرتبط به وجدانياً فأضحى يتحدث عنه ويملاً أيامه طرباً به، ولاعجب فهو ساحر جذاب، عملاق حين يتحدث، طفل يغفو ساعة يسدل الستار.

وها هي مسرحية (تشخيصية أحمد مختار جاف) تتحول الى كرنفال فغصت القاعة المخصصة للعرض بالعاشقين، فجلس من جلس وظل واقفاً أو جالساً على الأرض من سعى بقدميه لمتعة الحواس وهنا سجلنا لقاءً مع فرقة مسرح (سالار) القادمة من مدينة أربيل والتي أتحفتنا ب رائعة (التشخيصية).

* الفنان (أحمد سالار) كاتب العمل ومؤدي أحد أهم أدوارها أهلاً بك، ما شعورك بعد كل هذا الغياب عن مدينتك السليمانية؟

- حواسي أنفتحت هنا، التربة هنا، والوجود هنا، فالسليمانية هي الكل وأنا الجزء، ما الذي يقوله الإنسان في لحظة لا تتكرر كثيراً وسعادة ترقص لها الروح وتحلق.

* كيف ترون الفن المسرحي في إطار التجربة الكردستانية؟

- الفن المسرحي الكردي استطاع أن يثبت وجوده أيام النضال السري وأدى واجباته بشكل يفتخر به، دافع عن حق ووجود شعب وعزز من المعنويات العامة لدى الكرد.

الآن الفن الكردي يمر بمرحلة أخرى ويتجه الى مجرى جديذ والنتيجة هي الأعمال الجميلة التي نشاهدها الآن على الساحة المسرحية الكردية.

* من هو المبادر لتقديم هذا العمل في السليمانية؟

- يوجد شعور وإحساس متشابه بين الفنانين في كل مكان المبادرة جاءت من قبل اتحاد فناني كردستان، ولأقول هم ولانحن، لأن هذه التسميات لا يوجد لها أي أساس، علينا أن نقدم ما هو أفضل وأجمل. والعمل هذا (تشخيصية أحمد مختار جاف) ورده

مهداة الى صدر مدينة السليمانية.

* ما رأيكم بالعمل التشكيلي الذي قام به الفنان (أسماعيل خياط) والذي يتمثل برسم أرضية للسلام في كردستان في منطقة بيرر؟

- كرنفال لوني، شعور جميل، وتنفيذ هذا العمل وفي هذا المكان إنما هو البديل عن السلاح وإستعماله لغة اللون، إنه حسن ربيعي جميل للكرد، نتوقع من (خياط) المزيد من العمل الفني الهادف.

* كما تحدثنا مع الفنانة (روبار أحمد) والتي تعد من نجوم العمل، هل بإمكانك الحديث عن دورك في (تشخيصية أحمد مختار جاف)؟

- شاركت كمصممة حركة العمل، أما دوري من ناحية التمثيل فقد أدت دوراً صغيراً أمام العملاق (أحمد سالار) وهذا فخر لي، كما كنت بديلة عن شخصيتين لأملأ الفراغ في العمل وهذا واجب فني وأملنا أن نرضى المتلقي.

* الفنان (أرسلان درويش) هل ترى أن هناك إختلافاً من الناحية الإخراجية بين هذا العمل وأعمالك الإخراجية الأخرى؟

- حاولت في (تشخيصية أحمد مختار جاف) أن أوجد مجموعة من المعطيات الإخراجية الجديدة، كما حاولت أن أعمل بقدرة أكاديمية لصنع تشكيلات وإنجاز ترتيبات العمل الإخراجي، هذه الإحتفالية للأستاذ (أحمد سالار) حاولت أن اتعامل معها بشكل أكاديمي كإحتفالية كردية، هذا العمل يأتي بعد إنقطاع وإبتعاد عن الأجواء الفنية في السليمانية، كذلك فهو بعد أكثر من ثلاثين تجربة فنية عملت فيها على مسرحيات عراقية وعربية وأعمال كلاسيكية.

كما أن هذا العمل هو الرابع للأستاذ (أحمد سالار) الذي نفذته إخراجياً قبل وبعد الإنتفاضة.

* كيف تقيم وجودك في مدينتك السليمانية؟

- إبتعادي عن السليمانية ترك حنيناً في قلبي لها ولجمهورنا وأصدقائنا.

الفنانون هم أنوار الطريق أستطاعوا أن ينجزوا الكثير وأن يفعلوا الكثير، يالأسف بعض الظروف في كردستان خلقت حواجز وهي حواجز وهمية، ونحن واثقون أنها لن تبقى وستزول ونحن قمنا بخطوات عملية لإعادة لحمة ووحدة كردستان خدمة للحركة التحررية لشعب كردستان.

مخرج المسرحية التي جذبت جمهور أربيل والسليمانية :

معين خطابنا المسرحي مرتبط بحركة تحرر شعبنا (الكوردية تي)

أعده: درسيم توفيق

يعتبر الفنان المسرحي المعروف أحمد سالار أحد أعمدة الحركة المسرحية في كردستان العراق، مسار حضوره المسرحي ثميلاً وإخراجاً وتأليفاً يرجع لثلاثة عقود خلت. أسس في ثمانينات القرن الماضي (فرقة مسرح سالار) وتبنى إتجاهاً في العمل المسرحي عرف بالغنائي أو الإحتفالي.

بعد مباشرته العمل كعضو في أول برلمان كردستاني منتخب منذ عام ١٩٩٢ أبتعد الفنان أحمد سالار عن المسرح وجمهوره، في مبادرة جريئة منه عاد منذ عامين الى الوسط الفني وشارك في عدة أعمال مسرحية شكل زخماً جديداً ودفعاً قوياً لتنشيط الحركة المسرحية في أربيل العاصمة. وتبعه أخيراً إعلان إعادة تشكيل (فرقة مسرح سالار) من جديد ضم نخبة ممتازة من فناني المسرح من الجنسين ومن جيلي المخضرمين والشباب ليشكل رافداً ثرياً يصب في مسار الحركة المسرحية الكردستانية.

آخر نشاط مسرحي لهذه الفرقة جاء ضمن موسم مسرحي اقامته مديرية السينما والمسرح التابعة لوزارة الثقافة في أربيل. عرضت خلاله (فرقة مسرح سالار) مسرحية (مأتم أحمد مختار جاف). وهو عبارة عن نص كولاجي -إن جاز التعبير- أعده الفنان أحمد سالار عن حادثة إغتيال الشاعر الكردي الراحل أحمد مختار بگ جاف، موظفاً هذه الحادثة للتعبير عن الموقف الواجب إتخاذه من قبل كل فرد كردستاني أزاء هذه المرحلة الإنتقالية الحساسة من حياة شعب إقليم كردستان العراق.

عرضت المسرحية لمدة ثلاثة أيام متتالية في أربيل وحضره جمهور غفير، بعدها عرضت المسرحية في الاونة الأخيرة في السليمانية لمدة يومين متتاليين وشهدت أقبالاً منقطع النظير أيضاً. شارك في الأداء عدد كبير من أعضاء وعضوات الفرقة وتم تقديم العرض بالنسق

الإحتفالي المعروف والمعتاد لمسرح سالار، اخرج هذا العمل المسرحي الفنان أرسلان درويش.

وللوقوف على حيثيات هذا العمل المسرحي وتبادل أطراف الشجون حول واقع الحركة المسرحية، كان لنا هذا اللقاء مع مخرج (مأتم أحمد مختار جاف) الفنان أرسلان درويش:

- إن هذا النهج ليس مرتبطاً بمرحلة نضالية بعينها، وإنما تمتد معطياته كما رسخها نضال (البارزاني الخالد) لتشمل المراحل اللاحقة، وتغدو نهجاً لحياتنا، خاصة وهي تبلور مقياساً أولياً لتقييم صحة المسار وجدوى المعطى الحقيقي لأي جهد إبداعي كردي في إرتباطه بقضية شعبنا العادلة ومساهمة في دفع العجلة الى الأمام ونحو الأفضل.

إن إتساع الوعي والفهم المدرك للتعامل الجاد والمسؤول مع طبيعة المرحلة السياسية والتأريخية التي تمر بعيداً عن المباشرة المستهلكة. وبطبيعة الحال فهذا النهج متناسق مع جماهيرية الفن المسرحي في تكوينه، ودوره الفاعل قبل الإنتفاضة وبعدها (رغم إختلاف المرحلتين) في أذكاء وعي الإنسان الكردي أمام مهامه الوطنية. ولعل هذا ما يجعلنا واضحين في تأكيد نهج الكوردية تي ورسالته في (تشخيصية أحمد مختار جاف) كما في سابقتها وفي ما تليها أيضاً.

* ولكن اليس من بديل لهذا النهج في المسرح؟

- لقد أفرزت حركتنا المسرحية حتى قبل الإنتفاضة أشكالاً مختلفة من التوجه، قدمت عن طريقها صورة ما تزخر به تجربتنا المسرحية من تنوع وتكامل يجسد حالة صحية لحركة مسرحية ناهضة، ولكن كانت بعضها موعلة في التيه والغموض الفكري بدعوى التجريب والتحديد والنخبوية المتحججة بالذلكات الشكلية.

ولكن ظل خطابنا المسرحي الرصين يستقي من النهج الأصيل المرتبط بالحركة التحررية الكردية ليستمر مؤثراً وفاعلاً في تشوير الروح المعنوية للإنسان الكردي في مقاومته ودعمه للتمسك بهويته القومية وعدالة قضيته أمام سياسات النظام الوحشية في قمع وإبادة هذا الشعب والنيل من روحه الثورية. إذأ فباستطاعة هذا النهج أكثر من غيره الماضي المريب وحمل حلمه معه وهو يعرف جيداً كيف يستخلص العبر من هذا الماضي ليحاور به الحاضر، أن هذا النهج لديه الجرأة التي قاوم بها العدو ليصارع بها سلطته الوطنية في كل ما يراه ناقصاً أو سلبياً في أدائه، ليؤدي بذلك ما على عاتقه من

- بالطبع أن مسألة الفن والسياسة يجب أن تترابط في وحدة متفوقة الإستهداف والإصابة، وباعتقادي لا يمكن أن ننصور عملاً فنياً أو أدبياً دون خلفية سياسية. لذلك فالنظرة التي لاتأخذ في الاعتبار وعي الشرط السياسي، من شأنها في النتيجة تكريس هيمنة ما هو سائد من في حياة مجتمعنا ومكاشفة السلطة بانتقاداتها وطروحاتها الواعية لإمكانيات هذه السلطة وسياسته وأيضاً لايمكن أن نتحدث عن مجتمع متقدم آت دون أن نتحدث عن الطرائق والكيفيات، أي عما يختزنه الواقع نفسه من إمكانيات تؤهله لأحداث النقلة المتوخاة.

من خلال ربط لوحاتها (العقد) فيها بشكل واضح وبالتالي الحصول على الحرية الذهنية لتكوين أحكامه الخاصة، تجاه ما يراه من شخصيات وأحداث ومواقف. وقد أثر بالمضي قدماً بهذه التقنية في هذا العرض الذي امتاز بتوليف بعض الشخصيات والمشاهد المسرحية من نصوصه السابقة بهدف تعميق وأثراء الخط الدرامي والفكري للحدث الأساسي في المسرحية.

* كيف تم إستقبال عرضكم المسرحي هذا في مدينة السليمانية؟

- أستقبلنا ومسرحيتنا بكل حب وحفاوة، ولعل الإستقبال الجماهيري الكبير الذي لاقاه هذا العرض يعكس فاعلية النهج وصحة المسار الذي نحن عليه. فجمهورنا المسرحي رغم ما يقال حول إعتكافه وإبتعاده عن دور العرض المسرحية، لا يترك أية فرصة سانحة إلا ويعبر فيها عن عشقه وتجمعه حول ما يؤثره من عروض مسرحية ترتبط بوجدانه وتعبّر عن الأمة وآماله، وبالفعل هكذا فعل جمهورنا المسرحي في مدينة أربيل، حيث غصت قاعة ثقافة السليمانية وممراتها بالمشاهدين كما تحشد قسم آخر كبير في يومي العرض خارج القاعة وأمطرونا بحبهم الصافي وولعهم بمشاهدة رائدنا المسرحي أحمد سالار. وهو يقف على الخشبة مثلاً، وفناناً شامخاً غاب سنيماً عدة عن مدينته الحبيبة، ولاننسى ما لمسناه من مودة أخوية نابضة بكل معاني الإحترام من زملائنا في (اتحاد فناني كردستان) الذين يسروا لنا كل أسباب الراحة والنجاح ولقد كان لوسائل الإعلام دوراً بارزاً في منح هذا العمل ما يستحقه من إهتمام.

* لم كل هذا الحضور الكبير للعناصر الإحتفالية في العرض؟

- بالطبع، فالمسرحية أعتمدت طقساً إحتفالياً كوردياً هي (كوتقل) أو التشخيصية

التي تجتمع فيها عناصر الفرجة وتشكلها نوع من التظاهرة الشعبية المتشعبة بالموسيقى والحركات التعبيرية والتكوين في الفضاء، إضافة الى مرجعيتها في الذاكرة الكردية، ولا أظننا قد أدخرنا جهداً لكي نقدم عرضنا مسرحياً كordia يتصل بكل الوسائل.

في الهم المسرحي...

لكي لا نحرث البحر°

أرسلان درويش

إن القيمة الحقيقية للفن تكمن بلاشك في المضمون في الجوهر والمدى وما يحقق هذا الفن من فعل، والعمل الدرامي، الذي يتوفر له المضمون الناضج والتجربة الناضجة سيكون هو الأفضل بكل تأكيد، فلا يمكن تصور أعمالاً جيدة دون وضوح ونضج في الرؤية الفكرية للإنسان وللمجتمع، ولهذا كان من الطبيعي أن لا يعيش الفنان الكردي منسلخاً عن تراثه الثقافي والإنسلاخ عن التراث هو أول المراحل التي يمر بها الفنان نحو الإغتراب، ولهذا كان على مبدعينا الربط بين مفاصل العملية الإبداعية، من جذرها الأول، جذرها الحامي (الموروث الحضاري والتراثي) ولو رجعنا الى تأريخ حركتنا المسرحية لوجدنا حالة الإنتماء هذه بدأ بعنوان أول مسرحية كردية للمرحوم عبدالرحيم رحمي هكاري (ممي ثالان) مروراً بمحاولات النابغة (بييرة ميراد) في (فرسان مريوان الاثنى عشر) و(محمود آغاى شيوكةقل) و (مقم و زين) وتعضيداً بعشرات المسرحيات ذات المضامين الكردية المستقاة من التراث والملاحم الكردية لكتاب ومسرحيين تواصلوا مع عطاءات تجريرتنا المسرحية، لعل أبرزهم رائدنا المسرحي (أحمد سالار) الذي بلور طابعاً مسرحياً كوردياً عرف بالمسرح الإحتفالي الكردي منذ منتصف الثمانينات... واليوم ونحن نشهد حالة النكوص التي تمر بها حركتنا المسرحية لجملة من العوامل التي أنا لست بصدد الخوض فيها الآن، حيث تناولتها كتابات أخرى عديدة بات ملحاً أن نبوتق جهودنا، كُتّاباً ومخرجين وممثلين، رواداً ومخضرمين وشباب، نحو العمل والبحث عن صيغة كردية للمسرح، توجد الحلقة المفقودة بيننا وبين الجمهور. والتراث لن يكون عائقاً إذا تحررنا في فهمه ووعينا دوره الحقيقي ونزعنا القدسية السلفية عنه، وتعاملنا معه بحرية وفق مقاييس العصر ومعطياته.

حينها تتصلب الأرضية التي نقف عليها، ولا أعني هنا بالطبع أن يتلون الجميع بلون واحد وأن نتبنى نسقاً أو أسلوباً واحداً في أعمالنا المسرحية، لأن هذا الضرب من الهراء وعدم التنوع التي لا يتكامل بدونها مشهدها المسرحي. فالفن تجربة مستمرة ومتقدمة باستمرار لكن ما ينبغي التأكيد عليه هو أن يكون هناك مسرحاً مضمونه كوردياً بمعنى أن

يعكس مشاكل هذا المجتمع وما يصبوا اليه، ودمج القومي بالإنساني لكي يكون أداة تغيير وبناء، فالحوار وتفاعل التجارب والتأثير والتأثر، هو بحث في سبيل ظهور مسرح كردي كامل الملامح، يستطيع أن يكون طاقة تفجر وتقدم وبناء في المجتمع الكردي الباحث عن هويته على مستوى جميع الأصعدة... ولكن بعيداً عن التخبط والضياع والتقمص الخائب لما هو ليس متناغم مع حاضرننا ولا ينتمي لماضيها ولا يرتقي لمستقبلنا، بل يضع أصحابها في هامش التبعية (للاخر) وفي موقع من يحرث البحر!! فكم من جهود وأعمال ضاعت وتبخرت كفقاعات الماء رغم ما طبل لها، لأنها لم تدرك ذاتها وإصالتها وما منوط بها من مسؤوليات تبتغي منها أن تكون في الطليعة تحمل مشاعل النور المستمدة من مواقفنا الكردية الأصلية ونارها الخالدة، لا أن تتذيل المسيرة مستفقدة مسارها، إذن لا بد من فهم المشهد الشمولي التاريخي العريض للإبداع... ليس مبدعاً من لا يفهم المناخ الفكري والحضاري لشعبه وأمته، ومتى وثقنا بذاتنا وتحررنا من عقدة (الخواجة) وحاورنا همومنا ومشاكلنا الكردية وتناولناها بصدق وجراً ووضوح، عندها نستطيع أن نفتح نافذة مشرعة على العالم... بهواء حر وطييق وخاص، ونحرث في أرض خصبة...

شاني

لن أنسى يوم ٢٠٠١/٦/١٢، وسيظل محفوراً في ذاكرتي، لأنني شاهدت في هذا اليوم الكبير أحمد سالار، ولأول مرة في حياتي، يمثل على خشبة المسرح، في مسرحية (كذبة كئيبة أحمد مختار جاف) من تأليفه، وإخراج الفنان أرسلان درويش.

منذ عرفت سالار كمخرج في منتصف الثمانينات، كنت أتمنى أن أشاهده كممثل أيضاً، ألا أنه لنجاحه في ثلاثيته المعروفة، (نالي وحلم أرجواني، الصقر يحلق عالياً، وأحمد الجزيري)، وإتباعه أسلوب المسرح الإحتفالي الذي أقرن بأسمه، جعله يعزف عن التمثيل، وينصرف الى الإخراج، لتأصيل المسرح الكردي في هذا الأسلوب.

ولعل إنتخابه بعد الإنتفاضة عضواً في برلمان كردستان، أبعده عن الإخراج ولم يقدم خلال عشر سنوات سوى عمل واحد، غير كمؤلف ظل يرشد المسرح الكردي بنتاجاته. هذا الركود الذي أصاب سالار، فسر الى أنه بداية قطيعته مع المسرح. ولكن عودته اليه، كممثل وليس مخرجاً، أدهش هذا التفسير.

قبل أن أشاهد أداء سالار، كنت أعتقد أن هناك قلة من الممثلين الكرد يجيدون أداء طريقة ستانسلافسكي وفاختانكوف، أمثال كامران روؤف، سمو عزيز، وآزاد جلال، ولكن عندما شاهدت أداء سالار، عرفت أنه أفضلهم أداء لهذه الطريقة. لا أقول هذا مجاملة، وإنما إنصافاً لفناننا الحجول الكبير.

فليس من السهولة بعد قطيعة ربع قرن تقريباً من التمثيل، وتجاوز الرابعة والخمسين، إن يتألق المرء في أداء هذه الطريقة التي ينبغي أن تتوفر لدى أصحابها بالإضافة الى قدرة الالتقاء المرونة الجسمانية، ليستطيع فناننا هذا في تجسيد هذين العنصرين، لتقمص الشخصية والتركيز بمهارة فائقة، ولا أغالي إذا قلت أن الدقائق الخمس التي أداها كانت بحد ذاتها مشهداً منودرامياً كافياً، لتعليم طلبة معهد الفنون الجميلة، كيفية تمثيل طريقة ستانسلافسكي وفاختانكوف.

لقد ابكيتنا ياسالار، لأنك أعدتنا الى شبابنا، ولأنك عدت الى شبابك، وقدمت درساً رائعاً في الفن والأخلاق، لهذا الجيل والجيل السابق، عندما عدت الى المسرح أولاً، وعندما أبدعت فيه ثانياً...

محي الدين زنگنه

وقطع عليه أسترسالة في الحوار الذي يجري مع باكوري، أحادياً ومن جانب واحد حسب. دخول رجل شامخ، أخرجه من نفسه، وسرق كل إهتمامه. يقيناً أعرفه. أسعفيني أيتها الذاكرة المنخورة؟...

لم يطل به البحث في ثنايا ذاكرته. هتف سريعاً «سالار» أنه سالار الفنان المسرحي... أو... أو... «سيرانو» كما كان الطرفاء يدعونه، وقد صدق. فالرجل في شاعرية «سيرانو» وشفافيته وعلو روحه. وقد استطاع خلال فترة وجيزة أن يفرض إحترام الفن، حد التقديس في زمن وفي واقع كان الكثيرون يزدرون الفن، وينظرون الى الفنان نظرة أستصغار.

مازلت أذكر تلك الواقعة التي جرت له في السبعينات، حيث كانت الفوضى تضرب بأطنابها في مدينة السليمانية. والأمن مفقوداً. وكان هو عائداً إلى منزله، ذات ليلة، فتصدى له ثلة من اللصوص ليسلبوه. ولكن ماكادوا يقتربون منه حتى تعرف عليه أحدهم. فصرخ «كوژينه... مامدستا سالار» فأسقط في أيديهم، وشلهم الخجل، فأحاطوا به، بأعتزاز بالغ، سوراً. يحرسونه ويحمونه، حتى أوصلوه إلى منزله، وألستهم لاتكف عن الأعتذار والاستغفار...

تلك قوة السلطة الفن وعظمتها، التي ينفرد بها الفنان الأصيل، تفرض إحترامها وطاعتها، طوعاً، حتى على الفئات المنحرفة، وتربيتهم وتعلمهم.

إن سالار، والحمد لله اضاف وهو ما يزل يرنو إليه، لم يفرض إحترامه على اللصوص حسب بل على الزمن أيضاً، الذي لايجرؤ حتى الان أن يلعب به كما لعب بنا جميعاً. وعاد بذهنه القهقري إلى أيام كان سالار يتردد عليه في بغداد، يجالسه ويستمع إلى نبرات صوته الرجولي العريض. ترى ماذا لو غنى أو قرأ المقام بصوته الأوبرالي الضخم، أما كان حقق لنفسه فيها شأنًا لا يقل عن شأنه في المسرح، أخ... أخ...

«کاک ئەحمەد سالار باوکی شانۆی کوردییە، ئەحمەد سالار، ئەگەر کورد
نەبواوە، بێرەووەری سەیرم لەگەڵ کاک ئەحمەد سالار هەیه»
ماندوو، بێرەووەری سەیرم لەگەڵ کاک ئەحمەد سالار هەیه»

(شەمال سایب - سالی ١٩٨٤ هەولێر)

- عەبدولڕەحمان بێلاف - گوڤاری هەرێم ژمارە (٢٦٩) (٢٦) ی نەورۆزی ٢٧٠١ ی
کوردی.

بەخێر بێن دەنگی ناشتی

پرووناک رەئوف

لەو رۆژەوێکە مامۆستای مەزن (فوتاد رەشید بەکر) بەردی بناغەیی
شانۆی کوردیی لە کوردستانی عێراقدا دانا، کە ئەمڕۆ دەکاتە ٧٥ سالی
تەواو تا ئێستا کاروانی ئەم هونەرە پەسەنە لە برەودایە، هەرگیز لە خزمەتی
داگیرکەر و چەوسێنەردا نەبوو، لە رۆژانی سەخت و دژواردا ناوەرۆکی
شانۆنامەکاغان بەرێرەکانی و بەگژداچوونەو بوون، هونەرەمەندانی کورد
شایەتی سەردەم و وێژدانی گەل بوون.

لەم رۆژانەدا (تیپی شانۆی سالار) کە لەم شارەدا گەشەیی کرد و چەندین
شاکاری پیشکەش کرد، لە شاری هەولێری ئازیزەو بەتەدارەکیکی نوێو
بەدلی پر لە خۆشەویستییهو، بەعەزمی ناشتیخوازانە و سۆزی یادگارە
شیرینەکانەو بەعەشقی هونەری کوردیی پەسەنەو، سەردانی شارە
خۆشەویستەکان کرد و لەگەڵیاندا بەشداریی کۆتەڵەکی (ئەحمەد موختار
جاف)یان کرد، خەڵکی شاری سلێمانیش بەخۆشحالییهو پێشوازیان لە
هونەرەمەندی گەورە کاک (ئەحمەد سالار) و هاوڕێکانی کرد، دەست لەناو
دەست و بەئێرادەپەکی پتەووەو بۆ چەسپاندنی ناشتی.

هونەرەمەندان کە هەمیشە ئالای ناشتی و ئازادی و دیموکراتییان بەرز
پاگرتوو، ئەمجارەش دەبێ بیسەلمێن کە لە پێناوی لابردنی خالە
دەستکردەکاندا دەبێ ببینەو بەو کوردەیی کە هەمیشە لە تالی و لە شادیدا
پێکەووەبووین، دەستمان لە یەک کە لەپەیدا بوو، لە یەک سەنگەرباشدا بۆ

بەشی چوارەم

نرخاندن و رېپورتاجی رۆژنامەیی

نازادی دهجەنگاین، هونەرمندانی سلیمانی بەدلیکی بێگەردەوه بەلێنیان تازەکردەوه کە دەبی لەگەڵ هونەرمندانی هەولێری قەلا و منارەدا بێنە شوورە پۆلایین بۆ پاراستنی ناشتی.

* رۆژنامەی پێوان، ژمارە (٦) سالی یەكەم، چوارشەممە ٢٠٠١/٨/١

هونەرمند ئەحمەد سالار

شادبوونەوه بەخۆزگەیهك پر بەسینه

مەریوان عەلی

تیپی شانۆی سالار بەبانگه‌شت و میوانداری یه‌کیته‌ی هونەرمندانی کوردستان و بەمه‌به‌ستی نمایشکردنی شانۆیی (کۆتەله‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف) له‌ شاری هەولێره‌وه‌ هاتنه‌ شاری سلیمانی، ئەم نمایشه‌ له‌ رۆژانی (٩-٧/١٠) له‌ هۆلی رۆژنبیری سلیمانی نمایش کرا و له‌لایه‌ن هونەرمنده‌ ئەحمەد سالار-ه‌وه‌ نووسراوه‌ و هونەرمنده‌ ئەرسەلان دەرویش کاری ده‌ره‌تیانی ئەنجام داوه‌.

له‌ دیداریکدا له‌ مامۆستا ئەحمەدمان پرسى له‌ دواى ١٢ سال هاتنه‌وه‌ سه‌ر شانۆ؛ ئایا چ هه‌ستیک بوو، به‌پێرتان چۆن له‌مه‌ ده‌دوین واته‌ له‌ دواى ئەو ماوه‌یه‌ له‌گەڵ بینه‌ردا له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ پێک شادبوونه‌وه‌؟

- شادبوونه‌وه‌ی ئۆخه‌ی به‌چه‌شنه‌ها خۆزگه‌، شادبوونه‌وه‌ی ئۆخه‌ی به‌کامی دڵ به‌خۆزگه‌یه‌ك پر له‌ سینه‌، وه‌نه‌بێت من دا‌پ‌رابوویم له‌ شانۆ له‌و چه‌نده‌ ساله‌دا یا له‌ کاری هونەری به‌ل‌کو له‌ سینه‌مادا وه‌كو ده‌ره‌ینه‌ر کارم کردوه‌، وه‌ك نووسەر و به‌چه‌نده‌ها کتیب به‌رده‌وام بووم، به‌لام وه‌ك ئەکته‌ر راسته‌ بۆ سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ ماوه‌ی ١٢ سالێکی پێچوو پاش گه‌رانه‌وه‌یه‌ك به‌تایبه‌ته‌ی له‌م به‌ره‌مه‌دا که یه‌کیه‌که‌ له‌ وه‌ولانه‌ی که داومه‌ له‌ پێناوی ئەوه‌ی شانۆیه‌کی کورده‌واری نه‌ك ته‌نها رەنگ و رۆاله‌ت به‌ل‌کو به‌گیان و ژیان و پانۆراما که‌یه‌وه‌ کوردیی و کورده‌واری بێت ئەمه‌ش یه‌کیه‌که‌ له‌ وه‌ولانه‌ و گه‌رانه‌وه‌یه‌ بۆ که‌شی کۆتەل، کۆتەل به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌

به‌تایبه‌ته‌ی کۆتەلی جاف له‌ناو کورده‌واریدا به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی شتیکی رابردوو و ده‌یه‌یه‌یه‌وه‌ لێره‌دا که‌ کراوه‌ بۆ که‌سیه‌که‌ که‌ شایسته‌ی رێزێکی تایبه‌ت بوو له‌ناو خێل و عه‌شیره‌ته‌که‌ی‌اندا لێره‌دا چه‌ند توخمێکی سه‌ره‌کی هه‌یه‌ له‌ توخم و بایه‌خه‌ هه‌ره‌ به‌ره‌تیه‌کانی هونەری دراما، له‌پێشیان‌وه‌ هونەری گێڕانه‌وه‌ یا دووباره‌ ژيان‌وه‌ و لاسایی کردنه‌وه‌ی، ئەوه‌ی ئەرستۆ تیۆره‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ی هونەری له‌سه‌ر بنیات ناوه‌ ئەوه‌ له‌ کۆتەلدا توخمێکی سه‌ره‌کیه‌، پاشان له‌ قسه‌کاندا وێردی جیا به‌یت و بالۆره‌ی جیا به‌، گۆرانی و پیا‌هه‌ل‌دانی تیا به‌، شاعیر شیعەر ده‌خوێنێته‌وه‌ به‌سه‌ریدا، که‌لوپه‌لی که‌رسته‌کانی دێته‌ ئارا بۆ کۆتەل، ئەمه‌ له‌خۆیدا ئەو توخمه‌ سه‌ره‌کیانه‌ی شانۆی تیا‌دایه‌ که‌واته‌ له‌بار به‌ ئەوه‌ی که‌ بێته‌ دراما، چونکه‌ خۆی له‌ شێوه‌ی دا‌بو‌نه‌ریتێکی کورده‌واری نیمچه‌ دراما دایه‌، که‌ چه‌ند هه‌نگاوێکی ماوه‌ بێته‌ دراما ده‌نا خۆی درامایه‌.

٧٧ سال له‌ میژووی شانۆی کوردی

له‌ گه‌وره‌ترین پێشانگه‌دا... بۆ رۆژی جیهانیی شانۆ

هونەرمند ئەحمەد سالار (به‌شی شێر) ده‌بات!

- پێشانگه‌که‌ هونەرمنده‌ و شانۆگه‌رییه‌کانی نێوان سالانی (١٩٢٦-٢٠٠٢) ده‌گرتیه‌وه‌، واته‌ میژووی (٧٧) سالی شانۆی کوردی ده‌گرتیه‌ خۆ.

* چ هونەرمنده‌ندیک زۆرتر به‌ره‌م و ئاماده‌یی هه‌یه‌ له‌و میژووه‌ی تو ده‌ستینشانت کردوه‌؟

- ئەو هونەرمنده‌ی زۆرترین ئاماده‌یی و به‌شداری هه‌یه‌ له‌و به‌رواره‌ی دیاریم کردوه‌، هونەرمنده‌ (ئەحمەد سالار)، که‌ (به‌شی شێر)ی به‌رده‌که‌وێت له‌ زۆری به‌ره‌م و زۆری خزمه‌ت.

* (به‌درخان) ژماره‌ (١٨) ٢٠٠٢/٢/٢٢ هونەرمنده‌ سه‌ردار خدر.

سلیمانی له پیشوازی هونه‌رمه‌ندانى تیپی شانۆی سالاردا

كاتژمیر (٧)ی سەرلەئێوارەى رۆژى هەینی ٢٠٠١/٧/٦ یەکییتی هونه‌رمه‌ندانى کوردستان لەژێر سیبەرى دروشمی (هونه‌ر پەيامی ئاشتی و پێکەوه‌ ژيانە) له‌ دەروازەى شارى سلیمانی پیشوازی له‌ هونه‌رمه‌ندانى تیپی شانۆی سالار کرد که له‌ شارى هەولێرى خۆشه‌ویسته‌وه‌ هاتوون بۆ شاره‌جوانه‌که‌ى خۆیان شارى سلیمانی د‌لگیر؛ مەبەست له‌م سەردانه‌ى تیپی شانۆی سالار پێشکه‌شکردنى شانۆی کۆتە‌له‌که‌ى ئەحمەد موختار جافه‌ که له‌ نووسینی مامۆستای هونه‌رمه‌ند ئەحمەد سالار و له‌ دەرھێنانی هونه‌رمه‌ند ئەرسە‌لان دەرویش-ه‌ شایانی باسه‌ واپرێاره‌ رۆژانی ٩- ١٠/٧/٢٠٠١ ئەم شانۆیییە له‌ هۆلی رۆشنییری شارى سلیمانی غایش بکریٲ.

* کوردستانی نوێ، ژماره‌ ٢٩٨، شەمە ٢٠٠١/٧/٧

ئەحمەد سالار:

ئێمه‌ هەمیشه‌ دژی شه‌ربووين

ئا / ئاسۆ رەحیم
لەسەر بانگه‌یشتی (یەکییتی نووسە‌رانی کوردستان) رۆژانی ٩- ١٠/٧/٢٠٠١ له‌ هۆلی رۆشنییری سلیمانی (تیپی شانۆی سالار) له‌ شارى هەولێره‌وه‌ بوونه‌ میوانى شارى سلیمانی و شانۆگە‌رى (کۆتە‌له‌که‌ى ئەحمەد موختار جاف)یان غایش کرد، که له‌ نووسینی (ئەحمەد سالار) و له‌ دەرھێنانی (ئەرسە‌لان دەرویش) بوو، سەرە‌تا له‌لایەن مامۆستا فەرەیدون دارتاش سەرۆکی (یەکییتی هونه‌رمه‌ندانى کوردستان)ه‌وه‌ به‌خێره‌اتن کران و هیواى خواست هونه‌رمه‌ندان ببه‌ سەرقاله‌ى ئاشتی له‌ کوردستان. پاشان له‌گە‌ڵ دەست پێکردنى شانۆگە‌رییەکه‌ و دەرکه‌وتنى هونه‌رمه‌ند مامۆستا ئەحمەد سالار لەسەر ته‌خته‌ى شانۆدا جه‌ماوه‌رى هونه‌ردۆستى سلیمانی به‌شه‌وقه‌وه‌ هه‌ستانه‌ سەرپێ و هۆله‌که‌یان پ‌ر چه‌پله‌پ‌یزان کرد:

١- ئەحمەد سالار ٢- ر‌وبار ئەحمەد ٣- ئیسماعیل قادر ٤- قادر مسته‌فا ٥- نیاز له‌تيف ٦- نازەنین عەبدولرەحمان ٧- ر‌زگار س‌دیق ٨- عەباس ژاژله‌یى.

شایه‌نى باسه‌ رۆژى چوارشه‌مه‌ ٧/١١ س‌عات ١٠ى سەرله‌به‌یانى کۆرپێکی خۆپ‌ندنه‌وه‌ى غایشه‌که‌ بۆ هونه‌رمه‌ند (دانا عەلى س‌عید) سازکرا. هه‌فته‌نامه‌که‌مان له‌ کۆتایی غایشه‌که‌دا س‌باره‌ت به‌م س‌ەردانه‌یان چه‌ند پرسیارپێکی ئاراسته‌ى هونه‌رمه‌ند مامۆستا (ئەحمەد سالار) کرد.

* پاش داب‌رائپێکی زۆر له‌ گە‌رانه‌وه‌دا بۆ شاره‌که‌ت هه‌ست به‌چی ده‌که‌ى؟
- هه‌ست به‌خۆشى و ئاسووده‌بوونپێکی زۆر ده‌که‌م، بوونی ئەم جه‌ماوه‌ره‌ زۆره‌ى شانۆ له‌ سلیمانی مایه‌ى خۆش‌حالییه‌.

* پ‌یتان وان‌ییه‌ ئەم س‌ەردانه‌تان دره‌نگ وه‌خت بوو، نه‌ئه‌کرا وه‌ک هونه‌رمه‌ندان ئەم هه‌نگاوه‌تان پ‌یش ئاشت‌بوونه‌وه‌ى هه‌ردوو حزبی ده‌سه‌لاتدار ب‌یت؟

- ئێمه‌ هه‌میشه‌ وه‌ک هونه‌رمه‌ندان هاوده‌نگ و هاوسۆز بووین ئەتوانم بل‌یم له‌ کاتى شه‌ریشدا د‌ل نزیک بووین له‌گە‌ڵ هونه‌رمه‌ندانى ئێره‌، ئێمه‌ هه‌میشه‌ دژی شه‌ر بووین، هیوام وایه‌ ئەمه‌ هه‌ولپێکی تر ب‌ى بۆ ئاشتی و پ‌یکه‌وه‌ ژیان.

* ئاواره‌بوونت له‌ سلیمانی چی ل‌ى س‌ەندى و چی پ‌ى به‌خشیت؟
- من هه‌ست ئەکه‌م ئاواره‌ نیم، له‌ هه‌ولپ‌یرم یا له‌ سلیمانی؛ هه‌موو کوردستان مال‌ى خۆمه‌.

* هاولاتى، ژماره‌ (٣١) یه‌کشه‌مه‌ ٢٠٠١/٧/١٥

ئەحمەد سالار:

پیشکەشکردنی کۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف

لە سلیمانی رووخاندنی دیواره پێگرەکان و دەنگدانە بۆ ناشتی

پاپۆرت: بۆتان جەلال

چۆن ھونەرمنەندانی کوردستان لە پۆژە ھەرەتال و شەبەبخوونە دژوارەکاندا خاوەن ھەلۆتستی دڵسۆزانەى خۆیان بوون و دژ بەشەر و تەشەنەکردنی شەری براکوژیدا دیواری قەدەغەکردنی بوون، ئەمڕۆکەش کە ناشتی لە کوردستاندا بەرقەرارە و ھەنگاوی پیشکەوتووی ناوە، ھونەرمنەندانی کوردستان بەھەمان شێوە ھەلۆتستی دڵسۆزانەى خۆیان بۆ چەسپاندنی ناشتی و تەبایی دووپات دەکەنەو، ئەوەتا لە ھەنگاویکی دەستپیشخەریانەى ناشتەوايیدا، لەو پۆژانەى رابردوو تیبی شانوێ سالار لە ھەولێرەو گەیشتە شاری سلیمانی. لەوێ چەند چالاکییەکی ھونەرییان پیشکەش بە جەماوەری سلیمانی ئازیز کرد.

سەبارەت بەم سەردانەى تیبی شانوێ سالار بۆ ئەوێ و تیشک خستەسەر ئەو گەشتەیان، چاومان بەمامۆستای ھونەرمنەند (ئەحمەد سالار) کەوت، لە سەرەتا لیمان پرسى:

* لە سلیمانی چیتان پیشکەش کرد؟

- بۆ ماوەى دوو پۆژ شانوگەرى (کۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف) کە لە دەرھینانی ھونەرمنەند (ئەرسەلان دەرویش)ە نمایش کرا.

* چۆن پیشوازبەتان لێ کرا؟

- پیشوازبەك لەسەر ھەموو جۆرە ئاست و پکێفەکان بوو، لەگەڵ میواندەرییەك کە بۆ هیچ تیبیک و دەستەبەكی ھونەرمنەندان تا ئەمڕۆ لە سلیمانی نەکراوە، ھەر لەگەڵ ھەڵدانەوێ پەردەى شانۆدا دەکەوتینە ژێر نوقل و چەپلە و گول بارانیک کە تەختەى شانۆکە دەبوو کەرنەفالتیکى رەنگاوەرپەنگی خۆشەویستی و دڵنەوایی.

* ئەو دەست پیشخەرییە ھونەرییە چ خزمەتیک بەبرەودان بەپروۆسەى ناشتی دەگەيەنیت؟

- وابزانم ئەو ھەستەى کە پێ بوو لە خۆشەویستی و رێزلیتان، خۆى لەخویدا فېستیفالتیکى گەلیك نازدار بوو کە جەماوەرى شاری سلیمانی پیشانیان دا، بەر لە ھەموو شتیک رووخاندنی دیواره پێگرەکانە کە باشترین دەنگدانە بۆ ناشتی و تەبایی بۆ میللەتەكەمان، ئەگەر ئەو پیشوازبەى جەماوەرى سلیمانی بۆ ئێمە پیشوازبەى ھونەرى بوو، بەلام لە کاتیکى ناسکدا چوارچێوەیەکی سیاسى ھەرەحەساسى ھەبە.

* لە ئایندەدا نیازتان نییە لەو جۆرە ئالوگۆرییە ھونەرییانەدا بەردەوام بن؟

- بەلێ نیاز وایە ئالوگۆرى ئەزمونەکانى سەردان و بەرھەمی ھاوبەشى ھەردوولا پتەر بکەین، ھەندێ پۆژەى ھونەریی گەورە لەسەر ئاستى کوردستان لە ئارادایە بەتایبەتیش کە لەم نزیکانە خەریکین پیشانگایەکی شێوەکاری بۆ سەرچەم ھونەرمنەندانی شێوەکاری شارەکانى کوردستان ساز بکەین.

لە درێژەى راپۆرتەكەماندا پرسیارێکمان ئاراستەى ھونەرمنەندى دەرھینەر (ئەرسەلان دەرویش) کرد و لیمان پرسى:

* نمایشى شانۆگەرییەكەتان لای بێنەر و ھونەرمنەند و رەخنەگرانى شانوێی لە سلیمانی چۆن ھەلسەنگیندرا؟

- کارکردن لەو جۆرە نمایشە واتە لە شانوێ ئاھەنگسازیدا، تایبەتەندیبەكی خۆى ھەبە، چونکە ئەو تەرزە رێبازە کە بەشانوێ ئاھەنگسازى کوردی لە ناوەراستی ھەشتاکانەوہ ناسراوە و زادەى ئەزمونى ھونەریی دەولەمەندى مامۆستا ئەحمەد سالارە، زەحمەت بوو بۆ دەرھینەرپکی ترکاری تیا بکات و بەو نیازەى کە جیاوازی ھەبێت لەگەڵ شانۆگەرییەکانى دیکە و لە ھەمان کاتیشدا گیانى ئەو شانوێ بەرجەستە بکات، بەھەر حال توانیمان بپروۆکەى شانۆگەرییەكە بەمیتۆدى ھونەریی پیکوپیک بەگەيەنە بێنەرەن، جەماوەریش چ لە ھەولێر و چ لە سلیمانی

ئىيوارەى پۇژى ۲۰۰۱/۶/۱۲ لە ھۆلى گەل لە ھەوليرى پايتەختدا، سەرلەنوى عاشقانى شانۆ و ھونەردۆستان و تينووانى نمايشە قەشەنگەکان، کورتە ژوانىکیان لەگەل ئەحمەد سالار و ئەرسەلان دەرویشدا ھەبوو، ئەو دوو ھونەرمەندەى دوو سى سالتیک لەمەوبەر، ھەر لە ھەولير ژوانى (لەژير تارای سورمەچنا) و (ئاھەنگیک لە ھەوارگەى یاران)یان بۆ بەستين... ئەمجارەیان لە (کۆتەلەکەى ئەحمەد موختار جاف)دا يەکیان گرتەوہ... ئەوان ھاتبوون ھۆکارەکانى مەرگى ئەحمەد موختار ساخ کەنەوہ بۆ جەماوەر، بەلام خەلک پاش بينينى نمايشەکە، زۆر راستى تری بۆ پروون بۆوہ، ئەوان لەو نمايشەدا پييان گوتين کى ھۆلەکانى شانۆى ساردوسى کردۆتەوہ! پييان گوتين کامەيە ئەو بەرھەمەى جەماوەر بەتاسەوہ ريز بۆ بينينى دەگرن! خودى ئەحمەد سالار بەو نواندنە بەرزە و بەو جموجۆلە گەنجانەيەى، بۆى ساغ کردینەوہ کە کى توانا و تاقەتى ئەفراندنى ماوہ و کى نەيماوہ!... ھونەرمەندە بەئەزمونەکان... کچەکان... مندالەکانى نيو کۆتەلەکەى ئەحمەد موختار جاف. ئەو ئىيوارەيە بەتیکرا و پيکرا ماندووويون... گەلى ماندووويون، تاوہکو خەمى ئيمەيان سڤيەوہ، ئاخىر سالار و دەرويش ئەمە سيبەمین جارە ئەم گۆرانپانەمان لە ھەولير بۆ دەچرن و پەيامە پيرۆزەکەى شانۆى کوردیمان بەروودا دەدەنەوہ، ھەر لە خوشیداين ئەى ئەو جەماوەرەى بەسەروسيماى پى تەوس و ھەزەوہ ريز لە ھونەرى بەرز دەگرن، سەرکەوتوو بن کچان، کورپان، ھونەرمەندان کە ئەو ئىيوارەيەش تينوويتيتان شکاندين، دەستخوش ئەرسەلانى دەرھينەر بۆ داھينانت. ماندوو نەبى ئەحمەد سالار کە پاش ئەو ھەموو تەمەن خزمەتە و ئەو چەندین سال داپرانە، ئيمەت ھەستاندەوہ سەرپى بۆ ئەوہى چەپلەبارانت بکەين، ھەر ئاوەدان بى ھۆلەکانى شانۆ.

* برايەتى -ئەدەب و ھونەر- ژمارە (۲۳۱) ھەينى ۲۰۰۱/۶/۱۵

به‌اشی پینجه‌م

وینه و بیبلوگرافیای کاره‌کانی هونه‌رمه‌ند و ژیاننامه

بیسلوگرافسای کاره هونه رپسه کانی هونه رهنه ند

ز	ناوی بهرهم	نووسین	دهرهینان	نواندن	وهرگیپران	کاری هونه رپی	شانو	تهله فریون	رادیو	سینه ما	میژوو	شون	قاره ماننی بهرهم
۱	خبات			✓			✓				۱۹۷۰	بهغدا	✓
۲	سیردوت له بیرینی			✓			✓				۱۹۶۸	بهغدا	✓
۳	رومیو و جولیت			✓			✓				۱۹۶۹	بهغدا	
۴	مانگ ههلباتن		✓				✓				۱۹۷۰	بهغدا	
۵	له ژیر خوله می شه وه		✓				✓				۱۹۷۱	بهغدا	
۶	تهواندهی له ژیره وه دن		✓				✓				۱۹۷۱	بهغدا	
۷	من مرۆقم		✓	✓			✓				۱۹۷۰	بهغدا	
۸	قبول		✓	✓			✓				۱۹۷۱	بهغدا	✓
۹	گهلور		✓	✓	✓		✓				۱۹۷۰	بهغدا	✓
۱۰	کاوهی ناسنگهر		✓	✓			✓				۱۹۷۰	بهغدا/سلیمانی	✓
۱۱	نه فره لی کراو			✓			✓	✓			۱۹۷۰	بهغدا	✓
۱۲	جهنابی موفه تیش		✓	✓		✓	✓	✓			۱۹۷۱	سلیمانی/بهغدا	✓

ز	ناوی بهرهم	نووسین	دهرهینان	نواندن	وهرگیپران	کاری هونه رپی	شانو	تهله فریون	رادیو	سینه ما	میژوو	شون	قاره ماننی بهرهم
۱۳	نوتومبیلچی		✓				✓				۱۹۷۲	سلیمانی	
۱۴	کیچ			✓			✓	✓			۱۹۷۰	سلیمانی	
۱۵	پینج کس له نوتیای کدا		✓				✓	✓			۱۹۷۰	سلیمانی	
۱۶	پیسگی تهریر		✓	✓			✓	✓			۱۹۷۲	سلیمانی/جهنلیتر	✓
۱۷	چالی جهرگی پیریزن		✓	✓			✓				۱۹۷۲	بهغدا/جهنلیتر/سلیمانی	
۱۸	گولی خوتای/نهریت		✓				✓				۱۹۷۲	بهغدا	
۱۹	به ژور بو به دکتور		✓				✓				۱۹۷۶	سلیمانی	
۲۰	زیانی تووتن		✓	✓			✓	✓			۱۹۷۳	سلیمانی	✓
۲۱	دوا گۆزانی		✓				✓		✓		۱۹۷۳	سلیمانی	✓
۲۲	شاعیر رو بنیول		✓	✓			✓				۱۹۷۰	بهغدا	✓
۲۳	بازرگانی شهر		✓	✓			✓	✓			۱۹۷۰	بهغدا	✓
۲۴	لانه وازان		✓					✓			۱۹۷۳		

ز	ناوی بهرهم	نووسین	دهرهینان	نواندن	وههگپران	کاری هونه‌ری	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قاره‌مانی بهرهم
۲۵	چه‌خماخه			✓		✓	✓	✓			۱۹۷۳	سلیمانی	
۲۶	پالتۆ			✓				✓			۱۹۷۶		✓
۲۷	ئابلوقه			✓			✓				۱۹۷۶	سلیمانی	✓
۲۸	ره‌جەب و پیاو خۆزان		✓				✓				۱۹۷۵	سلیمانی	
۲۹	سه‌له‌ی نان‌کەر			✓			✓				۱۹۸۳	سلیمانی	✓
۳۰	راپۆرت		✓				✓				۱۹۷۷	سلیمانی	
۳۱	نۆتیالۆ		✓	✓		✓	✓		✓		۱۹۷۷	سلیمانی	✓
۳۲	خەج و سیامه‌ند		✓			✓	✓				۱۹۷۸	سلیمانی / موصل	
۳۳	لالۆ کەریم		✓	✓		✓		✓			۱۹۷۷		
۳۴	وانه‌ی رەشبه‌له‌ک	✓	✓				✓				۱۹۷۷	سلیمانی	
۳۵	پودی ولات	✓	✓			✓	✓				۱۹۷۴	به‌غدا	
۳۶	دلداران باران	✓									۱۹۹۰	سلیمانی	

ز	ناوی بهرهم	نووسین	دهرهینان	نواندن	وههگپران	کاری هونه‌ری	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قاره‌مانی بهرهم
۳۷	ته‌نه‌که		✓			✓	✓	✓			۱۹۸۷	سلیمانی / هوێلێز	
۳۸	هاملیت		✓					✓			۱۹۸۴	سلیمانی	
۳۹	نه‌گیییا له‌ نۆلیس		✓		✓		✓				۱۹۸۲	سلیمانی	
۴۰	کالیگولا				✓		✓				۱۹۸۶	سلیمانی	
۴۱	نۆتیالۆ د‌گه‌رته‌ود				✓		✓						
۴۲	به‌ره‌و خۆز		✓			✓	✓				۱۹۸۶	سلیمانی	
۴۳	چایکا		✓		✓	✓					۱۹۸۷	سلیمانی	
۴۴	د‌وژنی گه‌ل			✓							۱۹۸۶	سلیمانی	✓
۴۵	گیانی گۆزان		✓	✓		✓	✓				۱۹۷۲	به‌غدا	✓
۴۶	روبار		✓			✓	✓				۱۹۸۰	ده‌وک	
۴۷	نالی و هه‌ره‌یه‌کی نه‌رخه‌وانی	✓	✓			✓	✓				۱۹۸۷	سلیمانی / به‌غدا	
۴۸	ملوانکه‌یه‌ک له‌هه‌لیت				✓						۱۹۸۷	سلیمانی	
۴۹	کاتی هه‌له‌یه‌ره‌ز نه‌فری	✓	✓			✓	✓				۱۹۸۸	سلیمانی / به‌غدا	

ز	ناوی بهرهم	نووسین	دهرهینان	نواندن	وههگیران	کاری هونه‌ری	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قارده‌مانی به‌ره‌هم
٦٠	مۆلەت		✓			✓	✓	✓			١٩٧٦	سلیمانی	
٦١	شه‌جین له‌ سه‌خته‌ندا هیلا نه‌ دکات	✓									١٩٩٤	هه‌ولێر	
٦٢	نه‌و دده‌می نه‌قین مه‌زنتر ده‌بی	✓									١٩٩٣	هه‌ولێر	
٦٣	گه‌مه‌ی پاشا			✓			✓				١٩٨٨	سلیمانی	✓
٦٤	له‌وتر تارای سوورمه‌چندا	✓				✓	✓	✓			١٩٩٧	هه‌ولێر	
٦٥	ناهمگی له‌هه‌و ارگه‌ی یاراندا	✓				✓	✓	✓			١٩٩٨	هه‌ولێر	
٦٦	ده‌چیرۆکی ته‌له‌فریۆنی		✓	✓				✓			١٩٨٢		✓
٦٧	قوڵایی چاو دکان		✓			✓	✓				١٩٧٩	به‌غدا	
٦٨	مۆلەت		✓			✓	✓	✓				سلیمانی	
٦٩	لایه‌نانه‌یا		✓			✓	✓				١٩٨٠	سلیمانی	

ز	ناوی بهرهم	نووسین	دهرهینان	نواندن	وههگیران	کاری هونه‌ری	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قارده‌مانی به‌ره‌هم
٥٠	چه‌زیری وانه‌ی نه‌قین داده‌دات	✓	✓			✓	✓				١٩٨٩	سلیمانی/به‌غدا	
٥١	له‌یادی مه‌حوری‌دا	✓	✓				✓					سلیمانی	
٥٢	سلیمانی‌یادی دووسه‌ده ساله‌	✓	✓				✓					سلیمانی	
٥٣	چه‌نایی موفه‌تیش		✓	✓			✓	✓			١٩٧١	سلیمانی/به‌غدا	✓
٥٤	مهم و زین		✓						✓		١٩٧٩		
٥٥	بلیت وزاو			✓				✓			١٩٧٣		
٥٦	به‌رتوبه‌ری نوی			✓				✓			١٩٧٣		
٥٧	کێشه‌ی چوون و نه‌چوون	✓	✓			✓	✓				١٩٩٠	سلیمانی	
٥٨	نێرگه‌ی بووکی کوردستانه‌			✓		✓				✓		عیراق/نه‌وروپا	✓
٥٩	شیرۆ			✓	✓	✓				✓		عیراق/نه‌وروپا	✓

ز	ناوی بهرهم	نووسین	دهرهینان	نواندن	وهرگیږان	کاری هونه‌ریی	شانو	ته‌له‌فریون	رادیو	سینه‌ما	میژوو	شوین	قاره‌مانی بهرهم
۸۲	پانورامای هه‌له‌یجه	✓			✓	✓					۱۹۹۲	هه‌له‌یجه/سیلمانی/ قه‌لادی	
۸۳	قه‌وانیکی یه‌ک روو	✓									۱۹۷۰		
۸۴	پرسیا‌ریکی بی وه‌لام	✓									۱۹۷۰		
۸۵	ته‌وه‌ده‌ده‌ی خۆز به‌ناگا	✓									۱۹۷۱		
	دیت‌وه												
۸۶	گه‌روی پوتستان	✓									۱۹۷۱		
۸۷	هبط الملاک فی بابل		✓				✓				۱۹۷۰	به‌غدا	✓
۸۸	چاره‌نووسی ئاده‌میزاد					✓	✓					سیلمانی	
۸۹	شانویه‌کی ته‌وه‌او نه‌بوو	✓									۱۹۷۶		
۹۰	وه‌زی نوی	✓					✓				۱۹۸۳	سیلمانی	
۹۱	(۸۰) ته‌لقه‌ده‌رده‌کانی	✓	✓	✓		✓			✓			به‌غدا	
	کۆمه‌ل												

ز	ناوی بهرهم	نووسین	دهرهینان	نواندن	وهرگیږان	کاری هونه‌ریی	شانو	ته‌له‌فریون	رادیو	سینه‌ما	میژوو	شوین	قاره‌مانی بهرهم
۷۰	که‌وه‌کانی قهره‌چوږغ			✓				✓					
۷۱	دله‌یایی	✓	✓	✓				✓					✓
۷۲	سه‌وه‌تا له‌کۆتا بیدا			✓	✓	✓	✓				۱۹۸۷	سیلمانی	✓
۷۳	گه‌مه‌ی شارو پاشای گه‌مه	✓	✓			✓	✓	✓			۱۹۹۹	هه‌رولیتر	
۷۴	شه‌رفی شارنک		✓					✓			۱۹۹۱	سیلمانی	✓
۷۵	هبط الملاک فی بابل			✓			✓				۱۹۷۱	بغداد	✓
۷۶	ساعه‌ صفر			✓						✓	۱۹۷۰	بغداد	✓
۷۷	زان‌کۆکه‌مان	✓	✓			✓				✓	۱۹۷۶	سیلمانی	
۷۸	گالته‌جار	✓	✓				✓				۱۹۷۴	چیا	
۷۹	کاتی وینه‌ده‌ده‌ی		✓		✓	✓	✓				۱۹۷۴	چیا	
۸۰	چالی جهرگی پیریزن		✓		✓	✓					۱۹۷۴	چیا	
۸۱	کۆیتر تۆغلی				✓	✓					۱۹۸۱	سیلمانی	

ز	ناوی بهر ههم	نووسین	دوره پښان	نواندن	وهر گپړان	کاری هونه ریی	شانو	ته له فزیوون	رادیو	سینه ما	میژوو	شوین	قارده مانې بهر ههم
۹۲	زنجیره درامای مدمی تالان			✓						✓	۲۰۰۲	هولیر	
۹۳	کونله کوی نه حصه موختار جان	✓		✓			✓	✓			۲۰۰۱	هولیر - سلیمانی	✓
۹۴	پوژتانی گول رنگ	✓				✓					۲۰۰۰	هولیر	
۹۵	نور پوژدی ماسی بوو به گورگ	✓		✓			✓				۲۰۰۰	هولیر	✓
۹۶	فلیمی زیان			✓						✓	۲۰۰۲	کوردستان - نورروپا	
۹۷	ماکیت		✓			✓	✓				۲۰۰۲	هولیر	

بەشى سەھىپە

- 249 - باس لە شانۆى سالارەو بەزمانى عەرەبى
- 250 مەرتىيە (أحمد مختار جاف) وحفريات القراءه - حميد ريبوار
- 263 مسرحية (اليوم الذي تحولت فيه السمك الى دُئب) - لطيف نعمان
- 270 مەرتىيە الشاعەر أحمد مختار الجاف - سائد المعروف
- 272 في مسرحيتهما الإحتفالية - سائد المعروف
- 275 تشخيصية تحولت الى كرنفال - بيان أحمد سعيد
- 277 معين خطابنا المسرحي مرتبط بحركة تحرر شعبنا - أعداد درسيم توفيق
- 281 لكي لانحرث البحر - ارسلان درويش
- 283 أحمد سالار - فن وأخلاق - صباح هرمز
- 284 كلمات من قصة (علي مردان ينفجر بدموع من حصى وحجر) - محي الدين زنگنه

بەشى چوارەم

- 285 - نرخاندن و رېپورتاژى رۆژنامەبى

بەشى پىنجەم

- 287 - وینه و بېبلوگرافىيەى کارەکانى ھونەرەند و ژياننامە

ناوەڕۆک

- 5 - ھونەرەند ئەحمەد سالار - ھەمید رېبوار

بەشى يەكەم

- 7 - شانۆییەکان
- 9 رۆژانى گۆل ڕەنگ
- 63 کۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف
- 81 ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ
- 121 ئەوانەى توونى بابا چوون

بەشى دووهم

- 145 - باس لە شانۆى سالارەو
- 146 چەمكى ئاھەنگ لە شانۆى سالاردا - نىھاد حاجى
- 153 شانۆى سالار - مېژوويەك بۆ شانۆى كوردى - محەمەد نزار
- 159 زمان لە شانۆى سالاردا - لوقمان غەريب
- 167 نموونەى كاربگەرى كەلەپوورى كوردى لە شانۆى كوردیدا - م. ئىبراھىم ئەحمەد سەمۆ
- 180 شانۆبى (وانەى رەشەلەك)ى ئەحمەد سالار - ھەمە كەرىم ھەورامى
- 187 كۆتەلەكەى (ئەحمەد موختار جاف) و ھەلەكۆلەينەوكانى خۆتەندەو - ھەمید رېبوار
- 196 ھېما و ئامازەكان لە كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف - جوان حوسەين
- 207 شانۆگەرى ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ، سەرەتای شانۆيەكى رەسەن - محەمەد نزار
- 205 كۆتەلەكەى ئەحمەد سالار لەناو ماچبارانى عاشقانیدا - ھەمید رېبوار
- 220 لە كۆتەلەكەى شانۆيەو بۆ شانۆى ديوەخان - لوقمان غەريب
- 225 ناسنامەى شانۆيەك لە گەللەبووندا - تارىق كارتىزى
- 232 ھەرزىكى شانۆبى لە نەخشە و پلانېكى نوێدا - جەليل سەعید
- 234 شانۆگەرى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) كارتىكى... - جەليل سەعید
- 236 كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف ئايشىكى پر لە پرسىيار - رېبوار محەمەد
- 239 سلیمانی پيشوازی لە كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف دەكات - گۆڤارى شاكار
- 242 ئەحمەد موختار جاف لە ھەولێرەو گەراپەو سلیمانى - گۆڤارى گولان

